

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Setè període

Sèrie P - Número 111

Dimecres, 18 de desembre de 2002

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 72, tercera reunió

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre la seguretat marítima a Catalunya (tram. 300-01056/06) (p. 3)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció, control i vigilància en el cas de sinistres que afecten el medi marí (tram. 300-01057/06) (p. 4)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la prevenció de riscos de contaminació del medi marítim a causa d'accidents i la reacció en cas d'emergència (tram. 300-01058/06) (p. 5)

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2003 (tram. 200-00072/06) (p. 11)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 72.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou en punt del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vicepresident primer, la vicepresidenta segona i els secretaris segon, tercer i quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major i el lletrat Sr. Sol i Ordis.

Al banc del Govern seu el conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El president

Es reprèn la sessió.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció del president.)

...acumularem les tres interpellacions següents, sobre seguretat marítima a Catalunya.

Interpellació al Consell Executiu sobre la seguretat marítima a Catalunya
(tram. 300-01056/06)

I la primera la presenta el senyor Josep Bargalló, en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, senyors diputats, conseller, bé, el...

El president

I jo?

El Sr. Bargalló Valls

He començat dient «senyor president», si no m'equivo-co, he començat dient «senyor president»... *(Pausa.)*

El malaurat accident del *Prestige* davant de les costes gallegues i la catàstrofe ambiental, econòmica i social subsegüent ens ha de fer plantejar què succeiria a casa nostra si malauradament hi hagués un accident semblant.

El Mediterrani és un canal important de tràfic marítim. I davant de la costa catalana hi ha un dels corredors marítims de transports d'hidrocarburs més importants, que és un corredor que va de Gibraltar a Marsella.

Les condicions del Mediterrani són, davant d'un acci-dent, evidentment, diferents que les del mar Atlàntic; és un mar, diguem-ne, més calmat, amb menys mar gros-sa, amb menys vents, i, per tant, inicialment amb menys possibilitats d'accident. Però el cert és que, vist l'estat general de la flota, doncs, un accident pot succeir.

En el Mediterrani hi ha corrents i onatges més baixos que al Cantàbric, i això ens portaria que en un cas d'ac-cident tindríem una inferior capacitat de dissolució de les grans taques –és a dir, per un cantó, el Mediterrani és certament un mar amb més dificultat que hi hagi accidents, però, per l'altra, les seves pròpies condicions fan que segons quin accident sigui més complicat–, de la mateixa manera que la capacitat de producció de matèria orgànica en el Mediterrani és inferior que al Cantàbric, i la biodiversitat més alta, el que voldria dir

que moltes espècies del Mediterrani tenen menys capa-citat de superar l'impacte ambiental agressiu que les espècies del Cantàbric.

A nosaltres ens ha de preocupar, per tant, la possibi-litat de com reaccionaria el nostre país. Entre altres ra-ons, a més a més, perquè tenim un port molt important, pel que fa al trànsit de petroliers, que és el port de Tar-ragona. Vostès saben –en tot cas, jo els ho podria recor-dar– que el port de Tarragona és un port que l'any 2000 va rebre un total de 1.178 vaixells, dels quals 803 eren petroliers, amb més de 15 milions de tones de combus-tible i productes químics transportats, i que enguany, fins al 10 de novembre, ja havien recalat al port de Tar-ragona 743 petroliers. Per tant, no parlem d'un tràfic petit, sinó d'un tràfic realment molt important.

I quines condicions actuals tenim per reaccionar? Bé, vostè sap perfectament, senyor conseller, com ho sa-bem tots nosaltres, que a Tarragona no hi ha un centre marítim d'emergència fix, tampoc hi és a Barcelona; que les unitats d'emergència més properes són a Sara-gossa i a Madrid, que ara ja no entraré en l'acudit fàcil de les emergències marítimes situades en aquestes zo-nes, sinó que al que evidentment vinc aquí és a recla-mar a aquest Parlament i al Govern una unitat d'actu-ació per aconseguir que a casa nostra tinguem les eines necessàries per a una actuació ràpida, contumaç, davant d'un accident d'aquest tipus; que a casa nostra tinguem unes bases d'intervenció immediates ben dotades.

Aquí hi ha uns problemes de competències, ho sabem –hi ha uns problemes de competències, ho sabem. Però aquest és un dels típics casos que les competències s'haurien de superar, sigui per la via del traspass de les competències, sigui per la via de la coordinació de com-petències, sigui per la via de la gestió comuna i unifica-da de les competències diverses. És a dir, ara no és, en aquest moment, el tema, discutir-ho; no és en aquest moment el tema, discutir-ho; segurament que en la re-forma de l'Estatut serà una de les coses que podríem estar allí plantejant, però ara el que ens interessa és aquest centre conjunt.

Hem d'aconseguir desmilitaritzar part de l'actuació en el tema marítim de seguretat; hem d'aconseguir desburo-cratitzar aquest concepte. A Tarragona la Comandància Marítima, que fa part d'inspecció, com vostè sap, tanca el divendres al migdia i no obre fins dilluns al matí, i amb el trànsit que li he dit de nombre de vaixells l'any, això no és una manera moderna de funcionar.

I el que, insisteixo, hem de tirar endavant és un pla de salvament marítim. Sabem que el Govern hi està treba-llant, però el que voldríem és, per un cantó, que el Govern ens expliqués com hi està treballant i, per l'al-tre, insisteixo, que aquest Parlament fes un impuls a aquest pla.

I un parell de coses més –un parell de coses més–, abans de la seva intervenció. Per altre cantó, també, l'any 1996 la Comissió Europea va publicar un estudi sobre la contaminació marina en què deia que la costa catalana era de les més contaminades pels vessaments incontrolats dels petroliers. Els petroliers utilitzen l'ai-gua de mar, la bomben per estabilitzar els carregaments i equilibrar els vaixells i també per netejar els tancs.

Aquesta aigua de mar que bomben i que utilitzen per estabilitzar els vaixells i també per netejar els tancs torna al mar, ja que els ports catalans no tenen les instal·lacions suficients per acollir aquesta aigua, o no se'ls obliga a fer-ho.

Això fa que la contaminació que generen els petroliers davant la zona de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, segons aquest estudi de la Comissió Europea, és anualment cinc vegades superior a l'abocament produït per l'*Erika* l'any 99 a Bretanya, que va ser de set mil tones. Clar que són abocaments continuats, dia rere dia, i al llarg d'aquesta zona que li he dit, però també són abocaments que a la llarga són molt contaminants. I el que també ens hauríem de plantejar és una actuació conjunta de les diverses regions del Mediterrani per tal d'eliminar aquesta contaminació.

Aquests eren els aspectes que els volia inicialment plantejar, amb aquesta voluntat, insisteixo, que el nostre país tingués les possibilitats de resposta davant d'un accident d'aquest tipus i no ens succeís el que ha succeït a Galícia. Espero que no succeís..., per la voluntat de la classe política catalana, que no ens trobarien de cacera, sinó que ens trobarien treballant, si passés això, però a més a més que no ens succeís perquè tinguéssim les eines i els materials per fer-ho, cosa que, malauradament, en aquests moments no tenim, pel que he exposat, i espero que, a través d'aquest pla de salvament marítim, puguem aconseguir.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, a vostè, senyor diputat.

Interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció, control i vigilància en el cas de sinistres que afecten el medi marí (tram. 300-01057/06)

En nom de Convergència i Unió, fa l'exposició també de la seva interpellació l'il·lustre diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president. Senyors i senyors diputats, honorable conseller, el *Coral Bulker*, l'*Amoco Cádiz*, l'*Ievoli Sun*, últimament el *Prestige*, per no parlar de l'*Erika* –i me'n deixo uns quants, perquè no porto els papers–, són una llarga cadena de desastres marítims que, realment, res hi ha pogut aturar ni l'OMI, l'organització mundial de salvament marítim. També s'han demostrat absolutament inútils les intervencions de Sasemar, malgrat que té a la seva cura, al seu resguard un milió i mig de quilòmetres quadrats de costes de l'Estat espanyol. I tampoc les capitanies marítimes han pogut actuar de forma diligent.

No m'interessa la «bronca» parlamentària, en absolut, i més o menys estant en família, com es va produir ahir al Congrés dels Diputats; no m'interessa, senyor conseller, esbrinar i escatir amb peu de rei si era millor

allunyar el vaixell, portar-lo a port. M'interessa sobre tot saber fins a quin punt estem preparats a Catalunya per a un desastre similar. Jo espero i vull creure que no ens passaria com actualment està passant, que ni tan sols arriben mascaretes suficients, arriben mascaretes quirúrgiques que són absolutament inadequades. I és una trista realitat veure els pobres pescadors treure el *chapapote* a palades o veure com pescadors d'una ria fan una espècie de xarxa artesanal i absolutament casolana per intentar evitar el desastre.

Tanmateix, em sembla que s'imposen una sèrie de consideracions. En primer lloc, una unificació de la legislació internacional. És autènticament escandalós que avui no sapiguem, encara avui per avui, si els vaixells aquests que circulen com a bombes ambulants amb un sol casc estan o no prohibits a les costes. És un desastre comprovar com ahir mateix a l'Audiència Nacional, amb una diferència de poques hores, un jutge impedia la circulació d'aquests vaixells a les costes i al cap de poques hores, després d'un recurs del fiscal general, un altre jutge, concretament la senyora Teresa Palacios, autoritzava la circulació d'aquests vaixells.

On és l'homologació de normatives internacionals? On és, senyor conseller, una agència marítima europea que de forma coordinada abasti les mancances que, estat per estat, han donat lloc a la incapacitat de respondre per dalt a una unificació d'un tema que, diguem-ho ben clar, és un tema global: el mar és quelcom de globalitzat fa molts anys, abans que ens arribés la globalització.

I també, senyor conseller, fins a quin punt a Catalunya no hem de protestar pel fet que ni tan sols tinguem competències per enretirar unes sorres. Si per dalt és necessària una homologació europea, per baix, segurament, senyor conseller, és hora que se'ns traspassin les competències de les capitanies marítimes per poder fer front, amb un caràcter de subsidiarietat immediata, a qualsevol vessament.

No estic dient, en absolut, que el transport de petroliers sigui tan important com a A Costa da Morte, però és molt evident que els que ens acostem, almenys els caps de setmana, per les platges o pel cap de Creus veiem passar nombrosos petroliers. I ens fa molta por que un dia el port de Tarragona, especialment, o el port de Barcelona, per no parlar de ports com Vilanova o Sant Carles de la Ràpita, puguin tenir un petit desastre o un gran desastre.

I ens preocupa que en aquell moment nosaltres no tinguem competències i hàgim d'esperar que la lenta burocràcia de les capitanies marítimes ens porti el primer remolcador o el primer vaixell xuclador. Ens costa creure que no sigui possible, a través de l'article 150.2 de la Constitució, el traspàs de forma immediata de les competències executives en salvament, prevenció i control marítims.

Aquest és un fet que, nacionalment, ens n'hem de queixar. I jo li demano, senyor conseller, què en pensa el Govern de la Generalitat, sobre tots aquests problemes: per dalt, la unificació i homologació de legislacions europees en mesures de prevenció i control; per baix, un traspàs immediat de les competències executives

que, en matèria de salvament nàutic, de prevenció, de control i de sanció, tenen les capitànies marítimes espanyoles, d'acord amb la Llei de ports i marina mercant.

Moltes gràcies, senyor conseller, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció de riscos de contaminació del medi marítim a causa d'accidents i la reacció en cas d'emergència (tram. 300-01058/06)

En nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. La meua intervenció anirà molt en el mateix sentit que la dels companys que m'han precedit, tant en el contingut com també en el to. Crec que avui aquí, com deia el senyor Camps, no hem de buscar una picabaralla, sinó que el que hem de fer és aprendre d'una situació malaurada, d'un accident com el del *Prestige*, que encara després d'un mes va sent dia rere dia portada dels diaris o obre els telenotícies, no? I el pitjor és que encara es pot complicar la situació o encara hi poden haver, poden continuar les conseqüències negatives.

Crec que aquest cas té una situació especial, que és que habitualment en catàstrofes d'aquest tipus tenim com una sensació d'impotència o de tristesa. I malauradament, segurament..., no segurament, segur, per culpa de la manera que ha tingut d'actuar el Govern central, i també, en part, el Govern de Galícia, doncs, a més a més de la impotència hem sentit indignació. Una indignació perquè se'ns volia fer veure que no passava res quan amb els nostres propis ulls, doncs, vèiem les costes, vèiem el *chapapote*, vèiem la desesperació d'aquelles persones que amb les mans o amb les pales intentaven netejar mínimament les seves costes. Hi han tota una colla de reculls que han anat sortint a la premsa, que no els enumeraré ara aquí per manca de temps, però que demostren perfectament com se'ns volia fer creure allò que no era. I això és imperdonable.

Nosaltres no volem centrar la nostra interpellació en el *Prestige*, però crec que el que no podem tampoc oblidar avui és, des d'aquest Parlament català, mostrar la nostra solidaritat envers la població gallega. Ja s'ha vist afectada d'altres vegades per catàstrofes similars, però, en aquest cas, la seva excepcionalitat i gravetat, que està produint aquest greu perjudici social, econòmic i ambiental, doncs, fa que encara més, doncs, mostrem la nostra solidaritat. I crec que tampoc ens podem estar d'agrair la tasca realitzada pels voluntaris i voluntàries del nostre país que s'han desplaçat a Galícia i dels que s'hi desplaçaran més endavant.

Crec que des del Govern català s'ha donat un impuls, s'hi ha donat suporta, però potser encara es podria plan-

tejar anar una miqueta més enllà i facilitar que els voluntaris i voluntàries, quan marxen d'aquí, ja marxessin amb l'equipament necessari per a les tasques de neteja, perquè, com deia el senyor Camps, doncs, encara hi ha manca de mascaretes i manca de mitjans.

I crec que avui tampoc podem oblidar-nos dels tres patrons majors que han iniciat aquella vaga de fam. Ja és ben trist que s'hagi d'arribar a aquest nivell. El que estan reclamant, senzillament, són recursos. És trist. Són eines per lluitar contra una marea que encara pot arribar i contra el *chapapote*, que ja és a les costes gallegues. Doncs, crec que nosaltres també els hem de donar el nostre suport i fer una nova crida al Govern central perquè desperti, que ja és vergonyós.

I dit tot això, com deien els companys que m'han precedit, crec que tots plegats hem d'aprendre d'aquesta situació i dels errors que s'han produït en aquesta catàstrofe. Hem pogut veure maca de previsió, de coordinació, manca de recursos, de mitjans estatals, autonòmics..., com sigui, i, en aquest cas, el que hem de pensar és què passaria a Catalunya en una situació d'aquest tipus.

Hem anat ara, arran d'això, precisament, han anat sortint dades, hem anat coneixent dades que ens donen les autoritats portuàries, que ens donen els treballadors del port, grups de científics i ecologistes, la mateixa Administració catalana. Ahir, el mateix president Pujol deia que Catalunya no té un pla d'emergències per a catàstrofes d'aquest tipus. Doncs, bé, d'alguna cosa pot servir i, per tant, hem d'aprofitar-ho al màxim.

Podria semblar que si no tenim pla d'emergències és perquè no l'hem de necessitar i, en canvi, no és així. De les dades que hem pogut saber, és, doncs, com deia ja el senyor Bargalló i el senyor Camps, a les nostres instal·lacions portuàries hi arriben mercaderies perilloses. Tarragona rep productes químics, productes derivats del petroli; a Barcelona, també, s'hi mouen hidrocarburs i, de dades de la Comissió Europea, hem sabut que de la llista de seixanta-sis vaixells que tenen risc, que s'han mogut per les aigües europees, nou d'aquests..., el que se n'han dit bombes ecològiques, varen atracar al port de Barcelona, i set d'elles eren set «barcos» tenien, tenien molt alt risc, i dos, alt risc.

Crec que això ens ha de fer pensar alguna cosa i, per tant, anar al màxim de ràpid possible a reaccionar. I tot plegat també passa en un moment en què, des de qui té les competències —en aquest cas el Govern de l'Estat— no destina els mitjans necessaris. Ja no parlo de Galícia, sinó que parlo dels nostres ports. A Barcelona, amb un moviment de com a mínim seixanta vaixells diaris, només hi ha dos inspectors, i, a Tarragona, només n'hi ha un. La mateixa autoritat portuària de Tarragona que explica aquestes mancances, explica, també, que ha donat a conèixer, també, la fallada, diguéssim, en el radar que aquests dies, doncs, està sense funcionar per culpa d'una avaria que fa mesos que dura.

Malauradament, com dèiem, el Govern no té les competències, però creiem que sí que ha d'incentivar que ens posem les piles. Podem reclamar les competències, és una de les coses que podem fer, però, a part, hi ha altres elements que el Govern, sense necessitat del Govern..., del que faci el Govern de l'Estat, pot actuar.

Per exemple, ens agradaria saber, senyor conseller, si el Govern té clar quina és la diagnosi de la situació actual. És a dir, quines són les càrregues i descàrregues dels materials perillosos, quines són les rutes, quines són les flotes; quins són els mitjans de prevenció i de control disponibles; quina és la situació dels ecosistemes i del medi que en podria resultar més afectat; i quines conseqüències portaria una catàstrofe en el litoral català, una catàstrofe d'aquest tipus.

I voldríem saber, també, a veure com pretenen fer aquest pla d'emergències que ja se'ns ha avançat o, si més no, el president Pujol va insinuar que s'elaboraria un pla d'emergència. Com el pensen fer? A part del que ja tenen tots els plans d'emergència per sistema, nosaltres creiem que ha d'haver-hi aspectes com, per exemple, contemplar que hi hagi un consell assessor format per tècnics, científics o experts, que, com deia el senyor Michel Guérin l'altre dia, en una entrevista que li feien a *La Vanguardia*, que va coordinar la crisi de l'*Erika*, parlava de la memòria civil, i deia que els polítics, com que anem canviant, doncs, no tenim memòria, i que el que s'ha de fer és tenir un col·lectiu, un grup de científics, que fins i tot la llei francesa obliga que existeixi, els quals s'han de consultar davant de catàstrofes d'aquest tipus, perquè ells van acumulant l'experiència i la informació.

Totes aquestes són les preguntes que ens plantejem i, a part, doncs, suposo que tindrem oportunitat de tornar-ho a comentar amb el poc temps que tindrem després, però, sí que dir-li que la negociació amb el Govern de l'Estat tampoc hem de deixar-la córrer. És evident que és importantíssim que en aquests moments encara es reclami més a l'Estat que s'incrementin els recursos. No pot ser que Espanya no disposi d'un sol remolcador d'altura; no pot ser que quan passa una catàstrofe com la de Galícia siguin les confraries les que s'han de buscar la vida per trobar màquines per succionar fuel. Potser, en aquest sentit, també seria bo que el pla d'emergència contemplés les propostes d'on trauríem els materials necessaris per fer front a una emergència d'aquest tipus, que no haguéssim d'improvisar a última hora.

Hi ha molts...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Font i Montanyà

Acabo, senyor president. Hi ha molts altres elements que creiem que són importants, tant en la negociació estatal com també de caràcter internacional. I una reflexió ja final, de dos segons: no podem oblidar-nos de debatre, també, si aquests accidents es donen perquè tenim un model energètic, un model de desenvolupament equivocat. És una reflexió important a fer, també.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques
(Sr. Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, és evident que l'accident del petrolier *Prestige* davant de les costes gallegues, i sobretot les greus conseqüències que estem en aquests moments encara constatant, han posat de relleu una absoluta necessitat, de la qual s'està ocupant d'una manera esperem que decidida i decisiva la Unió Europea; és a dir, la necessitat de procedir a una reforma en profunditat del dret marítim internacional.

La veritat és que incrementar la seguretat de la navegació, renovar l'actual flota obsoleta, invertir en la formació de tripulacions especialitzades, professionalment més competents, suposarà un increment importantíssim de les despeses al tràfic marítim. Però la veritat és que aquesta serà l'única via realment eficaç per garantir una millor operativitat, qualitat, i, sobretot, seguretat. Les adopcions –que s'estan accelerant– de mesures com l'obligatorietat del doble casc per als bucs petrolers o per a aquells que transportin mercaderies perilloses són només un primer pas cap al camí que ens ha de dur a tots plegats a disposar d'una normativa única, homogènia, d'abast internacional, en el benentès que el primer marc d'actuació, òbviament, el tenim dins de l'àmbit territorial de la Unió Europea, però que ens hem d'inscriure en el trànsit marítim internacional mundial.

Assenyalar que en els darrers deu anys s'han produït al món, amb una certa magnitud, 657 naufragis de bucs. I si bé és cert que d'aquests només 82, és a dir un 13% eren petrolers, el cert és que aquí, aquest «només» té un caràcter totalment eufemístic, no? El dany causat en el medi, les repercussions econòmiques, socials i també, des d'un punt de vista de la tranquil·litat i de la seguretat de la societat actual prové d'aquests naufragis, i d'aquests desastres que desenvolupen les mesures de poca seguretat que mostra el tràfic marítim internacional.

Bona part de la flota que transporta aquestes mercaderies perilloses, avui –està reconegut per tothom–, es troba totalment obsoleta. El risc d'un incident d'aquestes proporcions, sembla que a les costes catalanes és bastant baix, però el que és cert és que això no ha de ser un factor perquè abaixem la guàrdia, ni tan sols perquè frivolitzem.

De tota manera, valdria la pena que fóssim conscients –i sé que les seves intervencions ja ho han reconegut– que no ens enganyem en algun aspecte. Molt difícilment, ja no només Catalunya, sinó un estat, pot comptar per si mateix i de manera individualitzada amb els recursos i mitjans necessaris per fer front a un desastre d'aquesta mena. Els ho he dit: bucs obsolets; tripulacions sense preparació; vaixells abanderats de conveniència en països que no exerceixen cap control sobre aquesta flota seva; flotes que naveguen a poques milles de la costa, sotmesos, de vegades, a l'eventualitat capritxosa, també, d'una climatologia i condicions meteorològiques ocasionalment adverses; i, al mateix temps, també, flotes sotmeses a una cobdícia empresarial que, d'una manera absolutament mancada d'ètica, cerca les mínimes despeses en el transport per obtenir, també, la màxima rendibilitat de les càrregues transportades.

La creixent globalització de l'economia –el senyor Bargalló i el senyor Camps s'hi han referit–, la gran competitivitat existent fan que massa sovint prevalgui el criteri de benefici econòmic sobre altres factors, i en un camp d'una manca de regulació com és el del transport marítim internacional, això propicia l'eventualitat d'accidents importants com els que en aquests moments estem patint a Galícia.

Tampoc ens hauríem d'enganyar en un altre punt: la legislació i la normativa que es dicti des d'un estat, en aquest actual marc socioeconòmic, no permet ni permetrà en el futur salvaguardar-lo de les conseqüències de les actuacions de tercers estats inclosos en la seva àrea d'influència. Per tant, recursos insuficients, normativa i legislació, també, d'abast reduït.

És aquest el motiu pel qual coincideixo amb totes les intervencions que vostès, senyores diputades, senyors diputats, han fet. I, en aquest sentit, deixin-me que els digui que, des del Govern de la Generalitat, fa temps que estem instant –i continuarem– davant l'Administració central, l'adopció d'un seguit de mesures destinades a combatre, si hi cap més eficaçment, aquest tipus d'emergències. I, sobretot, actuar en la seva prevenció i previsió.

Estem convençuts –com ho hem demostrat en altres àmbits– que som la instància més adequada per gestionar tots aquests temes referents a l'administració marítima més propera, amb més eficàcia, amb més eficiència. Hem demanat reiteradament i continuarem fent-ho –segurament, en aquests moments, no és el moment més oportú, hem de deixar passar encara unes setmanes, però ho tornarem a plantejar al Govern de l'Estat– la creació d'una administració marítima única, gestionada des de la Generalitat de Catalunya.

La nostra demanda, la nostra proposta és la següent: cal que es transfereixin a la Generalitat totes les funcions executives que afectin exclusivament les aigües i els ports catalans, i que actualment són exercides per les capitanies marítimes com a òrgans descentralitzats de l'Administració de l'Estat. Així com, també, les competències exercides per l'empresa pública Sasemar que, tant les capitanies com aquesta empresa depenen del Ministeri de Foment.

Estem parlant de les funcions i competències com són l'autorització d'entrada i sortida de bucs, la determinació de zones de fondejament i de maniobra; la determinació de les condicions dels canals d'entrada i sortida dels ports; l'establiment dels criteris per maniobrar els bucs amb mercaderies perilloses, o en condicions excepcionals; els serveis portuaris necessaris als efectes de garantir la seguretat marítima; la supervisió de la inspecció tècnica dels bucs, de les mercaderies i de les tripulacions, o l'exercici de les funcions referents a la navegació, seguretat marítima, salvament marítim i lluita contra la contaminació del medi marí en aigües i ports catalans. Plantegem la transferència, no tan sols de les competències i funcions, sinó, òbviament, dels recursos i mitjans humans, materials, econòmics i tecnològics que avui estan adscrits, tant a les capitanies marítimes com a Sasemar.

La veritat és que, sense qüestionar la bona voluntat de les capitanies marítimes, actualment, el cert que és que

les funcions d'inspecció i control de la flota que fa escala o navega pel nostre litoral, avui, són mínimes. Només un molt petit percentatge dels bucs que entren anualment als nostres ports –bàsicament Barcelona i Tarragona–, tenint present la diferència, també, de tràfics de càrregues i de vaixells, només, repeteixo, un mínim percentatge de bucs són objecte d'inspecció. Paradoxalment, només la Capitania Marítima, a banda de les autoritats judicials, és l'autoritat que pot ordenar que s'impedeixi que un buc abandoni un port si incompleix les condicions més elementals de seguretat marítima, o si suposa un perill per a la navegació. Ni la Generalitat ni les comunitats autònomes, ni les mateixes autoritats portuàries, avui, en els ports d'interès general, estan habilitades per retenir un buc. Fins i tot, en l'hipotètic cas que racionalment pogués implicar un risc per a la navegació o un risc potencial per a la nostra costa.

Des del Govern de la Generalitat estem convençuts, repeteixo, que l'eficàcia de les iniciatives que en matèria de tràfic i seguretat marítima estem plantejant resten també, però, condicionades a l'adopció de polítiques comunes per part dels estats, que garanteixin un estricte compliment de les normes, que han de ser comunes per a tots els països, i que, al mateix temps, permetin una intensificació de la quantitat i la qualitat dels controls i les inspeccions.

És en aquest sentit, senyor Camps, que creiem que l'europeïtzació dels serveis de vigilància, mitjançant la constitució d'un organisme que centralitzi les competències dels estats en seguretat marítima, permetrà, com ja preveu el paquet de mesures Erika I, la creació d'una agència de seguretat marítima, per tal d'incrementar el control, introduir innovacions tècniques, com per exemple l'adopció del sistema de navegació per satèl·lit com a mesura de control de tots els vaixells que creuen els nostres mars.

Per tant, els estic dient que, d'una banda, apostem, pel que fa a la prevenció d'aquestes catàstrofes, de transferència cap amunt a instàncies europees de les actuals competències estatals. Entenem que els estats, i així ho reconeixen ells, són massa petits per fer front a fenòmens d'aquestes dimensions. I, al mateix temps, també, una transferència cap avall, perquè l'Estat, a vegades, i el senyor Bargalló s'hi ha referit, quant a distàncies, l'Estat és massa llunyà per donar solucions a problemes més delimitats, que creiem que hem de poder afrontar amb major proximitat, des del Govern de Catalunya i des de les autoritats portuàries.

No m'estendré amb el nombre importantíssim de directives, de convenis, des del principal o des de l'inicial conveni Marpol del 73, el conveni de Barcelona, el conveni de Londres el 72, el conveni d'Oslo - París el 92, les directives de l'any 95, de l'any 94, els diferents paquets de mesures que s'han demostrat fins avui impotents per aconseguir aquesta creació d'una agència marítima europea que assumeixi les competències del país de la Unió en matèria de salvament, de prevenció, i que sigui capaç d'afrontar aquests sinistres greus d'una manera més homogènia i més global.

Aquesta agència hauria de poder establir amb caràcter vinculant per a tots els estats mesures de seguretat i

control dels bucs, distàncies mínimes de navegació respecte a la costa, condicions exigibles per poder navegar o, fins i tot, l'edat màxima de la flota. S'han de determinar els controls que s'han de realitzar en els bucs en els ports on fan escala, mecanismes que permetin que les autoritats portuàries retinguin els bucs quan no compleixin aquests requisits i totes les actuacions sempre lligades a accidents catastròfics que s'han d'adoptar d'una manera clara i, també, al mateix temps, sense les intervencions prèvies dels estats potencialment afectats.

Sigui quin sigui el marc de competències avui vigent, des de la Generalitat també, senyora Bet Font, senyors diputats, hem impulsat l'elaboració d'un pla de salvament marítim i d'actuació en cas de contaminació de les aigües marítimes i continentals de Catalunya. L'hem impulsat a través d'un acord formal del Govern de la Generalitat, que ha encarregat al Departament de Justícia i Interior, al Departament de Política Territorial i al Departament de Medi Ambient, a través de l'Agència Catalana de l'Aigua, la coordinació i l'impuls d'aquests treballs que han de concloure abans del juny de l'any vinent, de l'any 2003, per tal que sigui aprovat i ja impulsat d'una manera decidida.

Val a dir que abans, fins i tot, que es produís el desastre del *Prestige* ja se'n disposava d'un primer esborrany, ja s'hi estava treballant des de la Comissió de Protecció Civil des de l'any 99, en desplegament de la Llei de protecció civil, amb un grup interdepartamental. Aquests són els treballs que també recollim al Pla nacional de contingències per contaminació marina accidental, que va aprovar el Ministeri de Foment l'any 2001..., s'està desenvolupant i s'està treballant per aconseguir, ho repeteixo, aquest Pla, que volem que tingui un caràcter de pla especial d'àmbit territorial i que ens permeti actuar des de la Generalitat de Catalunya.

Aquest Pla es centra bàsicament en tres eixos: l'anàlisi i la diagnosi del risc, l'anàlisi i la diagnosi de la vulnerabilitat de les nostres costes, dels nostres ports i del nostre medi natural, i tots els mecanismes d'operativitat, i de desenvolupament, i de desplegament logístic, i de material preventiu. Repetim que aquest Pla també ha de contemplar la coordinació amb el Plan nacional i també l'operativa entre els comandaments, tant de l'Estat com dels que es puguin impulsar des del Govern de Catalunya. Vull dir que aquest Pla de salvament marítim que estem redactant és el primer que s'està desenvolupant des de qualsevol comunitat autònoma.

I deixin-me, per acabar, ja, molt ràpidament, senyor president... O, en tot cas, potser em reservo majors concrecions del que ja estem impulsant des dels ports de Barcelona i de Tarragona, i des dels ports de la Generalitat, per tal d'avançar-nos a les mesures que aquest Pla contemplarà.

Moltes gràcies per la seva atenció, senyora diputada, senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor conseller. Torn de rèplica. El diputat senyor Bargalló té la paraula.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, ja he dit que aquest seria un conjunt d'interpellacions en què en l'actual estat de coses segurament tindríem una gran coincidència. De fet, és cert, hem d'anar cap a l'agència marítima europea, i dintre d'aquesta agència marítima hem d'impulsar un comitè regional del Mediterrani per les pròpies característiques. Li insisteixo en la utilització de la mar de davant de les costes de Catalunya, el País Valencià i les Illes com a zona de neteja de bucs, com a zona de neteja de tancs, que és una forta agressió al medi, que aquí, evidentment, ni com a autonomia ni com a estat hi podem actuar directament, però sí que hem d'impel·lir a Europa que ho faci, perquè no pot ser.

És cert el tema de la necessitat, ja li ho he dit abans, del traspàs de competències de l'Administració única, de la modernització del sistema d'inspecció i control del trànsit entre les tres parts. Tenim encara un sistema molt antiquat, eh?, el sistema encara, en bona part, és un sistema militaritzat, és un sistema burocràtic, és un sistema que omple un munt de papers, que fa omplir un munt de papers, però que tots sabem que no és efectiu. Miri, el *Prestige*, el *Prestige* aquest que ha tingut l'accident malaurat a Galícia, ha estat rebutjat en els últims anys quatre vegades en el port de Tarragona, però no ho ha estat per Capitanía Marítima, ho ha estat per Repsol. És a dir, Repsol no ha permès que el *Prestige* anés a les seves instal·lacions, no perquè Capitanía Marítima no deixés entrar el *Prestige*, sinó perquè Repsol, que, en el fons, també és estat, però que té uns criteris més moderns i més empresarials, no va permetre que entrés a les seves instal·lacions. No el confonguem amb un altre *Prestige* que aquests dies és a Tarragona, que també és un petrolier, però que no és el de Galícia, sinó que el de Galícia, en concret, ha estat en els darrers anys prohibit d'entrar al port de Tarragona, però per l'empresa Repsol, no per Capitanía Marítima, que no hi havia posat cap impediment.

Doncs hem d'aconseguir això, per entendre'ns, que aquests criteris que tenia l'empresa Repsol siguin els que funcionin en els ports, no els que té Capitanía Marítima. I aleshores, evidentment, que això ho hem de fer a través d'aquesta Administració marítima única que ens garanteixi el funcionament, i hem d'aconseguir més recursos; tots els recursos no els podem tenir, és cert que de les grans embarcacions de neteja de les grans taques no en podem tenir una a cada port, les hem de tenir en aquesta agència marítima europea, aquesta agència marítima podria tenir aquests comitès regionals; el que sí que hem de tenir més recursos que els que tenim ara.

En el port de Tarragona, sumant el que tenen les empreses petrolieres, tindríem dos quilòmetres de barreres per actuar immediatament en cas d'accident. En un cas d'accident d'un trencament del casc d'un petrolier davant de les costes de Tarragona en un dia de llevantada, que podríem expressar, eh?, un dia d'aquests més peril·losos, en un dia de llevantada forta, dos quilòmetres serien poca cosa, però és que sumo els que tenen les empreses i el que té la Capitanía. Doncs hem d'aconseguir més recursos, l'Estat, les autoritats portuàries i les

empreses, també, perquè no hem d'oblidar mai que aquest risc ens el porta un trànsit que és, evidentment, el del model energètic que tenim, però del qual, d'aquest model energètic, es beneficien unes empreses que també han de col·laborar en aquests recursos, perquè, si entren molts petroliers al port de Tarragona, aquests vuit-cents petroliers l'any, és, entre altres raons, perquè hi ha un complex petroquímic que és allí i que necessita aquest trànsit, i que, per tant, han de col·laborar, també; com van col·laborar i col·laboren en el tema dels bombers especialitzats en accidents químics, que són bombers, bàsicament, de les empreses, també haurien de col·laborar en aquest aspecte.

En tot cas, continuarem parlant-ne en la Moció i continuarem parlant-ne en el seguiment que efectuarem d'aquest Pla de salvament marítim i d'actuació contra contaminació marina que està treballant el Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor Jaume Camps, si us plau, en nom de Convergència i Unió.

El Sr. Camps i Rovira

Si m'ho permet, des de l'escó mateix, senyor president. Senyor conseller, hem rebut amb satisfacció les seves explicacions i la coincidència en la problemàtica que expressàvem els tres grups que l'hem interpellat.

Evidentment, hi ha un fet intolerable. Jo llegia, l'1 de desembre, a *La Vanguardia* digital, que els petroliers vessen 2.000 tones l'any a les costes de Catalunya i Balears. Això forma, en imatge per satèl·lit, un vessament que ocupa 8.400 quilòmetres quadrats de superfície, que equivalen a un quadrat de més de 90 quilòmetres de costat. És clar, això no és la catàstrofe del *Prestige*, però això és una situació pitjor que la de Marsella, perquè és continuada i perquè les capitanies marítimes, de les quals no dubto de la seva bona eficàcia burocràtica i administrativa, són incapaces de realitzar una inspecció d'aquests vessaments. I ja no és el desastre ecològic del *Prestige*, és una contaminació constant de quelcom que, a més d'un mar globalitzat, és la principal font de turisme per a les costes catalanes i balears, i valencianes. Per tant, per als Països Catalans, per entendre'ns, és molt i molt important que s'accelerini i es millorin les actualment pràcticament inexistents mesures de control, vigilància i prevenció dels vessaments dels vaixells que circulen pel Mediterrani, amb independència de si són petroliers d'un casc o de dos cascots, de si porten, efectivament, tripulacions absolutament obsoletes. Jo he estat al Pireu, casualment, i hi ha, senyor conseller, un autèntic moll que duplica el del port de Barcelona, on es preparen vaixells pirates, amb totes les lletres, on es repinten vaixells de banderes de conveniència i on es contracten tripulacions dels més variats orígens ètnics, multiculturals i plurilingüístics, que no tenen absolutament cap preparació.

Evidentment, no podem abastar a tot aquest desastre internacional, però sí, segurament, que som capaços d'abastar a una major vigilància que permeti evitar que

el Mediterrani sigui un autèntic vessador de productes petrolífers, i això ho hem de poder tenir, com deia molt bé vostè, per dalt, amb la creació de l'agència marítima europea, i més avall, amb el principi de subsidiarietat, tenint les competències les capitanies marítimes que avui no són exercides.

Moltes gràcies, senyor president, senyor conseller.

El president

Gràcies, a vostè, senyor diputat. La il·lustre diputada senyora Bet Font?

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Coincidim plenament en la reflexió que acaba de fer el senyor Camps. El que passa és que, com en moltes altres coses, de legislació ja n'hi ha, i de normativa; el que passa és que no s'aplica i que ningú la controla. Això de les neteges, ja n'ha parlat el senyor Bargalló, també, netegen a mar i queda la contaminació a l'aigua, que, després, una hora o altra, arriba a les costes, i, en canvi, doncs, ningú hi fa res per aturar-ho, que és veritat que, a més a més, és molta més quantitat que la que s'aboca en catàstrofes d'aquest tipus.

Sigui com sigui, jo el que crec és que la reflexió que n'hem de fer, d'aquest cas, és que no hauria de passar que uns per altres, dient que no tenim les competències, o que un tot sol no pot fer-hi res, ens quedem amb les coses tal com estan ara. Jo crec que, encara més, hem de vigilar que els interessos econòmics no frenin les propostes, perquè no seria la primera vegada, i no ho estic dient per les propostes que es puguin fer des del Govern català, sinó per la insistència que hem de fer en el Govern estatal i que hem de fer també cap a Europa, perquè això que s'ha parlat de l'agència europea de seguretat marítima no és nou, això ja es va acordar a partir de les propostes que va fer la comissió de l'*Erika II*. És a dir, va haver-hi la comissió de l'*Erika I*, que parlava d'introduir la història del doble casc, i la de l'*Erika II*, que va introduir l'agència europea de seguretat marítima, però les propostes d'aquesta comissió, les mesures que es plantejaven que s'adoptessin, s'han anat frenant, i aquí és sospitós, perquè el que hi veiem és que, probablement, com a molts altres casos, prevalen interessos econòmics per damunt del bé comú.

Creiem que hi ha molt a fer, que hi han molts fronts on insistir i que no tots són de tanta complexitat com perquè ja puguem preveure ara que no hi ha res a fer, perquè, entre altres coses, en altres llocs, en altres països, s'ha fet. Per exemple, això del control de les neteges dels dipòsits dels bucs s'hauria de fer, com també s'hauria de fer l'exigència que té Estat Units que els responsables de les flotes, els armadors, disposin d'una assegurança, que, en aquest cas, hauria de ser amb avalador a l'Estat, que es faci càrrec de la totalitat..., d'una manera indefinida, de la totalitat dels danys econòmics i ambientals que puguin derivar-se de successos catastròfics en el transport d'hidrocarburs i matèries contaminants. Això és important, i, per tant, són propostes d'anar fent, d'anar insistint-hi. O com, per exemple, l'aplicació del programa Ergos, que detecta les taques contaminants

per satèl·lit, doncs, exigir que es faci en l'àrea d'influència del litoral català perquè puguem conèixer de més a prop quina és la situació, quins són els nostres riscos, i encara podríem exigir, també, que..., abans el senyor Camps parlava del litoral català, el balear, el valencià, com una àrea d'un especial interès, per exemple, turístic, diguem-ne, socioeconòmic, doncs aquesta àrea, aquest mar català, podria ser considerada una àrea marina particularment sensible. Hi han propostes de col·lectius ecologistes i d'altres entitats que avalen o que donen arguments per fer aquesta proposta, tenint en compte, precisament, el valor socioeconòmic i el valor, també, de biodiversitat, i aquest tipus d'àrees ja n'hi han en altres indrets, i, a més a més, doncs, són coordinades per una organització dependent de l'ONU, que és l'Organització Marítima Internacional. Per tant, de propostes a fer, n'hi han moltes.

Ens sembla que hem d'aprofitar aquesta situació, allò que diuen que no hi ha *mal que por bien no venga*. Malauradament en aquest cas el dany és molt gran, però hem de saber-ho aprofitar per accelerar les nostres propostes, per accelerar aquest Pla d'emergència, per fer-lo al més acurat possible i, alhora, també per implicar a tothom, com deia el senyor Bargalló: hem d'implicar-nos les administracions –han d'implicar-se les administracions– i també han d'implicar-se les empreses que compren i venen aquests productes, i que haurien d'exigir condicions, de la mateixa manera que, a la indústria, doncs, es fa un seguiment en els processos de qualitat i s'exigeix en el teu proveïdor, doncs, en aquest cas, les empreses haurien de fer una estratègia similar.

I encara una altra cosa, les autoritats portuàries en el fons estan reclamant...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Font i Montanyà

...poder col·laborar encara més. Per tant, nosaltres creiem que s'ha d'escoltar tothom i fer que tothom hi pugui participar en bé que no es tornin a repetir desastres com aquest del *Prestige*.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyors diputats, senyora diputada. Vostè, senyora diputada, ha fet referència a una cosa que és preocupant, i és que, és veritat!, fa temps que se'n parla, i fa temps que no s'hi avança: els paquets de mesures de l'*Erika I* i l'*Erika II*, d'aplicació en l'àmbit europeu, que van ser aprovades pel Parlament i pel Consell Europeu en data 19 de desembre del 2001; les comunicacions que, a conseqüència del desastre del *Prestige*, s'han pres en la comunicació en la Comissió al Parlament Europeu sobre el reforç de la seguretat marítima arran del nau-

fragi del *Prestige* en data 3 de desembre del 2002, que intenten accelerar d'una manera molt important i ja molt punyent totes aquestes mesures.

La sessió del Consell de Ministres de Transports, Telecomunicacions i Energia de la Comunitat Europea, que es va celebrar els dies 5 i 6 de desembre, fa escassament deu dies, en matèria de seguretat i contaminació marítima, reconeixia ja aquesta prioritat. Les mateixes conclusions de la presidència del Consell Europeu, celebrat a Copenhaguen, els dies 12 i 13, també impulsaven un nou paquet de mesures, i, per tant, ja avançava el que en aquests moments ha passat la primera lectura al Parlament Europeu que és el paquet de mesures *Erika III* i que esperem, també, que es pugui aprovar d'una manera més decidida.

Tot això ens fa plantejar que ens cal treballar, com a mínim –com a mínim–, en cinc àmbits o fronts. El primer és, en la mesura de les nostres possibilitats... –i no vull lligar una cosa amb l'altra, però sí que hi té una correlació òbvia–, en la mesura de les nostres possibilitats i de les nostres amb ambicions de tenir un lloc a Europa impulsar, també, coordinadament amb altres nacions, amb altres regions, amb els Estats respectius, aquesta creació de l'Agència Europea de Seguretat Marítima. Aquesta és una necessitat punyent que s'ha posat en evidència i que cal que es resolgui immediatament. Primer front, a Europa.

Segon front: el nostre diàleg amb l'Estat. El reforçament d'aquestes competències i el traspàs de la capacitat de gestió i d'abordatge d'aquestes mesures i responsabilitats des de la Generalitat, des del nostre Govern, des de la proximitat que ens ha de permetre una major comprensió de la magnitud dels riscos, de la nostra vulnerabilitat, de les mesures a prendre, de la seva operativitat, de la proximitat i de l'eficàcia.

Tercer front, i ja hem començat incipientment a tenir algun contacte. Vostès, algú de vostès ho ha recordat, i és evident que fa..., a conseqüència d'aquest episodi, doncs, han sortit informacions sobre la contaminació de les nostres aigües marítimes, les operacions de neteja que el litoral català, doncs, pateix al llarg de l'any. Hem d'impulsar, i estem treballant-hi, una actuació de cooperació i d'interrelació amb el que són les regions europees de la Mediterrània occidental: el Llenguadoc - Rosselló, les Balears, Còrsega, Sardenya, les regions del nord d'Itàlia, el País Valencià, Catalunya i probablement alguna més. Estem en aquests moments, ja, en contacte per intentar articular alguna capacitat de resposta, des d'un punt de vista d'observatori, d'anàlisi i, per què no?, plantejar-nos, en la mesura que –el que ara els comentaré– pugui aportar nous i més recursos –en el marc d'un programa Interreg, per exemple–, algun tipus de servei de seguiment, de control i d'impuls d'iniciativa, ho repeteixo, internacionals compartides per aquestes regions, de cara a vetllar la situació i el seguiment de la navegació marítima internacional en les costes d'aquest mediterrani occidental. Hi estem treballant des del CETMO, des del Centre d'Estudis del Transport Marítim del Mediterrani Occidental, i espero que això pugui ser, al llarg del primer semestre del 2003, objecte d'alguna iniciativa compartida. Tercer front, doncs.

Quart front, a casa nostra. Amb els ports de Barcelona i Tarragona en aquests moments ja estem treballant d'una manera urgent en la revisió dels plans de seguretat dels dos ports, conjuntament amb les seves autoritats portuàries, per tal d'adaptar-los, si s'escau, encara més, a la resolució de tot tipus de contingències com les que en aquests moments s'han posat en evidència. Estem impulsant nous mecanismes de col·laboració activa amb totes les comunitats portuàries, amb les seves autoritats i les administracions competents en matèria de seguretat marítima per tal d'aconseguir, ja, immediatament una major capacitat de revisió dels bucs que presumiblement puguin estar en condicions de mal estat en els ports de Barcelona i Tarragona.

Estem impulsant adopcions de mesures per part de les respectives autoritats portuàries en cas que es detectin deficiències en aquests bucs, per tal de garantir la realització d'inspeccions necessàries amb una major rigorositat, o també, adoptant mesures per evitar que aquests bucs continuïn la seva navegació sense haver solucionat aquestes incidències.

Estem treballant per tal d'introduir, conjuntament amb les autoritats del port de Tarragona i de Barcelona, mesures amb l'Avantprojecte de llei de règim econòmic i prestació de serveis en els ports d'interès general, que s'està tramitant en aquests moments des del Govern i des del Congrés dels Diputats, a Madrid, d'aspectes com l'increment de competències de les autoritats portuàries en temes de seguretat marítima, inspecció i lluita contra la contaminació: més recursos econòmics, més capacitat de resposta.

No ens pot passar com el que ha passat –i el senyor Bargalló ho coneix molt bé– en les darreres setmanes. El mes d'octubre hi va haver un simulacre d'emergències en el port de Tarragona. Ningú va informar a l'autoritat portuària de Tarragona, ni al Govern de la Generalitat, que el radar del port de Tarragona estava sense funcionar des de feia dos mesos, i encara avui no està operatiu per la manca d'unes peces de recanvi. I es va efectuar el simulacre de salvament i d'emergències sense que funcionés el radar. Cap autoritat, cap administració va informar d'aquesta incidència a l'autoritat del port de Tarragona, que se'n va assabentar per un mitjà de comunicació la setmana passada. Hem de superar aquests efectes.

I també els dic que estem treballant amb els ports més petits –Palamós, Vilanova, Sant Carles de la Ràpita– on no hi ha tràfic ni escala d'aquests bucs; però, en definitiva, hem de tenir més mesures perquè qualsevol incident d'aquest tipus pugui tenir, també, com ja tenen avui tots els ports comercials de Catalunya, aprovats els seus plans d'emergència propis, i també que disposin d'elements d'actuació, com ara, per exemple, barreres antiabocaments.

En definitiva, avançarem, doncs, en aquests cinc fronts: impulsar l'Agència de Seguretat Marítima Europa –i ja acabo, senyor president–; les competències des de l'Estat, partint, diguem-ne, des d'aquí, l'Administració marítima única; un conveni de cooperació amb les regions mediterrànies occidentals; un pla de ports i de contingències de tots els ports de Catalunya, i un pla de

salvament marítim davant de la contaminació de les aigües del litoral.

Aquest és el nostre front de treball, i per descomptat que impulsarem tots els fòrums de consulta, d'assessorament, de tècnics, científics, empreses, per tal d'aconseguir una visió compartida i que ens permeti ser més efectius de cara al futur incert, amb risc, però del qual ens hem de preparar molt millor.

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyora diputada, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. A veure, abans de passar al Projecte de llei de pressupostos, voldria, primer, recordar, i els prego que ho passin, que cadascú se'n faci responsable de fer-ho arribar a tots els seus membres, del grup parlamentari, que, a partir d'ara, les votacions no seran mai abans de dos quarts de dues del migdia, ni mai abans de dos quarts de vuit de la tarda.

I una segona consideració, a les dotze menys cinc suspendrem la sessió, i farem un acte, diguem-ne, de suport a la família del guàrdia civil mort recentment, aquí a la façana del Parlament perquè s'hi puguin afegir tots els treballadors de la casa, també.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2003 (tram. 200-00072/06)

Passem ara al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya. Voldria preguntar als portaveus si volen fixar posició o passem, ja, a la discussió del primer bloc. (*Veus de fons.*) Passem al primer bloc. Per tant, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla. (*Veus de fons.*)

Pregunto als portaveus si tenen voluntat d'agrupar dos blocs, el primer i el segon. (*Veus de fons.*) Sí? (*Pausa.*) Molt bé.

Aleshores, si els sembla, en comptes de fer una suma aritmètica de quinze i quinze, farem una rebaixa i ho situarem a vint minuts, els dos blocs? Sí? (*Pausa.*) Els sembla bé? (*Veus de «Sí!».*) Moltes gràcies.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades..., no, perdó!, senyors diputats... (*Veus de fons.*) Ah!, perdó, i senyora diputada, també, senyora Bet Font. M'excuso.

El president

I em sembla que amb els dos conceptes englobem ja la totalitat.

El Sr. López Bulla

Sí... Bé. Abans d'entrar en matèria vull dir dos coses prèvies: una que ja el senyor president l'ha indicada, i és que un servidor, el meu Grup, agruparà el primer

escenari i el segon d'aquest text articulat; i, en segon lloc, faré unes consideracions prèvies que crec que fan al cas del que estem discutint aquí.

La primera és que, òbviament, la Resolució que ha fet la Comissió expressa fidelment el contingut de les votacions que van fer a la Comissió d'Economia. Una altra cosa és el caràcter d'aquestes votacions i el caràcter propi del document, que expressa que cap esmena del meu Grup, d'Iniciativa per Catalunya Verds, va ser admesa.

Podríem arribar, doncs, a una primera conclusió, i és que l'aliança entre el Grup de Convergència i Unió i el Partit Popular funciona en tot allò que fa referència a les coses materials, a les coses espirituals, com vam veure ahir, la cosa no funciona; però, en el contingut, diríem, de les coses materials sí que funciona.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.)

Parlant de coses espirituals, vull mostrar la meua incomoditat per les paraules del president de la Generalitat, senyor Jordi Pujol, quan va qualificar el Grup Parlamentari del Partit Popular com de «germanetes de la caritat». Em sembla que aquesta manca de cortesia parlamentària és molt perillosa, perquè la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal acaba al final, segons la manca de protocol del senyor Pujol, en ser tractada de «germanetes de la caritat», en sor Dolors, cosa que, si la cosa continua, doncs, el meu Grup podria ser qualificat d'una ordre conventual mendicant.

Seguint de moment, també, amb el caràcter d'aquest document, la veritat és que no arribo a entendre perquè aquesta aliança en les coses materials tan, tan, tan dura, atès que les nostres esmenes podrien ser dividides en dos grans escenaris: un, en aquelles que, en un protocol parlamentari normal i absolutament de gran tolerància, doncs, podrien ser integrades; no parlaré d'elles en el seu conjunt, sinó que aquestes seran explicitades i detallades al llarg de tot l'itinerari d'aquest text articulat. És veritat que hi havien i que hi han esmenes conflictives, però, en aquest sentit, doncs, ja ho entenem.

En canvi, aquestes esmenes integrables, com, per exemple, les del bloc que expressaré a continuació, em sembla, diríem, inconcebible. I és que és obvi –ahir vam tenir una gran lliçó en aquest sentit– el grau d'incomoditat que el Govern té amb relació a les polítiques de consens.

Ahir, el senyor Artur Mas va fer tota una gran tragèdia quan el Parlament anava encarrilat, i ben encarrilat, per una importantíssima declaració. Doncs, bé, no poques de les esmenes que en el conjunt del text articulat hem plantejat, doncs, eren integrables, assumibles, des d'una tasca de govern, des d'una tasca, diríem, d'antagonisme col·laborant d'aquestes esmenes integrades de què parlava el meu Grup.

Quina és la substància de les esmenes que plantejem amb relació al bloc primer i al bloc segon? En primer lloc, tot un conjunt de mecanismes de transparència, de velocitat informativa, per afavorir el seguiment del Parlament, de les comissions del Parlament, la qual cosa

significa, diríem, una aportació també a les tasques de govern, a les tasques de totes i cada una de les conselleries, i en concret aquesta, la que estem discutint ara, del Departament d'Economia i Finances; tota una sèrie de mecanismes perquè el conjunt dels diputats pugui tenir una intervenció activa, intel·ligent, perquè les seves decisions al final siguin formades i informades, perquè l'activitat parlamentària no sigui el ritual de l'ortopèdia dels braços, amb aquesta actitud, no diré ademocràtica, però sí absolutament liberalista dels portaveus, que amb el seu dit indiquen, com no pot ser d'una altra forma, la indicació de vot final.

Però, amb aquests mecanismes que nosaltres plantejem –i veig que també altres grups de l'oposició, perquè aquesta és una reiteració històrica, és un conjunt d'esmenes recurrent–, el que volíem era, ho repeteixo, donar a tots i cada un dels diputats una actitud formada, informada, activa i intel·ligent. Però també perquè les comissions, en aquest cas d'Economia, etcètera, tinguessin una personalitat no pas de substitució de l'activitat de govern, però sí de coneixement, d'informació, com es fan a d'altres instituts parlamentaris –estic pensant ara, per exemple, en els dels Estats Units.

Penso, per exemple, en una esmena emblemàtica, que és la que tinc més aquí a mà, que és la 10 del nostre Grup..., perdó, la 10 del text oficial, que diu que «les modificacions en el programa d'inversions que signifiquin la inclusió o exclusió de projectes, la modificació del Pla de finançament, haurien de ser aprovades per la comissió competent del Parlament de Catalunya». Doncs, vull dir, en quin aspecte això treu autoritat, en quin aspecte treu això responsabilitat i capacitat de govern?, atès que el Govern, entre cometes –no m'ho prenguin al peu de la lletra–, té una majoria suficientment àmplia, aliats o no amb el Partit Popular, m'és igual ara, o amb un altre grup, el que sigui, quan sigui, doncs, perquè les seves propostes tinguin un fidel acomodatament dintre del que és la tasca parlamentària.

També en el que fa referència a fer més transparent el cabal de dades, de xifres, d'estadístiques..., doncs, malgrat que no li agradi al conseller d'Economia, que deia: «Escolti, no, no facin funcionar vostès les estadístiques», que és una manera indirecta de dir: «No, la informació, ja l'acaparo jo. Vostès parlin d'una realitat etèria, vaga, subjectiva.» En un acadèmic com ell, en una persona amb una formació, diríem, intel·lectual, em sembla un xic xocant, aquesta formulació de fer al·lusions a una realitat abstracta, i no pas a les dades científiques, a les dades concretes.

Nosaltres, en aquests capítols, en l'1 i el 2, tenim una esmena que ve de lluny, i és aquella que fa referència al que en podríem anomenar, potser impròpiament, «el món del sofriment», tots aquells col·lectius de persones, de discapacitats, en les seves diverses tipologies, que sé jo?, motors, auditis, psíquics, malalts mentals i altres tipologies, on el que estem plantejant és tota una sèrie d'aspectes que fan referència no solament a polítiques d'estat del benestar en el sentit de *papá Estado* o en el sentit de papà protector, sinó en el sentit d'un *welfare* d'inclusions, en un *welfare* de promocions, en un estat del benestar de les oportunitats.

I és per això que nosaltres plantejem, tornem a plantejar aquest any la necessitat de determinar el catàleg de llocs de treball susceptibles –susceptibles– de ser ocupats per persones amb les discapacitats i amb les discapacitats que hem dit fa un moment: motors, auditiu, psíquics, malalts mentals i altres tipologies. Per què? Perquè és una veritat com un temple que totes les disposicions que al seu moment la Lismi va posar en marxa continuen sent incomplertes per part de no poques administracions públiques.

I és veritat, vull dir, és francament sorprenent que el legislador que indica un mandat imperatiu perquè es faci complir la Llei, una llei que va ser aprovada per unanimitat a les Corts Espanyoles, amb el vot importantíssim, obvi, de Convergència i Unió, a casa seva, a la Generalitat de Catalunya i a les seves illes adjacents d'empreses públiques, consorcis i altres illes adjacents, doncs, no hagi complert fins ara la Lismi.

Les ràtios que nosaltres tenim, absolutament objectius, són que la Generalitat està en l'1,14, i si no, doncs, que m'ho demostrin. I això és una acusació que en aquest sentit faig o una afirmació que en aquest sentit faig perquè s'aclareixi, amb les paraules de la diputada o el diputat que expressi la seva opinió al respecte, si no és pas veritat que solament estem, des de fa molt de temps, en l'1,14. En l'1,14, vull dir, com a general; hi han departaments –i aquest és un d'ells– que tampoc, i amb una abundància del món del precariat, diríem, realment estafolària.

En definitiva, doncs, aquest seria el *leitmotiv*, el fil conductor de les nostres esmenes, i no tinc més a dir, excepte aquesta observació una mica, diríem, ja cacofònica per part meua, que no hi ha manera que cap esmena, fins i tot aquelles que tenen un sentit de govern, un sentit de col·laboració, un sentit, diríem, de responsabilitat vers el món dels tutelats, i especialment de les capes més febles..., aquesta absoluta i inconsistent política de no admetre res que faci olor dels grups de l'oposició.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre diputat senyor Martí Carnicer. Senyor Carnicer, té un temps de vint minuts.

El Sr. Carnicer i Vidal

Gràcies, senyora presidenta; també per anunciar que defensarem a la vegada els dos primers grups, el de política pressupostària i el de política financera. Deixin-me, senyores i senyors diputats, que comenci, diríem, amb el que són les esmenes clàssiques dintre d'aquests apartats, per després dedicar el final de la meua intervenció a les novetats.

Les esmenes, el que en podríem anomenar «esmenes clàssiques» –a part de la que correspon a la derogació del primer article, que és l'article que fa referència a les quantitats inicials del pressupost, i no deixa de ser un element, diríem, de tramitació– fan referència a totes

aquelles actituds que en el Govern hi ha, en aquesta legislació pressupostària, derogant altres lleis; derogant provisionalment, perquè la legislació pressupostària, tots sabem que, per la seva especificitat, la seva durada està limitada a un any, i cada any veiem com deroguen l'article 42 de la Llei de finances públiques de Catalunya. Escolti, per derogar-lo cada any, facin una modificació de la Llei, em canvien la Llei, i s'ha acabat; no té cap sentit aquesta derogació contínua. Per tant, arreglin-ho d'una vegada; si n'estan convençuts, d'això, presentin un projecte de llei, l'estudiarem i veurem quines característiques té.

Igual que el senyor López Bulla ha dit, hi ha un fil conductor que és la manca d'informació que hi ha en aquest Parlament amb relació a l'execució pressupostària, amb relació al tràmit dels diferents crèdits, i, per tant, reclamem al Govern que hi hagi informació a aquest Parlament; des de tots els punts de vista: des del punt de vista de la liquidació... Ara hem aconseguit un petit avenç, que és que el Govern ens ha enviat les dades de la liquidació del 2002, molt resumides, però el que ens envia el Govern és pràcticament el mateix que ens envia l'estat d'execució. I l'estat d'execució per articles?, i per conceptes?, i les diferents empreses? De tot això, no en sabem res, i la veritat és que aquest diputat, per saber-ne alguna cosa, ha d'anar a la Sindicatura de Comptes i reclamar allà la informació. No deixa de ser un petit disbarat.

Tot un conjunt d'altres esmenes van relacionades amb el que podríem denominar el fet de «l'ortodòxia pressupostària» o de «l'ortodòxia financera», no? No pot ser que encara el Govern mantingui disposicions que permetin a les diferents empreses traspasar subvencions finalistes per a inversions per compensar pèrdues i guanys del compte d'explotació. És una irracionalitat tremenda mantenir aquesta disposició que permet que les empreses puguin anar amb tota la seva, diríem, manca de responsabilitat en el moment de la gestió, perquè saben que, si hi ha pèrdues, després podran traspasar subvencions de capital cap a la compensació d'aquestes pèrdues.

O els reclamem el manteniment de l'equilibri entre despeses corrents i despeses de capital, totalment desajustat en aquest pressupost, però com a mínim que la despesa de liquidació es correspongués amb la realitat, cosa que, evidentment, no es correspon.

O en el refinançament dels crèdits de les operacions, que hi ha una mena d'aval en blanc, no?, una mena de xec en blanc al Govern, que pugui fer el que li convingui en el moment de refinançar les diferents operacions de capital.

I, si vol, una disposició, una esmena que intenta ser emblemàtica, no?, de dir: com a mínim, en allò que és, una mica, el cavall de batalla de tots els grups, fins i tot del Grup Popular –fins i tot del Grup Popular–, que és el control de les despeses de publicitat i propaganda, com a mínim no gastin més del que diu el pressupost; com a mínim no gastin més. No facin com en el pressupost d'enguany, que el mes de març ja havien transferit 5.000 milions de pessetes de les inversions d'ensenyament cap a les despeses de publicitat i propaganda

del senyor Mas. Com a mínim, no facin aquestes coses. Declarin aquí el que volen gastar en propaganda, ho discutirem, hi direm el nostre acord o el nostre desacord, però després, com a mínim, no ens manipulin el pressupost agafant despeses d'inversió d'ensenyament cap a publicitat i propaganda. Per tant, aquesta és una cosa molt senzilla, de dir: «En la liquidació final, el Govern es compromet o s'obliga a no gastar més de publicitat i propaganda del que preveu en el pressupost.» Em sembla una mesura, allò, d'una innocència, d'una ingenuïtat, per part nostra, immensa; però la realitat és que després vostès gasten el doble i el triple del que havien previst per aquests conceptes en el pressupost.

Una esmena relacionada amb les taxes. Vostès fan un coeficient d'actualització del 3%, un increment de les taxes del 3%. No és molt, no és excessiu, però no deixa de ser un exercici d'hipocresia. Quan el Govern proclama que la inflació no ha d'anar més enllà del 2%, quan s'incrementen les partides que corresponen..., amb relació a la inflació, només en el 2%, després va i pel darrere, i sense dir res, i mig d'amagat, ens incrementa les taxes un 3%. Per tant, una esmena que hem introduït és aquesta esmena, molt senzilla, ho repeteixo, de dir: «En comptes d'un 3, un 2%», que és el que el conseller encara ahir –ahir–, aquí, des d'aquesta tribuna, parlava del concepte de l'increment de la inflació.

Aquestes serien, ho repeteixo, senyora presidenta, les esmenes que, diríem, d'una manera continuada, reiterativa, si vostès volen, però formen part de la forma que nosaltres conceptuem el pressupost, hem anat presentat any rere any en aquest bloc. Però hi ha també algunes esmenes, no «novedoses», però sí noves, en virtut també dels plantejaments que ha fet el Govern amb relació a aquests temes.

Una d'elles és la que porta per número el 59. En aquesta esmena nosaltres hem plantejat com creiem que s'ha d'articular el concepte dels lloguers. Vostès han plantejat –i ho veurem demà– un concepte de suport als lloguers raquític, segurament en consonància amb el que pensa el president de la Generalitat –com va quedar demostrat ja fa uns dies– del que han de ser els lloguers; raquític i, a més a més, injust. Raquític, pel seu import, i injust, perquè plantegen d'una forma que, per una banda, és proporcional al lloguer que es paga, per tant, els lloguers elevats tindran més possibilitat d'estalvi, via deducció d'IRPF que els lloguers més baixos, però, sobretot, injust perquè queden fora de les seves compensacions per lloguers totes aquelles persones que no presenten declaració de renda, que és un volum importantíssim de les rendes més baixes.

Per tant, aquest és un plantejament que no compartim, que ja hem dit pel dret i pel revés com havia de ser. De fet, fins i tot hi ha una resolució d'aquest Parlament que implicava el Govern a dir que hi havia d'haver una prestació de 600 euros anuals de subvenció pels lloguers a tothom; tothom qui pagui un lloguer ha de tindre la mateixa compensació.

De fet, hem pogut veure com el Grup Popular s'ha desdit del que va ser la seva votació en el seu moment i, si no és que en el decurs d'aquest debat hi hagi algun

canvi, ha donat suport o està donant suport a la proposta del Govern, que –ho repeteixo– veurem demà amb la Llei d'acompanyament, d'aquesta deducció pels lloguers –ho repeteixo–, injusta, insolidària i, a més, totalment raquítica.

En les esmenes 56 i 57, senyora presidenta, podran trobar els senyors diputats la proposta –contraproposta, si vostès volen– amb relació als temes de les pensions de viudetat que havia plantejat, en el seu moment, el conseller Homs com un dels fars d'aquest pressupost. Però, està clar, era un far d'un abast molt limitat, i és un far que, de nou, ensopega en aquelles qüestions de justícia en el moment de plantejar el que han de ser unes pensions complementàries.

Deixi'm dir, primer, que políticament ens va semblar que el Govern volia obrir algun tipus de ronda de negociació sobre aquesta qüestió. Cal dir que al nostre Grup ningú no s'ha adreçat per parlar d'aquesta qüestió. Suposem que, també, serà de nou un tema que hauran pactat vostès, entre Convergència i el Partit Popular, i per tant, ja veurem el resultat del pacte quan esdevingui, perquè, a hores d'ara, tampoc sabem què hi ha, perquè tenim unes esmenes *por ahí* plantejades, simplement.

Quins haurien de ser els criteris que el nostre Grup hauria aportat, en el cas que s'hagués donat aquesta negociació i que, per tant, els posem aquí un moment sobre la taula i formen part de les esmenes que nosaltres hem presentat?

En primer lloc que els seus efectes es consolidin, que es consolidin per sempre, no fins al 2005. Vostès, amb les esmenes que han plantejat i, sembla, pel que sabem, les negociacions amb el Partit Popular, limiten el seu abast fins al 2005. Si ens ho canvien ja ho sentirem a dir, però de moment els papers que hi ha sobre la taula parlen que limiten l'abast per al 2005. No, escolti, si aquí es fa una prestació complementària s'han d'establir uns criteris d'objectivació del seu càlcul i dir: «Escolti, això és per sempre mentre no hi hagi una llei que disposi el contrari». No, vostès fan un programa, diuen «2003-2005», i després ja ho sentirem a dir.

Per tant, a aquest efecte, des d'aquest punt de vista, nosaltres pensem que l'abast havia de ser un abast que es consolidi per als propers exercicis. Evidentment, és una prestació que ha d'estar limitada per a aquelles persones que tinguin un determinat nivell de pensió i que la prestació es faci de tal manera que sigui més elevada per a aquelles rendes més baixes. Vostès, amb la improvisació que estan treballant aquest tema, sense cap mena de base de dades, sense cap mena de coneixement de quin és l'estat real de la qüestió, el que han fet és dir: «No, miri, 4.000 pessetes per a tothom i ja ho aclarirem». Per tant, cobrarà 4.000 pessetes el de 30.000 de pensió, el de 40.000 de pensió, i en cobrarà 40.000 pessetes el de 70, el de 80..., depèn del límit que vostès li posin.

Per tant, aquest és un tema en què, compartint la idea inicial, lamentem la manca de discussió o la manca de negociació que s'hagi pogut produir sobre el mateix i, a més a més, lamentem també la regulació que s'ha produït i el no poder aportar, des del nostre punt de vis-

ta, el que ens semblava que eren uns criteris que valia la pena tenir en compte en el moment de fer aquesta regulació.

I he deixat per al final dues esmenes, la 50 i la 51, perquè, en aquests moments, tenen una certa significació. L'esmena 50 fa referència a la Sindicatura de Comptes. Fins als pressupostos de l'any 2002 hi havia una disposició –un punt dintre les disposicions addicionals– que deia: «El Ple de la Sindicatura de Comptes ha d'incorporar els romanents de crèdit, del pressupost de l'any que correspongui, als mateixos capítols de l'any següent.» És a dir que aquelles despeses de la Sindicatura que no s'haguessin produït en un any, per la via dels romanents es podien incorporar a l'any següent.

Evidentment no coneixem quan és el romanent de l'any 2002 perquè no està tancat i, per tant, no podem saber aquest import, però, si ens fixem..., pel de l'any 2001, que va ser entre 250 i 300 milions de pessetes, vull dir, ja ens fem una idea del que està fent el Govern, del que està proposant el Govern amb la supressió d'aquesta disposició; li està furtant –deixin-m'ho dir així– a la Sindicatura uns recursos que són estrictament necessaris perquè la Sindicatura pugui redreçar el seu camí i perquè la Sindicatura faci allò que ha de fer.

Serà interessant, serà interessant veure el paper del Partit Popular, en aquesta esmena. Serà molt interessant veure el que el Partit Popular farà en aquesta esmena, que és una esmena que va directament a la línia de flotació de la independència de la Sindicatura, va directament al menysteniment de la Sindicatura de Comptes.

I, per això, senyor president, nosaltres hem fet una esmena molt senzilla que és tornar a posar en el pressupost el que el Govern deia que hi havia d'haver l'any passat. Hem reproduït, com a esmena del Grup Socialista, la mateixa disposició que hi havia en els pressupostos del 2002, del 2001 i podríem anar buscant, segurament, pressupostos bastant, bastant anteriors on aquesta era una esmena que es reproduïa any rere any.

Ens sembla impresentable que, en l'estat que està la Sindicatura de Comptes, amb els problemes que hi ha dintre la Sindicatura de Comptes, amb la crisi que travessa la Sindicatura de Comptes, el Govern, en aquest moment, produeixi una disposició en què elimina de les possibilitats dels resultats dels comptes de la Sindicatura aquesta quantitat de recursos que eren els recursos que la Sindicatura podria utilitzar per a ampliacions de plantilla, per a noves activitats i una mica per reforçar i finalment fer el paper que ha de fer en el control dels comptes de la Generalitat. És una mica el tancament del cercle: poca informació en els pressupostos, uns pressupostos cada vegada més foscos i més difícils d'analitzar i de comprendre i, a més a més, aquell organisme que té aquest Parlament per controlar aquests pressupostos anem-li a limitar els seus comptes, anem-li a limitar les seves capacitats.

Repeteixo que, home, del Govern un s'ho podria esperar, aquestes coses, vist com s'està gestionant tota la crisi de la Sindicatura, però serà –ho repeteixo– molt interessant comprovar el suport que en aquest punt rep del Grup Popular. Ens sembla molt bé i, en tot cas, vostès ja ho explicaran, però, no solament en aquest Parla-

ment, ho hauran d'explicar en més llocs; això, també, els ho asseguro.

I finalment l'esmena 51 on tres quarts del mateix, però aquesta vegada per al Consell de l'Audiovisual de Catalunya. També el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, no des de tants anys, evidentment, perquè el Consell de l'Audiovisual no té els anys que té d'història la Sindicatura, però també el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en els anys que ha estat exercint com a organisme independent i de control, tenia la possibilitat d'incorporar els romanents d'un any cap a l'altre. També això ens ho han suprimit, també això ens ho hem carregat. Un altre organisme de control que fa nosa al Govern, un altre organisme de control que no els agrada, un altre organisme de control en què tornem a limitar la seva capacitat de gestió. I, per tant, tornem a limitar la seva independència i tornem a limitar les seves possibilitats.

Per tant, senyora presidenta, en aquest moment, jo acabo aquest torn de defensa de les esmenes d'aquest conjunt que fa referència al grup de política pressupostària i al grup de política financera. I ja li anuncio, senyora presidenta, que, encara que sigui per la seva significació, demanarem votació separada de les esmenes número 50 i 51 del Dictamen; 50 i 51 del Dictamen de la Comissió.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Molt bé. Passem ara, doncs, al Grup d'Esquerra Republicana, que té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Huguet. Té vint minuts, senyor Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

No els esgotaré, senyora presidenta.

Gràcies, senyora presidenta. Per fer els dos blocs inicials de política pressupostària i política financera, després de set anys d'experiència parlamentària en pressupostos aprovats pel corró habitual, doncs, un ja té una certa sensació de tedi a l'hora de defensar recurrentment les esmenes, també habituals, que ni tan sols per casualitat una de sola mai ha estat presa en consideració, i per tant, doncs, en farem via ràpida.

Pel bloc de política pressupostària nosaltres hem plantejat sistemàticament una sèrie d'esmenes per millorar el control del Parlament sobre el pressupost; esmenes, per exemple, com aquelles destinades a què les notificacions de crèdit se n'hagi de donar comptes a la Generalitat; aquelles on les transferències de crèdit superiors al 10% del crèdit inicial també s'hagin d'informar; les transferències al Servei Català de la Salut, també en aquest mateix sentit, i a societats o entitats per ampliar el capital, també de les liquidacions al Parlament dels seus organismes autònoms, etcètera. És a dir, per tant, tot un bloc d'esmenes destinades a millorar el control parlamentari d'una sèrie de modificacions o transferències de crèdit que es produeixen al llarg de l'any.

Un altre bloc és sobre la despesa corrent. Fem una sèrie d'esmenes de contenció d'aquesta despesa corrent i, en aquest sentit, n'hi ha una en la qual es demana no

autoritzar transferències quan signifiquin augment de despeses diverses, lloguers de béns immobles i treballs realitzats per altres empreses.

També, una sèrie d'esmenes on es demana que l'augment de despesa corrent sigui compensada per una disminució de la mateixa despesa corrent, que se n'informi al Parlament. I hi ha una proposta de pla de reducció de la despesa corrent amb un percentatge al llarg d'un període de tres anys. Entenem que es podria contenir, alguns experts parlen que podrien arribar, comprimint, a un 5% del total de la despesa corrent.

Un altre bloc d'esmenes fa referència a les corporacions locals. Les transferències a les corporacions locals, segons l'esmena d'Esquerra Republicana, no poden ser inferiors a les pressupostades i, si hi ha sobrant hauria d'esdevenir romanent. I, també, proposem informar anualment els ajuntaments de les subvencions en el seu àmbit.

També hem afegit una esmena perquè, hi ha hagut bastantes crítiques per part de diversos ajuntaments al fet que es produeix quan l'ajuntament avança del seu pressupost finançament per tal que hi hagi obres que depenen de la Generalitat que es puguin avançar, resulta que això se'ls computa com a deute municipal. Nosaltres hem fet una esmena per tal que aquest mecanisme pervers que acaba rebotant en contra del qui fa la generositat, diguem-ne, d'avançar els diners, doncs, no es produeixi.

Hi ha un altre bloc d'esmenes vinculades als crèdits ampliables. Entenem que hi ha una sèrie de crèdits ampliables que no tenen cap mena de justificació perquè ho siguin així. Enguany, per exemple, és clar, haver pressupostat el desplegament del SOC amb deu euros és no fer la feina, perquè, en definitiva, si estem generant un organisme que ja estava previst des de juny de l'any passat, doncs..., des de juny d'aquest any o des de maig d'aquest any, hi havia temps suficient com per definir quin és el model de SOC, i per tant, quants diners, diguem-ne, van a parar a aquest servei, i no deixar-lo amb una partida de deu euros i llavors posar-la com a ampliable en la Llei de l'articulat dels pressupostos. Com aquesta n'hi ha unes quantes. I en aquest sentit, doncs, limitem el que són partides de crèdits ampliables, en molts casos, o perquè són una font de despeses no previstes o, d'altres, perquè són perfectament calculables aquelles que caldria preveure.

Una altra constant i també reiterada demanda és si els pressupostos es fan per facilitar la feina de control i impuls o es fan per complicar-la. Vam aconseguir un gran èxit a mitjan de la legislatura passada de rebre una part del pressupost amb suport informàtic, però una part. I nosaltres reiterem que caldria ampliar el suport informàtic utilitzable, no en formats purament estètics, sinó treballable a l'ordinador, de diversos apartats, com la balança fiscal actualitzada, la programació quadriennal d'ingressos i despeses, les dades numèriques de l'Informe econòmic i financer, de la Memòria i de l'annex de la Memòria, i la relació de llocs de treball; que ho hem demanat sistemàticament. Sembla mentida que al segle XXI, doncs, un tema que està sobre paper, no es pugui proporcionar amb format Excel, doncs, per poder remenar les xifres d'una forma més transparent, i al servei del

Parlament, no?, de l'oposició en les seves tasques de control. «Posem-li-ho tan difícil com sigui possible» sembla ser el criteri del qui fa aquest pressupost.

I, finalment, les esmenes, també, destinades a informar anualment de la composició de tots els consells d'administració de les entitats i organismes autònoms, i els terminis de renovació. Són esmenes, repeteixo, també, per facilitar el control d'organismes dependents de la Generalitat.

En el bloc de «Política financera» —en el bloc de «Política financera»— hi ha una sèrie d'esmenes que limiten els avals a una sèrie d'entitats que bàsicament s'han utilitzat com a mecanismes de «periferització» del deute, de l'endeutament.

Hi ha una sèrie d'esmenes destinades a limitar —a limitar—, a frenar, l'endeutament que té la Generalitat.

També una sèrie d'esmenes amb què s'accelera el termini per efectuar el pagament de les obligacions de la Generalitat; el dret a cobrament segons els interessos calculats pel Banc d'Espanya, per exemple.

I finalment tota una sèrie d'esmenes, vinculades també al tema de política financera, d'informació al Parlament de les diverses qüestions vinculades a aquesta política financera per tal que pugui haver-hi aquest control.

Hi ha una esmena, concretament, també..., nosaltres proposàvem, per un cantó, la divulgació i l'actualització de la balança fiscal, que hi havia un cert acord que no..., diguem, almenys no s'està complint en els terminis previstos. En vam parlar quan vam fer el debat de l'esmena a la totalitat del pressupost. Hauria de ser una cosa automatitzada, la vinculació a l'Informe, a la Memòria econòmica i financera del pressupost, la inclusió, l'actualització, sempre al dia, de la balança fiscal, fins a l'últim any possible d'analitzar.

Hi ha una esmena amb la qual reclamem que l'incompliment dels terminis previstos en el pagament a proveïdors generi interessos de demora; així mateix, també, a famílies i entitats sense ànim de lucre.

I això seria una mica el conjunt d'esmenes del bloc de «Política financera».

I, finalment, hi ha algun aspecte, que en part és avançar-me una mica al tercer bloc, que defensarà un altre diputat, però, vinculat a la qüestió d'immobles, de la gestió d'immobles per part de la Generalitat, en el qual, doncs, el que fem és reclamar informació al Parlament sobre l'alienació d'aquests béns immobles; també l'autorització al Parlament per a l'alienació de títols de societat que comportin pèrdua de posició majoritària de la Generalitat en determinades empreses, i bàsicament, doncs, qüestions de control quan la Generalitat vengui, també, participacions en empreses on aquesta participi.

En el pressupost, a l'articulat, d'aquest any..., en el Projecte de pressupost, en el Projecte, a l'articulat, ens hem trobat una sèrie d'elements innovadors pel que fa a l'Institut Català de Finances, a l'obertura d'una sèrie de línies que, en principi, nosaltres, sobre el paper no..., ja vam dir al seu moment que no vèiem malament, però que dependrà molt de com es desplegui. Per tant, nosaltres no hem fet una esmena concreta sobre aquests aspectes, però simplement comentar que el problema

d'aquestes innovacions amb relació a la funció de l'ICF i a una sèrie d'obertures d'unes línies, de línies noves, com la Societat de Garanties Recíproques, etcètera, i de capital de risc, doncs, són coses que en principi nosaltres veiem bé, però que caldrà veure com es despleguen i de quina forma es despleguen.

Per tant, de moment, en principi, no hem presentat cap esmena en aquest apartat, però no és un xec en blanc. Veurem al llarg de l'any a veure en quina línia, en quina direcció es produeixen els avenços d'aquestes propostes que estan incloses en l'articulat, en aquests àmbits, i a partir d'aquí tindrem ocasió de criticar, si és que no va en la bona direcció, i si va en la bona direcció, doncs, felicitar..., si va en la bona direcció.

Per tant, senyora presidenta, bàsicament, aquestes són les reiterades esmenes que, un cop més, ens temem que no tindran cap èxit, vist el corré existent en aquest Ple parlamentari.

I, doncs, amb l'entusiasme característic d'aquestes hores del matí, dono la meua defensa per acabada.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Molt bé, senyor Huguet. Passem ara al Grup Popular; per defensar les seves esmenes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat. *(Pausa.)* Senyor Fabregat, té deu minuts.

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, deixin que les meves primeres paraules, en aquesta última part, ja, dels pressupostos per a l'any 2003, les primeres, vagin dedicades al Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

I ho dic perquè ahir, paraules del president de la Generalitat a la resposta del president del Grup Parlamentari Popular, doncs, ens indicava..., allò que deia d'alguna manera el president –no sé si podré repetir les paraules textuais, però bé–: «Si voten el pressupost és que els deu convindre.»

Bé, evidentment, ens convé perquè convé a Catalunya que hi hagi estabilitat i que hi hagi governabilitat, a Catalunya; de la mateixa manera li demanem al Grup Parlamentari de Convergència i Unió que suposem que també li deuen convindre les esmenes que defensarà el Grup Parlamentari Popular, i esperem el seu suport al llarg d'aquest mateix debat. I així mateix ho fem extensible, evidentment, a la resta de grups parlamentaris. Dic això perquè ho anirem repetint al llarg del dia d'avui, perquè tenim esmenes en els diferents grups en què es planteja i s'estructura aquest mateix debat.

També una prèvia més, senyora presidenta, i adreçada al senyor Martí Carnicer amb tota la cordialitat. Jo ja entenc que, fins que no havia arribat l'honorable conseller d'Economia i Finances, volgués centrar el debat dels pressupostos en el Grup Popular. Ja sabem –ja sabem– que hi ha una importància en el Grup Popular, una importància central, en aquest debat, però en tot cas creiem nosaltres que el debat, vostè, el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, a qui l'haurien

d'adreçar, en tot cas, el debat, creiem nosaltres, és al Grup Parlamentari de Convergència i Unió i al Govern de la Generalitat.

Però bé, com que vostè m'ha fet algunes indicacions, i ens ha fet al Grup Parlamentari algunes indicacions, en nom del mateix Grup Parlamentari, alguns aspectes referents al que vostè comentava, no?

Senyor Martí Carnicer, el pressupost és un tema i la gestió del pressupost n'és un altre molt diferent –molt diferent. Perquè vostè ha parlat en aquest primer bloc, en aquests primer i segon blocs, ha parlat d'aspectes referits a la gestió del mateix pressupost i de les dades que s'aporten al Parlament. I vostè coneix la nostra posició al respecte sobre alguns temes que vostè també ha deixat damunt de la taula, alguns aspectes que hem denunciat i de què hem parlat, no solament pel que fa al capítol 2, sinó, entre altres aspectes, també els relacionats amb el capítol 6, de la inversió real, que en més d'una ocasió nosaltres hem demanat explicacions al Govern. Una cosa és donar un suport al pressupost; l'altre aspecte és parlar, ser crítics o, en tot cas, donar o no donar suport al que és la gestió i la liquidació del mateix pressupost.

No entraré en el capítol dels temes de lloguer perquè, demà, crec que és el moment del debat i dels temes relacionats amb l'habitatge, i crec que podem fer un debat força important i que tothom haurà de donar les seves explicacions i tothom haurà de fer el seu discurs al respecte.

I acabo amb aquesta prèvia referent al tema de la Sindicatura de Comptes. Senyor Martí Carnicer, com li deia des de tota la cordialitat, no creiem pas que siguin vostès, el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, qui ens vulguin donar lliçons al Grup Popular del que és la Sindicatura de Comptes, perquè vostès, amb el seu vot, amb la seva abstenció, junt amb Esquerra Republicana de Catalunya, i amb el vot favorable de Convergència i Unió, van votar l'actual síndic major, que és incapaç de liderar la Sindicatura de Comptes, com és el senyor Marià Nicolàs. I després han hagut de fer una rectificació al respecte, i la prova més evident la tenim en l'última Comissió de la Sindicatura de Comptes.

I vaig més enllà: si hi ha aquesta modificació, que nosaltres, evidentment, ens hi vam interessar, no solament de la Sindicatura de Comptes, sinó també del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, és perquè la Sindicatura de Comptes i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ho han demanat així al Govern –ho han demanat així al Govern– i així ens consta al Grup Parlamentari Popular, allò a què feia referència vostè amb aquestes dues esmenes que ha ficat en votació separada; que ja li anuncio, senyor Martí Carnicer, que nosaltres no li donarem suport. Com que també hi hauran esmenes separades en la votació del Grup Parlamentari Popular, esperem que, amb el que ara faré referència d'aquestes esmenes, vostès els donin suport, a les esmenes del Grup Parlamentari Popular, perquè creiem que és important per a la mateixa estructura del pressupost.

Les esmenes que han quedat reservades per al Ple per part del Grup Parlamentari Popular, en aquest primer

apartat de «Política pressupostària» i «Política financera: avals i deute», són un grup de sis esmenes.

La primera d'elles va relacionada amb el que fa referència al Fons de garantia d'activitats de producció cinematogràfica, on fa referència a les entitats financeres, amb una línia especial, o diverses, i continua, de crèdit. Nosaltres creiem, i per això hem fet aquesta modificació, que hi han de poder ser també diverses línies complementàries de crèdit, no solament una línia especial, sinó també diverses línies complementàries de crèdit.

La segona de les esmenes està relacionada amb la capacitat d'endeutament de l'Institut Català del Sòl i tot el que fa referència a obres d'edificació. Nosaltres hem fet una esmena aquí que, en aquest endeutament que té, màxim, l'Institut Català del Sòl, en el que és la disposició vint-i-sisena actual del text articulat, on parla de la prestació de serveis públics per part de l'Institut Català del Sòl, a finançar obres d'edificació o a polítiques de millores de barris i remodelació de nuclis antics, creiem nosaltres que s'hi ha d'afegir tots els aspectes relacionats amb barris degradats i remodelació de nuclis urbans antics o amb problemàtiques socials i urbanístiques específiques.

En més d'una ocasió hem parlar de totes aquelles problemàtiques d'aquests barris, i també de l'esforç que no solament han de fer les administracions, la Generalitat i també l'Estat, sinó que també, a la vegada, demanem, i els ho traslladem a tots els grups parlamentaris, ho traslladem als ajuntaments perquè facin també aquest esforç per a tot aquest conjunt de barris, que sens dubte faria que no creïessin tant les nostres ciutats i s'ocupessin molt més el que són aspectes de nuclis antics que estan, en més d'una ocasió, en més d'una situació, deserts, perquè no hi han hagut aquests processos de rehabilitació de barris degradats i millora de nuclis urbans antics. Per això nosaltres incorporem aquesta esmena a aquesta disposició addicional vint-i-sisena.

La tercera de les esmenes fa referència a tot allò relacionat amb el règim d'autonomia econòmica dels centres penitenciaris. I hi afegim un nou apartat..., en el nou apartat 4, fem una modificació d'ell i diem que, reglamentàriament, el Govern ha de determinar en el termini màxim de sis mesos els centres penitenciaris que s'hauran d'acollir a allò que disposa aquesta mateixa disposició addicional trenta-unena i establiran les normes que han de regir la seva gestió.

Pel que fa referència a una nova disposició addicional relacionada amb el taxi. Creiem que és important que el Govern estableixi ajuts amb l'objectiu d'adequar-se a les noves disposicions vigent del dret comunitari. Creiem que aquest és un apartat important, que afecta un sector important de Catalunya i que afecta principalment el conjunt de l'àrea metropolitana, sense menysprear i sense deixar de banda, evidentment, la resta del sector del taxi de Catalunya..., i també la importància que tindrà la nova llei que esperem que entri dins de poc en aquest Parlament per al seu debat. Però en tot cas el que demanem al Govern és que faci un establiment d'ajuts amb l'objectiu, com deia, d'adaptar-se a aquest dret comunitari.

En l'apartat segon de «Política financera: avals i deutes» hi ha dos esmenes reservades per al Ple. La prime-

ra d'elles és..., no va més enllà d'una precisió pel que fa referència al que és el Fons de cooperació local de Catalunya; no solament creiem, nosaltres, en aquest article 52, apartat 1, que s'ha de parlar dels conceptes, sinó també, i per això proposem aquesta addició, aquesta modificació, de les quantitats, que també es relacionen en aquest mateix article 52; així com també, una nova disposició addicional perquè es promoguin convenis amb les companyies subministradores d'aigua, gas, electricitat i telèfon per a l'aplicació de tarifes especials a famílies nombroses i a persones o gent gran que cobrin pensió mínima de viudetat.

I relacionaria aquest tema de la viudetat –i acabaria la intervenció, senyor president– amb el que ha estat una esmena aprovada en comissió, una esmena que ha modificat, i que inicialment havia plantejat el Govern per al que són els complements de pensions de viudetat, i creiem nosaltres que no solament hem de fer referència a aquest augment que hem plantejat, que aquestes ajudes afectaran més de 254.000 vidus i vídues del conjunt de Catalunya, que a la vegada també hi haurà en aquest complement de pensions, i que tot aquest paquet de mesures que van relacionades amb els temes de pensions de viudetat pel que fa referència a l'any 2003, va fins a una quantitat aproximada d'un 60 milions d'euros a l'any.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Creiem que aquesta és una política que és fruit de les diferents reunions que hem mantingut el Grup Parlamentari Popular i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i, a la vegada, el Govern de la Generalitat; reunions que es van iniciar el mes d'abril d'aquest mateix any amb un objectiu, amb un objectiu que hi hagués un pressupost amb un marcat caràcter social, un marcat caràcter social no solament en els temes d'habitatge, no solament en les diferents polítiques que ha de desenvolupar el Departament de Benestar i Família, sinó també en línies noves, en línies a què, finalment, hem arribat a acord i que esperem que tots els grups hi donin suport pel que fa referència als complements de les pensions mínimes de viudetat, tan importants en aquest moment per al conjunt de l'Estat, però també tan importants en el conjunt de Catalunya, que s'hagin iniciat, que s'hagi donat aquest primer pas, pas important, amb una quantitat important de diners a destinar per als complements de pensions de mínimes de viudetat.

Esperem, senyor president, senyores diputades i senyors diputats, que ens puguin donar suport, que ens donin suport a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per al torn en contra, en nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marià Curto.

El Sr. Curto i Forés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, senyor Fabregat, vull començar la meva inter-

venció dient-li que, efectivament, les esmenes del Grup Popular ens convenen, ens agraden i, per tant, les votarem. De fet, de fet hem aprovat ja quasi una trentena d'esmenes en el tràmit en comissió, i referint-me específicament a les que han proposat en aquest dos blocs creiem que són esmenes, com he dit abans, que són positives, tot i que en aquests dos àmbits, en aquests dos grups, pràcticament són esmenes tècniques, a excepció de les dos a què ha fet referència de suport al sector del taxi, i de buscar una solució que millori les condicions en què els serveis bàsics, diríem, de la llar, l'aigua, el gas, l'electricitat i el telèfon, puguin, per a determinats col·lectius, tindre condicions, diríem, avançades.

Dit això, m'he de referir, lògicament, a les esmenes presentades pels grups de l'oposició, i els he de dir, senyor López Bulla, senyor Martí Carnicer i senyor Huguet, que els veig molt vençuts, és a dir, els veig molt, molt, diríem, quasi, doblegats, quasi, quasi... (*Veus de fons.*) Un excés de depressió, els ho dic sincerament. No és bo, no és bo, no és bo. No és bo perquè... (*Remor de veus.*) Senyor López Bulla, vostè que és un bon parlamentari –vostè que és un bon parlamentari–, sap que la dialèctica parlamentària, tot i no, precisament, acabar –diríem– amb un vot unànim, però enriqueix el debat, l'enriqueix. I avui els he vist, sincerament, als tres molt, molt, molt, vençuts; potser al llarg del dia es referan i entrarem en temes (*rialles*) diríem, més interessants.

Al senyor López Bulla, fins i tot al senyor Huguet, el preocupa –diríem– aquest acord que es va produir en els últims anys amb el Partit Popular, és a dir, acords que, per un altre costat... (*Veus de fons.*) Bé, a vostè no l'ha preocupat, més concretament, no l'han preocupat els acords amb el PP, sinó que l'ha preocupat el tracte que el senyor president els va destinar al PP, cosa interessant! És a dir, Iniciativa es preocupa, en tot cas, pel tracte del president, ahir, també en un debat parlamentari.

En fi, dic això, però sí que el senyor Huguet ha fet referència a aquests sis anys, que no hi ha res a fer, que no hi... Diu: «ni una esmena». Senyor Huguet, li hem aprovat una esmena, eh?, en tràmit parlamentari (*rialles*), li hem aprovat una esmena, a Esquerra Republicana... (*Veus de fons.*)

De totes maneres, voldria recordar aquells..., o volia comentar aquells aspectes que m'han paregut importants en la defensa de les esmenes per part dels diferents grups. Començant pel senyor López Bulla, li he de dir que tot i que vostè en les esmenes es reitera també, any rere any, parlant de la recerca de mecanismes de transparència i d'informació, i de millora de la informació, avui per avui, tal com està la normativa vigent en la Llei de finances públiques, i tal com estem tenint la dinàmica d'informació, jo crec, sincerament, que és suficient i que és correcta. Evidentment, sempre es pot millorar i sempre es pot ampliar, però, en tot cas, jo crec que tenim la informació suficient de l'evolució i de la gestió del pressupost i, en tot cas, el que no podem pretendre és que al Parlament, el legislatiu faci d'executiu i, per tant, el que no podem pretendre és demanar-li a l'executiu que, com aquell qui diu, cada vegada que

va al lavabo ens vingui a demanar permís. No és exactament això, crec jo, des del punt de vista estrictament de dinàmica parlamentària i de dinàmica de joc de govern i de Parlament –executiu i legislatiu.

Vostè ha fet referència, també, al tema del catàleg de llocs de treball, que és un tema que sé i em consta que el preocupa, de fet, ho ha introduït quasi sempre des que jo estic escoltant-lo atentament en els debats al Parlament. Vostè ha fet referència que estem en un 1,14 encara de llocs de treball reservats als discapacitats; l'objectiu sap que és el 2. De fet, quan en aquest moment (*veus de fons*) no sé si és 1,14 en aquests moments, vostè ha fet la precisió de l'1,14. Jo el que vull dir és que en aquests moments i amb les previsions del pressupost està previst que en les convocatòries hi hagi un 5% reservat per a places tal com vostè demana i, en tot cas, veurem si aquestes places es van cobrint i, finalment arribem a aquest objectiu del 2%, però, en tot cas, no hi ha discriminació, tot al contrari, i es va, crec jo, en la línia d'arribar a aquest objectiu.

No hi ha –crec– diferència amb relació al que planteja el pressupost i el que planteja, en tot cas, la seva esmena, que és molt detallista, crec jo, de cara a plantejar la forma en què s'han de cobrir aquestes places de cara a convocatòries d'oposicions.

Al senyor Martí Carnicer li he de dir que, home, és curiós, diu: «Vostès proposen un increment de les taxes del 3%, estan defensant a capa i espasa que la inflació no superarà el 2%, i van i apugen les taxes al 3%.» Ara li faig la pregunta a la inversa, vostès estan dient contínuament que la inflació no baixarà del 4%, però proposen unes taxes que vagin pel 2%. És a dir, cap relació, tampoc, amb la inflació. És a dir, entenguem-nos, si vostès defensessin clarament que la inflació, i tinguessin clar que la inflació ha d'anar cap al 4%, proposaríem, per mantenir simplement la capacitat, diríem, d'ingressos dels serveis, doncs, que les taxes s'augmentessin un 4. En canvi, vostès no..., ho abaixen. És a dir, és la mateixa dinàmica, no em serveix, l'exemple no em serveix i no és bo, a més.

Planteja també el tema dels lloguers i, per tant, planteja el tema dels 600 euros lineals dient que la proposta del Govern és injusta. Miri, és tan injust –és tan injust– plantejar una desgravació en funció del que es paga d'arrendament de lloguer, que en alguns casos, efectivament, pot propiciar que una persona, una família tingui més desgravació perquè pot pagar un lloguer més alt, com tan injust és pagar a tothom igual, tenint en compte –i vostè ho sap– que hi han famílies que potser en un pis de quaranta o de seixanta metres, o de setanta metres, poden viure, i això té un arrendament i té un lloguer. I altres famílies, simplement perquè tenen més fills, potser amb les mateixes condicions econòmiques, necessiten un pis de cent vint metres i per a aquell pis de cent vint metres hauran de pagar més lloguer.

Per tant, també crearíem una justícia comparativa, injustícia entre els uns i els altres. Per tant, diríem que l'argument important de la seva proposta, en aquesta línia, jo crec que es pot perfectament contradir i crec sincerament que pot generar tanta injustícia si anem a repelar i a buscar l'últim efecte d'aquestes mesures, en una postura que en l'altra.

Vostè parla també amb relació a les pensions, que suposo que tindrem temps de parlar-ne aquests dies, perquè la proposta que fa el Grup, en fi, del Govern i que ha tingut el suport tant del Grup de Convergència i Unió com del Partit Popular, diu: «les pensions, les hem de consolidar, s'han de consolidar» per un costat i, a la vegada, això de les 4.000 pessetes lineals tornem a la mateixa discussió, podríem entrar en la mateixa discussió, si són justes o no aplicar... És a dir, per una part, per a l'aplicació de l'ajut al lloguer vostès plantegen una subvenció lineal, això és just; en canvi, si plantegen un ajut a les vídues lineals, llavors ja no és just. És a dir, bé, realment veig... i en fi, crec que vostè ha d'entendre que darrere d'aquestes posicions hi ha bastants incongruències, bastants incongruències...

Vostè demana el tema de la incorporació dels romanents a la Sindicatura i al Consell de l'Audiovisual. Escolti, de fet, la Llei de finances públiques, en aquests moments, l'article 37 preveu com s'han de gestionar els romanents, ja ho preveu. Una altra cosa és que si durant un temps la Llei de pressupostos preveia la incorporació d'aquests romanents i finalment no s'acabaven incorporant, home, si la mateixa Sindicatura –en el cas de la Sindicatura li parlo–, la mateixa Sindicatura ens diu: escolta, no necessitem incorporar-los perquè tenim prou pressupost i, per tant, no tenim perquè tenir aquí 200 milions de pessetes, per dir alguna cosa, als comptes, diríem, d'estalvis. (*Remor de veus.*)

Per l'altre costat, quan resulta que ve l'informe de la Sindicatura, amb relació a la situació de la mateixa Sindicatura i surten uns saldos diríem de tresoreria elevats, llavors ens critiquen que es fa una mala gestió d'aquests recursos. Home, si els recursos estan parats, és lògic que s'utilitzin i que se'ls doni activitat, és lògic. Una altra cosa és que vostè digui és que com que no hi ha aquesta incorporació dels romanents resulta que estem paralitzant la Sindicatura, estem paralitzant el Consell de l'Audiovisual. No és així i, per tant, crec sincerament que, tal com està en aquests moments previst al pressupost, permetrà fer una bona gestió tant a la Sindicatura, com al Consell de l'Audiovisual.

Senyor Huguet, ja li he dit que li hem acceptat una esmena en tràmit de comissió. És difícil, és difícil. Vostès demanen, diríem, home, que alguna esmena pogués incorporar-se al pressupost, que poguéssim arribar a un mínim, diríem, d'acord, en temes que són integrables, hi estic d'acord, senyor López Bulla, hi ha temes que són discutibles perquè són filosofies diferents, però hi ha una quantitat de propostes que podrien ser assumides, altra cosa és que després hauríem de dir –que és el que segurament tindrem de discutir– com financem aquestes propostes alternatives. Això és un altre tema que avui veig que no n'han parlat, del tema de l'endeutament i tot això. Suposo que és perquè ho pensen fer més endavant o perquè és un tema esgotat ja.

Però, senyor López Bulla, és evident que un govern que presenta avui els pressupostos al Parlament, i que abans que... –perquè segons diuen no tenen la informació fins que arriba aquí al Parlament–, i abans que aquests pressupostos, com aquell qui diu, arribin als diferents grups parlamentaris, vostès ja surten dient que presentaran l'esmena a la totalitat, i per tant, aquests pressupostos

són dolents, no són bons, no els poden... És a dir, davant d'aquesta actitud, és evident que es fa molt difícil després d'entrar en qualsevol negociació. I així, també, li recordo que si després de les converses, curtes o llargues, que va tenir el conseller amb els diferents grups, vostès en acabar cada una d'aquestes converses, que com saben el conseller va oferir sempre, des del primer moment, diàleg i la possibilitat de parlar-ne, vostès en acabar cada una d'aquestes reunions haguessin sortir davant els mitjans de comunicació i haguessin dit: «Mira, doncs l'oferta que ens fa el conseller de diàleg, l'acceptem, anem a veure si és veritat, anem a veure si podem pactar algunes coses i millorar el pressupost.» Quan, en comptes de fer això, resulta que surten i simplement diuen que ni ha diàleg, ni volen diàleg... Escolta!, a partir d'aquí es fa molt difícil entrar en valoracions de millores en les aportacions que vostès fan en el pressupost, que per un altre costat no són, ni molt menys, tals millores, perquè en un dels arguments que s'ha posat aquí per part del senyor Huguet, per exemple, amb relació a la despesa corrent, home, jo els he de dir que facin un exercici –i si tinc temps a lo llarg del dia d'avui jo els ho facilitaré, perquè l'he fet– i sumen, l'any passat ja els ho vaig dir, però sumen les despeses ordinàries que en les seues propostes redueixen, i, a la vegada, les que incrementen, i, per tant, al final, valoren el saldo en què vostès pensen reduir la despesa ordinària en aquest pressupost, i, per tant, si tenen temps, i si ho han fet, doncs, ja ho discutirem, i si no, els asseguro que és ridícul –és ridícul.

Evidentment, si dieu, com algú des de..., els tres grups, si diuen: «Nosaltres tenim uns acords, uns convenis amb el... –a més, per llei–, de tirar endavant uns concerts, per exemple, educatius», i vostès diuen: «Mira, directament, el 30% dels concerts educatius, nos los anem a carregar, absolutament», i no em diuen com substituiran els professors, les escoles, tot el que en aquests moments ofereixen les escoles concertades, home, això és una aberració –això és una aberració.

Com poden dir que disminuïxen la despesa ordinària en una bona part, molt important, a través de reduir la partida de concerts educatius i la partida de farmàcia? Oh!, i després se queixen si amb la partida que té prevista el pressupost per a farmàcia no n'hi ha prou. I diuen: «I l'any que ve, o l'any següent, resulta que s'han d'incorporar despeses de farmàcia que no van poder-se introduir al pressupost perquè no hi havia prou partida.» I vostès, per la via ràpida, com necessiten justificar ingressos per a augmentar la despesa..., millor dit, com necessiten reduir unes despeses per a posar-ne unes altres, van i es carreguen una bona part d'aquestes partides. Això, evidentment, és una tècnica que és coneguda i que no porta enlloc.

Podríem parlar d'altres aspectes amb relació als criteris que vostès plantegen per a la gestió pressupostària i per al tema de l'endeutament. Com he vist que avui no n'han parlat de moment, no m'hi posaré, però, en tot cas, estic a la seva disposició per si al llarg del dia d'avui hem de parlar d'aquest tema i intentar, diríem, marcar la nostra posició.

Res més, senyor president, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*El Sr. López Bulla demana per parlar.*) Sí, senyor López Bulla, suposo que vol reivindicar el seu...

El Sr. López Bulla

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de l'orador.*) ...ignore les competències en medicina que té el doctor Curto. En qualsevol cas, sí que hi ha un contagi amb relació al síndic Marià Nicolàs, que deia que la resta dels síndics estaven malalts del cap.

Nosaltres no estem deprimits, òbviament. I si teníem alguna hipotètica depressió ahir, ahir el doctor Mas ens va curar la possible malaltia que podíem tenir, la hipotètica malaltia.

I un aclariment final: jo no he parlat res impropï de la relació de Convergència i Unió amb el PP. He dit que en les coses materials de la vida voteu junts, i en les coses espirituals, esteu en desacord.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*El Sr. Curto i Forés demana per parlar.*) Senyor Curto...

El Sr. Curto i Forés

Sí, per contradiccions, senyor president. Només dir-li al senyor López Bulla que, per sort o per desgràcia, els pressupostos són materials, no són espirituals. Són diners, eh?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Passem ara al tercer bloc, que el presenta, en primer lloc, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre diputat senyor Àlex Masllorens, que apareixerà... Ah!, ja ha aparegut.

El Sr. Masllorens i Escubós

Gràcies, senyor president. Molt breument, perquè em sembla que vostè i jo ara, i més gent, tenim un compromís aquí, en la mateixa cambra... Jo surto per la defensa de les esmenes del nostre Grup, que crec que, si no estic errat, tenen la numeració de 139 a 155, i ja dic que, com que tenim el convenciment que totes aquestes esmenes passaran ràpidament a millor vida, en faré una relació no exhaustiva, però almenys per poder explicar i deixar constància en la memòria d'alguns diputats que estan aquí presents en aquest moment i en la memòria del conseller d'Economia, que avui ens companya, i també en la petita memòria històrica d'aquesta cambra, deixar constància de quines són aquestes esmenes que ha presentat el nostre Grup, que fonamentalment, en aquest apartat, es refereixen a quatre temes concrets: un, béns immobles; un altre, sobre sistema educatiu; corredors biològics i PEIN, i construcció de nous edificis judicials.

Pel que fa al primer apartat, algunes de les propostes que fa el nostre Grup són, per exemple, que per a l'adquisició de béns immobles el Consell Executiu sol·liciti un informe previ d'experts on s'analitzi la conveniència de l'adquisició atenent la ubicació, el preu mitjà i seguint criteris d'austeritat, que no entenem que fins a aquest moment siguin els criteris que hagin prevalgut en aquesta matèria per part del Govern.

També proposem que en el termini de sis mesos es transmeti al Parlament un estudi sobre el conjunt de lloguers que s'estan pagant, i sempre amb relació a la idoneïtat d'aquests lloguers i a la possible conveniència de renegociar-los o de substituir-los, hi insisteixo, per la mateixa qüestió que hi ha un dubte, una sospita que no siguin els més adequats. Ara que hi ha tota aquesta famosa polèmica sobre els lloguers, sobre les compres, etcètera, doncs, dona la casualitat que, quan el mateix Govern ens diu que la gent es decanta per la compra perquè els lloguers estan molt cars, resulta que el Govern de Catalunya fa tot el contrari i està anant al lloguer, però pagant uns lloguers per sobre del que són els preus de mercat, moltes vegades.

Una altra esmena, la 143, proposa que el Govern pugui aprovar l'alienació directa..., més ben dit, proposa –perdó– la supressió del punt de la disposició addicional catorzena, apartat primer, en què el Govern proposa poder aprovar l'alienació directa de béns immobles, qualsevol que en sigui el valor, que temporalment hagin de continuar utilitzant per a la prestació de serveis.

I, igualment, proposem una modificació que vagi en el sentit que es requereixi l'autorització del Parlament de Catalunya per a l'alienació de béns immobles de valor superior a 3 milions d'euros i per a l'alienació de títols de societats que comportin la pèrdua de la posició majoritària de la Generalitat en les empreses o l'extinció de la participació directa o indirecta de la Generalitat.

Un altre capítol, com he dit, i en el qual, en aquest grup temàtic, hi tenim dues esmenes, fa esment de la qüestió educativa, tan important per al nostre Grup, i en concret assenyalen dos aspectes.

Un és que pretenem que hi hagi una addició a la disposició addicional vintena que posi l'èmfasi en la descentralització de les competències cap a les administracions locals en matèria educativa i que l'incompliment dels terminis de pagament previstos en els convenis generi interessos de demora, cosa que, com vostès saben, avui no està passant.

I, per un altre costat, era d'obligada inclusió també una esmena d'addició, com a nova disposició addicional en aquesta mateixa matèria, en aquest capítol, que marqués que en les previsions pressupostàries per al 2003 es procedeixi a la dotació d'una partida pressupostària per a la planificació i construcció d'escoles bressol de la Generalitat de Catalunya, per tal d'assolir la famosa creació de trenta mil places públiques en el termini compromès. Dic «famosa», evidentment, per la no-construcció, famosa no per la construcció, perquè estem enormement lluny d'aquest compromís del Govern, i, per tant, el que demanem, el que ressalta el nostre Grup és que aquest incompliment no es pot justificar de cap manera i que cal tornar a insistir que el

Govern no pensa complir aquesta construcció de les trenta mil places de guarderies, per més que després ens omplim la boca de parlar de les polítiques familiars, etcètera.

Com deia, hi ha també una addició perquè les previsions pressupostàries per a l'any 2003 habilitin els recursos necessaris per a la realització del pla d'inversió de la xarxa de corredors i connectors biològics. I també tota una sèrie de disposicions que fan referència als PEIN, perquè s'habilitin els recursos necessaris per garantir-ne la correcta gestió, conservació, millores, connexions ecològiques, etcètera. En això, hi hem insistit també ben sovint, i és un tema recurrent.

I, finalment, el darrer capítol, el darrer apartat, que he dit que inclou diverses esmenes, concretament de la 149 a la 155, és la previsió de dotar també el pressupost per a l'any 2003 de diverses partides pressupostàries de construcció de diversos edificis judicials arreu de Catalunya. Alguns d'ells, en alguna de les diverses sessions que hem tingut referides a pressupostos, el Govern ha dit que ja estaven inclosos en les memòries, la seva intenció d'iniciar la construcció d'aquests edificis judicials. Curiosament, aquest any no hem pogut trobar en les memòries la cita específica de quins seran aquests jutjats, i per aquest motiu nosaltres hem citat específicament diversos edificis judicials que estan aprovats en comissió, la seva construcció, però que després, com dic, no apareixen citats en el pressupost.

Concretament, ens hem referit al de Santa Coloma de Gramenet, als de Tarragona..., que, com vostès saben, hi havia un acord, que després ha estat desacord, entre l'Ajuntament d'aquella ciutat, que vostès saben perfectament per qui està governada en aquest moment, però resulta que amb el Departament de Justícia no s'han posat d'acord i hi ha hagut alguns problemes per poder construir o iniciar, com a mínim, la construcció de l'edifici judicial, hi insisteixo, de Tarragona.

Igualment hi hem inclòs la dels edificis de Vilafranca, Igualada, Olot i Sant Boi de Llobregat, que són edificis que ja vénen d'anys anteriors, que estan aprovats, que els diversos ajuntaments han cedit ja els terrenys i estan esperant que o bé es faci el projecte, en alguns casos, o bé, un cop ja elaborat el projecte, el Govern tingui a bé incloure la partida pressupostària, la dotació pressupostària pertinent perquè aquestes construccions es puguin tirar endavant en ciutats on, certament, això fa falta avui en dia, perquè tenen uns equipaments judicials enormement superats ja per la realitat i per les necessitats actuals.

Doncs, aquesta és la relació d'esmenes en aquest capítol, que, com sempre diem, esperem que, ja que el més probable és que no s'aprovin, com a mínim siguin preses en consideració pels diputats i diputades aquí presents.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jaume Oliveras.

El Sr. Oliveras i Maristany

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, seré molt breu en la meua intervenció, perquè algunes de les esmenes presentades, doncs, es van succeir i repetint cada any, i, per tant, remarcarem una mica les més importants que hem fet en aquest capítol de política pressupostària i d'inversions.

Pel que fa a la política pressupostària, voldríem només remarcar dos aspectes: un que fa referència..., que ja l'ha esmentat el diputat Huguet en la seva anterior intervenció, que era la racionalització dels criteris de compra o lloguer dels edificis de la Generalitat, i un altre aspecte referit a les execucions de les inversions per part del Govern, de cara a aconseguir un major control detallat de l'execució de les inversions reals del Govern de forma trimestral.

Anant al que seria la política d'inversions, remarcar alguns dels grans temes, que molts d'ells els hem anat repetint any rere any en aquest debat de pressupostos. Pel que fa a la xarxa viària, doncs, propostes pel que fa referència a millorar la xarxa viària de muntanya, i també actuacions en determinades comarques de Catalunya que creiem que poden ser actuacions que són urgents i prioritàries, en comarques com el Baix Llobregat, l'Alt Penedès, el Baix Camp, el Priorat, el Segrià o el Solsonès.

També el que fa referència a determinats desdoblaments, que ja fa un temps que arrosseguem i que no s'acaben de concretar: els desdoblaments de la carretera Igualada - Manresa, la C-240, evidentment l'Eix Transversal, i també perquè no es realitzi el que seria el túnel de Bracons.

També creiem que seria important habilitar una partida per fer front al traspàs, també, de les carreteres de les diferents diputacions catalanes al Govern de la Generalitat.

Pel que fa al transport públic per carretera, presentem una sèrie d'esmenes, sobretot encaminades a millorar la xarxa d'autobusos pel que fa referència a la comarca del Baix Llobregat.

També hem presentat un grup d'esmenes que fan referència, en concret, al transport metropolità de Barcelona; mesures per tal de millorar les infraestructures de transports als recintes firals de Montjuïc; més inversió, en general, en el transport metropolità; també la no-realització del túnel d'Horta; la perllongació de la línia de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya fins al municipi d'Esplugues de Llobregat, i també la xarxa de metro de la línia 3 cap al Baix Llobregat.

Potser destacar, del gruix d'esmenes que hem presentat al pla d'inversions, les que fan referència a la xarxa ferroviària. Algunes esmenes van encaminades que es comencin a realitzar determinats estudis i projectes, però en algun cas, potser, a hores d'ara, ja començaria a ser hora que els comencéssim a concretar. Hi ha el tema de l'Eix transversal; les millores de la línia de Ferrocarrils Manresa - Martorell per millorar, doncs, o augmentar la seva velocitat i, per tant, millorar el seu servei; el perllongament d'aquest eix ferroviari del Llobregat fins a la comarca del Berguedà; la creació de

noves estacions a la comarca del Vallès Occidental, i també dues actuacions que creiem que s'hauria de començar a posar-hi el fil a l'agulla, que són la realització d'una xarxa ferroviària de via mètrica al baix Maresme, entre Barcelona i Mataró, i també començar a concretar el que seria una línia ferroviària que enllacés la segona corona de ciutats metropolitanes que comencés des de Mataró fins al municipi de Vilanova; millorar l'accessibilitat de determinades estacions dels Ferrocarrils de la Generalitat, i també mesures de cara a adquirir i millorar el que seria el patrimoni ferroviari que hauria de tenir la Generalitat.

També hem presentat altres mesures concretes: millores pel que fa als accessos a l'aeroport de la Seu; pel que fa referència als peatges, esperant la possibilitat que hi hagués aquest fons de rescat de peatges, doncs, d'augmentar en determinats trams, perquè tenen una funció, doncs, metropolitana important..., i, per tant, seria important prendre les mesures que s'han pres en alguns casos, com el cas de Rubí, com el cas de Mollet, ampliar-ho en alguns trams determinats; també la necessitat per part del Govern de la Generalitat d'una actuació més decidida conjuntament amb l'Ajuntament de Barcelona pel que fa a l'habitatge públic, i també altres actuacions concretes, amb determinades inversions que són necessàries en determinats municipis de la geografia catalana.

Resumint, aquest seria un esquema del que serien les principals esmenes que hem presentat en aquest apartat d'inversions. N'hi ha algunes, lamentablement, que anem arrossegant en aquests darrers anys.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Senyor president, senyores diputades i senyors diputats, espero que també aquestes esmenes siguin de l'interès del conjunt de la cambra.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya ens presentaven un conjunt d'esmenes, i voldria fer un comentari al respecte d'algunes, no?

En primer lloc, el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi ens parlava d'una sèrie de jutjats de Catalunya, i jo els demanaria i els recordaria que hi ha un acord d'un pressupost anterior del que és un nou pla de jutjats a Catalunya i que algunes de les referències que fan en aquesta construcció de nous edificis de jutjats estan incloses en aquest Pla de jutjats de Catalunya que vàrem acordar, entre altres, em sembla que des del Grup Parlamentari Popular i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Així com des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, se'ns parlava de tot un seguit de desdobra-

ments, d'actuacions sobre el territori, etcètera. Senyor Oliveras, vostè sap tan bé com jo que hi ha algunes d'aquestes propostes que vostè ha plantejat..., algunes, fins i tot, tenen partides pressupostàries pel que fa a aspectes relacionats amb projectes, estudis informatius, etcètera, i en d'altres hi han resolucions d'aquest Parlament perquè es continuï treballant i que es treballi amb algunes, i algunes coincideixen també amb algunes propostes que des del Grup Parlamentari Popular, o en comissió o en aquest debat en ple, hem presentat.

Defensaria tot el conjunt d'esmenes del Grup Parlamentari Popular, que van de la 228 a la 245, en aquest grup temàtic pressupostari d'inversions, iniciant amb un aspecte relacionat amb l'article 16, amb la disposició addicional desena del text original del text articulat d'aquesta Llei de pressupostos. El primer fa referència –i ara lamento que no hi hagi el senyor Martí Carnicer, en tot cas els companys del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi ja el n'informaran, no?..., però una fa referència a les liquidacions dels pressupostos, una d'aquestes esmenes tècniques, i una altra d'aquestes esmenes de caràcter tècnic fa referència a la informació sobre l'evolució del dèficit i de les desviacions pressupostàries, que són aspectes que el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi sempre ens reclamem, avui també ens ho reclamava, de forma directa o indirecta, al Grup Parlamentari Popular, i, en tot cas, suposem que, gustosament, vostès en aquestes esmenes ens hi donaran suport, perquè estan en la línia, a més, del que vostès, dia rere dia, any rere any, en debats pressupostaris ens van plantejant.

La primera fa referència, com deia, a l'article 16, la liquidació dels pressupostos, amb una addició d'un nou apartat on tots els organismes autònoms, comercials, industrials, financers i empreses públiques, siguin o no siguin en forma de societat anònima, les universitats públiques, també, finançades per la Generalitat, patrons, consorcis, que hi participa el Govern de la Generalitat, que han de trametre a la Intervenció General de la Generalitat abans del 30 d'abril la liquidació del seu pressupost, diem nosaltres, en aquesta addició d'un nou apartat 2, que aquestes entitats puguin establir òrgans de control econòmic financer intern propis i que, en tot cas, corresponguin a la Intervenció General de la Generalitat les funcions de coordinació, inspecció, assessorament i impuls d'aquests òrgans a què feia referència.

Hi ha dos esmenes que fan referència, com deia, a la disposició addicional desena, i concretament als temes relacionats sobre la informació de l'evolució del dèficit i de les desviacions pressupostàries. Aquesta disposició addicional desena, en el seu text original, parla del fet que trimestralment, i conjuntament a l'estat de l'execució del pressupost, se'ns ha d'informar, al Parlament, sobre l'evolució del dèficit de la Generalitat. Bé, nosaltres el que afegim, i, com deia, esperem que tingui el suport de tota la cambra, és que trimestralment, i dins dels tres mesos següents, per poder fer un acurat seguiment d'aquesta evolució del dèficit de les desviacions pressupostàries, com deia, trimestralment i dins dels tres mesos següents es lliuri tota aquesta informació al Parlament. Aquestes són les esmenes que podríem enu-

merar de caràcter tècnic. Són tres esmenes, com deia, a l'article 16 d'aquest text articulat i a la disposició addicional desena.

Tot un paquet de noves disposicions addicionals, que aniré desgranant d'aspectes alguns relacionats, o la majoria, relacionats amb el territori. Abans també voldria enumerar-los-en alguna, com les que fan referència al fet que al llarg de l'any 2003 el Govern de la Generalitat faci un programa destinat a les campanyes de prevenció dels accidents de trànsit. Som coneixedors que aquests són aspectes importants i que estan provocant multitud de morts a les carreteres de tot l'Estat, però també de Catalunya, i per això incidim un altre cop en el fet que es facin campanyes destinades a les prevencions d'accidents de trànsit.

Hi ha tota una sèrie d'esmenes relacionades amb el territori, de col·laboracions, algunes amb municipis, com pot ser per obres de remodelacions, com és la de l'Hospitalet de Llobregat, una altra esmena que els invitem, al Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que hi donin suport, perquè no ho entendríem, que una esmena relacionada amb el municipi de l'Hospitalet de Llobregat no hi tinguéssim suport per part del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; esmenes relacionades amb projectes, com és un nou edifici de l'escola de Sant Sadurní d'Anoia, o carreteres relacionades amb el Solsonès, en primer lloc, una per projectar una nova carretera entre les poblacions de Berga i Sant Llorenç de Morunys, o per iniciar les obres de millora i condicionament de la carretera entre Clariana i Solsona, a la mateixa comarca del Solsonès, i obres també relacionades a la comarca, entre altres comarques, a la comarca de la Selva, com és la carretera entre Lloret i Vidreres.

Voldria destacar, d'aquest conjunt d'esmenes, obres tan importants com és que s'iniciïn els estudis informatius del tram entre Lleida i Balaguer, de les variants en els municipis de Vilanova de la Barca, Tèrmens i Alcoletge d'una carretera que és un dels punts negres, encara, del conjunt de Catalunya, com és la carretera C-13. Creiem que iniciant obres de variant en aquests tres municipis, Vilanova de la Barca, Tèrmens i Alcoletge, sens dubte, és un pas important per al conjunt d'aquesta carretera en el seu tram entre Lleida i Balaguer.

També voldria destacar el que és que s'iniciïn les obres d'execució d'un tercer pont sobre el riu Ebre al municipi de Tortosa. Nosaltres varem demanar en pressupostos anteriors que es fessin els projectes per tal de desenvolupar en el futur aquest pont. Bé, nosaltres demanem al Govern de la Generalitat que s'iniciïn al llarg d'aquest any 2003 les obres de l'execució sobre el riu Ebre, i concretament entre el barri de Remolins i l'entitat municipal descentralitzada de Jesús, com deia, en el municipi de Tortosa.

Hi han esmenes relacionades també amb el municipi d'Igualada, com és un estudi informatiu de la ronda Sud en aquest mateix municipi, o obres d'arranjament, de condicionament, de la carretera T-331, a la comarca del Montsià.

Voldria, abans d'acabar aquesta intervenció, fer referència a quatre esmenes que varen estar aprovades en

comissió, creiem importants, amb acord entre el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari Popular, amb transaccionals, pel que fa referència a quatre aspectes. Un primer, el que és la façana marítima de Tarragona, la remodelació de la façana marítima de Tarragona, amb una quantitat mínima a destinar-hi d'1 milió d'euros. Un segon aspecte, el que és el projecte constructiu, i aquesta és una obra importantíssima, abans hi feien referència també des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que són obres dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, és a dir, tot el projecte constructiu de les obres de soterrament en l'accés al municipi d'Igualada i també la seva licitació posterior. I, finalment, parlaria de dues esmenes, també, com deia, aprovades en comissió. Una que fa referència a la societat anònima Fira 2000, i concretament a l'acord a què varem arribar i que voldria llegir textualment per la importància que té també per al desenvolupament futur, no solament de la ciutat de Barcelona, sinó l'impuls que pot donar la societat Fira 2000 i que ha de donar la societat Fira 2000, i que li demanem, això sí, des del Grup Parlamentari Popular, no solament a la Cambra de Comerç, sinó també a l'Ajuntament de Barcelona, que es deixi potser de buscar una foto fàcil i que participi en tot aquest conjunt d'obres tan importants per a la societat anònima Fira 2000. I diu concretament que: «El Govern de la Generalitat ha de promoure totes les accions necessàries que es puguin dur a terme per a inversions d'ampliació del recinte destinat a la Fira de Barcelona, a la zona de Gran Via - Pedrosa, en un termini no superior a cinc anys.» I el segon dels punts que fa referència a aquest article 44, que fa referència a aquest acord, com deia, que es va produir en comissió, és que, en l'àmbit de les competències que li són pròpies, al Govern de la Generalitat, s'han d'adoptar les mesures per facilitar la comunicació entre els recintes de Montjuïc i Gran Via en un termini inferior als dos anys.

I, finalment, acabaria, com deia, aquesta intervenció amb un acord també important pel que fa referència al projecte executiu de la línia 9 del metro, que dins del primer trimestre del 2003 s'ha d'acabar d'executar tot el que és el projecte executiu de la línia 9 del metro de Barcelona.

Com deia, esperem no solament que siguin de l'interès, no solament de l'interès del Grup Popular, sinó de l'interès de tots els grups de la cambra, incloent-hi, evidentment, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que n'estem convençuts que serà així, i que pugui donar suport a les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular en aquest capítol pressupostari d'inversions.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fabregat. El torn en contra. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marià Curto.

El Sr. Curto i Forés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, aquest bloc temàtic que estem discutint fa re-

ferència a la gestió pressupostària d'inversions i la política sobre el patrimoni. En la mateixa línia de la meua intervenció anterior, senyor Fabregat, li he de dir que, efectivament, les esmenes, tant les que vam aprovar en comissió i a què vostè ha fet referència –molt importants, sobretot en quatre o cinc aspectes, vostè els ha explicat molt bé i jo no em repetiré, des de la línia 9 del metro, seria redundant ara anomenar totes les esmenes que vam aprovar, com he dit, en comissió–, recordar-li que són esmenes que vam aprovar conjuntament, i que, per tant, també formaven part del paquet d'esmenes presentades per Convergència i Unió, però, en tot cas, entre les que vam aprovar en comissió i les que avui segurament aprovarem, i, com vostè molt bé dia, és probable que no solament amb els vots de Convergència i Unió i el Partit Popular, sinó que són propostes que perfectament poden ser assumides per la resta de grups parlamentaris, ho torno a dir, millorarem alguns dels aspectes pel que fa referència a les inversions en infraestructures i equipaments a Catalunya en relació amb les previstes al pressupost inicialment presentat.

Li he de fer una referència. Vostè s'ha referit a l'obra que ha demanat que durant l'any 2003 la Generalitat execute, que és el nou pont a Tortosa. Simplement, li faig aquesta referència, perquè crec que és bo que en quedi constància: voluntat de fer aquest pont, evidentment per part de tothom, però la dificultat està en la ubicació, i li dic això perquè sàpiga que, simplement en aquests últims tres anys –i avui encara no està definida–, hi ha hagut tres propostes d'ubicació d'aquest pont; per tant, la Generalitat que va adquirir en el seu dia el compromís de fer el projecte, fins a avui no l'ha pogut tirar endavant, perquè, bé, a nivell municipal no hi ha un acord clar de per on ha d'anar. Simplement faig aquesta referència, perquè després, potser darrere aquesta voluntat de tirar endavant una infraestructura important, haguéssim de dir o lamentar que no es pot executar –no es pot executar–, en aquest cas no seria per la voluntat del Govern de la Generalitat, sinó perquè el mateix Govern, diríem, municipal no troba la proposta definitiva o almenys no la fa conèixer, no la dona a conèixer amb la unanimitat dels grups.

Dit això, també amb relació als grups que han presentat esmenes a este grup temàtic, concretament el Grup Socialista i el Grup d'Esquerra Republicana. El Grup Socialista, tot i que les seves esmenes abasten bàsicament sis àmbits –ensenyament, justícia, adquisició, alienació i lloguer de béns immobles, Pla d'espais d'interès natural, execució anticipada de projectes d'inversió i Pla d'inversions a la xarxa de corredors i connectors biològics–, el senyor Masllorens s'ha referit bàsicament a tres aspectes: ensenyament, justícia i adquisició, alienació i lloguer de béns immobles. Li he de dir, amb relació a aquests temes, el perquè el nostre Grup votarà en contra de les seues propostes.

Amb relació a Ensenyament, quan vostè planteja i defensa aquesta necessitat d'ampliar les escoles bressol i, per tant, complir amb els compromisos que el Govern havia adquirit, li he de recordar que la voluntat i el plantejament que va fer des del primer moment el Govern era que, aquestes escoles, no les faria la Generalitat, sinó que les farien les mateixes administracions locals en convenis amb la Generalitat. Que a mi em consti

durant aquests anys de vigència d'aquesta política no hi ha hagut cap ajuntament que hagi deixat de fer una escola bressol perquè no tingués la subvenció i l'ajut de la Generalitat; és més, probablement li podria comentar algun cas –algun cas– en què no s'ha arribat a fer amb temps i forma alguna escola bressol, perquè el mateix ajuntament –el mateix ajuntament– no ha sabut aprofitar la convocatòria de les subvencions. Però no hi entraré perquè són temes molt particulars, però li podria donar exemples i, si vol, li'n donaré.

Amb relació al tema dels palaus de justícia, li he de dir que en aquests moments el Govern té previst, i amb els pressupostos que hi han en aquests moments en el tràmit d'aprovació –que espero que es puguin aprovar al llarg del dia d'avui–, té previst, com he dit, el Govern, iniciar la construcció d'un nou edifici judicial mitjançant l'empresa GISA a Vilafranca del Penedès, a Igualada i a Sant Boi de Llobregat, també dur a terme la redacció del projecte de construcció d'un nou edifici judicial a Santa Coloma de Gramenet i a Olot, i signar, al llarg del 2003, un conveni amb l'Ajuntament de Tarragona per a la cessió dels terrenys on s'ubicaran els nous edificis judicials. Parlo d'aquests temes, perquè tot i que en aquests moments el senyor Masllorens no està aquí, en tot cas són els que ell hi ha fet referència i, per tant, li he donat l'explicació, perquè estigui tranquil que, en tot cas, sense les seves esmenes aquests edificis judicials, aquests equipaments judicials també es duran a terme.

I amb relació a la política d'adquisició, alienació i lloguer de béns immobles, que podria ser una resposta general per a tots dos grups, tant per a Esquerra Republicana com per al del partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi, mirin, de fet, la gestió del patrimoni de béns immobles que, com vostès saben es fa a través d'una direcció general i que es fa molt bé, compta, aquesta Direcció General, amb els tècnics i amb l'equip necessari per valorar, evidentment, totes les operacions de compravenda i de lloguer que es fan per part de la Generalitat. Però, a més, sap vostè o saben vostès que l'informe previ dels experts que demanen en una de les esmenes ja és preceptiu en aquests moments per a l'adquisició d'immobles per contractació directa, i això ho preveu l'article 4 de l'Ordre de la Conselleria d'Economia, del dia 3 de juliol de 1998, és a dir, de fa temps, per tant, la proposta d'esmena no faria res més que deixar la situació tal com en aquests moments ja està aplicant el mateix Govern.

I amb relació a la petició que, home, quan el Govern hagi d'adquirir determinats immobles o hagi d'aplicar o contractar determinats lloguers, hagi de ser el Parlament qui li doni el vistiplau, estaríem en una part de l'argumentació que abans he comentat, en els anterior blocs, i és fins a quin punt el Parlament, el legislatiu hauria o ha d'entrar en aquesta actuació de gestió tan directa, que jo crec que desvirtuaria, perfectament, el paper entre el legislador i l'executor –en aquest cas, el Govern.

Per tant, crec sincerament que les propostes que aporten en aquest àmbit –i ho ha dit molt bé el senyor Jaume Oliveras, diu: «estem parlant d'esmenes ja tradicionals, que es van repetint any rere any»–..., és a dir,

poca imaginació, en tot cas no se surten, diríem, de la línia del que van fent any rere any i, de fet, algun company del nostre Grup que al llarg del dia d'avui intervindrà en altres àmbits temàtics segurament els farà el mateix comentari: si es miren les esmenes presentades aquest any i mirem les de l'any passat i les de l'altre i les de l'altre trobaríem un percentatge tan elevat d'esmenes que es repeteixen que llavors no entenc com vostès a vegades critiquen el Govern perquè fa pressupostos continuistes –és a dir: «vostès estan seguint una línia», diríem, «continuista»–; home, si vostès fan exactament lo mateix, en tot cas, amb les seues esmenes, per dir un petit detall de com es gestionen les coses.

No voldria acabar la meua intervenció en aquest tema, per mostrar, diríem, la justificació del nostre vot en contra, perquè aquest apartat fa referència a la política d'inversions, a la política pressupostària d'inversions, i vostès aquí, com en altres àmbits del debat pressupostari –m'estic referint a l'Estat d'ingressos i despeses, que ja vam veure en comissió– com en l'àmbit d'altres grups temàtics que veurem al llarg del dia d'avui, plantegen una sèrie d'inversions que no expliquen com i de quina manera s'han de finançar, a part de moltes d'aquestes inversions que vostès proposen que ja estan incorporades en el projecte i que, com els he dit –i ara els he fet referència jo a alguns equipaments judicials, que vostès demanaven i que, tal com els he dit, la Conselleria té previst ja iniciar-los en aquest període pressupostari del 2003–, però és que, a més, jo crec que no tenen la paciència de fer una anàlisi global de les propostes que fan, i fan vertaderes aberracions, i dic això amb un to cordial, eh?, però quan vostès plantegen a l'Estat d'ingressos i despeses les seues propostes que, com saben vostès molt bé, allí es tenen de mullar perquè han de dir què és el que volen ampliar i d'on ho volen treure; allí s'han de mullar, bé, quan fan això –quan fan això–, l'increment de la inversió que vostès proposen, si sumen les noves inversions i resten les que demanen que s'eliminin del pressupost, l'increment de despesa d'inversió és pràcticament nul·la –és pràcticament nul·la–, però és que si després ens n'anem al text articulat i fem simplement una valoració de les esmenes que han presentat els grups de l'oposició com a esmenes addicionals i que, per tant, no tenen al seu costat el finançament, vostès no farien un dèficit a les finances de la Generalitat, diríem, més o menys important, vostès generarien un forat –un forat–, diríem, tan gran que, bé, no el mètode alemany, sinó que estic segur que hauríem de buscar mètodes mundials per a resoldre el finançament que vostès proposen de les seues inversions.

Com en aquest grup temàtic només ha intervingut el Grup dels Socialistes i d'Esquerra Republicana –no em referiré, per tant, a Iniciativa–, els he de dir que vostès proposen ni més ni menys que augmentar la despesa d'inversió de 1.200 milions d'euros –1.200 milions d'euros–, el Partit Socialista proposa 786 milions d'euros i Esquerra Republicana 507, sense comptar les conjuntes que també...; és a dir, estem parlant de 1.400, 1.500 milions de pessetes de nova inversió que ja em diran a mi, o almenys a la cambra, com ho hauríem de finançar?, de quina manera ho hauríem de finançar?, simplement, perquè si, damunt, critiquen el nivell d'en-

deutament i plantegen simplement amb la seua actuació un forat de més de 1.300 milions d'euros solament PSC i Esquerra Republicana junts, ja em diran vostès quina seriositat pot haver-hi en el moment d'interpretar les seues iniciatives, independentment que, com sempre els he dit, algunes de les propostes que el pressupost no pot incorporar en aquests moments, perquè saben vostès que els recursos són limitats –són limitats– i, per tant, no podem assumir tot i tot alhora, doncs, algunes de les propostes que plantegen a nivell d'inversions serien perfectament assumibles –serien perfectament assumibles–, potser és una tema de prioritats, les nostres prioritats són les que estan al pressupost i, en tot cas, les seues, ara com ara, només poden estar en les esmenes. *(La senyora Font i Montanyà demana per parlar.)*

Res més i moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Curto. Sí, senyora Font, em demana la paraula...?

La Sra. Font i Montanyà

Per argumentació de vot, perquè demanarem votació separada de tres esmenes dins d'aquest bloc i tenint en compte que no ens hem posicionat perquè no teníem esmenes...

El vicepresident primer

Endavant.

La Sra. Font i Montanyà

Nosaltres demanarem votació separada de les esmenes 190, 199 i 216 d'Esquerra Republicana, pel fet que són esmenes relacionades amb alliberament de peatges. A nosaltres no ens sembla correcte que, tenint en compte que hi ha un grup de peatges treballant, una negociació que encara està en marxa, si no és que es decideixi que es trenquen els acords i que es va per un altre camí, a nosaltres ens sembla que no és la via, introduir esmenes d'aquest tipus i, per tant, el nostre vot serà d'abstenció.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. Passem ara al debat de les esmenes presentades en el bloc de política de personal i de funció pública. En nom d'Iniciativa per Catalunya Verds té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Senyor Curto, m'ha fet tornar molts anys enrere, perquè quan parla, amb tot el motiu del món, que els recursos són limitats, m'ha fet recordar la primera definició que m'ensenyaven a la Facultat d'Econòmiques, que l'economia és l'administració, eh? –se'n recorda– de recursos limitats amb usos alternatius. Bé, fem servir la segona part de la definició, també, perquè encara que siguin limitats poden tenir usos

alternatius, no?, i, per tant, vostès poden dedicar recursos que són de tots a uns usos i les esmenes que els fan els grups de l'oposició van a d'altres, i això és ben legítim, i com recordava ahir al senyor Mas, no pretenim en totes les esmenes tenir tota la raó centímetre per centímetre, euro per euro, alguna cosa podria ser alternativa al que vostès plantegen, i més si tenen en compte que vostès tenen un percentatge de vots que no arriba, ni de bon tros, al de la majoria absoluta, hi arribaran pels pèls quan els doni suport el PP, però, si més no, el 49 i escaig per cent que no està en aquesta majoria absoluta algun ús alternatiu pot proposar, eh?, sobre el que pretén esmenar al pressupost, i és això que em dona peu a plantejar les esmenes que defensaré en aquest bloc.

Nosaltres..., en primer lloc, començo per la més, diguem-ne, gràfica, proposem un augment del 4,3% a tot el personal de la Generalitat de Catalunya. Vostès saben que és un augment molt moderat, perquè la inflació d'enguany a Catalunya està al 4,2%, o sigui, de debò, com a poder adquisitiu, seria un 0,1% d'increment, i ara que s'ha disparat una mica tota aquesta qüestió, que ja no estem sota la ferrenya dictadura del Tribunal Constitucional, que no es poden interpretar els augmentos salarials fora dels marcs de la política econòmica general, i quan el *Gobierno de la nación* ha arribat fins i tot a un acord d'un augment revisable en funció de la inflació, que malgrat..., diguin el que diguin el Rato i companyia, la realitat és tossuda, és molt superior al que diu el quadre macroeconòmic del pressupost, seria lògic, i no és un debat macroeconòmic ni un debat purament i simplement de facultat, seria lògic que vostès admetessin un increment salarial molt més proper a la realitat per tenir en compte que la gent que treballa a la funció pública tingui un manteniment de poder adquisitiu i un estímul més per fer el que han de fer servidors de la ciutadania.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Tenim un conjunt d'esmenes adreçades que hi hagi un bon diàleg entre els responsables de l'Administració i els seus treballadors, esmenes que tota disposició amb caràcter normatiu passi per la Mesa General de la Funció Pública o per la Mesa de Negociació dels Convenis, perquè les condicions de treball també siguin negociades en aquests àmbits, però, especialment, perquè tots aquells aspectes de personal laboral amb característiques especials siguin molt tinguts en compte, com són les ofertes parcials d'ocupació pública. I voldria aturar-me un moment en l'elaboració d'un pla d'inserció sociolaboral. Parlem de personal discapacitat, i fins i tot tenim normatives que obliguen tota la societat a complir sobre aquesta qüestió, i fa molt poc s'ha aprovat, fins i tot, una mesura legislativa sobre la inserció laboral en casos de discapacitació.

Per tant, nosaltres creiem que seria necessari que el Govern prediqués amb l'exemple i elaborés un pla d'inserció sociolaboral del personal amb discapacitats a l'Administració. I detallem en una esmena prou extensa allò en què hauria de consistir aquest pla perquè allò que exigim, legítimament, a tots els sectors de la societat comencem per fer-ho a la mateixa Administració.

No vull abonar, ni molt menys, cap interpretació exagerada del cas del mosso d'esquadra en pràctiques que va ser ferit, de forma..., amb traïdoria, per part d'un assassí quan estava fent pràctiques de vigilància a la presó, de trasllat de presos a Lleida, però és evident que és una mostra que ens indica la necessitat d'aquest tipus de plans per part del Govern.

També plantegem en una esmena que es tracti amb més força el Servei d'Ocupació de Catalunya. Primer, perquè és un acord aconseguit costosament entre tots els agents socials i l'Administració; segon, perquè és un element innovador, però, tercer, perquè en els temps que corren no ens és sobrer potenciar el Servei d'Ocupació de Catalunya.

I, en aquest sentit, plantegem a l'esmena que es consolidi la seva plantilla i que es vagi a una ampliació, com a mínim, de cinc-centes places, que és el que hem calculat que caldria per fer front a aquesta necessitat.

Afegim a l'esmena un concepte molt senzill i molt en la línia de quelcom que fes el Govern de cara a programes de conciliació del treball amb la vida familiar, que és tenint en compte, en el cas de treballadors substituïts, tot el que és reducció de jornada per la tasca de guarda legal. Ens semblaria que, amb això, sintonitzem amb discursos que hem sentit per part dels governants sobre la capacitat d'innovació.

I, per últim, tornant al principi, nosaltres mantenim que hi hagi previsions pressupostàries per garantir el paper de les organitzacions sindicals més representatives. Els hem dit moltes vegades, no sempre ens han fet cas: «Tinguin en compte que un bon diàleg a l'Administració serà sempre quelcom en redundància del bon servei». I quan hi ha organismes sindicals que han passat per les urnes i han aconseguit un grau important de representativitat, són aquestes les que haurien de ser mimades per l'Administració a l'hora de facilitar no cap mena de prebenda ni privilegi, sinó que puguin realitzar una bona tasca d'interlocució social dins de l'Administració.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor diputat. A veure, d'aquí a cinc minuts suspendrem la sessió. Pregunto a l'il·lustre diputat senyor Rañé si creu que té..., és vostè el següent que ha d'actuar, si té temps en aquests cinc minuts d'intervenir? Doncs, té la paraula.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el conjunt d'esmenes que nosaltres hem plantejat en aquest apartat parteixen d'una primera constatació. Tenim un increment per als treballadors de la funció pública que, com deïem anteriorment, és un tipus d'increment facial. És a dir, que fa una cara però la realitat és una altra. Posem que incrementarem el 2% i, a continuació, li fem un altre article dient: «Malgrat això...» i obrim la porta per poder-lo fer, per poder aplicar un acord amb els sindicats de la funció pública i poder no fer veritat allò que diem d'incrementar un 2% els salaris.

Aquesta és una mala tècnica, però que, en tot cas, ve a resoldre un problema real amb la gent, però és una mala tècnica, com deia un conegut meu, de fer-nos trampes al solitari. Nosaltres mateixos ho fem i ens acabem enganyant, perquè diem una cosa però, en el fons, ja estem obrint la porta per fer-ne una altra.

El problema de tot això és que, com que això es fa per al conjunt de l'Administració, obrim una porta per poder fer increments diferents als que estan marcats en la llei. I, aleshores, el que no tenim clar –i per això van les nostres esmenes– és que això es faci amb objectivitat, amb transparència i amb participació, que és el que garantiria que no ens trobéssim amb acords com els que estan signant ara, que ja sabem que per al mes de maig o juny hi ha un increment addicional per a alts càrrecs de l'Administració que va al voltant de l'11%.

Una cosa és que posem el 2% i acabem pagant el 4 perquè la inflació està en el 4. L'altra cosa és que hi hagi algun grup específic que tingui augments superiors, per això les esmenes van amb la idea d'assegurar objectivitat, que no hi hagi una distribució de bufandes aleatòria, transparència i participació en el repartiment d'aquests recursos.

Plantejem també en les nostres esmenes la idea de la generalització de les regles del joc i no deixar espais de l'Administració pública, encara que siguin de gestió privada, però que correspon a la titularitat de l'Administració pública, que quedin al marge de les regles del joc que estem plantejant per a tot el sector públic. I també plantejem la «incompatibilitat del subsidi d'atur», entre cometes, el subsidi d'atur dels consellers amb qualsevol tipus de retribució, sigui pública o privada.

Si hi ha un complement per a una persona que ha ocupat un càrrec públic que, *a posteriori*, té retribucions i activitats de caràcter privat, doncs, no és lògic que mantinguem un tipus d'ajut. I, en canvi, sí que sembla lògic que ho fem quan aquests diners són públics. El problema és que estem compensant un nivell de renda, estem compensant determinats elements i no fem prebendes. Des d'aquesta perspectiva, ens sembla que s'hauria de suprimir aquesta idea que només és incompatible si els recursos són públics i fer-ho extensiu que és incompatible a unes rendes quan es produeix aquesta situació.

I, en tot cas, hi ha un altre seguit d'esmenes que estan plantejades per resoldre problemes pendents, com és el de la formació del personal tècnic dels transports públics o el Servei d'Emergències Mèdiques, o aconseguir la transferència de l'educació infantil i primària amb una altra administració molt més propera perquè pugui desenvolupar-la molt més a prop de les persones, d'incrementar i millorar el tema dels recursos de personal destinats a la formació professional dintre dels IES, o bé la transferència del personal sanitari que està prestant serveis dintre dels centres que depenen del Departament de Justícia, centres penitenciaris i centres de menors a la xarxa sanitària pública. I, per últim, plantejem també la idea de l'existència d'un pla d'inserció sociolaboral per a les persones amb disminució.

Ens sembla que aquests són els elements que falten, que manquen, en el conjunt..., o que sobren, en alguns

casos, en el conjunt de normes que estableix aquest apartat, i que és el nostre interès modificar en la direcció que he assenyalat.

Res més i moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Se suspèn la sessió per deu minuts.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i deu minuts i es reprèn a les dotze i deu minuts.

(Per raons tècniques no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció del president.)

El president

...paraula, en nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Joan Ridaó.

El Sr. Ridaó i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hem sentit moltes vegades, jo crec que la darrera amb motiu de la remodelació del Govern de la Generalitat, que la intenció d'aquest Govern és la de governar per objectius, i que aquests objectius també estan posats en la política del personal i de la funció pública, no? En canvi, una lectura més o menys exhaustiva dels números d'aquest pressupost i del seu articulat demostra que no hi ha una programació pressupostària per objectius, ni cap intent seriós, real, una vegada més, d'intentar motivar i d'intentar il·lusionar el personal al servei de la Generalitat, perquè, com es pot treure rendiment d'un pressupost més prim del que seria desitjable si els que l'han d'esprémer no estan motivats, no?

Bé, oblidats, segurament, els temps més durs –i tots tenim en la memòria, doncs, les aturades massives de fa alguns anys, les vagues generals–, i sense deixar de banda la legítima pretensió, encara ara, de recuperar, evidentment, tot aquest poder adquisitiu perdut durant aquests últims anys, en aquests moments hi ha una primera esmena que planteja, lògicament, l'increment salarial de l'ordre del 4,2%, que és un increment idèntic, evidentment, a la dada d'inflació que tenim en aquests moments, no? Hi ha una primera aproximació, en aquests moments, entre l'Administració i representants dels treballadors sobre el 4%, però és evident que encara no hi ha cap concreció ni cap acord en aquest sentit, no?

Alhora, també, hem vist com en aquest pressupost, i en la pràctica habitual, es continuen perpetuant, en matèria retributiva, diferents pràctiques que revelen una manca absoluta de visió d'estructura. En aquests moments tenim constància d'una oferta feta en la mesa sectorial d'incrementar fins a l'11% el sou de subdirectors, de caps de servei, de membres del cos de lletrats, inspectors de finances i interventors, no? I, a més a més, no només és un increment d'un 11%, que contrasta amb la manca d'acords i entesa pel que fa al conjunt del personal d'empleats públics i de funcionaris, sinó que aquest increment es pot produir de forma discrecional si continua prosperant aquesta proposta, segons

decisió de cada departament, no? I, per tant, des d'aquest punt de vista, lamentem aquesta política erràtica i de vegades clientelar pel que fa a la retribució, alhora que continuen els intents de blindar determinats llocs de l'Administració davant la previsible —o no ho sé, però possible, en aquest cas—, caiguda de l'imperi, i un exemple ben palmari d'això és, any rere any, les maniobres que hi han per blindar determinats llocs de lletrats i el seu ingrés al cos específic de la Generalitat.

De tota manera, insistim, com altres anys, en la preocupació que sentim pel que fa a la petrificació i fossilització de tècniques d'organització i d'administració, perquè en aquest pressupost no hem vist ni una sola ratlla pel que fa a la implementació l'any vinent de tècniques de mobilitat interadministrativa, la definició d'una carrera administrativa pròpia, de prou mecanismes de promoció interna que puguin beneficiar tothom, etcètera, etcètera, i aquest és un pressupost que en matèria de personal i de funció pública, per tant, és un pressupost sense imaginació, gens innovador i no només poc imaginatiu, sinó, a més a més, irreal, perquè només cal veure els criteris d'execució final d'aquest pressupost i l'aparent control de la despesa, que entenem que és molt reduït. Per exemple, hi ha tot un univers d'estructures que escapen al marc de la legislació i de l'estatut de l'empresa pública, creades durant aquests últims anys, amb aquest afany de semiprivatització dels serveis públics. Parlo de fundacions, però també d'agències, de diferents organismes, aquests sí, administratius, com els de caràcter interdepartamental, instituts que són un autèntic i un continu degoteig de contractacions discrecionals, són una autèntica font, per no dir una cascada, de recursos destinats, en aquest cas, al pagament de dietes, en alguns casos milionàries, no? Determinades reclassificacions de categories professionals o de complements de determinats càrrecs suposen gairebé el 40% de la seva retribució, i, vaja, no hi vull afegir res més, perquè aquest tema ja és un clàssic pel que fa al tema del personal eventual i dels assessors al servei de les Generalitats. Continuem encara sense conèixer no ja la relació de llocs de treball, amb la descripció objectiva, funcional, del seu lloc, sinó sense conèixer, doncs, la identitat i la retribució exacta d'aquest personal.

Bé, les esmenes 281 i següents, sobre prohibició d'ingressos atípics, i l'esmena 302 i següents, sobre hores extres, inauguren un altre bloc clàssic d'esmenes en aquest apartat relatiu a la millora del control, i de la transparència, i de la participació, dels treballadors i funcionaris i dels seus representants en tots aquests temes, sobretot a l'hora d'objectivar els criteris per determinar els complements de productivitat relacionats amb el lloc de treball i condicionats, entenem, necessàriament, per la consecució, com deia abans, de determinats objectius, i ens sembla una mesura absolutament lògica, desitjable, en definitiva tendent a evitar la discrecionalitat, l'arbitrarietat i per tal d'eradicar determinades pràctiques com he qualificat abans d'amiguistes o de clientelars, perquè entenem que el complement de productivitat per si sol no és negatiu, i això no ho blasmem, sinó que entenem que ha d'ajudar i ha de contribuir a millorar i incrementar l'eficàcia, la millora del servei a l'Administració, però això, evidentment, ens ha

d'obligar a justificar i a vincular la consecució d'aquest increment o d'aquesta més retribució, lògicament, a la consecució de determinats objectius i de major productivitat administrativa, i, si no, evidentment, es perverteix l'essència, la filosofia, d'aquest complement.

Es tracta, també, en aquest bloc, de garantir, a través de determinades esmenes, la publicitat i la transparència d'aquest tipus de gratificacions i de complements de productivitat perquè l'Administració no es limiti, en aquest cas, a informar de forma restrictiva les juntes de personal, sinó que aquestes juntes de personal hagin d'elaborar un informe previ sobre l'oportunitat i la necessitat d'aquest tipus de complements.

Les esmenes 283, 284 i 285 introdueixen, una vegada més, una interdicció absoluta pel que fa als ingressos atípics, no?, i plantejem, com en altres anys, aquesta prohibició del fet que determinats empleats públics puguin rebre cap participació dels tributs, comissions i altres ingressos de qualsevol naturalesa que corresponen a l'Administració de la Generalitat. Ens sembla de sentit comú, com també ens sembla de sentit comú, parlant d'hores extraordinàries, el plantejament que fem a través de l'esmena 302. En aquesta esmena ens endinsem en un tema sempre discutit i sempre delicat. És, aquesta, una esmena que planteja la millora de la informació i de la transparència pel que fa, en aquest cas, a la problemàtica de les hores extres, per tal de complir de forma àgil els terminis que legalment estan previstos per donar compte als representants dels treballadors d'aquesta circumstància, i seguint... Per cert, que en tot aquest tema de les hores extres hi ha alguns àmbits, algunes entitats, enguany, en aquest pressupost, jo crec que són perfectament descriptibles, que són autèntiques especialistes a l'hora de recórrer a aquest mecanisme de les hores extres, i això, en definitiva, fa totalment il·lusionis els bons auguris que estaven en curs en aquests últims anys, algunes mesures en curs per tal de frenar l'excés d'hores extres, i, sobretot, el que fa, en definitiva, és ridiculitzar qualsevol posició del Govern amb relació al debat sobre el repartiment del treball, evidentment, fora de l'àmbit de l'Administració, com és lògic, no?

Hi ha altres esmenes, alguns diputats s'hi han referit. Una esmena també recurrent, i és aquesta incompatibilitat que entenem que s'ha de produir entre la pensió que reben els exconsellers de la Generalitat i qualsevol tipus de percepció d'origen públic o privat. Ens sembla que és de sentit comú, i, a més a més, és perfectament higiènic desitjar que qualsevol persona que abandoni el Govern, doncs, si no té cap altra percepció, cap altre ingrés ordinari, doncs, pugui rebre una pensió durant un determinat temps, però, evidentment, en el moment que rebi qualsevol altra retribució deixi de fer-ho.

També hi ha esmenes, la 289 i següents, pel que fa a la reserva de llocs de treball a discapacitats, seguint els criteris de la Lismi; també, la prioritat per als treballadors de més de quaranta-cinc anys en la contractació de l'Administració amb empreses de tot tipus; evitar, també, la discrecionalitat en la contractació de personal pel que fa a consorcis, a patronats, a entitats públiques i privades, és un altre objectiu que plantegen algunes de les nostres esmenes, i intentem que hagi de ser precep-

tiu l'informe per part del Departament d'Economia i que la retribució d'aquest personal, que, en moltes ocasions, és personal d'alta direcció, encara que no se subjepta al Decret de l'any 1986, la seva retribució, repetit, no pugui ser superior, en cap cas, a la retribució d'un director general o qualsevol altre càrrec assimilable a aquest, segons la definició de la Llei 13/1986.

Hi ha altres esmenes que plantegen, també, una interdicció sobre noves contractacions a les entitats públiques i privades participades o finançades per la Generalitat almenys de l'ordre del 40% si no hi ha una correlativa disminució de la despesa corrent; hi ha esmenes, també, que plantegen la publicitat en l'oferta pública del personal al servei d'aquest tipus d'empreses, agències, etcètera, etcètera; la necessitat, també, d'ofertes públiques d'ocupació específiques de l'Administració i la resta d'entitats per a cadascun dels grups de discapacitats que figuren en el cens de discapacitats de l'Institut Català de Serveis Socials; revisar, també, les indemnitzacions per raó de serveis en els òrgans col·legiats o empreses, ens sembla que són, en alguns casos, no tinc temps de detallar-ho, totalment abusives, i, finalment, també, la possibilitat de fer extensiu al conjunt del personal al servei de l'Administració, ja sigui personal laboral, funcionari o eventual, la publicitat de les relacions de treball. És aquesta una batalla que, des de l'any 87, en aquesta cambra, i, sobretot, des de la Llei de la funció pública, es ve plantejant. En aquests moments hi ha hagut alguna mesura palliativa, com la publicitat a través del *Diari Oficial* d'aquests llocs de treball, però, evidentment, sense, doncs, una precisió, que entenem que hauria de ser exigible pel que fa a la denominació del lloc de treball, la titulació, el grup i categoria del conveni, la relació i quantificació de cadascun dels llocs i tipus de contractes, les reclassificacions, la identificació segons el número de matrícula, i exactament igual fer-ho extensiu, també, al conjunt d'empreses, consorcis i agències que depenen, en aquest cas, de l'Administració de la Generalitat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Per a un torn en contra, la illustre diputada senyora Cori Montlleó.

La Sra. Montlleó i Domènech

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula en nom del meu Grup Parlamentari per explicar el nostre posicionament amb relació a les esmenes presentades a l'articulat del Projecte de Llei de pressupostos per al 2003 pel que fa al grup temàtic número 4 de política de personal i de funció pública. Els demano disculpes per la meua veu, però és tònica del temps, amb aquests encostipats, no? Gràcies.

Bé, doncs, per al grup temàtic número 4, de política de personal i de funció pública, i que ens presenten..., ho anirem fent per grups parlamentaris.

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds. Aquestes esmenes no han estat objecte de transacció ni d'acceptació per part del nostre Grup i estan referides a cinc grans blocs, que els els definiré i resumiré de la

següent manera. Quant a retribucions al personal, proposen vostès la inclusió d'un increment de retribucions per al personal de totes les administracions públiques, quan aquest està fixat ja en la Llei de pressupostos estatal i que és de caràcter bàsic, i en aquesta mateixa Llei ja queda palès també l'increment del 2% per a aquest exercici del 2003.

Per altra banda, també es proposa un increment de les pagues extraordinàries que no estava recollit inicialment en el Projecte de Llei estatal, però que, en cas que finalment es reculli, serà bàsic, també, per a totes les administracions públiques, també emparades en els articles 149 i 156 de la nostra Constitució espanyola. És per aquests motius que hem de rebutjar aquest increment de retribucions que vostès ens proposen.

D'igual manera ens proposen que s'inclogui en la Llei determinades previsions sobre la distribució del complement de productivitat –articles 24, apartat 1, punt 1, quarta i cinquena– en aspectes que o bé estan regulats en les normes vigents sobre funció pública i sobre negociació col·lectiva i participació en la determinació de les condicions de treball dels empleats públics, o bé són innecessaris, perquè corresponen a la negociació per convenis.

Pel que fa a l'oferta pública, provisió de llocs de treball i relació de llocs de treball, ens proposen la supressió dels apartats 1 i 3, que són normativa bàsica en les lleis estatals i que, per altra banda, possibiliten l'aprovació d'una o varies ofertes per part de la Generalitat de Catalunya, segons les necessitats, per al bon funcionament dels serveis públics; introduir, també, a l'article 20, uns requisits d'informe, que fan referència al personal i que també ja ho tenim recollit en altres articles, una nova disposició addicional, amb un pla d'inserció sociolaboral de persones amb discapacitats a la Generalitat i a les seves empreses públiques, que també els hem de rebutjar, ja que creiem que la Llei de pressupostos no és el lloc idoni, doncs, per concretar els requisits i el funcionament de tot el sistema de selecció d'aquest personal.

D'altra banda, i pel que fa al Servei d'Ocupació de Catalunya, la seva plantilla es determinarà en funció dels programes i serveis previstos en el Pla general d'ocupació de Catalunya i la xarxa territorial que es consideri adequada per a l'assoliment dels seus objectius.

Finalment, el Grup d'iniciativa ens proposa la regulació, en aquesta Llei, de les substitucions per guarda legal, quan l'Administració, dins la seva potestat, ja efectua les substitucions necessàries perquè aquests serveis continuïn fent-se correctament.

I, quant a la dotació d'una partida destinada a les organitzacions sindicals més representatives, ja està prevista també pel Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya.

Pel que fa les dotacions materials de parcs de bombers, també es contempla en el pressupost de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil, segons un pla de previsions, de substitució i renovació dels equips de tots els parcs de bombers.

Pel que fa a les esmenes presentades pel Grup Socialista, estan referides també a tres grans blocs. El primer,

en l'àmbit de l'aplicació de les normes sobre despeses de personal; ens proposen que sigui d'aplicació a qualsevol empresa pública, amb independència que rebin aportacions amb càrrec a fons públics, i això no pot ser possible, en base a la necessària flexibilitat que han de tenir aquelles empreses que, tot i ser públiques, són suficientment competitives respecte del sector privat.

D'altra banda, l'informe que fa referència a l'article 26.2 es requereix només per als ens dependents de la Generalitat, els pressupostos dels quals són aprovats per aquesta Llei, però tots els previstos en l'article 22 estan subjectes a limitació d'un increment general.

Quant a retribucions del personal, ens proposen que s'inclouin també en la Llei determinades regulacions sobre la distribució del complement de productivitat, aspectes que ja es contemplen en les normes vigents sobre funció pública i sobre negociació col·lectiva i participació en la determinació de les condicions de treball d'aquests empleats públics.

I, així mateix, ens proposen la incompatibilització, per la via de la Llei de pressupostos, de la percepció de pensió que es preveu en l'article 28, a favor dels consellers que deixin el càrrec, amb qualsevol altra retribució d'origen privat, quan aquesta darrera incompatibilitat no existeix en la legislació en matèria de pensions públiques.

Pel que fa al dimensionament de plantilles i relacions de llocs de treball, ens fan una proposta conduent a impedir la utilització de crèdits per a inversions com a possible font de finançament per a l'entrada en funcionament de les noves inversions, impossibilitant, doncs, que es puguin iniciar determinades actuacions, i d'altres propostes relatives a establir en la Llei de pressupostos quines han de ser les vies i les prioritats de contractació del personal laboral, així com les relacions de llocs de treball, que afecten les dades administratives i que no necessiten cap informe del Departament d'Economia i Finances.

D'altra banda, es volen suprimir els apartats 2 i 3 de l'article 31, que són normativa bàsica estatal en aquesta matèria.

I al respecte de les disposicions addicionals que vostès ens proposen, doncs, ens proposen la supressió de l'addicional vuitena. Cal dir que el que fa aquesta disposició és un aclariment del previst ja en el Decret legislatiu 9/94.

Amb relació també a les propostes relatives a personal de transport públic sanitari, s'ha de dir que les autonomies no poden dissenyar noves titulacions de cicles formatius. D'altra banda, l'empresa pública Sistemes d'Emergències Mèdiques, SA ja preveu la posada en funcionament de noves bases assistencials i de reforç dels recursos necessaris per ampliar la xarxa en èpoques d'augment de la demanda.

Pel que fa a la proposta de la disposició, d'una nova disposició relativa a la transferència de l'educació infantil i primària als ajuntaments, no preveiem que es produeixi cap transferència durant aquest any 2003.

I quant, també, a una nova disposició addicional sobre el Pla escolar de formació professional reglada, hem de

dir-los que s'ajusta ja al previst dins del Pla general de formació professional 2003-2006.

Quant a la integració del personal sanitari dels centres del Departament de Justícia en la xarxa sanitària d'atenció primària de l'ICS, recordar-los que el Govern ja està duent a terme actuacions necessàries per donar compliment a la Resolució 1320/VI, de la Comissió Política Social d'aquest mateix Parlament.

Pel que fa a les esmenes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, obviaré el que fa referència a les retribucions del personal, perquè entenc que ja ho acabo d'expressar amb el que ara mateix ja he respost als altres grups, no? I sí que només una petita referència: que ens proposen uns percentatges d'increment amb relació a les indemnitzacions per raó del servei a la Generalitat de Catalunya, que rebutgem també, perquè aquestes ja es determinen, doncs, en els decrets de revalorització corresponents.

Quant a la realització de serveis extraordinaris, se'ns proposen la publicitat de les gratificacions per aquest concepte i el deure d'informació del Govern al Parlament sobre el nombre d'hores extraordinàries efectuades i l'elaboració d'un pla de reducció d'aquestes hores extraordinàries per al 2003. No els ho podem acceptar en base que la normativa corresponent de funció pública i la normativa sobre negociació col·lectiva i participació en la determinació de les condicions de treball dels empleats públics ja contenen les regulacions corresponents. D'altra banda, perquè l'article 79 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya ja preveu també els mecanismes corresponents per donar compte de l'execució del pressupost al Parlament de manera trimestral i per donar-los també publicitat mitjançant el *Diari Oficial de la Generalitat*. També ho poden conèixer a través de l'Informe anual de la Sindicatura de Comptes.

Pel que fa al dimensionament de plantilles, contractacions d'oferta pública i relacions de llocs de treball, doncs, cal dir que el recull de les persones sense subsidi d'atur, però això no exclou que el Govern pugui prioritzar en segon terme altres col·lectius, no? D'altra banda, la prioritització de la contractació de persones disminuïdes ja queda recollida tant en aquesta Llei com en el text refós.

Respecte a la supervisió del Govern sobre les empreses amb concert econòmic de més de cinquanta treballadors, perquè compleixin l'establert en la quota de reserva per a disminuïts, creiem que no és el Govern el qui ha de fiscalitzar l'aplicació d'aquesta Llei.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

També ens proposen la introducció de processos de promoció professional, que ja s'està fent per part de l'Administració de la Generalitat.

I, quant a la integració de personal sanitari dels centres del Departament de Justícia a la xarxa sanitària d'atenció primària de l'ICS, tampoc els ho podem acceptar, perquè han de ser objecte d'una anàlisi amb profunditat, donada la complexitat d'aquest tema.

Pel que fa a entitats públiques amb participació majoritària de la Generalitat, finalment, se'ns proposa limitar diversos aspectes dels consorcis i patronats i altres entitats públiques en què la participació de la Generalitat no és majoritària, i els ho rebutgem també perquè seria una imposició per llei que podria contradir l'establert en les seves regulacions específiques.

Amb tot el que les acabo de d'exposar, que no ha estat poc, he intentat donar-los, doncs, els arguments suficients per justificar el nostre vot en contra a les seves esmenes.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Montlleó. Passem a la defensa de les esmenes presentades en el bloc de cooperació local. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Jo vull començar la meua intervenció saludant la presència d'autoritats i càrrecs del Departament de Governació, però lamentant que no sigui aquí el nou conseller quan es tracten temes que l'afecten directament i que, malgrat que sigui una praxi que sovintegen altres consellers i conselleres, ell, com a nou conseller, podria tenir la sensibilitat de ser aquí present en una cita, no mancar a les cites del Parlament, i complir amb el seu deure, perquè crec que ens podria escoltar, i especialment el Govern sencer, sobre el tema que hem de defensar, sobre la cooperació local.

I agraeixo molt l'atenció a la diputada Cori Montlleó, l'alcaldeessa d'Ulldemolins –m'agradaria parlar-ne tranquil·lament a les Cadolles Fondes o a qualsevol altre indret tan proper a on ella governa–, però seria bo que, amb el mateix to amb què ens ha parlat, pogués –ja sé que no ho podrà fer, perquè no depèn d'ella– ser més receptiva al que els grups de l'oposició plantegem sobre el poder local, no?

Jo defensaré l'esmena que tenim sobre el tema del dipòsit de detinguts –malgrat que està al final, també, de l'altre bloc que defensaré– i faré la meua intervenció sobre les esmenes conjuntes que hem presentat amb el PSC - Ciutadans pel Canvi, amb Esquerra Republicana, a partir de les propostes que hem rebut de la Federació de Municipis de Catalunya.

Nosaltres considerem que el tema local, senyora Montlleó, no per vostè, sinó en general pel Govern que vostè en aquests moments va a representar o a defensar, té mal d'ull, eh?, el tema local sembla que tingui mal d'ull, és una cosa com maleïda per aquest Govern. O sigui, no aconseguim que als pressupostos de la Generalitat es tracti de forma tranquil·la, potent i amb molts més mitjans el tema local; no hi ha forma. Es limiten a fer de transferidors del que reben de l'Estat cap al poder local. I el poder, sigui comarcal –fins ara, amb la majoria a les seves mans, i que ho és a partir d'unes formes matemàtiques una mica enrevesades, que potser si el senyor Fabregat ens ho permet, potser ho canviarem d'aquí a unes setmanes; no m'ho crec, però

potser sí, eh?–, sigui aquest poder comarcal que està molt amb un determinat color, sigui en general del poder local, que és de tots els colors, i a més amb representants com vostè, o com el senyor Salvatella, al seu costat, o com el senyor Esteve, amb bastants alcaldes de tots els grups parlamentaris en aquest hemicicle, que a mi sempre m'ha sorprès que no siguin capaços –ho dic simpàticament– de revoltar-se també vostès, i no haver d'anar a aquella expressió de: «Sort en tenim, de les diputacions», perquè estem parlant d'un pressupost de 3 bilions que té una autèntica gasiveria per al que és el poder local.

Nosaltres plantegem, de bell antuvi, que, amb tots els estudis que calgui, passant per la Comissió de Govern Local, etcètera, sense saltar-se cap dels requisits, ans al contrari, del que caldria fer, anéssim a potenciar el Fons de cooperació local, primer, per als consells comarcals, i en segon lloc, per als ajuntaments. I els ho plantegem a través de fórmules com és la participació en el tram autonòmic de l'IRPF, o l'IVA, o els impostos sobre consums específics, que cada any s'augmentessin els fons per disposar de la possibilitat d'actuar políticament; allò que demanem tots, vostès els primers, per al Govern de Catalunya. Vull dir, apliquin al poder local aquell discurs tan sovintejat de la manca de recursos per al poder autonòmic; fem un autèntic exercici de subsidiarietat, que no s'acaba a la plaça Sant Jaume, sinó que hauria d'arribar fins a Ulldemolins, i fins a Llança, i fins a Martorell, i fins on calgués. Fem-ho, i, per tant, facin aquesta aposta de debò, no?

Plantegem ajuts per anivellar els recursos. Som fermes partidaris d'una organització local que pogués garantir, sense suprimir ni un sol municipi, que, es visqui on es visqui, tothom tingui una qualitat homogènia de prestació de serveis, i, quan els ajuntaments compleixin els seus deures fiscals, garantim-los uns ajuts en aquest sentit. Som partidaris que vostès es mullin en el poder local, en els plans d'ocupació –reiteraria els arguments que he donat abans sobre l'«ara més que mai» en els plans d'ocupació, siguin pactes territorials, siguin plans d'ocupació, que s'arriben a signar amb el poder local però que després, buits de recursos, no serveixen de res.

Compleixin una cosa elemental que ahir deia el president de la Generalitat, vanagloriant-se'n: els interessos de demora. Com és possible que vostès, encara avui, no reconeixin que, si deuen diners al poder local, paguin els interessos! O això també és colpejar i castigar altra vegada el poder local, per partida doble: a sobre que no reben els calés, s'han d'endeutar i han de pagar aquests interessos? Si vostès han reconegut un deute i trigaran a pagar-lo, doncs, com a mínim, com fa tot fill de veí, que deia ahir el senyor Pujol –i per això jo li deia: «Parlem-ne a fons, perquè no m'ho acabo de creure»–, compleixin una obligació creditícia tan senzilla com aquesta.

Nosaltres considerem que en aquests moments cal un esforç en molts apartats, també els el plantegem en el comerç local, un fons per a inversions en el comerç local, que és una altra demanda que ve de forma universal. Estic segur que l'Associació Catalana de Municipis no s'allunyaria gaire d'aquests plantejaments, no ho pot fer, no ho pot fer d'una forma tan oberta, perquè,

òbviament, ha de respondre a una mal entesa coherència partidista entre els colors dels ajuntaments o dels que governen aquests ajuntaments que estan dins l'Associació Catalana de Municipis i els colors que avui governen la Generalitat de Catalunya.

Jo estic convençut, senyora Montlleó, que d'aquí a pocs mesos aquest serà un dels arguments perquè hi hagi un canvi a Catalunya, n'estic convençudíssim. Li posaré, si vol, fins i tot, una figura d'extrema sensibilitat, com si en aquests moments l'Anne-Sophie Mutter estigués començant el concert de Mendelssohn de violí i orquestra, amb aquella finor que comença. Estic convençut que la majoria d'esquerres que pot governar aquest país, sobre aquests temes, mostrarà un pèl més d'interès –que no costa gaire– del que han mostrat vostès fins ara.

Gràcies, president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Ribó. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula l'illustre diputat senyor Jordi Terrades. *(Pausa.)*

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, acumularé la defensa de les esmenes pròpies que ha presentat el meu Grup Parlamentari i les conjuntes que hem presentat amb Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Republicana de Catalunya.

La Catalunya moderna i plural, innovadora i emprenedora, disposada a afrontar el futur amb illusió i valentia, s'ha anat configurant en aquests anys gràcies, també, principalment als ajuntaments. L'Administració local ha demostrat la seva capacitat per afrontar i resoldre tot tipus de problemes, el treball ordenat i constant ha permès que les ciutats i els pobles de Catalunya avancin. Aquesta Administració ha construït espais de convivència on és tan important afrontar una gran transformació urbanística, com vetllar per la correcta prestació d'un servei. És a dir, dissenyar grans projectes de futur i a la vegada gestionar el detall.

L'Administració local és l'administració pública més propera a les persones, perquè els pobles i les ciutats són les persones. Catalunya necessita tenir uns pobles i unes ciutats que cada dia es transformen per donar un millor servei a les seves dones i als seus homes: vore-res amples, jardins urbans, barris esponjats, millors equipaments, etcètera, uns pobles on s'impulsin els valors que formen l'estructura bàsica de la societat.

El Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi vol també que els nostres pobles i les nostres ciutats siguin segures en el sentit més ampli; segures perquè les dotacions policiaques i la seva eficàcia ens garanteixin la tranquil·litat que necessitem les persones en la nostra vida, segures també perquè garanteixin els serveis i la qualitat de la gent, segures perquè l'Ajuntament o els ajuntaments estan en tot moment atents a solucionar les demandes de la seva gent; en definitiva, pobles i ciutats que són llocs de convivència i de ben-estar.

Durant els anys de govern conservador de Convergència i Unió a la Generalitat de Catalunya s'ha demostrat que la vida local i els problemes dels ajuntaments no són prioritaris en la seva agenda d'actuació política. Com s'ha afirmat en més d'una ocasió en aquest hemicycle, aquest és un clàssic de discriminació del Govern de la Generalitat amb relació a les corporacions locals. Els recursos que es destinen a la cooperació amb els ajuntaments i altres ens locals és una ridícula, és la prova més real de la manca de col·laboració institucional del Govern amb aquelles administracions –ho torno a repetir– més properes a les persones i que més i millor poden gestionar els recursos.

Un clar exemple d'aquesta migradesa són els recursos que es destinen en el Fons de cooperació local de Catalunya als ajuntaments i els consells comarcals i que s'apujarà amb transferències directes a aquests ens un 3% respecte a l'exercici anterior si descomptem el foment a la prestació supramunicipal, que ja veurem com se'n farà la distribució; increment que en un moment que les hisendes locals tenen la incertesa de com s'acabarà compensant la supressió de l'impost d'activitats econòmiques i si la liquidació final, que la podrem comprovar l'any 2004, tindrà un efecte neutre sobre aquestes com el Govern central ens diu. El que sí que tenim clar és que aquest efecte neutre no ho serà sobre les persones, sobre la gent, perquè d'alguna manera hauré de compensar o haurà de compensar l'Administració aquests recursos que hauran d'anar cap als ajuntaments i que molt probablement haurà de ser via impostos indirectes que afecten totes les persones.

Ho torno a repetir: un 3% és ni més ni menys no posar en valor el paper de les administracions locals, siguin ciutats grans, mitjanes o pobles petits, i ja que parlem de pobles petits, ni aquesta partida pressupostària adreçada a pobles de menys de mil habitants, inventada a darrera hora, pot arranjar la lamentable política envers l'Administració local.

Aquesta partida de caràcter extraordinari –ho torno a repetir, extraordinari–, que té una consignació de sis milions d'euros no arranjarà cap problema. Saben vostès quina quantitat mitjana surt per municipi? Doncs al voltant d'11.500 euros, és a dir, no arriba als dos milions de pessetes dels d'abans. Tinc la sensació que, amb aquesta consignació extraordinària, que com han pogut comprovar no solucionarà cap problema, l'únic que pretenen és tenir contents alguns alcaldes ara que s'acosten les eleccions municipals. I si acabéssim sumant totes les transferències dels diversos departaments que van als ens locals, aquest increment respecte a l'exercici del 2002 no arriba o s'aproxima molt a l'1%.

A les incerteses, a vegades, cal respondre amb valentia, i l'única manera de reforçar el paper dels ajuntaments, de l'Administració local, és reforçar-los des d'un punt de vista polític, competencial i, sobretot, financerament, i en aquests pressupostos han perdut una oportunitat magnífica. Però és més, els ajuntaments han hagut de desenvolupar al llarg dels anys programes d'actuació i assumir competències no previstes que corresponen a altres administracions i que comporten unes despeses addicionals que no són compensades, en termes generals, correctament, i a vegades ni tan sols això. En

podríem citar un reguitzell, i segur que tots els presents, tots els diputats i les diputades, ho tenen present. Serveis que diversos estudis situen entre el 25 i el 30% de la despesa municipal que són un cost afegit i per al qual els municipis no tenen finançament.

Les esmenes presentades pel meu Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi van en aquest sentit, de dotar de més recursos les hisendes locals que els permeti no tan sols prestar millor aquelles competències que els són pròpies, sinó també aquells serveis que presten supletòriament. Fins i tot em sembla greu, per la ineficàcia del Govern, que si d'aquí a final d'any no s'esmena –i algun diputat ja hi ha fet referència– i es convoquen els plans d'ocupació, s'hagin de retornar a l'Estat al voltant de vint-i-quatre milions d'euros. És per això que una de les esmenes que presentem per al proper any 2003 és que això no torni a passar i que, de fons propis de la Generalitat de Catalunya, s'habilitin recursos per tal de compensar les corporacions locals dels sobre costos que es deriven dels canvis introduïts en la regulació dels contractes d'inserció per part de l'Administració central. I els vull recordar que l'economia no està per tirar coets, i que hi ha comarques de Catalunya on mes rere mes la taxa d'atur va pujant.

Voldria referir-me també, breument, als incompliments dels terminis de pagament previstos en els convenis de traspàs de recursos de la Generalitat cap a les corporacions locals –s'hi ha referit també el diputat senyor Ribó–, retard que provoquen que s'endossin a aquestes administracions els costos financers. Cal que d'una vegada es regularitzin els pagaments i que, en cas contrari, els costos financers els assumeixi el Govern de la Generalitat.

Conclusió: pocs recursos als ajuntaments, endós de costos financers perquè són uns mals pagadors, suplències competencials que generen despeses als ajuntaments i, sobretot, els recursos que hi destinen, quan els en destinen, ho fan també de forma sectària. Quan distribueixen subvencions generals, a través del PUOS o del fons Feder, casualment –i això ja és una constant en els ajuntaments que disposen de govern de Convergència i Unió–, la subvenció és sempre superior a la mitjana de Catalunya. Mirin, el resum del PUOS 2000-2002, aprovació definitiva, situa la mitjana de Catalunya, euros / habitant, en 42,16, la mitjana dels ajuntaments governats per Convergència i Unió és de 93,86, xifres que, pràcticament, no varien si els agreguem les corresponents a l'any 2003, resum que podríem fer extensiu també als fons Feder.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per anar finalitzant, cada vegada més la ciutadania exigeix una millor prestació dels serveis públics, i parlar de qualitat dels serveis, a més a més d'unes polítiques properes a les persones, vol dir una correcta distribució dels recursos disponibles entre els diferents nivells d'administració, una col·laboració entre nivells d'administració que sumi, un Govern de la Generalitat que no vegi en el poder municipal un adversari, és aquesta una condició per fer del nostre país una Catalunya encara més dinàmica i emprenedora. El Govern de Catalunya i els grups que donaran suport als pressupostos, en

aquesta assignatura, com en d'altres, han suspès. Catalunya necessita no només un canvi de la política del Govern, necessita, des del meu punt de vista, un canvi de govern.

Senyor president, gràcies; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Jaume Oliveras té la paraula.

El Sr. Oliveras i Maristany

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, molt breument, les esmenes que ha presentat el nostre Grup Parlamentari..., serem breus perquè moltes d'elles són comunes a partir de les esmenes que ens ha fet arribar la Federació de Municipis de Catalunya i, per tant, presentades conjuntament amb el Grup Socialista i el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds. Bona part de les esmenes que hem presentat en aquest capítol de cooperació local fan referència, doncs, a aquestes esmenes presentades des de la Federació de Municipis de Catalunya.

Pel que fa referència a augmentar les partides del Fons català de cooperació local tant pel que fa referència als consells comarcals com als ajuntaments, evidentment que partim d'un mal endèmic de fa molts anys que les inversions de la Generalitat cap als ajuntaments han estat molt baixes i, per tant, hi ha hagut una actuació d'esquena als ajuntaments, i, per tant, qualsevol petit augment que hagi pogut haver-hi en aquests pressupostos, doncs, és molt insuficient respecte a l'endarreriment que comporta la inversió de la Generalitat vers el món local. També l'esmena que fa referència a la participació dels ajuntaments en els ingressos obtinguts per la Generalitat en concepte de determinats impostos, i també determinades esmenes que fan referència al món local, però amb aspectes sectorials, com és augmentar la partida per al Fons de gestió de residus municipals, també el que fa referència a l'impuls dels plans territorials per a l'ocupació, el Fons d'inversió al comerç local, i també un altre element que cada vegada presentem, que és el que fa referència als dipòsits municipals de detinguts, del deute que hi ha respecte al món local per part de la Generalitat.

També algunes de les esmenes que s'han comentat són les que fan referència als interessos de demora per part de la Generalitat vers el món local, que això sigui contemplat que quan passen situacions d'aquestes característiques, doncs, que puguin, els ajuntaments, percebre aquests interessos de demora, i també que hi hagi un informe per part de la Comissió del govern local pel que fa referència a aclarir les aportacions de l'Estat a la Generalitat destinades a les corporacions locals. Aquestes i algunes altres són el bloc d'esmenes que hem presentat conjuntament amb la resta dels altres dos grups parlamentaris, esmenes que ens ha fet arribar, com he dit abans, la Federació de Municipis de Catalunya.

I després en tenim algunes que fan referència a aspectes molt concrets: un augment de les transferències als

municipis en matèria de joventut; també el que fa referència al Pla interdepartamental d'immigració, especialment en els aspectes de coordinació amb el món local, creiem que ha d'haver-hi un augment considerable perquè és des dels ajuntaments que s'afronta aquesta problemàtica, i les necessitats es troben..., els problemes els ha de resoldre, en primera instància, el món local que és qui afronta la problemàtica i les realitats, les diferents realitats socials que es generen en els nostres municipis; també un augment del que fa referència a les partides del Pla d'obres i serveis, en concret que també s'augmentin, doncs, els ajuts, als municipis amb la problemàtica específica dels nuclis agregats, mesures de suport que fan referència, en aquest cas, a l'Institut Cartogràfic de Catalunya, mesures de suport des d'aquest organisme cap als ajuntaments, amb l'agilitat de la cartografia, amb la difusió de determinats materials, i també un suport als municipis en la problemàtica que fa referència a les urbanitzacions que poden tenir molts en el seu terme municipal.

Aquest és un conjunt d'esmenes complementàries que hem presentat el nostre Grup Parlamentari, complementàries a les que s'han presentat conjuntament de la Federació de Municipis de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Popular, l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat té la paraula.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyor diputats, ara quan estava escoltant la defensa d'esmenes del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, principalment, li demanaria al senyor diputat que es llegeixi les esmenes que hem presentat el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari Popular i que s'han inclòs en el text articulat dels pressupostos per a l'any 2003, perquè, està clar, vostè s'ha deixat de dir que l'actual disposició addicional seixanta-tresena diu: «El Govern de la Generalitat ha d'incrementar un mínim de 6 milions d'euros el Fons de cooperació local de Catalunya.» I, home, està clar, vostè fa el seu paper i fa la seva crítica, però –però– jo li he de comentar el que és una realitat que ha incorporat el Grup Parlamentari Popular. Com una altra, també acordada amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'un import de 6 milions d'euros per al que és el Projecte d'Administració oberta de Catalunya. I crec que era necessari recordar-los-ho en aquest debat.

Voldria, senyor president, donat que el Grup Parlamentari Popular no hem intervingut, no teníem cap esmena en el capítol que feia referència a política de personal i funció pública, remarcar el que es va aprovar en comissió, i era que dins de la reestructuració del nou Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme es garanteix una dotació pressupostària per al Servei Català d'Ocupació de 4.800.000 euros.

Des del Grup Popular hem presentat un seguit d'esmenes que fan referència a temes relacionats amb políti-

ques de cooperació local, i, en primer lloc, les esmenes 343 i 344, que fan una modificació del que és la disposició addicional divuitena, que és la cooperació econòmica amb els ens locals, i concretament, quan parla del Departament de Governació i Relacions Institucionals, volem deixar molt clar que ha de ser la Direcció General d'Administració Local qui ha de redactar tots els informes, etcètera, etcètera, tal com diu aquesta disposició addicional vuitena.

Un tema també important pel que fa referència a polítiques de cooperació local i que volem remarcar, relacionat amb aquest apartat i que va ser aprovat en comissió, és l'acord perquè el Govern de la Generalitat, en el marc de les competències atribuïdes per l'Estatut d'autonomia, conclogui el traspàs, el procés de traspàs, de les competències establertes en la Llei 16/1990, de 13 de juliol, sobre el règim especial de la Val d'Aran, abans de finalitzar l'any 2003.

Hi ha tot un seguit d'esmenes relacionades amb municipis de les comarques de l'Alt Urgell, Pla d'Urgell, del Baix Empordà i també del municipi de Cervera, on demanem que el Govern de la Generalitat participi, col·labori financerament amb aquests municipis, per tal de fer noves construccions i arranjaments.

Aquest és el paquet que nosaltres tenim presentat pel que fa referència a les polítiques de cooperació local, per a què demanàriem el suport dels grups de la cambra i que desitgem que siguin aprovades.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, i per a un torn en contra, té la paraula la senyora Cori Montlleó.

La Sra. Montlleó i Domènech

Sí, gràcies de nou, senyor president. Voldria començar aquesta intervenció, en què ens toca explicar o argumentar el nostre posicionament amb relació a les esmenes a l'articulat del Projecte de llei per al tema de cooperació local, agraïnt, com no, les paraules, les seves amables paraules, del senyor Ribó referents al meu territori, a les Cadolles Fondes i al Montsant, que, pel que he percebut, coneix perfectament, però que, no obstant, el convido amb la meua companyia a recórrer-lo i acabar-lo de conèixer. I, senyor Ribó, intentaré ser tan receptiva com em sigui possible per traslladar amb aquesta mateixa fe al nostre Govern aquesta receptivitat, perquè, de totes maneres, crec que no els costarà, en quant que entenc que ja són receptius amb el tema, que ja som receptius amb el món local, i som receptius perquè en l'argumentació que jo també vaig fer de la defensa de les esmenes de l'estat d'ingressos i despeses del pressupost ja deixàvem clar l'augment que havia sofert aquest Departament del 15%, en general, del qual un 11% anava exclusivament destinat al món local. I sí que és cert que moltes vegades els petits ajuntaments hem fet servir les paraules de «sort en tenim, de les diputacions!», i ho dic perquè jo, com a alcaldessa d'un municipi petit, de menys de mil habitants, doncs, la veritat és que en més d'una ocasió ho hem dit, però

ho hem dit potser per la rapidesa en el pagament i per la poca, entre cometes, diguem, paperassa que la Diputació ens ha exigit, però també és cert que el mateix Departament de Governació per a tots aquests municipis petits ens ha set sempre una mena de calaix de sastre en què tots els ajuntaments hem pogut anar a demanar qualsevol de les coses que hem tingut, no tan sols en temes d'emergència, o ell diu «catastròfics», sinó que en totes les petites necessitats que no hem sabut, de vegades, on anar a recórrer, sempre entenc que el Departament de Governació ha tingut una porta oberta per als nostres ajuntaments. No obstant, i fet aquest petit preàmbul, permeti'm que em centri més en els temes concrets de les seves esmenes, no?

Pel que fa referència al finançament dels ens locals, els voldríem dir que els criteris de distribució d'aquesta participació municipal i comarcal en els ingressos de la Generalitat els vam incorporar en la Llei de pressupostos ja del 99. Si no ho recordo malament, aquest mateix posicionament els el comentàvem l'any passat, no?, l'any 2002, i en el cas de les comarques la fórmula de distribució, que vostè també deu conèixer de la participació dels consells comarcals en el Fons de cooperació local, va ser consensuada amb totes les entitats municipalistes l'any 97 en el si de la Comissió de Govern Local. A més, l'estudi sobre les competències i les funcions dels consells comarcals, que va elaborar el Departament de Governació, va ser objecte d'estudi per part de la Comissió i, posteriorment, es va traslladar en el Parlament de Catalunya.

Pel que fa a l'anivellament de recursos municipals, les línies de cooperació adreçades al món local van destinades a aquest anivellament, que en els pressupostos del 2003 s'incrementen un 5,6%.

En el segon bloc de les seves esmenes, i que es refereixen a la dotació de més recursos, el Projecte de pressupost ja contempla aquestes dotacions, dotacions suficients per a desenvolupar les actuacions dels programes de gestió de residus municipals. Quant als terminis de pagament de transferències, que no es produeixen queixes per part dels municipis... No...? No què? No es produeixen queixes per part dels municipis en el cobrament de les subvencions del Pla d'obres i serveis, i, d'altra banda, perquè en aquests moments molts consells comarcals han possibilitat bestretes a compte d'aquestes subvencions als ajuntaments per tal de paliar aquesta situació en el cas que es produís aquest endarreriment.

En els plans d'ocupació de les corporacions locals i pactes territorials la normativa estatal contempla el cofinançament d'aquests plans d'ocupació. I pel que fa al dipòsit municipal de detinguts, les necessitats relatives al finançament de les despeses dels dipòsits municipals de detinguts són ateses amb càrrec als crèdits per a l'any 2003 en quantia suficient per atendre totes aquestes obligacions, i s'incrementa anualment el seu finançament envers els ajuntaments.

Amb l'exposat entenc, doncs, que també he donat resposta a l'esmena 321 d'Iniciativa per Catalunya Verds.

I pel que fa al bloc tercer de tot aquest argument d'esmenes, de l'elaboració d'informes, plans i programes

específics en àmbit local, les aportacions de l'Estat a les corporacions locals es duen a terme mitjançant la Comissió de Cooperació Local de Catalunya. Pel que fa als plans destinats a finalitats socials del Departament de Benestar Social, col·labora amb els ajuntaments de més de vint mil habitants i els consells comarcals per a la prestació d'aquests serveis socials de la seva competència a través de convenis marc, la qual cosa suposa també una millora quantitativa i qualitativa important.

Pel que fa a les esmenes presentades pel Grup d'Esquerra en l'àmbit de col·laboració i elaboració de plans i programes específics, com són els de joventut i el Pla d'immigració, així com el Programa específic de nuclis agregats del Pla d'obres i serveis, cal dir que per a l'any 2003 s'incrementaran significativament les aportacions a l'Administració local pel que fa a política de joventut, mitjançant la mateixa Secretaria General; la dotació, també, de 3 milions d'euros per a la coordinació amb les corporacions locals en el Pla interdepartamental d'immigració 2001-2004. En el Projecte de pressupostos d'aquest any 2003 ja s'inclou l'execució dels programes previstos en aquest Pla. I pel que fa als nuclis agregats del Pla d'obres i serveis, en el pressupost per al 2003 ja es disposa que la dotació per complimentar els plans en la seva integritat...

(L'oradora tus.)

El president

Moltes gràcies, senyora... (Veus de «No ha acabat!».) Ah, perdó. Perdoni, eh?...

La Sra. Montlleó i Domènech

Sí, disculpi, senyor president, no, és que...

El president

...no la volia fer ennuegar, begui tranquil·lament.

La Sra. Montlleó i Domènech

...el constipat... Bé, deia que pel que feia als nuclis agregats del Pla d'obres i serveis en el pressupost de l'any 2003, doncs, que ja es disposava de la dotació per complimentar els plans en la seva integritat. Aquest Programa ja va incloure quasi la totalitat de les actuacions que els municipis van presentar, i, de tota manera, la Comissió de Cooperació Local és la que ha d'establir aquests possibles programes específics. I pel que fa a la col·laboració amb municipis i consells comarcals per a diversos temes, tant l'Institut Cartogràfic com la Direcció General d'Urbanisme realitzen actuacions en aquest àmbit, especialment en cartografia, digitalització del planejament i assessorament d'urbanisme.

Pel que fa al nombre de places d'educació infantil a Barcelona, el conveni de col·laboració entre el Departament d'Ensenyament i l'Ajuntament de Barcelona preveu la creació de tres mil places entre els anys 2001 i 2003. En el futur, doncs, es podrà signar un nou conveni.

I, per posicionar-nos, també, sobre les esmenes presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, co-

mentar al senyor Terrades, i que em disculpi, en tot cas, perquè desconec si ell és alcalde o no d'un municipi petit o més gran, però només fer-li una referència a la que ell també feia en aquesta aportació extraordinària en el Pla únic d'obres i serveis de 6 milions d'euros per als municipis petits, que, com abans deia en el senyor Ribó, és del tot important per als nostres municipis. Evidentment que potser per als que tenen més de cinc mil habitants és una quantitat, potser, insignificant, però li asseguro que per als municipis de menys de mil habitants és importantíssima, aquesta quantitat, per solucionar moltes de les nostres actuacions o inversions del dia a dia, no?

Bé, en primer lloc, pel que fa a les liquidacions de les transferències als ens locals, i, en segon lloc, les que fan referència, doncs, a la dotació de recursos, són els dos grups en què vostès ens plantejaven esmenes, no? No voldria pas ser repetitiva, com vostès també ho han fet en les seves esmenes. Per tant, obviaré la resposta de les que amb idèntiques condicions ens feien ja vostès l'any 2002. Entenem que tenen també amb idèntiques paraules nostres, doncs, les nostres respostes només que es mirin una mica el nostre qüestionament de l'any 2002.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.)

No obstant, els exposaré quin és el nostre posicionament sobre tantes d'altres, com ara, per exemple, l'ampliació dels programes de tractament de drogodependències i sida, que creiem del tot imprescindibles, però que cal recordar-los que aquests recursos són gestionats per la Direcció General de Drogodependències i Sida i que, a més, s'han d'afegir als procedents del Plan nacional sobre drogues i Plan nacional sobre el SIDA. La Direcció General esmentada estableix anualment acords econòmics amb els ens locals i les ONG ja en aquesta matèria.

Quant a les noves places sociosanitàries, la partida presupostària per a l'any 2003 contempla la contractació de nous serveis sociosanitaris previstos en el Pla 2000-2005, així com places assistides per a la gent gran a Tarragona, tota vegada que els nous projectes que ja estan en marxa permetran incrementar un 7% les places residencials per a la gent gran en el Camp de Tarragona. Aquest percentatge suposarà tenir una ràtio del 3,9%, gairebé equivalent a la mitjana de Catalunya.

Per la seva demanda en el reciclatge de policies locals, dir-los que l'Escola de Policia de Catalunya, de fet, ja realitza activitats formatives i de reciclatge destinades a les policies locals.

Aquestes han estat, doncs, les nostres motivacions per rebutjar les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, d'Esquerra i de Socialistes - Ciutadans pel Canvi al grup de cooperació local, i comentar als companys del Partit Popular que sí que acceptarem les seves esmenes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies. Passem ara... —hem passat cooperació local...— a economia productiva. En nom del Grup

d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla. Té tot un conjunt d'esmenes... Que ho compartirà amb la senyora Bet Font?, o només ho farà vostè? *(Pausa.)* L'avisó? *(Pausa.)* Val. Li sembla que li posi deu..., i llavors a ella li posaré els cinc? *(Pausa.)* Perfecte. Doncs, vinga, fem-ho així. Té la paraula.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, he procurat dividir el meu bloc en dos grans apartats. El primer és el que tindria com a sostre, com a paradigma, la necessitat d'un pacte social per a la innovació tecnològica, i el segon, la necessitat també d'intervenir amb relació a la situació, un xic preocupant, de no poques empreses del sector tèxtil, la qual cosa no vol dir necessàriament que estigui parlant de crisi del tèxtil.

Com vostès saben, la primera o la segona interpellació que vaig fer al conseller Franco va donar com a fruit una importantíssima moció, on instàvem el Govern de la Generalitat que «mediés» amb les parts socials i econòmiques per entrar en un procés contractual molt centrat en el paradigma actual de la flexibilitat i, en concret, de la innovació tecnològica. Fa tres anys; el Govern encara no ha dit ni piu. Aquesta era una oferta realment espectacular pel seu contingut, molt «novedosa» a Europa, que permet, doncs, viure la innovació tecnològica no en clau de patologia social, sinó en clau de grans i noves oportunitats, per viure millor, per créixer, etcètera.

Li voldria fer al senyor Millo, que segurament em contestarà..., tota una sèrie de dades que tinc aquí, fruit d'una investigació de la Comissió Europea en el seu report de competitivitat a Europa, que diu que, si considerem que la competitivitat, el creixement de la competitivitat, senyor Millo, als Estats Units és 100, nosaltres tenim 65, i l'Europa dels quinze, 73. És a dir, estem vuit punts per sota de l'índex de productivitat aparent del treball al nostre país. Aquestes dades no crec que siguin sospitoses de catastrofisme, atès que és una institució solvent que no té ganes de fer la Pasqua a cap institució ni a cap país del món.

Més enllà d'aquest debat de si Catalunya té un lloc adequat en el món de la innovació tecnològica o no, el cas és, primer, que aquestes xifres són alarmants; segon, que la renitència del Govern català d'aplicar un acord que vam prendre aquí al Parlament és preocupant. En funció d'aquest retard tan clamorós, el meu Grup, Iniciativa per Catalunya Verds, senyor Millo, hem dit: «Doncs, anem-hi», pensant que potser el corró de la teologia o la teologia del corró que vostès tenen, doncs, podia fer passar aquesta esmena, atès que és un retard atribuïble, sols i solament, a la política del Govern.

Hem posat també aquí, com a recordatori i exigència alhora, el mandat d'una proposició no de llei que es va aprovar també per unanimitat, on es parlava que a Catalunya les parts haurien de negociar —i el Govern proposar la seva important capacitat de mediació— el salari mínim interconveni. La novetat que tenim aquí és de 780 euros. Però és igual; aquesta xifra pot quedar eli-

minada. Però el que és obvi és que algú ha de ficar-hi mà, a fer complir aquells acords que en seu parlamentària, de manera tan solemne, vam considerar que eren oportuns.

El segon bloc; el segon bloc fa referència a la problemàtica del tèxtil. I és aquí on nosaltres hem recuperat aquella Moció que vam negociar, que vam transaccionar amb Convergència i Unió i amb el Partit Popular, que era una moció de conjuntura, en tant que aquella situació ho exigia, exigia la intervenció ràpida i veloç dels poders públics. I aquí, òbviament, el que alguns –possiblement amb una certa raó, al seu moment– deien que era una moció aigualida –no era pas la meua opinió–, doncs, recuperem aquella literatura importantíssima, donant un caràcter estratègic al fet d'abordar la situació, molt preocupant –i cada dia és un goteig que s'incrementa–, de les empreses del tèxtil.

I parlem d'incrementar les mesures de foment de la inversió; de fomentar una política de dissenys i de marques; d'impulsar la creació d'empreses que integrin disseny, la producció i la comercialització, i tot allò que va decaure, en ares a unes intervencions de xoc, dintre del que és el paradigma de la globalització, que són mesures per evitar el dúmping social; mesures amb relació a les comunitats on estan implantades per incrementar l'estabilitat, l'arrelament i la permanència i la vinculació d'aquestes empreses amb la població –allò que en vam dir en certa ocasió «l'autisme social» de certes empreses, que no tenen cap connexió, cap vinculació amb la gent del territori–, i finalment, en aquest apartat, amb relació al medi ambient, tota una sèrie de mesures respectuoses amb les convencions i les normes estatals i internacionals.

Més encara: per donar força a l'economia productiva, i amb especial referència a aquest arxipèlag de les petites i petitíssimes empreses, parlem, proposem que a través de l'Institut Català de Finances s'incrementi la partida, al llarg de l'any 2003, en 300 milions d'euros, amb una línia especial, per posar en marxa també, encara que no solament –també–, totes aquestes mesures susceptibles d'aquest gran conveni que definim com a pacte social per la innovació tecnològica. Que significa: drets; intervencions; formes coparticipades en els nous sistemes d'organització del treball; posició davant del fet tecnològic, de cara –ho repeteixo, senyor Millo– que aquesta nova discontinuïtat històrica, que és el paradigma de la innovació tecnològica, no sigui soferta en clau de patologia, en clau de malaltia social, sinó en clau d'oportunitats –en clau d'oportunitats.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

En resumides comptes, senyories, crec que és una literatura que, des de la personalitat adversària en el sentit institucional i constitucional del terme, són mesures totalment i absolutament assumibles i absorbibles, sempre que hi hagi una cultura d'integració, una cultura de fer país, una cultura de no demonitzar allò que ve des de l'oposició, perquè ja ser de l'oposició i escriure esmenes des de l'oposició també és vist com una patologia, aquesta patologia que el senyor Mas ahir deia quan, d'una manera molt nerviosa –que eren els nervis de què parlava el senyor Curto, de Convergència i

Unió, que ens atribuïa al senyor Martí Carnicer, al senyor Huguet i a un servidor–, els nervis quan veia que en un instrument com era aquesta literatura espiritual que estàvem discutint ahir, en contraposició amb aquesta literatura material, doncs, veia que hi havia un gran acord, i això l'incomodava.

En definitiva, que crec que se m'acaba el temps..., i passo a donar-li la paraula a aquesta gran dama, que és la senyora Bet Font.

Gràcies.

El president

Exactament té trenta-cinc segons. *(Remor de veus.)* Perdó... Ah!, perdó. Doncs, té cinc... M'han auxiliat en la línia correcta.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Em sembla que en trenta-cinc segons no hauria estat capaç d'articular cap frase gaire entenedora...

El president

No sap la quantitat de disbarats que es poden dir en trenta-vuit segons.

La Sra. Font i Montanyà

Espero que no sigui així. Bé, a mi, en tot cas, em toca parlar de la part d'economia productiva relacionada amb el sector primari. Majoritàriament, les propostes que tenim des del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds estan relacionades amb l'agricultura i la ramaderia.

Una d'elles, en què podríem dir que gairebé podríem haver-hi englobat totes les altres, és la que fa referència a destinar més recursos perquè hi hagi un òptim desplegament de la Llei d'orientació agrària. Això ja ho vàrem argumentar durant l'esmena a la totalitat del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i, de fet, hi tornem a insistir. Ens sembla que era una llei molt ambiciosa però que s'està avançant a un ritme massa lent.

A part d'aquesta proposta més general, en tenim algunes de més concretes. Per exemple, les que fan referència al Pla de regadiu de Catalunya, que, a partir de les dades que ens ha donat darrerament el Govern, ens estem adonant que no es podrà complir, no es podrà arribar a fer les hectàrees de regadiu que s'havien previst si s'hi destinen els diners que hi han. És a dir, és una qüestió d'aquelles que no quadren els números. Si hi havia una previsió d'uns diners per hectàrea, doncs, no pot ser que, amb els diners que hi han, s'aconsegueixin les hectàrees que està dient el Govern de la Generalitat, si no és que es redueixen moltíssim els costos, cosa que no creiem que sigui possible.

Plantegem també altres propostes necessàries per a un bon desenvolupament del món rural i del sector agrari, de l'agricultura i de la ramaderia, com és anar introduint amb més força les noves tecnologies al món rural, com és posar més diners per a la modernització de

l'empresa agrària... Ens deien l'altre dia des dels sindicats que els diners que hi havia previstos per a l'any que ve, doncs, ja estan..., les sol·licituds ja els sobrepassen. I, per tant, creiem que en això s'hauria d'incrementar substancialment.

Plantejem també una aposta més agosarada per a aquest tipus de desenvolupament econòmic de diversificació, basada en aquelles activitats respectuoses amb l'entorn i, alhora, que permetin un bon desenvolupament econòmic a les zones rurals: ramaderia extensiva, agricultura ecològica, transformació artesanal dels productes agroalimentaris, turisme rural, etcètera.

Hi ha una esmena que creiem que també val la pena de destacar, que és en la que demanem que es vetlli moltíssim per no deixar desprotegit el sector de la fruita seca, si per part de la Comissió Europea no s'arriba al suport públic per al 2003. És un sector que sempre està a la corda fluixa, i creiem que no hauria de ser així. Per tant, hi ha d'haver el recolzament del Govern, com hi ha el recolzament dels grups parlamentaris.

I un altre aspecte que tant és de temes econòmics, d'economia productiva, com també ho podria ser de política territorial, que és la necessitat de protegir el sòl agrari. Cada vegada més, el sòl agrari de qualitat està desapareixent en el nostre país; les zones on hi havia unes terres més productives s'estan esgotant per deixar pas a polígons industrials i a carreteres i a noves infraestructures.

I, finalment, una esmena relacionada amb la pesca. És una esmena potser de pocs diners i, en canvi, simbòlicament molt important, que és la de posar que el Consell Assessor de la Pesca Marítima de Catalunya sigui operatiu. Existeix, el va crear el Govern per decret, però, en canvi, no l'està convocant. Ara ja les recomanacions de la Unió Europea parlen, cada vegada més, d'escoltar l'opinió dels científics i dels tècnics, i, en canvi, aquí a Catalunya això no s'està fent. Nosaltres el que reclamem és, precisament, que s'apliqui això que recomana la Unió Europea. Ara sembla que tots els grups parlamentaris hi estem d'acord, però, en canvi, doncs, no s'està posant fil a l'agulla a fer operatiu aquest Consell Assessor de la Pesca Marítima de Catalunya, i creiem, a més a més, que els recursos per fer-ho són molt minsos i que seria molt fàcil de complir-ho si el Govern hi tingués interès.

Aquestes són, doncs, les esmenes que, principalment, hem presentat en el sector primari, com dèiem, a l'economia productiva.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Miquel Barceló, que esperem ardentment que entri a la sala després de fer la volta oportuna.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, em toca presentar les esmenes a l'articulat

amb el tema d'economia productiva, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Nosaltres, aquest any, hem agrupat les esmenes a l'articulat en cinc blocs: el primer, relacionat amb els temes d'ocupació; el segon, de promoció econòmica –polítiques de promoció econòmica–; el tercer, equilibri industrial –equilibri territorial–; el tercer, energia, i el quart, el sector de les tecnologies de la informació.

Amb relació al primer, les polítiques d'ocupació i, més concretament, el Servei d'Ocupació de Catalunya, proposem una organització adequada i el millor i correcte funcionament del Servei d'Ocupació de Catalunya. És, per altra banda, coneguda, la nostra visió crítica del funcionament d'aquest Servei, i, per tant, proposem la seva potenciació i la modificació d'algunes disfuncions que hem observat des de l'inici de les seves actuacions. Per altra banda, proposem que es creï un servei d'atenció adreçat als joves. I, finalment, en aquest capítol, en aquest apartat, incrementar les actuacions inspectores al Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme.

Amb relació a les polítiques de promoció econòmica, ens concentrem en un tema, que considerem que és un dels dèficits d'aquest Govern, que és la falta de coordinació amb altres instàncies de l'Administració i, de manera específica, amb les instàncies de l'Administració local. Nosaltres venim observant, de fa temps, el que a nosaltres ens sembla una falta voluntat de col·laboració en matèria de promoció econòmica, amb els molts instruments que s'han anat creant des dels àmbits de l'Administració local, en alguns casos de forma molt reeixida i de forma molt positiva; però que, en canvi, no compten amb el suport, amb la participació decidida i confiada, diria jo, per part del Govern de la Generalitat.

Nosaltres notem unes reticències en aquesta col·laboració i el resultat és doble: que a vegades no es fan les coses que s'han de fer o a vegades es dupliquen les actuacions. Un exemple el tindriem amb l'absència de la Generalitat en les accions de promoció als viviers d'empresa d'iniciativa municipal, i, de l'altra, el tindriem, per exemple, amb la duplicitat d'actuacions a l'hora de promoure l'atracció d'inversions per a Catalunya, amb alguns fets realment pintorescs i que poc diuen en favor de la coherència que ens sembla que hem de demostrar quan ens dirigim als agents econòmics exteriors.

Per tant, en el nostre segon bloc reclamem una política de promoció econòmica local coordinada amb l'Administració local de Catalunya, i, en segon lloc, que la Generalitat entri decididament amb el cofinançament dels centres d'empreses i en els viviers d'empreses d'iniciativa municipal.

El tercer bloc és l'equilibri territorial. Aquest és un tema recurrent en aquesta casa, tant a nivell de ple com de comissió, de diferents comissions, i nosaltres ho exemplifiquem amb les Terres de l'Ebre, el Pirineu, i altres comarques de muntanya o comarques o territoris que poden patir, per diferents circumstàncies –a vegades per infraestructures, a vegades per polítiques actives–, un procés de desindustrialització o de marginació econòmica.

En aquest sentit, per exemple, a les Terres de l'Ebre, notem que un principi bàsic en el planejament territorial o en el planejament urbanístic, que és l'equilibri de beneficis i càrregues, no es produeix. És un territori que suporta, en el camp energètic, per exemple, enormes càrregues, que es tradueixen en el PIB. Per exemple, quan observem el PIB d'aquest territori, veiem que té un producte interior brut important, però que en una part significativa és resultat de la producció elèctrica que no repercuteix. És a dir, els quilowatts que generem en un territori no repercuteixen en benefici d'aquell territori; en canvi, els Estats, els poders públics, han d'arbitrar polítiques compensatòries que nosaltres no observem amb la Generalitat.

El cas del Pirineu seria un cas semblant, amb unes característiques històriques diferents, del procés d'electricificació de principis de segle, però que, també, en aquest sentit, de desequilibri entre càrregues i beneficis, tindria una naturalesa semblant, que nosaltres proposem que, a través d'aquests pressupostos, es comenci a compensar.

Entrant en el capítol de l'energia, ens centrem en dos aspectes. En el primer, és el que fa referència a la xarxa de gas, a on nosaltres pensem que hi ha d'haver una actuació decidida del Govern de la Generalitat per compensar la gasificació de Catalunya a través de la xarxa de Gas Natural. Per què és especialment important en aquest moment? Doncs, perquè en aquest moment han passat dues coses: s'ha modificat l'escenari de gasificació de Catalunya, per dues raons. La primera, perquè el Govern del PP, el Govern espanyol, ha modificat el sistema de retribució, per la qual cosa, determinades infraestructures que rebien determinades compensacions, que les feien rendibles, les feien possibles, eh?, doncs, han deixat de ser-ho. I, en segon lloc, perquè les xarxes troncales i les xarxes més rendibles en termes de mercat, ja estan fetes, i ara entrem en els territoris, podríem dir-ne, marginals: marginals des del punt de vista econòmic, no des del punt de vista social, o que no haurien de ser-ho des del punt de vista social.

Per tant, en primer lloc, pel sistema retributiu, i en segon lloc, perquè estem arribant a zones poc poblades i per tant de poc consum relatiu, es requereix una acció decidida del Govern, que nosaltres..., fins ara els convenis de gasificació de Catalunya del Govern de la Generalitat s'han limitat a constatar els plans d'inversió que ja tenia previstos Gas Natural. I aquí s'ha fet una labor d'extensió en el territori, però que ara és insuficient i que ara correm el risc, si no hi ha una acció decidida de la Generalitat..., que nosaltres hem valorat en 50 milions d'euros en els propers anys, 50 milions d'euros com a diferència entre el sistema retributiu que està aprovat pel Govern de Madrid i el marge de rendibilitat que faria viables aquestes xarxes de gas.

Nosaltres reclamem, per tant, una... Nosaltres pensem que, si no hi ha aquesta acció positiva per part del Govern de la Generalitat, senzillament, hi haurà zones del territori a què no arribarà la xarxa de gas, primer, i, per tant, acció pressupostària i acord amb la companyia perquè..., o amb les companyies, perquè ara en el marc de liberalització no és necessari que ho faci una única companyia. I, en segon lloc, diem «home!», ja que estem

en aquestes zones que no hi ha fibra òptica, aprofitem de fer la rasa de la xarxa per col·locar fibra òptica», com s'havia començat a fer per part de la companyia, i es va deixar de fer –per raons diverses, que ara ens portarien molt lluny i a mi no em donarien temps d'explicar-les.

Per tant, gasificació de Catalunya fins arribar, nosaltres estíem, al 98% de la població. Solucions via GLP, Gasos Lliquats del Petrol, xarxes locals per a la resta del territori, perquè aquí, segurament, sí que seria molt car fer..., connectar amb les xarxes troncales de gas, de les xarxes d'alta i a les xarxes de distribució; però, en tot cas, un pla de la Generalitat que nosaltres no veiem o no veiem traduït en aquest pressupost.

Pel que fa als temes energètics d'energia elèctrica, nosaltres veiem, a partir del Pla de l'energia de Catalunya en l'horitzó del 2010, que, de seguir les tendències de consum actuals, estem arribant a una zona ja límit en el marge necessari del que en diuen «la potència instal·lada», diguem-ne. És a dir, la potència disponible en un moment determinat comparat amb el consum, aquest marge, el que se'n diu també, la garantia de potència, cada vegada és més reduït, el marge, per la raó que en els darrers anys no s'han fet prou centrals. Això ens mou a concretar els projectes de centrals de cicle combinat, i en aquest camp ja hi estem d'acord i penso que no hi ha d'haver problema. Però sí que la nostra discrepància amb el Govern és que pensem que cal moderar els increments de consum que hem tingut durant els darrers anys, i cal moderar-lo a través de programes d'estalvi energètic i programes de gestió de la demanda, que nosaltres no observem.

Concretament, aquest any, els pressupostos de l'Icaen, en termes reals han decaïgut, s'han reduït –el pressupost de l'Icaen s'ha reduït en termes reals–, amb la qual cosa..., i l'Icaen, l'Institut Català de l'Energia és l'instrument executor de les polítiques d'estalvi energètic, històricament ho ha fet i no ha fet malament, sobretot als anys vuitanta i principis dels noranta, però nosaltres pensem que s'ha perdut la tensió que hi havia hagut als anys vuitanta, probablement perquè era un moment més propici, per les raons que sigui, però s'ha perdut la tensió creativa que hi havia hagut en l'estalvi energètic, i nosaltres reclamem que hi torni a ser, senzillament perquè les tendències de consum dels darrers anys són molt preocupants.

Pel que fa al darrer punt, que és el punt del sector de les tecnologies de la informació, nosaltres reclamem la promoció de les indústries digitals per al poc pes que tenen a Catalunya. I dir «indústries digitals» és un concepte molt ampli, ja que hi hauria des de les indústries dels audiovisuals fins a la indústria del contingut, etcètera.

Ara s'ha presentat un pla del sector de l'audiovisual que ens sembla poc concret o poc ambiciós, doncs, des del punt de vista de la promoció de nou teixit productiu. I, en tot cas, en el que estarem d'acord és que Catalunya no pot quedar absent de... –com ho està ara, pràcticament–, de les noves indústries digitals i, específicament, de les indústries de continguts, a on Catalunya té una llarga tradició en la indústria editorial; per tant, indústria de continguts tradicionals. El Govern ha

de fer les funcions i la labor d'acompanyament a aquesta tradició centenària de Catalunya, a on hem arribat i tenim un cert lideratge mundial en la llengua castellana. Nosaltres hem de fer..., pensem que el Govern ha de fer la labor d'acompanyament per ajudar a aquesta transformació a la indústria de continguts digitals.

Alhora, pensem que el Govern també hauria d'acompanyar els ajuntaments en la creació de sòl industrial urbà per al sector de l'economia digital. El cas del 22@ de Barcelona és un bon exemple, però hi han altres municipis de l'àrea metropolitana que han avançat en aquesta línia, i nosaltres hi trobem a faltar l'impuls..., no hi ha lideratge, que no hi ha estat mai, però, l'impuls, el suport que hi hauria d'haver per part del Govern de la Generalitat.

També reclamem la creació d'infraestructures de noves tecnologies i, en aquest sentit, que l'actual crisi que tenim en el cable de fibra òptica, i que s'ha posat de manifest en aquests darrers dies, avui mateix, en els mitjans de comunicació, a on una de les apostes que va fer la Generalitat en el terreny empresarial de les telecomunicacions, que tenia per objectiu també la creació de xarxa, veiem que ha entrat en crisi, i no veiem cap alternativa, des del Govern de la Generalitat, que permeti, per una banda, generar les infraestructures que necessita el territori i que necessita l'economia. Avui, encara tenim sectors importants en el nostre territori que estan al marge de l'accés a la banda ampla. És cert que la crisi del cable i la crisi de les telecomunicacions és una crisi que abasta, no ja Catalunya o Espanya, sinó tot Europa; però, en tot cas, és precisament quan hi ha dificultats...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Barceló i Roca

...quan el Govern ha d'exercir un lideratge en aquesta matèria.

Gràcies, senyor president.

El president

Tractant de l'economia productiva, treu productivitat als quinze minuts que té.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president, i amb això havia acabat.

El president

Gràcies. Té la paraula, ara, en nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, amb relació a aquest apartat de l'economia productiva nosaltres hem presentat, concretament, vint-i-nou esmenes, molt encaminades, tot i que sabem que tenim poques possibilitats que se'ns aprovin... És més, sabem ja, d'antuvi, que en aquest apartat no se'n apro-

varà cap, i que haurem d'esperar la Llei d'acompanyament, on em sembla que hem estat agraciats amb l'aprovació d'una esmena en l'apartat turístic, que representa un 25% del que s'aprovarà, sembla ser... No, no..., ja sé que depèn de vostès tot això, però, sembla ser que serà així.

Nosaltres entenem que hi han uns elements transversals dins de l'economia productiva, i auxiliars, que són els que hem de potenciar les institucions, on en bona part aquesta economia productiva forma part del teixit privat, i que, per tant, difícilment ens hi podem posar. Però enteníem que, des de l'impuls del Govern i des de l'acció de Govern s'haurien de procurar els mecanismes necessaris com perquè aquests elements transversals, auxiliars a l'economia productiva, doncs, tinguessin un impuls i un recolzament clar. Tenim instruments poderosos, com són les caixes, que hi poden fer molt, que no juguen un paper d'acompanyament i de donar resposta a aquesta economia productiva. I, per tant, nosaltres hem presentat una esmena, en concret, perquè les caixes d'estalvis de Catalunya obrin línies de crèdit bonificades per a portar a terme actuacions en l'àmbit de l'economia social i el suport a la microempresa, per un import de fins a 100 milions d'euros i amb un tipus d'interès preferent.

També dins d'aquest apartat hem presentat esmenes en el sentit de no només reforçar la protecció per a la desocupació, sinó també per ajudar la recerca activa d'ocupació, poder implantar una tarja de transports que permeti la mobilitat de les persones desocupades en la recerca activa d'ocupació; també propostes de modificació legislatives que es facin quan correspongui per tal de facilitar la competència en els concursos de licitació pública i en la compra de béns i serveis per part de l'Administració en el sentit de reservar un 20% d'aquestes a les pimes homologades; també, i amb la finalitat de minimitzar els problemes de mobilitat amb relació a l'ocupació de persones amb dificultat de recursos, hem proposat que es posi en marxa una xarxa de caràcter experimental d'autobusos que potenciïn, en horaris concrets, el transport públic fins als polígons industrials; també que es creï crea un fons d'aval de crèdits destinats a nous emprenedors, treballadors autònoms i, en especial, aquells que desenvolupin la seva activitat en els llocs, jaciments d'ocupació catalogats en el Pacte per a l'ocupació de Catalunya, i que aquest fons sigui impulsat a terços: un terç per a les caixes d'estalvi, un terç per a les pròpies administracions i el restant terç per als emprenedors.

També, que, dins de les previsions pressupostàries del que és el Departament de Treball, i amb la finalitat d'elaborar una llei expressa sobre nous filons d'ocupació amb pressupost propi no lligat a cap altre programa ni partida pressupostària, es destinin 15 milions d'euros, donant prioritat a les empreses que desenvolupin programes de creació de treball en servei a les famílies i a les persones; que també, dins les previsions pressupostàries i dins del Pacte per a l'ocupació juvenil de Catalunya, es destini una partida no inferior a 300.000 euros en aquest sentit, i també que s'elabori un programa específic de suport als municipis turístics. Sembla que aquesta esmena, no concretament aquesta,

sinó la que fa referència a les marques, serà el que deia abans jo que es desenvoluparia segurament –segurament, senyor Fabregat– en la Llei d'acompanyament.

Evidentment, aquest sector, aquest bloc d'economia productiva abasta molts camps, gairebé tots. Nosaltres també hem presentat esmenes en un sentit de potenciar i de donar recolzament al sector primari. Pel que fa també a tot el que és la planificació de les activitats ramaderes i a la planificació, concretament..., hem presentat una esmena per potenciar la formació ocupacional del sector agrari a través d'un pla específic, i que s'ampliï el ventall formatiu de les escoles de capacització agrària i la formació no reglada a fi de donar resposta a totes les noves demandes socials i productives. També que es contempli la presentació d'un pla de regadiu a Catalunya per a la planificació i programació de les actuacions en matèria de regadiu per al període 2003-2009, etcètera.

I abans parlava d'elements transversals, absolutament bàsics, fonamentals en aquests moments, i estem parlant dels elements, en fi, que formen part de la societat de la informació. Nosaltres ja hem presentat moltes vegades les nostres propostes, que hem traduït aquí en esmenes, quant a què cal una política nacional en el sector de les noves tecnologies de la societat del coneixement, que entenem que hem d'anar cap a la creació d'una xarxa pública catalana de banda ampla, sigui en fibra òptica o sigui en sistemes alternatius però que abasti la totalitat del territori; també que hem d'anar cap a la creació, com s'ha fet a altres llocs, com a Euskadi –ja ho hem dit altres vegades– amb Euskaltel, a la creació d'un operador de telecomunicacions públic i propi, que això està donant bons resultats al lloc on s'ha creat. Sempre hem dit que l'experiència d'Euskaltel és una experiència a seguir, que enguany a depassat el 33% del mercat a Telefònica i que, per tant, és una aposta reeixida en un sector bàsic, estratègic i fonamental. I, també, per la implementació i la concreció en programes d'aquells instruments que ajuden el desenvolupament d'un sector propi en noves tecnologies i en indústria de noves tecnologies.

La nostra aposta, en aquest cas, pel programari lliure amb tots els avantatges que això comporta era molt clara. Hem presentat dues esmenes perquè s'habiliti una partida pressupostària per a la formació de tècnics en programari lliure en el si de l'Administració Oberta de Catalunya i, també, en el si de totes les administracions públiques de Catalunya. Aquesta és la manera, és l'instrument bàsic perquè puguem connectar la recerca universitària, perquè puguem connectar el teixit industrial en programari propi, i això vol dir també el desenvolupament d'una indústria pròpia i d'uns aplicatius propis en el sector de les noves tecnologies, i, també, perquè entenem que en aquests moments ja estem fent tard en un camp tan important com aquest.

També una partida pressupostària per al finançament de programes específics i sectorials de noves tecnologies, destinats a fomentar l'equilibri territorial. També hem de fer un esforç suplementari important en aquest camp perquè entenem que avui dia tenim un país de diferents velocitats, que no hi ha igualtat d'oportunitats arreu del territori precisament perquè, en aquest sentit, no tenim

les mateixes garanties i les mateixes garanties instrumentals a tot arreu, i per tant, també hem presentat esmenes en aquest sentit.

Nosaltres ja havíem presentat un pla, precisament, quantificat, un pla on s'especificava com hauria de fer-se aquesta inversió en el planejament de la xarxa pública de banda ampla de Catalunya –ho torno a dir–, sigui amb fibra òptica fins on es pugui, però també amb tecnologia alternativa. I aquest pla quantificat, que venia d'un estudi de Localret i que, per tant, suposava, sembla ser, uns 60.000 milions de pessetes, el que en dèiem uns sis quilòmetres d'autopista, entenem que era fonamental i bàsic. Si hem de potenciar les indústries culturals del país, si hem de potenciar la indústria pròpia i la recerca pròpia és evidentment a través d'una xarxa catalana de fibra òptica i de banda ampla i també perquè tota la indústria auxiliar que en aquests moments acompanyen les indústries en noves tecnologies com són els aplicatius, etcètera, doncs, també es fonamenten en la previsió que puguem tenir un operador propi i que, per tant, ja hi hagi una incidència clara en el sector dels operadors per part de la indústria cultural catalana.

Les altres esmenes que hem presentat d'aquest bloc de l'economia productiva, són esmenes més locals, però no per això menys importants, perquè entenem que també el sector turístic necessita un impuls important des de l'Administració pública, un sector que moltes vegades ha estat perjudicat per les polítiques absentistes del Departament i que cal una regulació clara en aquest sentit i una potenciació d'aquest..., en fi, d'aquest element bàsic a l'economia productiva com és el sector turístic, i també, perquè entenem que des de determinats àmbits locals s'estan fent esforços importants, esforços importants en el sector turístic que moltes vegades no es veu acompanyat aquest esforç per un recolzament o per un suport de la mateixa Administració.

Per tant, les vint-i-nou esmenes que hem presentat nosaltres en aquest bloc han estat dirigides en aquest sentit, fent incidència molt més clara en aquests sectors, com he dit abans, transversals, que ajuden tots els altres de l'economia productiva: el sector de les noves tecnologies, de la societat del coneixement, de la societat de la informació i, sobretot, basats en això, que hem d'obrir els ulls de..., en fi, a aquest futur que ja comencem a caminar, que és aquest futur que serà, doncs, el de l'Internet, de les noves comunicacions, que serà importantíssim per desenvolupar una indústria pròpia i serà importantíssim, bàsic i fonamental, perquè estiguem a primera divisió en un tema tan important com aquest.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom del Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, les esmenes que queden reservades, que han quedat reservades per al Ple, pel que fa referència a

aquest capítol, a aquest grup temàtic de l'economia productiva, del Grup Popular són tres, no sense abans fer una referència a algun dels comentaris que també han anat sorgint al llarg del debat en aquest capítol, no? S'ha parlat bastant de temes relacionats amb temes de l'agricultura, de temes d'un pla de regadius. Jo lamento que no hi hagi hagut algun portaveu de la Comissió d'Agricultura que els hagi pogut dir que el Pla de regadius de Catalunya ja és una realitat, en tot cas, i que les dotacions des del Pla de regadius de Catalunya estan incloses, no solament dins del capítol que fa referència al Departament d'Agricultura, sinó dins de l'empresa pública Regsa, que és qui determina també, en el seu pla econòmic i financer, tot el que fa referència a aquest Pla de regadius, que es va aprovar per unanimitat, en l'horitzó de l'any 2008, amb la Llei d'orientació agrària. Així com també referències pel que fa a aspectes relacionats amb el món agrícola i que creiem nosaltres que estan ja prou remarcades i prou subjectes dins de les diferents línies del Pla de desenvolupament rural.

Així com, a la vegada, també s'ha parlat de diferents ajuts, diferents línies, diferents sistemes d'aval, etcètera, en diferents esmenes, i creiem..., i així ho vàrem ja manifestar també en el seu moment en el debat, tant en comissió com en el debat a les esmenes a la totalitat, pel que fa referència a les possibilitats que dóna tant l'Institut Català de Finances, com l'Institut Català del Crèdit Agrari. Nosaltres vàrem presentar inicialment quatre esmenes, una d'aquestes va ser aprovada ja en Comissió, d'acord amb el Grup Parlamentari, també, de Convergència i Unió, que va presentar també aquesta esmena, en voldria fer referència perquè crec que és una esmena molt important, sobretot pel que fa referència al Camp de Tarragona, i és que el Govern de la Generalitat destinarà tots els recursos necessaris per tal de finançar, juntament amb el Govern de l'Estat, un programa de dinamització del sector productiu dels fruits secs amb totes les reformes i tots els aspectes que puguin esdevenir amb la nova reforma de la política agrària i comunitària de la Unió Europea.

I altres esmenes, com deia, que han quedat per al Ple. La primera d'elles és que es garanteixi que es faci extensiu al conjunt de Catalunya el que ha estat també, ja, aquest any 2002, una realitat, és a dir, ajuts per a les associacions de dones emprenedores de Catalunya, per tots aquells aspectes relacionats amb l'economia productiva, que aquest any han estat ajuts per a dues associacions, i el que volem és que garanteixi el Govern aquests ajuts i que no solament sigui a aquestes dues associacions, sinó a totes les associacions de dones emprenedores de Catalunya, i que també siguin extensives, com no, a diferents associacions lligades amb les organitzacions professionals agràries i amb la tasca de les dones relacionades també en el camp.

La segona de les esmenes és una nova disposició addicional, és perquè el Govern de la Generalitat creï una línia d'ajuts lligada als plans de dinamització comercial territorial que vagi destinada als 11.000 establiments que vulguin fer aspectes relacionats amb la restauració comercial urbana, és a dir, amb la finalitat de rehabilitar establiments d'informatitzacions, de retolació i de conservacions; com deia, destinat fins a un total

d'11.000 establiments, perquè es creï aquesta línia d'ajuts.

I l'última de les esmenes és perquè el Govern incrementi les dotacions pressupostàries per tal de fer tasques d'estudi i anàlisis als sectors econòmics i socials, que ha de realitzar el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

Esperem, senyor president, donat que a mesura que es va avançant ja l'hora de la votació hi ha més diputades i més diputats a la cambra, que aquesta, igual que les altres esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, tingui el suport dels diferents grups parlamentaris i pugui tirar endavant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, acumularé en un sol torn el nostre posicionament en contra de les esmenes presentades –a tot aquest bloc d'agricultura, ramaderia i pesca, indústria, comerç, consum i turisme, treball i ocupació, afers laborals i ocupació–, de les esmenes, com dic, presentades pel Grup Socialista, Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Republicana. Podria, òbviament, entrar, una a una, a comentar les esmenes, però em sembla que no és necessari –tampoc disposem de temps, són vuitanta-quatre esmenes–, però sí que permeti'm fer alguns comentaris amb relació als temes que vostès ens han plantejat, no?

Fonamentalment aquestes esmenes no s'ajusten al que són els objectius marcats per a aquests departaments, però sobretot, i aquestes són la majoria lamentablement, són esmenes que, de fet, entren molt directament en el que ja el departament corresponent en cada un d'aquests casos està impulsant.

Concretament em referiré primer a les trenta esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, únicament per dir que, de fet, en totes les matèries que plantegen quant al sector agrari –modernització de l'empresa agrària, adaptació de les cooperatives, l'ús de les assegurances, el desplegament de la Llei d'orientació agrària, protecció del sòl agrari, etcètera, etcètera–, nosaltres considerem que el Govern preveu les actuacions que es proposen en les diferents esmenes referents al sector agrari, la major part de les quals estan incloses, de fet, en les actuacions del Programa de desenvolupament rural, el PDR. D'altra banda, el desplegament de la Llei d'orientació agrària s'està efectuant en el marc de les actuacions del Departament.

Vull també esmentar en aquest cas que el Departament, concretament, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca té en marxa ja diversos projectes per tal de promoure la recerca, experimentació i introducció de noves tecnologies i comunicacions d'interès per al sector agrari i el món rural.

D'altra banda, també es preveu una sèrie de mesures per evitar els moviments especulatius sobre terres, i el Departament, alhora, realitza una planificació a mitjà i llarg termini dels regadius en el marc del Programa de desenvolupament rural que compta –ara no veig la diputada que abans feia la defensa, però–, de fet, amb el càlcul ajustat de costos i objectius.

Un comentari tan sols quant al sector ramader d'aquestes quatre esmenes dedicades a aquest tema, per dir que la disposició referent a la promoció de la ramaderia ecològica ja està recollida, de fet, i planificada a través dels ajuts agroambientals del Programa de desenvolupament rural, atès que promoure una ramaderia compatible amb el medi ambient és una prioritat de totes les comarques de Catalunya.

Vull també referir-me, quant a les esmenes d'Iniciativa, al fet que el Parlament de Catalunya va aprovar recentment la Moció 191/VI que inclou un pla de mesures en l'àmbit del sector tèxtil a Catalunya, que recull les actuacions concretes del Cidem en l'àmbit de la innovació tecnològica i actuacions de suport de l'Institut Català de Finances i incentius a la inversió industrial.

El senyor López Bulla ens recordava que aquesta és una resolució important; nosaltres també ho entenem així i entenem que el Govern, òbviament, donarà compliment tant a l'execució com a l'impuls de les negociacions que s'inclouen, també, en alguns aspectes d'aquesta Resolució.

Efectivament, també, no vull acabar aquest torn amb relació a les esmenes d'Iniciativa donant-li parcialment la raó al senyor López Bulla quan ells ens recordava la importància de l'existència a Catalunya d'un pacte social per a la innovació tecnològica. De fet, li haig de reconèixer que aquest és un acord pres per aquesta cambra que no ha estat encara portat a terme en la seva totalitat... (*Veus de fons.*) I, per tant, des d'aquí també li manifesto la meua voluntat de col·laborar per tal que aquest pacte social es pugui portar a terme, que des del Govern s'impulsi, malgrat que òbviament tampoc és una qüestió que depengui únicament i exclusivament d'una partida pressupostària, com vostè molt bé sap, sinó que realment s'impulsi aquest pacte que efectivament no tracta d'una patologia, com vostè molt bé explicava en la seva intervenció, sinó que tracta de buscar oportunitats per afrontar amb més èxit aquesta nova situació però sempre a través del diàleg social. Repeteixo, per tant, que caldrà impulsar definitivament aquest pacte.

Passo ja a les esmenes del Grup Socialista, aquestes disset esmenes, bàsicament per comentar, quant al paquet relacionat amb l'àmbit de l'ocupació..., només vull dir una cosa que em sembla important. Recentment en aquest Parlament de Catalunya hem aprovat una llei molt important, la Llei del Servei d'Ocupació de Catalunya i que el desplegament d'aquesta Llei, d'aquest Servei d'Ocupació de Catalunya, per tant, farà que, nous programes per a la millora de l'ocupació, com el seu desplegament territorial, es puguin portar a terme, i fa convenient preveure una partida oberta que s'ajusti a aquest desenvolupament gradual, i, d'altra banda, està prevista també que la xarxa d'oficines d'aquest Servei

s'especialitzi en serveis ocupacionals prestats als ciutadans desocupats inscrits, especialment els joves, com s'ha esmentat abans, de cara a la seva inserció laboral.

Quant a les esmenes adreçades al suport d'accions de desenvolupament en l'àmbit local, tan sols dir que l'Incasol desenvoluparà durant l'any 2003 un programa de promoció de sòl industrial arreu de Catalunya que suposarà una inversió en més de vuitanta sectors, i hi ha unes actuacions que acolliran indústries amb activitat d'alta tecnologia. Recordar que s'ha creat en el Cidem l'Agència Catalana Digital, amb l'objectiu de fomentar la creació i consolidació de noves empreses basades en la tecnologia digital.

Quant a la incentivació i la promoció de l'activitat industrial en determinades zones o sectors, que vostè hi ha fet molta referència, tan sols dir-li que considerem que l'equilibri territorial és una prioritat en les actuacions de promoció industrial, i que a més s'ha creat l'Agència Catalana Digital, com deia fa un moment, així com una delegació a les Terres de l'Ebre que té entre les seves prioritats potenciar el desenvolupament econòmic a aquestes comarques.

Les comarques del Ripollès, vull dir-li que tenen xarxa de gas natural a tres municipis, però que suposen un 90% de la població, i que està prevista la seva extensió a altres municipis.

Per acabar, pel que fa a l'extensió de la xarxa secundària de transport de gas, que també s'hi ha referit, per als municipis de menys de cinc-cents habitants, actualment Catalunya posseeix ja un alt nivell de gasificació, un 94,6% de la població viu en municipis on existeix gas canalitzat, i el Pla d'energia a Catalunya en l'horitzó 2010 es fixa com a objectiu la gasificació de tots els municipis de més de cinc-cents habitants.

I pel que fa a allò que ens ha recordat de la promoció de l'estalvi energètic, dir-li que el Pla de l'energia a Catalunya inclou un pla d'eficiència energètica que s'està duent a terme segons les previsions.

Hi han quatre esmenes presentades conjuntament pels grups d'Esquerra Republicana, Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Iniciativa per Catalunya Verds, que de fet no les votarem, però com que a més a més cap dels tres grups s'hi ha referit estrictament, jo tampoc en aquests moments m'hi referiré.

Hi han trenta esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya presentades, a les quals volia fer uns breus, brevíssims, comentaris. Pel que fa a tot el plantejament que se'ns ha explicat sobre la promoció turística, dir que pel que fa als ajuts a les comarques de muntanya, la Generalitat ja té establerts mitjançant convenis amb l'Institut Català de Finances una línia de crèdits per a la modernització d'establiments turístics de muntanya; la creació de xarxes de centres de teletreball ja està contemplada en els pressupostos de la Generalitat a través de la creació de telecentres a totes les comarques de Catalunya, alhora que també està prevista la renovació d'equips i altres inversions.

Dir també que hi ha programes de suport als municipis turístics, com els ajuts per a la creació i equipaments d'oficines de turisme, senyalització de sendes, de rutes

de BTT, plans d'excel·lència i dinamització turística, etcètera, etcètera.

I quant al sector agrari ramader, que ens n'ha fet un esment, dir que la programació d'actuacions del Govern contempla la formació ocupacional del sector agrari a través de diversos tipus d'activitats i amb el suport de les noves tecnologies –faig referència al portal Ruralcat. I amb relació al procés productiu de la carn, també vull dir que potencia la indústria i la qualitat agroalimentària a través del control oficial de qualitat i de reconeixement de distintius de qualitat i origen com també amb l'establiment de línies d'ajut al sector.

Deixi'm fer un comentari a les esmenes, a les onze esmenes d'Esquerra Republicana en matèria de treball i política d'ocupació, per dir que el pressupost del 2003 preveu una partida per a l'establiment d'una línia de crèdit bonificada amb la finalitat de finançar els projectes d'inversió de pimes i empresaris autònoms.

Pel que fa a la creació de fons d'aval de crèdits destinats a nous emprenedors, a treballadors autònoms i especialment a aquells que desenvolupin la seva activitat en els nous jaciments d'ocupació, això ja és un objectiu de la política del Govern per al 2003 que està recollit, també, com he dit abans, en la Llei 17/2002, d'ordenació del sistema ocupacional i creació del Servei d'Ocupació de Catalunya; que els programes de nous filons d'ocupació ja disposen d'una normativa pròpia que regula el seu desenvolupament, i, per acabar, que pel que fa al pacte d'ocupació juvenil a Catalunya, la Generalitat ja destina una xifra molt superior a la proposada en la seva esmena: en l'exercici del 2003 el Govern definirà, en el marc del Pla nacional de la joventut, les polítiques a desenvolupar tant si són accions de la Generalitat com si són en col·laboració amb altres administracions.

I ja per acabar, senyor president i senyores i senyors diputats, dir que amb relació a les tres esmenes que queden vives del Grup Popular que s'han presentat fa un moment, concretament la que fa referència a garantir els ajuts a les associacions de dones emprenedores, així com la de crear una línia d'ajuts lligada als plans de dinamització comercial, territorial, destinant únicament aquesta a la restauració comercial urbana com a la finalitat de rehabilitar establiments, d'informatització, de retolació i conservació, i aquella que fa referència a les dotacions per a tasques d'estudi i anàlisi dels sectors econòmics i socials de Catalunya que ha de realitzar el Consell de Treball Econòmic i Social en compliment de les seves funcions, el nostre Grup Parlamentari gustosament hi donarà suport perquè participa de l'esperit que les defineix.

Per tant, aquest és el posicionament del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Passem a trucar a votació...

(Pausa llarga.)

Prego a les senyores i els senyors diputats que es posin en disposició de poder votar.

Votarem per blocs. El primer bloc que sotmetrem a votació és el número 1, de «Política pressupostària: crèdits inicials i modificacions de crèdit».

I començarem votant, primer, les esmenes 50 i 51, que han demanat separatament el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes de Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds, que van de la 1 a la 90 menys les dues que hem votat anteriorment.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, de la 91 a la 94.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 69 vots a favor, cap en contra i 61 abstencions.

A continuació, sotmetem a votació el bloc número 2, referent a «Política financera: avals i deute».

Primer votarem les esmenes de la 95 a la 136, dels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, 138 i 139.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, cap en contra i 62 abstencions.

El tercer bloc fa referència a la «Gestió pressupostària d'inversions i política sobre el patrimoni». Votarem primer les esmenes 190, 199 i 216 d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 58 vots a favor, 68 en contra i 4 abstencions.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Esquerra Republicana, de la 139 a la 227, excepte les que hem votat ara.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 54 vots a favor, 67 en contra i 8 abstencions.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, que van de la 228 a la 245.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 67 vots a favor, 1 en contra i 62 abstencions.

A continuació, el bloc número 4, de «Política de personal i de funció pública». Votarem les esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya, que van de la 246 a la 306.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, el bloc número 5, que és el que fa referència a «Política de cooperació local». Votarem les esmenes de la 307 a la 342 dels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, de la número 343 a la 348.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, cap en contra i 62 abstencions.

A continuació, el bloc número 6, referent a «Economia productiva». Votarem primer les esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds, que van de la 349 a la 429.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, de la 430 a la 432.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, cap en contra i 62 abstencions.

Se suspèn la sessió fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i quatre minuts.

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, el lletrat major i el lletrat Sr. Sol i Ordis.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap i els consellers d'Economia i Finances, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, Indústria, Comerç i Turisme, de Medi Ambient i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

El setè bloc, de política social, comença amb la presentació de les esmenes que fa el Grup d'Iniciativa per

Catalunya Verds a través de l'illustre diputat senyor Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Segur que no és humanament sostenible, això d'intervenir amb aquests ritmes i després dels corresponents àpats, però, amb molt de gust, president, entraré en el bloc de política social, i entraré en les temàtiques de justícia i, després, la Dolors Comas farà l'apartat corresponent a la resta d'esmenes del bloc.

Nosaltres hem presentat un conjunt d'esmenes molt diverses en temàtiques, però amb el mateix fil conductor. Calen més recursos per a la dimensió de la justícia, que nosaltres considerem que és una part fonamental del concepte que sembla que està tan instal·lat en el carrer de seguretat. Molt abans de parlar de policia, hauríem de parlar de reinserció, hauríem de parlar d'atenció, hauríem de parlar d'inclusió i hauríem de parlar de justícia.

Presentem esmenes pel que fa a la millora dels centres penitenciaris a Catalunya; pel que fa a la formació del seu personal; la millora dels serveis sanitaris; pel que fa, de debò, a la construcció amb molts més recursos de centres més adaptats al territori i a la realitat social; pel que fa a una política de foment de mesures generals alternatives; pel que fa als centres de justícia juvenil, i, sobretot, la reinserció social dels seus possibles ocupants per tal d'accedir a la llibertat.

Però, a més d'aquesta qüestió, que podríem anomenar bàsicament «penitenciària», de sanitat, de seguretat, de formació, etcètera, i de major inversió, i ha una dimensió que és bàsica, que és la del treball. Vostès saben que no estem d'acord en la política del CIDE i en el que són, en aquests moments, programes que mantenen una relativa opacitat sobre les seves condicions i que no serveixen del tot, ni molt menys, per a l'autèntica reinserció, però, per començar, per garantir correctament el dret al treball dels presos i penats interns.

I, a partir d'aquí, nosaltres també toquem un conjunt de temàtiques, que poden semblar disperses, però que acompanyen aquest accent. Una que hem plantejat tots els grups parlamentaris, que és tota la qüestió dels pics i les xeringues i l'intercanvi en els centres penitenciaris, que estan en el cantell de la legislació penal actual espanyola; una que afecta totes les qüestions de quelcom que sembla que és molt estimat pel Govern actual, però poc reflectit en el pressupost, que és la normalització lingüística; tota la temàtica dels dipòsits de detinguts, que se n'ha parlat ja en l'apartat de cooperació local, i, per últim, quelcom que està pendent de ser desenvolupat a partir d'un estudi extens..., que varen generar en proposicions no de llei de dos grups parlamentaris, Esquerra Republicana i nosaltres mateixos, que és el del fons per garantir les previsions derivades de ruptura matrimonial.

És una mica rar, aquests calaixos de sastre que hem fet en els debats pressupostaris, però, ja que ho hem fet així, amb molt d'honor, defensem tota la dimensió d'una justícia diferent de com s'enfoca avui, com una dimensió importantíssima de la política social. Ja sé

que la sort d'aquestes esmenes està més que cantada, no?, els ditets dels portaveus i els dels diputats i diputades prement els botons se sap perfectament que per aquesta banda aniran per al 2 i per aquesta banda aniran per a l'1. (*L'orador assenyala els dos costats de l'hemicicle.*) Que quedi, si més no, com fèiem abans en la cooperació local, una reflexió que Catalunya, tard o d'hora, i espero que sigui a partir de la tardor vinent, haurà de fer un gir important en aquestes temàtiques.

Gràcies, president.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel mateix Grup, i perfectament unificat i integrat, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Defensaré la resta d'esmenes que ha presentat el nostre Grup en aquest bloc temàtic de política social, que dividiré en tres grups, encara que són desiguals. El primer fa referència a tota una sèrie de qüestions relacionades amb el Departament de Benestar i Família, i, en aquest cas, les esmenes que hem presentat van en la línia d'avançar en la garantia de drets socials. Vull significar, per exemple, una esmena que té a veure amb el sistema de pensions, i nosaltres entenem que la Generalitat hauria de garantir, a través d'ampliar el sistema de protecció social, la universalització com a dret social d'una garantia mínima d'ingressos, de tal manera que, tant en el cas de les pensions de persones de més de seixanta-cinc anys, incloent-hi les que cobren les vídues, com en el cas de les pensions, o, millor dit, de la renda mínima d'inscripció, que en aquests moments s'atribueix a les persones que estan en situació de pobresa, en tots dos casos, s'haurien d'equiparar al salari mínim interprofessional.

Presentem, en aquest sentit, en la nostra esmena, una previsió, un programa a quatre anys per aconseguir aquests objectius, tenint en compte que, en el cas de les pensions de viudetat, implicaria també reclamar al Govern de l'Estat l'increment de la base reguladora al 70% i, per altra banda, a fer compatible la pensió del SOVI amb la pensió de viudetat. Aquesta última qüestió és un aspecte que, en aquests moments, compta amb un ampli consens de pràcticament tots els grups i que podria aconseguir-se amb certa facilitat si aquesta línia de consens avança. La qüestió, també, d'incrementar la base reguladora també veiem que és una possibilitat bastant factible, i això implicaria que aquesta aportació addicional que hauria de fer la Generalitat de Catalunya per arribar en aquest salari mínim interprofessional podria reduir-se. Fem un càlcul econòmic respecte al que implicaria tant aconseguir aquesta pensió bàsica universal, com li diem, per als més grans de seixanta-cinc anys, així com la renda mínima garantida per a llars per sota el llindar de la pobresa, que en tots dos casos, entenem, hi insisteixo, que s'hauria d'arribar al salari mínim interprofessional, amb una fase intermèdia en el cas de la pensió bàsica universal, que seria en els propers dos anys aconseguir que cap persona més gran de seixanta-cinc anys tingués una pensió per sota de la pensió mínima contributiva que hi ha actualment.

Per tant, aquesta és una mesura que tendeix en aquella línia d'avançar en la garantia de drets socials, com una altra qüestió que nosaltres plantejem també és que caldria revisar l'actual Llei de serveis socials per veure quines són altres prestacions que cal garantir, i, en funció d'això, fer una actualització del mapa de serveis socials. És en aquesta línia que nosaltres també incorporarem esmenes ja molt concretes, més concretes, amb relació a l'atenció a la dependència, a l'atenció a persones disminuïdes, a l'atenció a la gent gran. Sobretot, en aquests casos donen molta importància a l'assistència domiciliària, que hauria d'incrementar-se per tal que el que és també la necessitat de residències assistides, de centres de dia, que hi és..., complementin l'atenció domiciliària per fer efectiu el dret de les persones a envellir a casa seva o el dret que les persones amb dependència puguin romandre a casa seva, amb una especial atenció, també, als problemes que tenen les famílies que tenen malalts d'Alzheimer a casa seva.

També hi ha tot un conjunt d'esmenes en aquest capítol que fan referència a l'atenció a la infància i adolescència, que, en aquests moments, depenen del Departament de Benestar i Família, i, com ja vam comentar en el seu moment, veiem de manera positiva aquesta incorporació de les polítiques d'atenció a la infància i l'adolescència a Benestar i Família. I nosaltres incorporarem tota una sèrie d'esmenes que no fan més que reproduir acords presos en aquest Parlament i que haurien de fer-se efectius, i, per tant, té a veure amb les assignacions als centres que estan col·laborant en les tasques d'atenció a la infància, que té a veure amb el mateix pressupost que es destina a l'atenció a la infància, i que, hi insisteixo, són coses aprovades per aquest Parlament i que no s'han dut a terme.

Hi ha tot un altre apartat que fa referència a la necessitat de portar endavant les polítiques d'integració a la immigració, i que nosaltres entenem que s'està produint una desresponsabilització per part del Govern de la Generalitat amb relació a aquesta qüestió, que està fent que siguin els ajuntaments, que siguin els consells comarcals, és a dir, els ens locals, els que hagin de responsabilitzar-se d'aquesta qüestió. Nosaltres continuem insistint que caldria fer un pla d'acollida per a Catalunya, que això s'ha de fer, evidentment, amb col·laboració amb els ens locals, no hi poden ser fora, ni molt menys, i participar-hi d'una manera molt important i qualitativament molt important, també, però que caldria, en aquest sentit, abordar les qüestions des d'una visió global per a Catalunya i amb implicació molt directa de la Generalitat.

I passant a temes de sanitat, passant a qüestions relatives al sistema sanitari, nosaltres, de totes les esmenes que hem presentat, volem posar molt l'accent en la necessitat de resoldre la qüestió de les llistes d'espera, perquè és una qüestió que, d'alguna manera, és un símptoma que ens està parlant de tot el sistema sanitari, de tots els circuits assistencials en general. Les llistes d'espera, que no només afecten les intervencions quirúrgiques, sinó que afecten també les proves diagnòstiques, les visites a especialistes, també la rehabilitació, ens estan marcant les disfuncions del circuit assistencial, expressen la necessitat de fer una reflexió a

fons sobre aquest circuit, de reestructurar-lo, d'adaptar-lo a les actuals demandes i necessitats, i, per tant, aquesta esmena que és molt concreta, és, al mateix temps, una esmena de fons que implica un replantejament de l'actual situació del sistema sanitari.

Hi ha tota una sèrie d'esmenes que van adreçades, també, a aspectes que caldria reforçar dintre de l'actual sanitat, com és l'enfortiment de la salut pública, necessàriament és un vessant que cal enfortir. La previsió de crear l'agència de protecció de la salut va en aquesta línia, però nosaltres entenem que caldria tenir una visió integrada de la salut pública, cosa que, en aquests moments, és un dèficit, perquè el mateix Govern l'està plantejant d'una manera fragmentada.

També presentem esmenes per enfortir totes les polítiques relacionades amb salut mental, que és dels sectors, dintre de l'atenció sanitària, que requereix un esforç més fort del que hi ha, perquè el dèficit històric que hi ha en aquest terreny encara es fa notar, i molt, respecte a l'atenció a les persones amb problemes de salut mental.

I hi ha tota una sèrie d'esmenes, també, que es refereixen a qüestions relatives a la millora de les condicions salarials i de les condicions laborals en general, tant en el cas dels treballadors de l'Institut Català de la Salut com dels que depenen de la part de centres que estan en el sistema de centres concertats, que nosaltres entenem que en el pressupost no es pot cobrir amb el que hi ha previst actualment la promesa d'equiparació que existeix, més que promesa, no és una promesa, el compromís d'equiparació que existeix entre els treballadors de la xarxa concertada i els de l'Institut Català de la Salut, perquè és la mateixa Llei d'ordenació sanitària qui preveu aquesta equiparació, i, per tant, el compromís polític hi és.

Aquest seria el gran gruix de les esmenes, no entro en el detall d'altres de més concretes que també són importants, és a dir, no entro en si cal construir un determinat hospital, un determinat centre d'atenció primària o un centre de resultats, com nosaltres plantejem, perquè això ja seria entrar en concrecions que, en tot cas, tampoc tindria temps d'exposar.

Res més, senyors diputats, senyores diputades.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Caterina Mieras.

La Sra. Mieras i Barceló

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, defensaré, en nom del Grup, les esmenes a l'articulat amb relació a política social, tant pel que fa a les esmenes de Sanitat, Benestar i Família, com a les de política penitenciària i Treball, que fan referència a política social.

Ara comentaré les esmenes de Sanitat i de Benestar i Família, i he de dir, per començar, que tenen poques

diferències amb les presentades l'any passat. I en preparar la seva defensa, m'ha vingut al cap un argument que esgrimia una diputada de CiU fa pocs dies en rebutjar l'esmena a la totalitat del seu Departament. Acusava la diputada del meu Grup, la il·lustre senyora diputada Marina Geli, de repetir els mateixos arguments de l'any passat.

El problema no és que nosaltres repetim els mateixos arguments; el problema és que aquest Govern, que es dedica simplement a subsistir, ens presenta uns pressupostos, any darrere any, que són uns pressupostos repetitius, continuistes, sense il·lusió i, el que és pitjor, no tenen ambició de futur; són més del mateix.

Les nostres esmenes són repetitives perquè nosaltres som insistents. I som insistents perquè tenim i som alternativa; som insistents perquè tenim molt clar quines són les grans línies cap a on tindria d'anar aquest pressupost i que no hi va per donar l'impuls que tant el Departament de Sanitat com el de Benestar i Família necessiten.

Començaré amb les esmenes de Sanitat. Crec que caldria recordar, ja que estem al final d'una legislatura, i molt possiblement al final d'una etapa, que amb l'adveniment de l'autogovern i les primeres eleccions a l'any 80 es varen posar les bases de l'anomenat «model sanitari català»; model començat a dissenyar pel Govern del president Tarradellas i de què l'il·lustre diputat senyor Ramon Espasa va ser el responsable de Sanitat; model que els successius governs de CiU han impulsat.

És ben cert, però, que aquests últims anys, i molt especialment al llarg d'aquesta legislatura, el Govern de CiU ha perdut la iniciativa i el liderat de cap a on reorientar el sistema sanitari. Any darrere any aquest Govern ens presenta uns pressupostos que deixen sense abordar els nous reptes que la nostra sanitat té. Estan instal·lats en l'autocomplaença. I mentrestant seguim a l'espera d'un finançament estable; seguim a l'espera de la reforma de l'ICS; seguim a l'espera d'una vertadera llei de salut pública; seguim a l'espera d'un treball conjunt entre Sanitat i Benestar i Família; seguim sense un model d'urgències, emergències i transport sanitari que funcioni correctament; segueix el descens dels professionals, i seguim sense un pla real sociosanitari per a la salut mental, la vellesa i les malalties cròniques; seguim amb una despesa en farmàcia que suposa un 24% del total del pressupost de Sanitat. I és en aquest sentit, en el d'oferir una alternativa per redreçar tot això, que van les nostres esmenes.

Cal una forta inversió en recursos tecnològics als hospitals de l'ICS, als centres d'atenció primària i als hospitals de la xarxa d'utilització pública; cal desenvolupar un pla d'ajuts per a inversions als hospitals comarcals; dotar l'ICS de mecanismes eficaços per a una millor autonomia de gestió, i millorar la coordinació entre els centres d'atenció primària, els hospitals comarcals i els hospitals de referència o d'alta tecnologia. I en aquest sentit van un grup de les nostres esmenes.

Les esmenes que fan referència al personal sanitari: pocs canvis des de l'any passat. Tots són promeses a

pagar en el futur. Insistim en la denúncia de l'incompliment de la disposició transitòria cinquena, que preveu l'equiparació del personal concertat amb el personal propi, perquè aquestes promeses que han fet al personal de l'ICS i de la XHUP, no escrites, fetes per un conseller que ja no ho és, tendeixen realment a l'equiparació?, tendeixen a confluïr el personal o a separar?

Cal també un programa de reforç i de reordenació de les especialitats mèdiques i dels diplomats d'infermeria; cal fer previsions de futur; reordenar el temps de treball.

Per recuperar la confiança dels ciutadans i ciutadanes, cal millorar les llistes d'espera. Hem començat a treballar-hi però encara queda molt per fer. Denunciem l'incompliment de la Moció sobre les llistes d'espera aprovada per aquest Parlament el mes d'abril passat, perquè no han complert ni un dels seus cinc punts.

En salut mental, falten més recursos per incrementar l'oferta de llits d'aguts, més recursos per crear nous centres de dia, distribuïts en el territori de forma equitativa, però el més urgent és garantir la plena coordinació entre el gran nombre de proveïdors que tenim i la integració de tots els nivells assistencials de la salut mental al conjunt de la xarxa d'utilització pública. I cal també la integració, a tota la xarxa sanitària, dels programes de toxicomanies, ludopaties, anorèxia, bulímia, etcètera.

No és de rebut que la factura en farmàcia suposi avui el 24% del global del pressupost en Sanitat. Cal fomentar el bon ús dels medicaments, i poc ha aconseguit el Govern aquest curs passat. Cal millorar, i molt, la prescripció de genèrics, millorar la informació als professionals, millorar la informació al ciutadà i un seguit de mesures que detallem en les esmenes de la 555 fins a la 563, i recordar l'incompliment, entre molts d'altres, de la Llei 11/95, d'ordenació sanitària de Catalunya, en el que fa referència a la participació dels usuaris de la sanitat, desenvolupament dels consells de direcció, funcionament dels consells de les àrees bàsiques de salut.

I necessitem un nou concepte de salut. Un concepte de salut en què la prevenció de la malaltia, la promoció i protecció de la salut tinguin un pes molt més important, perquè cal..., i a més cal un concepte actualitzat del que és la salut pública. I necessitem un nou model català de salut, que integri l'assistència sanitària, la salut pública, la salut mental i els serveis socials d'atenció a la dependència.

I finalment, senyor president, per tancar el capítol de Sanitat, voldria fer referència a una esmena, la 575, que no és nova, la presentem any darrere any, i proposa al Departament de Sanitat que presenti un informe anual al Parlament de Catalunya sobre l'estat de la sanitat. Si accepten aquesta esmena, podríem començar a reflexionar junts sobre l'estat de la sanitat abans d'acabar aquesta legislatura.

Passo ara a les esmenes a l'articulat al pressupost de Benestar i Família. També en Benestar i Família, poques coses han variat, a excepció feta del canvi de nom. Però com que el nom no fa la cosa, ens trobem amb la visió de sempre de les polítiques socials, amb un pressupost que ens assenyalava un voluntat política de repar-

tidora, de discrecionalitat, de propaganda; un pressupost que reafirma la voluntat política d'engreixar les direccions generals d'Acció Cívica i Serveis Comunitaris, amb serveis i programes que haurien de gestionar directament els ens locals, esmena 601, o bé accions que haurien de dependre d'altres departaments, com són les cases regionals, que caldria traspassar a Cultura.

Les prestacions socials, no volem que siguin prestacions graciabls, demanem que els serveis socials siguin serveis de dret. Nosaltres volem una política social realista, d'assistència i ajuda de qualitat, un pla d'actuació social global i una previsió de futur. Aquest Pla d'actuació social que proposem, esmena 604, hauria de contemplar polítiques integrals de suport a les famílies, la infància, la vellesa i un pla de lluita contra la pobresa i l'exclusió social.

I demanem també un pla per a la vellesa a Catalunya, esmena 619, que doni prioritat al món local en la gestió de recursos, que afavoreixi l'acolliment familiar en família biològica o no, que incrementi els habitatges tutelats i universalitzar la teleassistència, sense oblidar l'increment de partides destinades a finançar serveis socials per a la gent gran. I cal dedicar una atenció especial al programa «Viure a casa amb ajut». Volem un increment de recursos que permeti augmentar progressivament el nombre de persones ateses amb suport a casa.

Hem dit moltes vegades en aquesta cambra que un dels aspectes més urgents que cal treballar és la conciliació de la vida laboral i familiar. Benvinguda sigui la mesura de prestacions econòmiques directes a les famílies amb nens de zero a tres anys o a famílies nombroses, de zero a sis. Però queda encara molt lluny d'una política global de suport a les famílies. Falta el més important: una clara aposta pels serveis i la seva universalització. Tenim com exemples clars el poc increment per a escoles bressol i la baixada del pressupost d'ajut a domicili.

Si volem consolidar les polítiques per a les persones amb discapacitat, hem de millorar els transports adaptats; fer desaparèixer les barreres arquitectòniques en edificis i serveis públics; construir habitatges adequats. I per això cal ampliar les partides del pressupost previstes.

També voldria fer referència a un grup d'esmenes amb relació a la violència a la llar. En aquest terreny és flagrant la insuficiència de les places d'acollida. El pressupost preveu un increment d'una sola casa d'acollida, amb un increment de deu places. Això parla per si sol. És el mateix increment del pressupost de l'any passat. O sigui, que no han rectificat ni un mil·límetre. Deu ser, potser, perquè donen per bones les estadístiques de violència a la llar d'aquest any 2002?

Segueixen faltant cases d'acollida, pisos d'urgència i pisos pont, a la Seu d'Urgell, al Tarragonès, a les Terres de l'Ebre i a altres territoris. Falten recursos per a les dones, per a les persones víctimes de la violència domèstica, però el que falta per damunt de tot és un lideratge polític per a la igualtat d'oportunitats per a les dones i la prevenció per a la violència.

I, finalment, un any més demanem que la Direcció General de Formació d'Adults passi al Departament d'Ensenyament. I ja que aquest any ha retornat la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescèn-

cia, demanem també que es faci efectiva la transferència dels recursos humans i materials de la Conselleria de Justícia a la xarxa d'atenció primària de l'ICS.

Aquestes són les nostres esmenes i aquesta, la nostra proposta. Si el Grup de CiU i el PP les accepten, començarem a treballar des d'ara. En cas contrari, i si els ciutadans ens fan confiança, estaran sobre la taula per a la seva aprovació l'any que ve.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, a vostè, senyora diputada. En nom de... (*Veus de fons.*)

La Sra. Tarruella i Tomàs

Demanava la paraula per al·lusions directes, senyor president.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Tarruella i Tomàs

No, solament per... En el debat de les esmenes a la totalitat, és cert que vaig comentar que la diputada Marina Geli el que feia era el mateix discurs, repetia amb les mateixes paraules el que havia dit a les esmenes a la totalitat de l'any anterior, quan el pressupost de Benestar i Família, lògicament, és molt diferent i s'havia augmentat, en el seu conjunt, un 20,9%. És cert..., no és el mateix tipus de discurs, sinó d'haver utilitzat fins i tot les mateixes paraules.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, defensaré les esmenes de tot el bloc de política social; tot i que hauria d'haver compartit aquesta noble missió amb la meua companya Carme Porta, degut a la seva felicitat maternitat, hauré de fer la defensa de tot el bloc. I, per tant, em centraré en les esmenes de Sanitat, però també en totes aquelles que fan referència a altres aspectes més de política social, de benestar, d'immigració, etcètera.

Intentaré anar per blocs, tot i que la complexitat i l'amplitud d'aquest bloc..., no és fàcil d'agrupar.

En l'àmbit sanitari, nosaltres intentem concretar, amb les esmenes que fem a l'articulat, tot un seguit de qüestions que fan referència a temes que ja hem anat debatent, que d'alguna manera vam expressar en l'esmena a la totalitat al Departament, que també vam expressar en les esmenes d'altres i baixes i que responen a qüestions que nosaltres entenem que no acaben d'estar ben resoltes en el funcionament ordinari del Departament. En aquest sentit, hi ha aspectes més estructurals, com,

per exemple, les reformes i les inversions que cal fer en bastants hospitals comarcals; és a dir, una qüestió d'inversió.

Per altra banda, hi ha tota una altra qüestió de gestió de funcionament com podria ser plantejar encara una reducció major de la despesa farmacèutica, l'aplicació molt més contundent de genèrics, i tot un seguit d'altres qüestions que fan referència també al que seria la concertació hospitalària i qüestions de personal.

En aquest sentit, una de les esmenes a què fem referència, nosaltres, planteja que el conveni de la XHUP, que s'ha signat recentment, doncs, no està dotat de manera convenient d'acord amb el que s'ha signat. És a dir, els 15.000 milions de pessetes que es van prometre en un cert temps són insuficients, clarament insuficients, per poder respondre al que realment el conveni de la XHUP demanava. Per tant, des d'aquest punt de vista, faltaran recursos.

Per tant, fixi's que estem tocant temes d'inversions, reformes d'hospitals, temes de despesa farmacèutica, gestió, temes de conveni; per tant, personal, etcètera.

Hi han, també, tot un seguit d'esmenes que fan referència a qüestions ja més concretes com podria ser la qüestió de la sida. Es plantegen fons econòmics per a la investigació de la vacuna, perquè es pugui fer un llibre blanc sobre la sida i també sobre l'assessorament i l'ajut domiciliari de les persones afectades per aquesta malaltia.

En aquest sentit, voldria, també, destacar un plantejament que es fa, molt concret, del fet que hi hagi una nova campanya de prevenció, i, sobretot, que estigui centrada amb continguts per a heterossexuals, atès que és un dels grups que cada vegada augmenta més el risc de contagi.

En un altre àmbit dintre de la sanitat, també plantejem tot un seguit de mesures de suport a les ONG que treballen en l'àmbit de suport als afectats per la sida, amb relació a l'impacte social per als malalts d'espina bífida i, també, més concretament –i penso que avui que és el dia de l'esclerosi múltiple és especialment apropiat remarcar-ho–, dues esmenes que fan referència a aquest tipus de malalties. Per una banda, una de molt concreta que fa referència a l'esclerosi múltiple i amb relació a unes instal·lacions molt concretes. I, per altra banda, també el que serien malalties neuromusculars i que d'alguna manera cada vegada estan agafant una importància més gran en tot el que és la relació pacient - metge, d'alguna manera, també, la relació pacient - baixa laboral. I, per tant, des d'aquest punt de vista entenem que aquí hi ha encara molta feina a fer.

Aquesta segona esmena, que va en la línia d'intentar resoldre qüestions concretes, però també en la línia d'intentar aprofundir en quines són les causes i per on es poden trobar solucions als afectats per aquestes malalties, que cada vegada són més; que cada vegada, d'alguna manera, estan afectant un nombre més gran de la població; que tenen un teixit associatiu molt important al darrere; cada vegada aquest teixit associatiu està agafant més papers, està donant més serveis, i jo penso que, fins i tot, estan donant alguns serveis que perfectament hauria de donar l'Administració o, en qual-

sevol cas, concertar, i ni tan sols es concerten. Per tant, des d'aquest punt de vista entenem que aquestes esmenes, avui, curiosament o, doncs, sense curiositat, però, en tot cas, avui són especialment oportunes.

Des del punt de vista, també, d'aquest mateix àmbit, plantegem una esmena concreta de suport als familiars. Moltes vegades, amb relació a aquestes malalties i també, sobretot, en la qüestió de salut mental, els familiars no són afectats, no són malalts, però són molt sacrificats. I, en aquest sentit, és evident que cal començar a plantejar-se també polítiques de suport als familiars que han de tractar amb malalts difícils, amb malalts que tenen un ritme de vida complicat, que, d'alguna manera estan, doncs, com a molt encadenats. I, per tant, des d'aquest punt de vista, trobar les fórmules i sortides per donar aquest suport psicològic –suport, fins i tot, d'un cert repòs mental als familiars dels afectats i en l'àmbit de la salut mental especialment, doncs–, pensem que és prou important.

I acabo el bloc de sanitat, també, fent referència a la salut mental, en què el nostre Grup Parlamentari el que planteja són tot un seguit de mesures per tal que hi hagi més serveis. Planteja, també, des del punt de vista dels serveis d'urgències, la necessitat que hi hagi un avenç més important. Som conscients que en l'àmbit de la salut mental el Govern ha fet un esforç important, que hi ha hagut més dotació; però també hem de ser conscients, tots plegats, que aquesta dotació no ha estat tot el suficient que hauria d'haver estat.

En aquest sentit, penso que no ens acostem encara al llindar del que seria normal, que, en tot cas, marquen les polítiques de salut mental que es fan a Europa i en d'altres països, d'alguna manera, deixen el nivell bastant més alt, i, per tant, des d'aquest punt de vista, entenem que encara són moltes les mancances que hi ha en aquest àmbit, i que, per tant, caldria, doncs, començar a plantejar més inversió, més recursos en salut mental; reconeixent, això sí, que s'ha fet un esforç i que s'ha avançat.

Un altre dels aspectes que planteja el nostre bloc d'esmenes en aquest àmbit és el que fa referència a tota la qüestió de la immigració. Aquí hi han dos qüestions: una, que seria la posada a la pràctica de la Llei suport al retorn dels immigrants.

Com vostès saben, aquesta és una llei que aquesta cambra va tractar en el seu moment; que va aprovar; que va tenir, doncs, d'alguna manera, jo penso una rellevància especial per al dia que es va fer la seva aprovació, i, d'alguna manera, també, pel fet que es va poder, doncs, d'alguna manera tractar directament amb les persones que han retornat de la immigració. I el que nosaltres plantegem en aquests moments en aquest bloc d'esmenes és, precisament, que es dotin els recursos per tal de poder desenvolupar aquesta Llei. És evident que la Llei, doncs, senzillament, amb la seva aprovació és una bona declaració d'intencions, però amb les intencions, doncs, no n'hi ha prou. I, en aquest sentit, el que plantegem és, concretament, en aquest àmbit, doncs, que es doti les partides pressupostàries corresponents per tal de poder, ja, concretar polítiques de suport al retorn dels immigrants.

És evident que això ha de ser ara, no pot ser d'aquí a un temps, perquè, entre d'altres coses, els problemes que es localitzen en diversos llocs del món estan afectant, com tots sabem, persones que podrien perfectament acollir-se a aquesta Llei, i que, per tant, en aquests moments seria extraordinàriament efectiu que això fos possible.

Amb relació a qüestions d'immigració, i en el segon bloc, que comentava abans, i hi faig referència ara, es plantegen diferents qüestions: d'entrada, l'obertura d'una oficina de contractació en origen a l'Argentina. Jo crec que va molt vinculat amb el que estava comentant abans de la Llei de retorn. Aquest cas ja no és tant Llei de retorn, però sí que és una actuació concreta en un lloc que en aquests moments és especialment..., està patint molt directament les conseqüències d'una crisi molt profunda, i que, evidentment, doncs, a l'hora de plantejar que hi hagi una immigració cap al nostre país es pugui plantejar de manera ordenada, de manera racional, de manera efectiva i, sobretot, també, que es pugui fer, en tot cas, tutelada pel Govern de la Generalitat, cosa que moltes vegades no passa, i que, des d'aquest punt de vista, nosaltres ho considerem absolutament fonamental.

L'altre bloc d'esmenes amb relació a immigració fan referència que es doti amb més recursos el Pla interdepartamental d'immigració; que es doti amb més recursos l'acollida d'immigrants; que es doti amb més recursos perquè, d'alguna manera, els mediadors i mediadores cada vegada es concreti més quin és el paper que han de jugar, quin són els recursos de què poden disposar. I, en aquest sentit, és evident que avançar en aquest terreny seria avançar extraordinàriament en el terreny de la convivència.

Finalment, també hi ha una altra part de les esmenes que fan referència al foment i, d'alguna manera, que es plantegi als immigrants que tinguin, doncs, el coneixement del país i de la seva llengua de la manera més adequada possible. Evidentment, si no es plantegen els recursos perquè això sigui així, per pròpia iniciativa difícilment els sortirà. Però, en qualsevol cas, el que no pot ser és que quedí..., perquè el Govern no ha actuat amb prou, doncs, eficàcia en aquesta qüestió, que no donem l'oportunitat a les persones que vénen, que acollim, doncs, que puguin conèixer la llengua del nostre país i que puguin conèixer també la seva història, els seus costums; d'alguna manera, doncs, aquesta identitat.

Un altre bloc important d'esmenes són les que fan referència a benestar. En l'àmbit de benestar hi ha unes quantes esmenes d'un tema que, doncs, com veurem també després a la Llei d'acompanyament, ha estat polèmic durant aquestes darreres setmanes, que jo penso que serà un dels eixos centrals de futur més importants que es veuran en els propers anys i que és la política d'habitatge. Ara no és el moment d'analitzar les causes d'això, però sí que és cert que en aquests moments hi han mancances importants pel que fa referència a la política d'habitatge que s'està fent des del Govern.

Les nostres esmenes van en diverses línies: per una banda, a intentar resoldre qüestions infraestructurals que en aquests moments no estan ben resoltes. Parlo, per exemple, del tema de barreres arquitectòniques, tant

en l'àmbit de l'edificació com en el del transport. Parlo, per exemple, doncs, dels ascensors, de tot el que seria els blocs d'Adigsa, que, en aquests moments, doncs, la majoria no en disposen, i que, evidentment, a això caldria trobar-hi una certa solució. Parlo, per exemple, d'habitatges tutelats, d'habitatges socials de lloguer. Que penso, com he dit abans, que és una de les mancances importants que hi ha. Parlo, per exemple, de la creació del Consorci de l'Habitatge de Barcelona com a una de les, potser, mostres del que podria ser una política d'habitatge nova, diferent, que hi hagi o que plan-tegi, doncs, la relació entre diverses administracions i que, en definitiva, puguem, com a país, globalment plan-tejar aquest equilibri que seria del tot desitjable.

En l'àmbit de la família, també en parlarem, a bastament, a la Llei d'acompanyament. També hi ha tot un seguit d'esmenes que fan referència a qüestions de guarda legal, a qüestions de reducció de jornada, etcètera.

En aquest sentit, doncs, potser, atès que demà en tornarem a parlar, ja m'hi estendré amb més detall, però sí que és evident que –a més a més, amb el canvi de nom del Departament encara motiu de més– hi ha un increment del que haurien de ser les polítiques... –almenys per part nostra–, les polítiques destinades al suport a les famílies.

Finalment, hi ha tot un seguit de referències a gent gran. Concretament, pel que fa referència a la creació de noves residències, inversions en residències geriàtriques, centres de dia, residències assistides. I també una altra part molt important que és tota la qüestió de les pensions.

Ja no es tracta només que les pensions tinguin uns mínims de dignitat, que moltes vegades no tenen, sinó que, a més a més, globalment, es pugui recuperar el poder adquisitiu pel fet que a Catalunya hi ha un cost de vida diferencial que fa que aquestes pensions, doncs, hagin anat perdent amb el temps aquest poder adquisitiu. Això, ho podríem parlar tant de la gent gran com també de les pensions de viduïtat i d'invalidesa. L'esquema és exactament igual. I, en aquest sentit, el nostre Grup Parlamentari ha presentat diverses esmenes.

També, en l'àmbit de la gent gran, entenem que un dels temes que s'hauria de fer és incrementar, estendre a tot el territori tota la qüestió d'aparells de teleassistència.

Finalment, senyor president, i per acabar, hi ha un bloc d'esmenes que fan referència a les polítiques de jove-nut. En aquest sentit, nosaltres, d'alguna manera, el que reclamem és que el document, que en el seu moment es va plantejar per part del Consell Nacional de la Joven-tut, en el qual hi havia cent vuitanta-sis propostes per avançar en les polítiques juvenils, doncs, fos un docu-ment que tingués una reflexió pressupostària també, i, sobretot, que es comencin a fomentar i a aplicar polí-tiques d'emancipació juvenil.

Quedaria també tota la qüestió de les dones víctimes de la violència, que també el nostre Grup Parlamentari ha fet tot un seguit d'esmenes amb relació a pisos pont, amb relació a programes d'atenció, etcètera; que, en tot cas, atès que se m'ha acabat el temps, donaria global-ment per defensades.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom del Grup Po-pular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Ma-ria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats..., honorable consellera, honorable conseller, des del Grup Parlamentari Popular hem presentat tot un seguit d'esmenes pel que fa referència a aquest bloc temàtic de política social, i algunes que podrien estar a cavall entre els aspectes relacionats entre temes de ben-estar i família i d'altres de política sanitària. No sense abans fer una referència a una esmena que, ja, al llarg d'aquest matí i amb un altre bloc, hem defensat, però que també podria estar relacionada dins d'aquest bloc temàtic com era l'increment que en l'acord inicial que vàrem fer entre el Grup Parlamentari Popular i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Govern de la Generalitat, pel que és l'increment de les pensions mí-nimes de viduïtat, finalment, hem pogut aixecar tot aquest sostre perquè arribi a prop de..., que superi les dues-centes cinquanta mil persones vidus o vídues al conjunt de Catalunya.

Donat que d'altres grups de la cambra n'han parlat i que la tenien inclosa dins d'aquest grup temàtic, crec oportú tornar-la a recordar, aquesta esmena, ja inclosa en aquest moment, ja aprovada en aquest moment, i que havíem presentat en un altre grup temàtic, per part del Grup Parlamentari Popular.

Voldria fer referència, també, a dos aspectes importants relacionats amb els temes de l'habitatge. Demà, de ben segur, serà un dia important per parlar de temes d'ha-bitatge, tant d'habitatges de lloguer com de desgrava-cions pel que fa referència a les compres d'habitatge i els temes relacionats amb hipoteques.

Però, en aquest apartat, nosaltres hem presentat dues esmenes; dues esmenes que tenen una única diferenci-ació, i és a qui van encaminades: en primer lloc, un pla de xoc de l'habitatge per als joves; en segon lloc, un pla de xoc d'habitatges per a les famílies nombroses. En dos aspectes: un primer, l'establiment d'acords amb ajuntaments. I voldríem recordar un altre cop des del Grup Parlamentari Popular que els ajuntaments, que el món local també hi té molt a dir, evidentment, en tots els aspectes relacionats amb l'habitatge, per tal de ges-tionar borses d'habitatges de lloguer per a la gent jove, en un aspecte, i l'altre, de borses d'habitatges relacio-nades per a les famílies nombroses.

I, en segon aspecte, un tema importantíssim també, que demà tornarem a recordar en tots aquells aspectes rela-cionats amb la Llei d'acompanyament, com són avals i crèdits, d'una banda, per a menors de trenta-dos anys, i per altra banda, per al que són famílies nombroses amb una renda màxima equivalent a tres vegades i mitja el salari mínim interprofessional, per primer pagament per compra d'habitatge amb els preus màxims de pro-tecció oficial regulats en el Decret 157/2002.

Creiem que són aspectes que coincidien també amb la inquietud que en aquest moment hi ha per tots els temes lligats amb l'habitatge a Catalunya, però en tot cas es-

perem que des dels diferents grups parlamentaris –no amb l'abstenció d'alguns, que l'abstenció de vegades suposa de dir allò de: «Bé, ja ho faran uns altres», sinó que..., i m'estic referint als grups parlamentaris d'Esquerra, Iniciativa i Socialistes - Ciutadans pel Canvi– ens puguin donar suport en aquests temes, i creiem nosaltres que ens haurien de donar suport en aquests temes, tan importants, de l'habitatge. Quan es fa un discurs de l'habitatge s'ha de ser coherent amb el mateix discurs de l'habitatge, i creiem que un pla de xoc destinat a l'habitatge per a joves i un altre pla de xoc destinat a l'habitatge per a famílies nombroses requeririen –i els ho demanem així– que poguessin tindre el suport d'aquests grups parlamentaris a què ara feia referència.

Un altre grup d'esmenes va lligat amb tot el que són tot un seguit de programes que demanem al Govern de la Generalitat que elabori al llarg de l'any 2003, des d'associacions que treballen en l'àmbit de les ludopaties, com associacions i programes d'actuació destinats a les associacions que treballen en l'àmbit de les drogues, i també en l'àmbit de la lluita contra la sida.

També voldríem fer referència a tots aquells aspectes que, dins de les disponibilitats pressupostàries per a l'any 2003..., l'increment de recursos per incrementar i per implantar a tot el territori els programes d'atenció domiciliària programada amb equips de suport, especialment els adreçats a les persones grans amb malalties cròniques, immobilitzades o gent gran.

D'altres aspectes també relacionats, i molt concretament aquests amb els temes sanitaris..., és, en primer lloc, per un tema que és recurrent en aquest Parlament, i que espero que el nou conseller de Sanitat tingui consciència en aquest aspecte –honorable conseller, em dirigeixo a vostè, que sé que sens dubte està en un debat important també amb la il·lustre diputada..., sens dubte, deu ser important–, pel que fa referència als temes relacionats amb les malalties a què tot un seguit de professionals, grans professionals de Catalunya, han de fer front pels temes oncològics.

Creiem nosaltres que es va fer i s'ha fet un pla relacionat amb els temes psicooncològics a Catalunya; s'ha fet un estudi i s'han fet diferents propostes al respecte. Nosaltres els demanem que dotin, dins de les previsions que tingui el Departament de Sanitat al llarg de l'any 2003..., i que facin referència, aquestes dotacions, al suport especialitzat en psicooncologia als centres de referència de Catalunya. Sabem que totes les malalties relacionades amb la lluita contra el càncer, amb el càncer mateix, no solament és la mateixa lluita al respecte, sinó que també són els diferents aspectes psicooncològics, no ja solament del malalt, sinó de les mateixes famílies, i creiem que són necessàries dotacions al respecte.

Com són necessàries també dotacions –i creiem que s'han de dotar dels recursos suficients– per reduir aquestes llistes d'espera per als programes de tractament de reproducció humana assistida. Avui, conseller, més d'un any, un any i mig, dos anys en alguns casos, en algunes famílies, són els temps que s'estan esperant per poder fer front a aquests programes, i creiem que també, dins dels recursos del seu Departament, hi han

de fer front, i per això li demanem en aquesta disposició addicional, per això presentem aquesta disposició addicional, per tal que es dotin d'aquests recursos necessaris.

Com també demanem, a la vegada, tots aquells aspectes destinats a dotar el fons destinat al foment del finançament de transport especial per a persones amb discapacitats, perquè a la vegada es facin les gestions oportunes per tal d'unificar els diferents telèfons d'emergència existents, com han fet d'altres comunitats autònomes, i elaborar un pla de promoció i difusió del telèfon unificat d'emergències, número 112.

I a la vegada també els demanem –i em dirigiria a l'honorable consellera–, dins del Departament de Benestar i Família, en les convocatòries per a l'any 2003, a entitats per a programes de servei social i benestar social, incloure un programa destinat a promoure l'associacionisme en l'àmbit de la família, amb la corresponent dotació pressupostària.

Voldria acabar tota aquesta defensa de tot aquest grup d'esmenes fent referència, com he fet a l'inici de la meua intervenció, als temes relacionats amb l'increment i amb la dotació de pensions per viudetat..., el que és un tema que des del Grup Parlamentari Popular, les diferents diputades –i dic «diputades» perquè són del Grup Parlamentari Popular que hi han fet més referència–..., incloguin en la futura Llei de família la regulació i la dotació del Fons de garantia de pensions per impagament de les de separació o divorci en els casos de famílies monoparentals amb menors al seu càrrec, establint límits de renda per a la seva percepció. Creiem que és un tema «novedós», que és un tema «novedós» al conjunt de l'Estat espanyol; creiem que és un tema important, i creiem que hi han situacions realment molt preocupants en el conjunt de la societat catalana que hi hem de fer front i que hi hem de donar una resposta –unànime, si pot ser– des d'aquest Parlament.

Senyores diputades, senyors diputats, senyor president, aquesta seria la defensa de les esmenes que hem presentat per part del Grup Parlamentari Popular pel que fa a aquest bloc temàtic de política social.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. (*El Sr. Benach i Pascual demana per parlar.*) Senyor Benach, s'ha sentit al·ludit, pel que em sembla...

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. No tant al·ludit, sinó una apel·lació molt directa que ens ha fet el senyor Fabregat amb relació al sentit del nostre vot, i em permetria...

El president

Un minut.

El Sr. Benach i Pascual

Ni un minut, caldrà. Miri, senyor Fabregat, nosaltres estariem disposats a votar a favor de totes les seves es-

menes amb el mateix «carinyo» amb què vostès votin les nostres quan diuen el mateix. És a dir, vostè diu: «polítiques d'habitatge», molt bé, votem les seves esmenes de polítiques d'habitatge. Ara, vostès votin les nostres, perquè diuen el mateix. Si és així, parlem-ne ara mateix.

(El Sr. Fabregat i Vidal demana per parlar.)

El president

Senyor Fabregat...

El Sr. Fabregat i Vidal

Sí, per una al·lusió, i amb molta brevetat –trenta segons–, senyor president. En tot cas, nosaltres el que plantejem en les polítiques del pla de xoc d'habitatge, a diferència de les que proposa el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, és que hi hagi la participació també dels ens locals, i a la vegada, també, que hi hagin avals i crèdits per part del Govern de la Generalitat. Això, lligat amb uns aspectes que demà es veuran a la mateixa Llei d'acompanyament.

Per tant, senyor Benach, amb tota la cordialitat, creiem que les esmenes que presenta el Grup Parlamentari Popular són més insistents i més importants, i poden donar més resposta a tots els temes de l'habitatge i a les necessitats que té l'habitatge a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. La il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs...

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com es deia avui aquí, avui és el Dia estatal de l'esclerosi múltiple, i des del Grup de Convergència i Unió també hi volem fer referència i saludar la seva presidenta, la presidenta de la Fundació d'Esclerosi Múltiple de Catalunya, que es troba avui entre nosaltres.

Iniciarem el debat d'aquest àmbit dient que el pressupost de la Generalitat en política social, tant pel que fa a la sanitat com al benestar i família, té uns increments importants respecte a l'any anterior. La sanitat té un increment de més d'un punt per sobre del PIB nominal estatal, i per altra banda, el que representa el Departament de Benestar i Família té un increment pràcticament del 21%. Per tant, no podem parlar de cap manera de continuïsmes, del mateix pressupost, del mateix pressupost de l'any passat, perquè, escoltin, molta gent voldria segurament plorar amb els mateixos ulls, amb aquests increments del 21% i un 1% per sobre del PIB nominal. Per tant, aquest no és el mateix pressupost, ni de lluny.

Entenem que totes les polítiques que es duen a terme en àmbit de política social, ja sigui en benestar social, en benestar i família, o ja sigui en l'àmbit de sanitat purament, sempre són insuficients, perquè són, doncs, precisament dos àmbits en els quals tots els recursos sempre poden quedar curts. I en aquest sentit ens sumem al

que pugui ser, doncs, aquest sentiment de més necessitats per a aquests àmbits. Però cal tenir un reconeixement pel que és l'esforç que ha fet el Govern de la Generalitat per potenciar aquests dos departaments de forma important.

Per altra banda, també els he de dir que en el seguiment d'aquests pressupostos, una mica, hi ha hagut la queixa, en tots i cadascun dels departaments, la demanda que havien d'haver-hi més recursos en tots i cadascun dels departaments. Mirin, els pressupostos són uns, i si volem incrementar unes partides, lògicament, cal disminuir-ne unes altres. Per tant, el que és sol·licitar increments sense, per altra banda, dir per on pensen retallar, sincerament, doncs..., em permetran que els digui que no tenen prou credibilitat, almenys per als nostres ulls.

Entrant estrictament en el que fa a l'àmbit sanitari. Vostès diuen que el pressupost de farmàcia és important; és cert, representa el 24%. Però també és cert –i això no ho han dit, i cal que es digui– que hi ha una lleugera disminució del pes específic de la despesa farmacèutica, i això és cert, i cal remarcar-ho. També és cert, i cal remarcar-ho, que Catalunya és la segona comunitat autònoma en l'increment més baix en àmbit de farmàcia. I és cert, i també cal dir-ho, que a Catalunya també hi ha més bons resultats respecte al que és la promoció de genèrics que en cap altra comunitat autònoma. En aquest sentit, som els primers, i hem passat, de l'any 2000 a l'any 2002, de tenir un 2,6% del que es receptava en àmbit de genèric a ser actualment el 8,7%. Lògicament, volem incrementar-lo, però estem treballant en aquesta línia i creiem també que això s'ha de tenir en compte. Es fan polítiques d'educació d'ús racional del medicament i hi ha una tarja sanitària en la qual, doncs, col·laboren metges i farmacèutics, i en aquest sentit cal valorar-ho.

Respecte a la salut mental, hi ha hagut grups polítics que han reconegut –i els ho agraïm– el compromís que té la Conselleria de fer increments importants en aquest àmbit. És aquesta una línia del Govern, doncs, on hi ha la màxima decisió, i és cert que queda encara per avançar, però també és cert que portem anys fent una política, durant anys, d'esforç per mirar de superar les mancances que en aquest àmbit hi havien. I, per tant, hi ha un increment important de nombre de llits, un increment important de places de dia, i creiem, també, sincerament, que això s'ha de dir.

Respecte al que són les polítiques de cara al personal, mirin, vostès saben que s'han signat dos convenis importants, tant en l'àmbit de l'ICS com de la XHUP, i saben també que això aporta, doncs, camins interessants i camins innovadors de cara als professionals que treballen en aquests àmbits i que permeten caminar –i això és una realitat que cal manifestar-la– per equiparar les condicions bàsiques d'uns i altres treballadors. Aquesta és una realitat que existeix, és una realitat que el Govern potencia, i no pateixin, perquè aquests convenis tindran, lògicament, la cobertura pressupostària que han de tenir en els propers quatre anys.

Respecte a les col·laboracions amb les entitats, saben també que el Govern de Catalunya –i ho diem ja en el que era el debat anterior dels pressupostos– col·labora

exhaustivament amb les entitats, i precisament el que és la Direcció General de Drogodependències i Sida ha tingut decrements en alguns camps específics per poder, precisament, incrementar el que són les ajudes a les entitats que treballen en aquests àmbits.

En aquest sentit, doncs, acceptarem algunes esmenes presentades pel Partit Popular i algunes..., i una de concreta, també, pel nostre Grup. Això, pel que fa referència a l'àmbit de sanitat. I passarem al tema de benestar i família; si no, no ens quedaria temps.

Mirin, com els deia, en aquest àmbit hi ha hagut un increment molt important, un increment d'un 21% pràcticament. Creiem que això no es pot menysprear, no s'hi pot passar de puntetes, i que això passa, sincerament, per donar resposta a les necessitats del conjunt de ciutadans de Catalunya, fins i tot en àmbits en els quals el Govern de Catalunya no té competència. Però, fent servir aquella màxima que allò que és problema dels ciutadans i ciutadanes del conjunt de Catalunya és un àmbit de preocupació per al Govern, el Govern de Catalunya també mirarà, en la mesura de les seves possibilitats, de donar-hi resposta.

Respecte a la col·laboració que es té des de la Generalitat de Catalunya amb els ajuntaments i consells comarcals, mirin, no són justos quan diuen que el Govern de Catalunya no hi col·labora de forma important i de forma decidida. Aquest any hi ha hagut un increment d'un 14% en aquest àmbit, i al llarg d'aquests quatre anys l'increment ha sigut del 57%. Per tant, estem parlant d'un increment molt important al llarg de la legislatura, el que és tot aquest període, i, per tant, aquest és un àmbit, a més a més, on vostès saben que hi han ajudes, que els ajuntaments amb més de vint mil habitants reben ajudes, malgrat que sigui competència municipal, en el que és l'àmbit de l'atenció social primària, el que és la teleassistència, i també vostès saben que ja l'any anterior s'hi va posar –i aquest any torna a ser-hi present– el que és la partida per al transport adaptat, amb 500 milions. Aquest és, creiem sincerament, un ajut important que es fa al conjunt de municipis i consells comarcals i que cal tenir en compte.

Respecte a les residències de disminuïts, també, en aquest àmbit concret, hi ha hagut un increment important, concretament, del 26,73%, que això ha tingut també el seu procés al llarg de la legislatura, i aquest increment del 26,73% mira d'acabar de donar resposta..., en un àmbit on creiem sincerament que el Govern de Catalunya està treballant de forma decidida des del primer dia. Això farà que..., l'any 2003 es preveu un increment de places, d'unitats de places residencials, de més de sis-cents unitats. Per tant, aquesta és una feina que s'ha anat fent al llarg de la legislatura i aquest 2003, doncs, podran ser inaugurades aquestes més de sis-cents unitats de places residencials.

Pel que fa referència a la violència domèstica, mirin, també és insuficient, no?, tot és insuficient en aquest pressupost del Govern de Catalunya, però hi ha previst un increment global del 35,26%. Saben que hi ha la posada en marxa d'una nova casa d'acollida en el Baix Llobregat, saben que hi ha l'extensió a tot Catalunya del Programa de suport especialitzat a la situació d'ur-

gència, que hi ha un increment de més del 20% de les subvencions a entitats per a programes de prevenció, de sensibilització a l'atenció a les dones, i al tractament als maltractadors. Per tant, en aquest sentit, el Govern fa una política activa en aquest àmbit, i també una política de col·laboració –i que considerem molt important– amb les entitats que estan treballant en aquest àmbit, que estan a primera línia i que, en aquest sentit, creiem que se'ls ha de donar resposta, i això és el que es mira de fer amb aquest pressupost que el Govern ha elaborat.

Respecte a les polítiques actives i d'ajut que el Govern fa directament a la família, hi ha la universalització de les ajudes a les famílies de nens de zero a tres anys. Creiem que aquest és un tema important i rellevant, que hi han les ajudes a les famílies nombroses, que hi ha el compromís de fer un estudi per analitzar les possibilitats d'ajudes directes a les famílies, tenint en compte el nombre de fills i l'edat dels fills a partir de tres anys, perquè hi ha hagut una ajuda molt concreta a aquelles famílies –hi insistim– que tenen els nens dels zero a tres anys, però volem elaborar un estudi a veure les possibilitats de com es pot ajudar, com es pot col·laborar i en quines situacions concretes, a aquelles famílies amb fills més grans de tres anys.

Es vol fer la creació d'un programa especial per subvencionar part de les despeses ocasionades pels tràmits d'adopció. Saben que aquesta és una demanda que existeix i creiem que, en aquest sentit, val la pena que ens ho estudiem i mirem quines possibilitats hi ha.

Respecte a la immigració. Respecte a la immigració que s'ha tractat i s'ha dit també aquí, mirin, en aquest àmbit saben perfectament que tampoc el Govern de Catalunya té totes les competències que el Govern vol·dria tenir i, en aquest àmbit, des del mateix president fins a la consellera, fins a tothom que n'és responsable, ha sol·licitat poder-hi tenir les màximes competències per ser, doncs –permetin la redundància– el màxim de competent, però, malgrat no tenir les competències desitjades, s'està fent feina i s'està treballant. I saben que hi han vint-i-sis plans comarcals d'integració dels immigrants i que és previst d'iniciar-ne sis més l'any 2003, i també és conegut que el 12 de juliol d'aquest mateix any el Consell Assessor de la Immigració de la Generalitat va aprovar un nou model d'acollida als immigrants. Per tant, en aquest camí estem treballant i estem fent coses.

Respecte al que s'ha dit del Departament de Justícia, respecte al programa d'intercanvi de xeringues, saben que el Departament tirarà endavant la Proposició no de llei aprovada en aquest Parlament, i també els pressupostos contemplen tots els recursos per mirar de donar resposta a la formació permanent del personal dels centres penitenciaris. Per tant, creiem que els pressupostos també donen respostes a aquestes necessitats.

Hi ha també..., es té en compte el que són tots els temes dels programes d'atenció domiciliària, programada amb equips de suport. Aquest és un àmbit en el qual el Govern està treballant i hi vol seguir treballant, i, per tant, en aquest sentit acceptarem l'esmena presentada pel Partit Popular que, de fet, és una esmena que ha vingut presentant en anteriors ocasions.

Pel que fa referència al tema de l'accessibilitat als habitatges, l'accessibilitat als mitjans de transport, vostès saben que hi ha un acord de finançament de la instal·lació d'ascensors, que hi ha signat un conveni entre l'Imsero, la fundació ONCE i la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge per subvencionar el 50% del cost d'aquests ascensors. Saben també que hi ha una planificació del que és facilitar, de garantir l'accessibilitat al que són els transports públics de la Generalitat de Catalunya, i per tant, també en aquesta línia s'està treballant.

Finalment, voldria només destacar una política, que creiem, sincerament, molt encertada, que ha fet el Govern de Catalunya en l'àmbit de complementar el que són les pensions de viuditat, a les vídues, bàsicament, perquè, de fet, són la majoria, viudes i viudos d'aquest país. Saben que aquesta no és una competència del Govern de Catalunya –com els deia abans–, però, en el sentit de responsabilitat del Govern, tot allò que passa els problemes dels ciutadans d'aquest país són també els problemes del Govern de Catalunya, el Govern ha mirat i farà una complementació del que són les pensions de viudetat que en aquests moments totalment considerem insuficients, i per tant, en aquest sentit hi han unes propostes concretes que tirarem endavant, que coneixen perfectament i que, per tant, no m'hi estendré més.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada.

Passem ara al vuitè bloc, referent a política territorial i ambiental. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Bé, nosaltres, en aquest apartat que, de fet, és un gran bloc perquè, com diu el nom, política territorial i ambiental abasta molts àmbits, tant de la política com diversos departaments de la Generalitat, les propostes que nosaltres fem aquí no necessàriament són propostes noves, sinó que el que considerem és que tal com les ha dotades el Govern de la Generalitat, doncs, és una dotació insuficient.

I com que ja sé que els diputats que surtin o el diputat que surti a defensar el Projecte de Llei per part del Govern em dirà que com que els recursos són limitats els han de distribuir d'una determinada manera i que cadascú té les seves prioritats, doncs, nosaltres començarem precisament per aquí: dient que determinats recursos es consideren limitats, però en aquests moments estem decidint de tirar endavant una infraestructura com és l'eix Vic-Olot, per Bracons, que valdrà 27.000 milions de pessetes. Amb aquestes partides, amb aquests diners, amb aquests 27.000 milions de pessetes es podrien fer totes les esmenes que nosaltres plantejem. A part que és una infraestructura que molt sostenible no ho és pas. No serà aquest el debat que nosaltres plantejarem avui, però hem de dir que hi ha una esmena en què, precisament, el que plantejem des

d'Iniciativa per Catalunya Verds és que no es destinin diners a aquesta infraestructura.

Bé, la major part de les nostres esmenes són noves disposicions addicionals, però n'hi han dues en concret que tenen a veure amb l'articulat o amb una disposició addicional que des del mateix Govern ja es plantejava. En concret, en l'article 50 es parla del cànon de l'aigua i es determina uns tipus de gravàmens específics per segons quin sigui l'ús de l'aigua i segons quina sigui la contaminació d'aquesta aigua. De fet, és una actualització d'uns preus que ja estaven establerts amb anterioritat, i la nostra sorpresa aquest any ha estat adonar-nos que hi havia un tipus de contaminació que estava gravada i que era la de les activitats que incrementaven la temperatura de l'aigua, és a dir, activitats que aboquen aigua calenta tres graus per sobre de l'aigua que corre pel riu o per la riera on aboca aquella indústria o aquella central energètica, per exemple. La nostra sorpresa ha estat de veure que precisament aquest gravamen o aquest concepte de contaminació tèrmica ens ha desaparegut del mapa. I nosaltres per això fem una esmena en la qual plantejàvem que es tornés a incorporar, tal com ja hi era en anys anteriors, i precisament amb el recàrrec, l'IPC o el que sigui que s'hagi calculat en aquest concepte.

Una altra de les disposicions addicionals que val la pena de comentar és la quaranta-quatre del Projecte que presentava el Govern, que parla de projectes transfronterers en matèria hidrològica, que és una disposició que defensa el transvasament del Roine i que des del Govern s'està dient que s'han d'impulsar les actuacions necessàries perquè els recursos procedents del Roine s'incorporin al sistema hidrològic espanyol. Nosaltres –ja s'ha dit moltíssimes vegades– no estem d'acord amb aquesta proposta i, per tant, plantejem una esmena de supressió d'aquesta disposició.

I ara ja sí que aniríem a les propostes que nosaltres fem a les noves disposicions addicionals. Són –com deia– un gran paquet molt divers. A les esmenes de territori, nosaltres fem moltes propostes de més suport al transport públic, a un altre tipus de mobilitat no necessàriament basada en la xarxa de carreteres. Plantejem esmenes per garantir que determinades línies fèrries funcionin millor, i noves propostes perquè hi hagin noves línies fèrries perquè es facin estudis de connexió entre dues línies fèrries diferents, perquè hi hagi una bona xarxa ferroviària a Catalunya.

Però, a part del ferrocarril, doncs, a més a més, hi ha d'haver un bon transport públic, basat en el transport de passatgers per carretera, i en aquest sentit, també, insistim en això. En concret, doncs, a diverses comarques o a diversos territoris catalans, per exemple, al Camp de Tarragona, que es doti el Consorci per al Transport Públic al Camp de Tarragona o fins i tot que es creï l'Autoritat Metropolitana a Tarragona.

Bé, però, evidentment, també hem de parlar de carreteres, no podem plantejar-nos una mobilitat sense comptar també amb les carreteres, i per això, una de les coses que creiem que està mancada la política actual és que no s'està reforçant suficientment la xarxa intercomarcal, les carreteres normals i corrents, no les grans autovies ni les autopistes ni les grans carreteres que tra-

uessen muntanyes a través de túnels i que fragmenten el territori. I per tant, insistim en això, a millorar la xarxa de carreteres intercomarcals, sobretot a les comarques de l'interior, moltes d'elles molt oblidades.

En l'apartat més ambiental hi ha un primer punt de partida que, de fet, també té a veure amb el territorial, que és el de promoure el desenvolupament de les agendes 21, de les agendes 21 locals, d'un nou concepte que nosaltres creiem que s'hauria de començar a plantejar, que són les agendes 21 comarcals, i, de fet, aquí també tornem a reclamar al Govern que, d'una vegada per totes, faci l'Agenda 21 de Catalunya, però, bé, sembla que això és picar ferro fred.

Dins d'aquest apartat ambiental hi ha un gran reguitzell d'esmenes que tenen per objectiu incrementar la protecció dels espais naturals, millorar la protecció del patrimoni natural, i aquí, doncs, no m'entretindré a enumerar els PEIN que creiem que s'haurien d'ampliar o corredors biològics que s'haurien de protegir molt millor, que, de fet, ara, en aquests moments, molts d'ells, molts d'aquests corredors biològics estan cada vegada empentint-se, aprimant-se més, que són gairebé fils de verd cada vegada més fragmentat.

Tenim un paquet d'esmenes relacionades amb l'aigua. Evidentment, doncs, hi ha un apartat de foment de l'estalvi de l'ús de l'aigua, foment de la nova cultura de l'aigua, però també un apartat de recuperació, de descontaminació d'aquells aqüífers que han estat contaminats, malauradament –d'això en parlaré després quan ens centrem més en el tema dels residus. Però creiem que en aquests moments és molt important fomentar aquesta nova cultura de l'aigua que no només vol dir l'estalvi, l'eficiència, que sovint són les paraules que més utilitzem la gent que la defensem, sinó que vol dir també evitar que l'aigua es continuï contaminant; és a dir, fer un bon ús de l'aigua vol dir també això: evitar la contaminació.

També ens preocupa especialment, pel que fa a un altre bloc de la política ambiental, el que és la qualitat de l'aire. Potser no hi acabem de donar la suficient importància com a país, però el compromís que hem de tenir, amb relació a les emissions de CO₂, és un compromís, hauria de ser un compromís molt ferm. És a dir, en aquests moments hi ha el protocol de Kyoto sobre la taula, i l'estratègia del Govern català el que fa és allunyar-se cada vegada més del compliment del protocol de Kyoto. Per tant, ens sembla que una aposta clara per a la reducció de les emissions de CO₂ la trobem a faltar en aquests pressupostos.

També tenim esmenes relacionades amb els residus. En aquest cas, començaré pels residus d'origen domèstic. En aquests moments, hi ha previst el Progremic, és a dir, un programa per a la gestió dels residus municipals de Catalunya, que és una modificació del que teníem fins ara, és una previsió. Com també és una previsió com es legislarà amb relació als residus –s'ha d'acabar de concretar; ara estem pendants, aquí, al Parlament, d'acabar de fer un parell..., de modificar lleis–, però el que està clar és que es necessitaran diners per poder fer el que els grups parlamentaris ens hem posat d'acord que s'hauria de fer en la gestió dels residus. I, per tant,

nosaltres insistim que s'ha de dotar el Fons de gestió de residus per poder desenvolupar els programes que es plantegen.

Evidentment, dins dels residus hi han residus ramaders. En aquests moments, doncs, continua escampant-se la problemàtica de la contaminació per nitrats, i nosaltres el que plantegem és que es doti..., a part que el mateix Govern faci polítiques pròpies de control, que a més a més es doti els consells comarcals que estiguin coordinant plans de gestió de dejeccions ramaderes, i que a més a més es faciliti que entre ells es coordinin, perquè, si no, ens pot passar que si fem la gestió només per comarques, doncs, tindrem problemes de coincidència, no lligaran les dades, que és el que ha estat passant en els darrers temps.

Ja vaig acabant. Tenim un apartat que podria haver-ne parlat quan parlava de mobilitat, però que, pel seu simbolisme, crec que val la pena de considerar-lo com un paquet específic, que són les esmenes que hem fet des del nostre Grup de cara al suport i la promoció de l'ús de la bicicleta. Creiem que, com a mínim, el Govern hauria d'haver fet una partida en la qual es veiés que creu en aquest mitjà de transport, sistema de mobilitat i també mitjà per fer esport, però que no s'hi val a dir: «Ja hi ha una partida per a mobilitat sostenible», perquè hi han moltes propostes que s'han fet arribar des de les diverses coordinadores i entitats d'usuaris i usuàries de la bicicleta que ens sembla que es mereixien que quedessin recollides, algunes d'aquestes propostes.

Tenim també un apartat d'habitatge. Evidentment, ja s'ha dit anteriorment que és un tema que demà en tornarem a parlar, però sigui com sigui creiem imprescindible que es potenciï l'habitatge social d'acció pública en règim de lloguer, en especial destinat a les famílies amb pocs recursos, a les persones joves, a les persones amb poca renda en general.

I, a part, unes altres esmenes, diverses, adreçades a diversos territoris, però que totes tenen en comú que plantegen que es faciliti, que es fomenti la rehabilitació de barris, la rehabilitació de nuclis antics. I aquí no només és del barri en general, sinó també dels habitatges antics, sobretot en determinats llocs que la població està envellida, que tenen dificultats perquè no hi han ascensors en els habitatges i el problema es converteix també en un problema social.

Tenim un apartat d'esmenes relacionades amb l'energia. Nosaltres ja vam poder substantiar una interpellació sobre la política energètica, per tant no intentaré no repetir-me, però el que sí que demanem al Govern és que aposti clarament per fomentar l'estalvi i l'eficiència en l'ús de l'energia aquí a Catalunya i, evidentment, que aposti més clarament per les energies renovables, aquelles energies que no tenen tant impacte negatiu sobre el medi ambient, i que es plantegi, a més a més, gravar les externalitats negatives sobre el medi de les altres energies no renovables i més contaminats.

Voldria demanar-li, senyor president, que tingui en compte en el moment d'ordenar les votacions que des d'Iniciativa per Catalunya Verds demanem votació separada de l'esmena 1000, 1000 rodó, eh? Correspon a una esmena...

El president

Són euros o pessetes?

La Sra. Font i Montanyà

Amb número, sense quantificar de què és. És l'esmena número 1000, que parla del desdoblament de l'Eix Transversal. Ja l'any passat hi havia una esmena idèntica i també nosaltres ens hi vàrem abstenir, perquè no creiem que hagi de ser, doncs, aquesta política; en un moment en què encara no tenim clar com volem la xarxa de carreteres, estarem foradant l'Eix Transversal, d'una banda, si és que es desdobra, i, de l'altra banda, farem l'eix Vic - Olot en un territori molt proper. Ens sembla un despropòsit. I, per tant, nosaltres ens abstenim aquí, perquè sí que creiem que, per exemple, entre Vic i Manresa, doncs, estaria justificat el desdoblament, però no pas a tot l'Eix Transversal.

Res més.

I moltes gràcies.

El president

Gràcies, a vostè, senyora diputada. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Tura.

(Veus de fons.)

La Sra. Tura i Camafreita

Senyor president, il·lustres senyors diputats i senyores diputades, honorable conseller, ens partirem el temps, perquè el bloc és «Política territorial i ambiental», amb un altre diputat del Grup Socialista, el senyor Roberto Labandera.

I jo voldria començar dient-los que no sé com ens ho muntem que sempre els amenitzem l'hora aquesta de la mitja tarda amb les esmenes de medi ambient i que jo sempre tinc una mica la sensació que això arriba amb un to sempre molt baix i, a més, amb un discurs, tal vegada, repetitiu. «Repetitiu» pot no ser pejoratiu, «repetitiu» pot ser, i en aquest cas jo crec que ho és, doncs, perquè portem anys dient determinades coses que després no apareixen en els pressupostos, que és un dels instruments que marca clarament els projectes d'actuació del Govern per a l'any vinent. I, per tant, entenguin aquesta repetició, reiteració; que a vegades ens fa sentir fins i tot incòmodes, als diputats o diputades que intervenim, doncs, aquesta nostra insistència, perseverança, fins i tot tossuderia que s'ha de tenir perquè algun dia les coses que un creu, els projectes que un considera que són adequats, doncs, s'acabin portant a la pràctica.

Per altra banda, permetin-me que, encara que només sigui així, molt tangencialment, els digui el que ja vàrem fer quan analitzàvem els números. En un moment determinat, aquí va haver-hi una proposta d'esmena a la totalitat per als diferents departaments, i analitzàvem fonamentalment les dotacions pressupostàries.

Avui analitzem això que és, per dir-ho d'alguna manera, la Memòria que acompanya el pressupost, i que vindria a ser l'explicació escrita dels plantejaments que té

el Departament de Medi Ambient i també el de Política Territorial. I, clar, en aquesta Memòria escrita, algunes de les coses que s'han vingut debatent i que han sigut debats a vegades, fins i tot, abrandats, vehements o, senzillament, doncs, amb una forta convicció per part de les parts que n'eren protagonistes, dels debats, aleshores, en la memòria de les intencions, i sobretot en les dotacions pressupostàries, no apareixen amb la dotació que un s'esperaria si veritablement eren temes tan i tan importants.

Per tant, nosaltres, tot i que sabem que les matemàtiques parlamentàries donen el que donen, i que després, quan ho passem a votació, hi ha molt poques possibilitats que ho guanyem, si no és que aconseguim convèncer-lo, aquest sector de l'hemicicle, cosa que ja sé que és molt, molt difícil, doncs, insistirem en coses de la protecció de la qualitat de les aigües de Catalunya, que ens sembla un tema molt, molt important, i que sempre que hem tingut debats amb el responsable polític del Departament de Medi Ambient i amb els diputats del Grup que dona suport al Govern, de Convergència i Unió, doncs, també ells ens han dit que així és, però després, quan mirem les xifres i sobretot quan mirem les intencions que consten en aquesta Memòria que acompanya el pressupost, doncs, no hi apareix en aquell sentit que nosaltres creiem que hi existeixi.

I, per tant, concretament, i això li ho hauria d'haver dit al començament, senyor president, faig la defensa de les esmenes que van des de la 979 fins a la 988, concretament, i en aquest paquet d'esmenes hi figura, per exemple, la necessitat de destinar més esforços i més recursos evidentment al control i a la protecció de les aigües del riu Ebre i dels seus afluent catalans, o a coses que també hem dit reiteradament sobre la necessitat d'habilitar recursos necessaris per garantir la regeneració de les conques fluvials de Catalunya en el seu conjunt, i molt especialment d'aquelles que han patit processos de degradació molt importants, com és, per exemple, el tram mitjà del riu Besòs, que tot i estar-hi d'acord quan ho discutim, després no apareixen ni dotacions pressupostàries ni expressions manifestes i prou creïbles de la destinació de recursos i esforços en aquest sentit.

La potenciació del transport per ferrocarril, que d'això en parlarà més el meu company, que tractarà de temes de política territorial i d'infraestructures...

El tema dels espais naturals, això que hem dit moltes vegades que no n'hi ha prou amb pintar de verd uns determinats espais, que s'hi han de destinar recursos, a la gestió, a la regeneració de les espècies, ja sigui vegetals o animals, que estan en perill, o bé que en disminueix la colònia, i, per tant, s'està empobrint. I, per tant, hi ha un conjunt d'esmenes, que no els llegiré, sobre el Programa de corredors biològics i la interconnexió dels espais.

Però n'hi ha una de molt interessant que és: per què els municipis que decideixen protegir una part dels seus termes municipals, o que una part molt important dels seus termes municipals estan en el si de programes de protecció de zones naturals, en lloc de ser compensats econòmicament, i, per tant, d'incentivar, d'animar a fer

protecció d'espais com a garantia de qualitat de vida, com a garantia de qualitat atmosfèrica, com a garantia de preservació del paisatge, lluny de ser compensats, són sovint castigats, perquè no poden desenvolupar determinades activitats en aquests espais protegits, perquè no tenen ingressos en les seves arques municipals i perquè sovint els criteris de valoració, de baremació, de les aportacions d'altres administracions els penalitza.

El president

Senyora diputada, els cinc minuts ja han passat.

La Sra. Tura i Camafreita

Molt bé, gràcies. Doncs jo acabo ràpidament.

Per tant, aquí hi ha allò de la gestió dels residus municipals i allò del suport als municipis, que, també vinculant-ho amb el que els estava dient, a vegades fer polítiques ambientals potents i ben dirigides des dels municipis surt penalitzat i no incentivat. Demanem, doncs, que s'inverteixi, des del punt de vista econòmic i també des del punt de vista d'intencionalitat política, aquesta qüestió.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Continua la intervenció l'il·lustre diputat senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Jo em referiré a les esmenes que van de la 989 a la 1003.

Però em cenyiré sobretot, senyor president, en aquelles esmenes que fan referència a la política de l'habitatge. En aquests dies hem viscut la mostra més eficaç, més clara, més precisa, de la tribulació del Govern amb relació a les polítiques d'habitatge; tribulació, perquè el senyor president de la Generalitat va dir que en aquest país no feia falta habitatge de lloguer, que no hi havia demanda.

La mateixa tarda, o l'endemà, el conseller en cap deia que sí, que feia falta, que hi havia joves que ho demanaven. Dos dies després el cap de llista, el futur alcaldable, o alcaldable ja, no ho sé, a Barcelona reclama que la ciutat de Barcelona tingui un parc públic d'habitatge de lloguer. Ahir no vam poder discutir això amb el senyor conseller, perquè ho va posposar a les preguntes justament sobre les polítiques de lloguer. Per tant, semblaria ser que, aprofitant el període de Nadal, el Govern farà una reflexió sobre si les polítiques de lloguer i les polítiques públiques de l'habitatge van com van. Per això parlo de la tribulació del Govern en aquesta matèria.

Nosaltres, per intentar resoldre aquesta tribulació i posar llum allà on hi ha ombra, el que plantegem són una sèrie de mesures que no és la primera vegada que plantegem en aquesta cambra. Però voldria dir, senyor president, que els fets, les opinions i la maduració del debat sobre la política de l'habitatge ens van donant la

raó. Avui mateix surt a la premsa que el president de la Cambra de Comerç, el senyor Miquel Valls, demana una política de suport a l'habitatge de lloguer. Ahir sortia el senyor Francesc Borrell, president de la Fundació Família i Benestar, reclamant cinquanta mil habitatges socials, i deia que gran part d'ells s'havien de dedicar al tema de l'habitatge de lloguer.

Nosaltres proposem una mesura urgent: la construcció de 3.500 habitatges protegits, de protecció oficial, que es destinin prioritàriament –prioritàriament– al lloguer, formant part d'aquell quadríviu que dèiem a vegades: foment del lloguer, foment de la rehabilitació –la rehabilitació entesa la rehabilitació en el medi urbà i en el medi rural–, i de correcció i de millora de l'infrahabitatge.

Promoció, també, de l'atenció als barris, i, per exemple, el capítol 13, apartat 3, de la Resolució del debat de política general, a inspiració d'una esmena o d'una proposta de resolució..., una proposta de resolució del Partit Popular, parlava de la necessitat d'instrumentar mesures de suport als ajuntaments que tenien projectes per als seus barris en crisi. És així, senyor president, que nosaltres hem cregut oportú recollir una cosa que havíem aprovat en aquest Parlament, una mesura aprovada en aquest Parlament, una resolució d'aquest Parlament, i l'hem portada al pressupost del Govern de la Generalitat, perquè no l'hem trobada com a mesura pressupostària per a l'any vinent.

Plantegem també un altre tema important: un fons de suport als ajuntaments perquè puguin fer front a les dificultats, a les deficiències de les urbanitzacions, aquelles urbanitzacions que hi ha a Catalunya amb dèficits urbanístics –les UDU, que en diuen els tècnics–, que no només constitueixen un problema urbanístic, sinó que estan esdevenint un problema social, un problema municipal, un problema econòmic per als ciutadans i per als ajuntaments.

I plantegem, senyor conseller, també, la necessitat de crear nous instruments perquè tot això que es construeixi amb la inversió pública en matèria d'habitatge es mantingui sota el control i la protecció de l'Administració pública. I és així que demanem un fons de rescat de l'habitatge de protecció oficial. Quan el seu propietari vol alienar-lo, que torni, que retorni aquest habitatge a la borsa pública d'habitatge, perquè d'aquesta manera es pugui, senyor president, tornar a fer política social amb aquell habitatge.

El senyor Francesc Borrell justament deia això, ahir: per afavorir l'habitatge social, deia en Francesc Borrell –hi coincideixo plenament–, que es llogui el sòl, o que es lliguin les operacions d'habitatge social als usos del sòl durant cinquanta, setanta-cinc anys, allò que seria el dret de superfície, diguéssim, l'aplicació del dret de superfície en aquestes polítiques, i que, un cop hagi acabat aquest període, puguin retornar als fons públics aquests habitatges.

Aquestes són, senyor president, les nostres mesures en matèria d'habitatge. I creiem –creiem– que són profundament assenyades, són fruit d'un debat en què tots estem madurant –forces polítiques, societat civil...– i, en canvi, no hem sabut trobar en el pressupost del Go-

vern de la Generalitat ni els recursos suficients, ni una quantificació objectiva de què pensen fer, ni tampoc els ajuts a aquells promotors, públics o privats, que vulguin treballar per millorar la situació de l'habitatge social a Catalunya.

Ara, senyor president, vull fer la defensa d'aquelles esmenes que estan referides a polítiques de millora de la xarxa viària del país, com és el cas del desdoblament –la número 1000, que se citava a bans– urgent de l'Eix Transversal, que s'ha reclamat per part del nostre Grup i per part d'altres grups en aquest hemicicle i que nosaltres considerem que és urgent que es comenci a fer, a projectar i a executar aquest desdoblament.

I també vull fer referència, en aquestes esmenes que parlen de la xarxa viària i de la xarxa, també, ferroviària, doncs, a algunes mesures..., i a una en especial, que fa imprescindible la inversió del Govern, perquè ajuda, coopera amb la qüestió urbanística i el foment de la xarxa de ciutats. Cito com a exemple, per exemple –valgui la redundància–, el desdoblament de l'Eix Diagonal, entre Vilafranca i Vilanova i la Geltrú. Vam ser els primers, en aquest període parlamentari, a reclamar-lo; no vam ser els primers a plantejar-lo, perquè ja estava fins i tot en el treball dels tècnics. Però en aquesta cambra el vam portar, el vam portar com a proposició no de llei; ara semblaria ser que el Govern té la intenció d'acabar el projecte. Però volem que l'any 2003 es comenci a fer el desdoblament d'aquesta via, d'aquesta carretera, que ha esdevingut la via bàsica de comunicació entre el Penedès i el Garraf.

I, finalment, demanem una altra mesura concreta i precisa: el suport de la Generalitat, de forma tripartida amb l'Ajuntament de Vilafranca i amb el Govern de l'Estat, per al cobriment de la via del tren del passatge de l'AVE, que passa, que travessa la ciutat, perquè aquesta és una obra que ajudarà també a la cohesió del territori. És un exemple d'una mesura que ajuda a la cohesió del territori, i creiem que el Govern de la Generalitat, no només ha d'invertir els 15 milions d'euros, que segurament ha de ser d'inversió plurianual, sinó que s'ha de comprometre a resoldre un dèficit urbanístic històric de Vilafranca del Penedès, però també de tota la seva comarca, i afavorir, sobretot, que aquests processos de cohesió territorial es puguin donar amb solvència i no quedin exclusivament a l'esquena dels ajuntaments.

La resta d'esmenes, senyor president, les dono per defensades.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, després de pràcticament un mes discutint de pressupostos, segurament està gairebé tot bastant discutit, és la tercera vegada que encarem esmenes referents a política ambiental i territorial, i, per tant, segurament no és

fàcil de posar damunt la taula gaires novetats. Tot i així, jo en aquesta intervenció voldria destacar un parell o tres d'aspectes.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El primer, pel que fa als recursos. És evident que cada govern, que cada grup polític planteja la política que creu més adequada, les inversions que creu més adequades, els aspectes que creu més adequats; això és legítim, que ho faci qualsevol govern. I, evidentment, quan des de l'oposició es plantegen esmenes, se'ns contesta, entre altres coses, que les prioritats d'aquest Govern són unes altres, en tot cas, i no són exactament aquestes, per una banda, i, per altra banda, el fet que no es disposa de més recursos, perquè normalment, és clar, des de l'oposició el que fem és plantejar que calen més recursos per fer coses i el que se'ns contesta és que no n'hi han.

La senyora Bet Font ja ha fet una referència a un cas determinat, concretament el cas del túnel de Bracons, on es fa una inversió molt important en un element que creiem que podria ser..., uns recursos que podrien ser destinats a unes altres partides. I, de la mateixa manera que els diners que han d'anar al túnel de Bracons, entenem que ben destinats a la millora de la xarxa viària catalana, doncs, segurament que tindrien més rendibilitat, podríem parlar dels diners de reclamar... –que vostès sovint reclamen, ens consta, recursos al Govern; al Govern de l'Estat, s'entén–, podríem reclamar els diners que es pretenen destinar a l'ITER de Vandellòs, que si bé aquest ITER s'ha de fer amb recursos, amb fons de la Unió Europea, també és cert que un 10% l'haurà de posar l'Estat que aculli aquest projecte. Sabem que Canadà i, en aquest cas, Vandellòs són dos de les ubicacions amb més possibilitats; doncs, els diners que ha de destinar l'Estat a aquest ITER es podrien destinar al desenvolupament d'energies alternatives, d'energies renovables, d'energies netes. O els diners que destinen, que vostès pretenen destinar, d'acord amb el suport al Pla hidrològic nacional, al transvasament del Roine o de l'Ebre, indistintament, es podrien destinar a aquesta nova cultura de l'aigua, que aquí també els fem una sèrie de propostes d'una millora en la gestió de l'aigua. O els diners que van destinar a la compra dels terrenys de la platja de Castell, uns terrenys que vostès sabien que, efectivament, difícilment s'urbanitzarien, s'haurien pogut destinar, aquests 2.300 milions, o una bona part d'aquests 2.300 milions, al desenvolupament dels plans d'usos dels PEIN del nostre país, que vostès saben que estan molt endarrerits.

Al marge d'aquesta reflexió general, nosaltres hem presentat moltes esmenes. Moltes d'elles suposarien, doncs, una modificació del pressupost important, però n'hi ha moltes d'altres que no suposen una gran quantia econòmica. I, donat que portem, com deia al principi, molts dies discutint sobre la filosofia d'aquests pressupostos, concretament en matèria de política territorial i ambiental, vull citar algunes esmenes que, sincerament, no entenc que no ens les acceptin; no ho entenc, senyor Rull, i tinc la sensació que, doncs, segurament no hauria de ser tan difícil d'entendre, si no fos pels equilibris polítics del seu Grup i del seu Govern, però,

en tot cas, hi han algunes esmenes que entenc que no haurien de ser tan difícils d'acceptar per part del seu Grup, perquè em sembla que són racionals i que no comporten una important despesa econòmica.

Com per exemple les peticions de traspàs de les línies regionals i de rodalia de Renfe a la Generalitat de Catalunya, esmena 1058.

L'esmena 1060, de traspàs i la integració del sistema aeroportuari a Catalunya, amb un model de gestió compartit amb els ajuntaments i les entitats socioeconòmiques. Això no comporta una despesa econòmica; en tot cas, és una demanda política que entenem que un govern que es diu nacionalista hauria de fer d'una forma decidida.

Hi ha tot un bloc d'esmenes on parlem d'estudis; estudis que no haurien de comportar tampoc una gran despesa econòmica i que creiem que molts d'ells són imprescindibles: amb referència a l'Ebre, als plans comarcals de muntanya, el catàleg d'espècies amenaçades...

Hi ha tot un bloc que encara comportaria menys compromís de despesa econòmica, que seria tot allò amb què fem referència a promoure, a impulsar... Com per exemple l'esmena 1078 i la 1037, que fan referència a residus; la 1078 d'una forma més específica pel que a la recollida selectiva de la matèria orgànica, que vostè sap que estem molt endarrerits respecte a allò que marcava la Llei, o la 1037, que fa referència de forma genèrica al compliment de la Llei, en aquest cas a l'incompliment de la Llei manifest per part del Govern, tot i que en aquest aspecte ja sap vostè que li vaig reconèixer, senyor Rull, d'una manera específica, doncs, la importància que donem nosaltres al que finalment acabarà essent la Llei del cànon, i que espero que compti amb el consens d'aquesta cambra per tirar-la definitivament endavant.

O altres esmenes, referides, per exemple, a l'impuls de l'energia solar tèrmica: l'esmena 1078 o a la 1080, allò que hem parlat tantes vegades de destinar aigües de les estacions depuradores al reg dels jardins, parcs i jardins de les ciutats o, fins i tot, reg agrícola. O la 1081, amb referència a la potabilització d'aigua procedent de depuradores a partir de processos d'osmosi inversa, en lloc de destinar-ho a dessaladores, que és molt més complex. O, per exemple, la 1082, pel que fa referència a la introducció d'índexs biològics a més a més de l'ISQA, que ja s'aplica per mesurar, per valorar la qualitat de les aigües dels nostres rius. O la 1090 i la 1105, amb referència a la disminució de l'emissió de gasos que provoquen l'efecte hivernacle. O la 1091, on parlem de promoure l'aplicació de criteris bioclimàtics en la construcció d'habitatges.

No demanem quantitats concretes: estem parlant de filosofia. I, en la majoria de casos, aquests temes que els estem posant damunt la taula, vostès no ens han dit: «No, no, és que nosaltres no estem d'acord en això.» Per tant, si vostès no discrepen d'aquests aspectes, no discrepen de la filosofia que impregna aquestes propostes, no entenem per què no ens poden acceptar aquests plantejaments que fem.

O l'esmena 1102, una esmena en què ens sembla que seria molt fàcil de posar-nos d'acord, una esmena que fa referència a l'accés motoritzat al medi natural, que n'hem parlat tantes i tantes vegades i que entenem que comparteixen i que, a més a més, hi ha un cert compromís en aquest i en molts altres aspectes.

O algunes que fan referència, directament –com l'esmena 1039–, que fan directament referència a qüestions que en aquests moments es troben en una certa situació d'incompliment. I en aquest cas parlem d'accelerar el compliment i aplicació dels plans comarcals de muntanya; per tant, de complir allò que vostès saben que han de complir. Els demanem: accelerin això.

No votar això, no acceptar-nos aquestes esmenes és, senzillament, un rebuig a arribar a cap tipus d'acord, que nosaltres podem entendre, doncs, que, els acords que haguessin de fer, ja els deuen haver fet o ja els han fet amb el Partit Popular, però ens sap greu. Ens sap greu, perquè entenem que són propostes molt positives; un centenar de propostes que, a més a més, comporten compromisos polítics. Hem discutit molt sobre la implantació d'energia eòlica; a vegades, no ens hem posat d'acord en els llocs on s'havia d'implantar. Tenim esmenes damunt la taula..., ens diuen: «Hem d'implantar energia eòlica», però sovint ens trobem que vostès mateixos ens rebutgen alguns llocs d'implantació. I els estem dient, a l'esmena 1074 i a l'esmena 1075: implantem energia eòlica en llocs concrets. Parc eòlic a les Planes –Pallejà, Baix Llobregat–, parc eòlic a Santa Coloma de Cervelló, són llocs concrets on nosaltres estem disposats a defensar, des dels nostres grups municipals, des dels nostres representants, al costat dels representants aquí en el Parlament, que són bons llocs per implantar-hi energia eòlica. Podríem posar-nos d'acord en molts altres llocs.

Vull acabar fent referència a un parell d'esmenes que entenc que tenen un calat polític de fons, que n'hem parlat moltíssim. Una, la 1106, que fa referència a la gestió de l'aigua; no podia acabar aquest debat de pressupostos sense fer aquesta esmena. Aquí els desglossem algunes de les propostes, no totes; n'hem fet arribar via proposicions no de llei, via mocions subsegüents a interpellacions, moltes propostes en aquest sentit. I tenim la sensació que se n'han recollit molt poquetes –molt poquetes–, i algunes d'elles que no suposen cost econòmic, com aquella que els hem recordat tantes vegades: una esmena a la Llei d'urbanisme que permeti legislar sobre la necessitat que aquells edificis que tinguin jardins privats hagin de recollir l'aigua pluvial. És un gest polític, no és..., amb cap mena de cost econòmic, i que creiem que no hi ha motius per dir-nos que no.

I volia destacar-ne, finalment, una darrera, una darrera que ens preocupa. Parlàvem fa pocs dies amb gent del cos de bombers de comarques que han estat devastades pel foc en determinades ocasions, en determinats moments dels darrers anys de la història del nostre país, i que tots tenim a la memòria. I ens diuen que la situació en els parcs de bombers és similar, no és diferent, no s'ha treballat, no s'estan netejant els boscos, no s'estan posant les mesures necessàries, no s'estan mantenint els camins. La gent que gestiona els parcs naturals ens

diuen que ells, perquè els ajuntaments no tenen recursos per fer-ho, han d'arranjar els camins per poder entrar als parcs naturals. Hauríem de tenir els camins a punt, hauríem de tenir l'aigua a punt, hauríem de tenir els mitjans a punt, els cossos de bombers a punt...

Per tant, aquesta esmena, que diu: «El Govern de la Generalitat incrementarà els recursos destinats...», no els posem cap xifra..., vostès, acceptant aquesta esmena, estaven obligats a molt poquet, però creiem que era un gest, un gest de bona voluntat, d'entesa. Bé, la decisió és seva; vostès deuen saber si decideixen continuar amb els acords que tenen avui. De tota manera, és clar, aquestes coses que es fan avui marquen el demà. Per tant, ens sap greu, ens sap molt de greu que una vegada més no puguem entendre'ns en elements que ens semblen, sincerament, importants per al nostre país.

Gràcies, senyors diputats, senyores diputades; gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. En nom del Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Honorable conseller, permeti'm que comenci una altra vegada, em sembla que és la quarta vegada que ho faig avui, parlant de l'habitatge.

Perquè, està clar, a cada bloc, uns o uns altres introduïm esmenes o s'han introduït esmenes sobre l'habitatge. I de l'habitatge, tot semblava, a primera hora del matí, a les deu del matí, quan hem iniciat aquest debat de pressupostos, que tots els temes de l'habitatge, semblava, d'alguna manera, que podien quedar apartats per a demà a la Llei d'acompanyament. No, no és així; no és així perquè aquest és un tema important, ho deia el senyor Roberto Labandera, i que la societat catalana, i s'està plasmant mitjançant els diferents mitjans de comunicació, hi està donant una gran importància, a l'habitatge de lloguer, a les deduccions fiscals, a les necessitats futures, etcètera, etcètera. Avui mateix hi ha hagut un bon debat amb diferents diputades i diputats en el si d'aquesta casa, amb gent interessadíssima en tots els temes de l'habitatge.

Però deixi'm que els digui una cosa, al Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi: dins d'una hora i quart o una hora i mitja tindran l'oportunitat de donar suport a dues esmenes del Grup Popular que fan referència a plans de xoc sobre l'habitatge. Una, un pla de xoc sobre l'habitatge a menors de trenta-dos anys, és a dir, joves, i una altra, un altre pla de xoc sobre famílies nombroses. I si tot va com han anat les votacions al llarg d'aquest matí, vostès se continuaran abstenint en els temes de l'habitatge.

I vostès fan un plantejament sobre l'habitatge, pel Pla català de l'habitatge, que està d'acord i amb sintonia, com no pot ser d'una altra manera, amb el Pla de l'habitatge del Govern de l'Estat; vostès també el critiquen,

i vostès tiren –tiren–, i criden tot el dia, i és lògic, i legítim, evidentment, dins de la seva posició, d'un acord d'aquest Parlament en el tema de l'habitatge i d'una moció en què, d'acord el Grup Popular amb vostès, amb una esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, varem parlar de deduccions que arribessin fins a sis-cents euros.

Bé, demà el mateix diputat que els parla podrà fer referència al que són aquestes deduccions per a l'habitatge de lloguer i per a les compres d'habitatge, també, amb les deduccions diferents que es plantegen.

Però els voldria recordar un altre cop que tindran la possibilitat de donar suport, amb esmenes plantejades pel Grup Popular, a diferents plans de xoc per a l'habitatge, per als joves i per a les famílies nombroses aquesta mateixa tarda, amb propostes que hem defensat abans des del Grup Parlamentari Popular.

Però deixin-me que els digui una altra cosa. Si només analitzem l'habitatge –si només analitzen l'habitatge–, si només fan referència a l'habitatge, el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat, per molt que faci el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat, governi qui governi –governi qui governi–, totes les problemàtiques de l'habitatge no se solucionaran. Perquè hi ha un tema importantíssim que es diuen ajuntaments, les corporacions locals. I les corporacions locals, que són qui fan el planejament inicial en els temes de l'habitatge, tenen molt a dir, i no parlem dels ajuntaments. Per això els torno a fer referència a les dues esmenes que hem presentat des del Grup Parlamentari Popular, perquè aquests dos plans de xoc de l'habitatge, per fer borses d'habitatge per als que són joves i per al que són famílies nombroses, fan referència que s'han de fer d'acord amb els ajuntaments.

I demà hi tornarem a fer referència un altre cop, als ajuntaments i a les polítiques d'habitatge als ajuntaments. I com avui comentàvem en una conversa molt important tots els grups parlamentaris, la propera Llei de l'habitatge és un instrument importantíssim, la propera Llei de l'habitatge que el Govern de la Generalitat ha anunciat, que sembla que en l'inici del proper període de sessions ens presentarà en aquest Parlament, i tant de bo assolim graus de consens tan importants com hem assolit amb la Llei del sòl.

Pel que fa referència a les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular..., no sense abans parlar d'un tema que ara l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell, de forma legítima i que a més l'honora, perquè cada vegada que puja a la tribuna a parlar de temes d'aigua té un posicionament molt clar i molt nítid pel que fa referència a aquests aspectes dels temes de la reutilització, dels temes de..., contra qualsevol tipus de transvasament, del tema d'estalvi d'aigua, etcètera, etcètera, etcètera...

Jo lamento, senyor Vendrell, des del Grup Parlamentari Popular lamentem, que, tret, potser, d'un apartat en aquell acord sobre els recursos hídrics de Catalunya, tret d'aquell apartat dels transvasaments, que hi havia necessitat de transvasaments a Catalunya, que el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi també ho deia, i ara diu una altra cosa, però també ho deia,

vostès no signessin també aquell acord que feia referència als temes de reutilització, als temes d'estalvi, als temes de plantes depuradores, etcètera, etcètera. Ho lamento, de veritat, perquè és un discurs que podríem haver compartit.

I, clar, vostès, dia darrere dia, ens plantegen aquest tema, deixant de banda –deixant de banda– les grans necessitats que té Barcelona i la seva àrea metropolitana. I és per això que lamentem que no hi puguem donar suport, a aquestes esmenes, no hi puguem donar suport, perquè nosaltres som coherents amb aquell acord que vàrem fer en la comissió de recursos hídrics sobre tots els temes relacionats amb l'aigua.

Vostè acabava el seu discurs, senyor Vendrell, amb un tema important, sobre el tema de bombers, i parlava d'incrementar els recursos necessaris. Bé, hi ha una esmena del Grup Popular, l'esmena número 1087, que parla que el Govern de la Generalitat incrementarà els recursos destinats a la prevenció i extinció d'incendi dins el Pla director de bombers. I esperem que ens puguin donar suport en aquesta esmena que li presentem.

Així com tres esmenes més, i acabo, senyor president, que fan referència a tres actuacions concretes per tal d'arranjaments de rieres, així com d'una planta potabilitzadora en el municipi del Pont de Suert, a la comarca de l'Alta Ribagorça, que esperem que tinguin el suport de tots els grups parlamentaris i que siguin de l'interès, que sens dubte ho seran, no de tots els grups parlamentaris, que també, també del Govern de la Generalitat i també del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fabregat. En nom de... Senyor Labandera, em demana la paraula?

El Sr. Labandera Ganachipi

Sí, bé, per una contradicció en el discurs del senyor Fabregat.

El vicepresident primer

Endavant; té un minut.

El Sr. Labandera Ganachipi

Més que una contradicció és perquè vostè, senyor Fabregat, deia que s'ha de comptar amb els ajuntaments per portar endavant la política de l'habitatge perquè, evidentment, tenen competència en la gestió urbanística. Tant és així, senyor Fabregat, tant és així, que s'ha de comptar que el 70% de la promoció pública que es fa a Catalunya la fan els ajuntaments. Fixi's vostè, no cal ni comptar amb ells. És a dir, se'ls ha de dir: «Més recursos, teniu més recursos per fer la política d'habitatge», perquè de cada deu habitatges de promoció pública a Catalunya, set els fan els ajuntaments; ja la fan els ajuntaments.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Labandera. Em sembla que era més una coincidència que una contradicció. (*El Sr. Vendrell i Segura demana per parlar.*) Senyor Vendrell, té la paraula. (*Pausa.*) Per al·lusions, senyor Vendrell?

El Sr. Vendrell i Segura

Efectivament, sí; deu segons...

El vicepresident primer

Endavant.

El Sr. Vendrell i Segura

Tal com li ha dit el senyor Benach, i en aquest cas sí que coincideixen textualment la seva proposta i la nostra, si vostè ens vota la nostra, no tindrem cap inconvenient a votar-los la de vostès.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, senyor president. Honorables consellers, senyores i senyors diputats, ja arribem a la part final de pressupostos, i en el cas concret de «Política ambiental i territorial», potser és una mica excepcional respecte a la resta de blocs, perquè coincideixen d'una manera molt exacta en cadascun dels departaments. I, per tant, en aquest cas el que reproduïm és un debat que prèviament hem reproduït, a l'esmena de retorn, a les esmenes de retorn que ens van plantejar en el Departament de Política Territorial i en el Departament de Medi Ambient, a les esmenes a l'estat de despesa.

I això s'ha notat. En aquest debat que acabem de tenir, jo més aviat el que veig és que s'han reiterat exactament els mateixos arguments que en els anteriors casos. I això és absolutament lícit i és absolutament... Simplement estic fent una descripció, no estic fent una valoració de cap tipus.

A mi, no obstant això, com a portaveu del Grup Parlamentari de la majoria, el que m'encurioseix, i és una curiositat estrictament de caràcter personal, és quin criteri fan servir des de l'oposició a l'hora d'establir les esmenes a l'estat de despesa i les esmenes a l'articulat. No ho acabem d'entendre. És a dir, entren a qüestions absolutament genèriques en l'estat de despesa i entren en qüestions absolutament particulars a l'articulat sense que hi hagi cap mena de lògica. I en aquest cas concret, les d'Iniciativa per Catalunya Verds, em costaria molt de saber quin criteri van triar a l'hora de decidir quines van en una banda i quines van en l'altra, quan vostès han fet un exercici lloable –lloable–, i els ho reconeixem, de quantificar-les.

Dit vosaltres –vostès–, parlo del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que han tingut un debat, des

de la nostra perspectiva, molt honest... Vostè ha parlat del túnel de Bracons: «Nosaltres no hi estem d'acord: amb els diners que ens poguéssim estalviar del túnel de Bracons faríem tot això altre.» Lícit. Vostè, senyor Vendrell, també s'ha expressat amb els mateixos termes; absolutament lícit: deixarien de fer determinades actuacions i en prioritzarien d'altres.

Però heus aquí que el Grup Socialista juga a tot i al mateix temps, que és la vella tàctica que van utilitzant. Ja ho vam dir en el debat de l'estat de despeses, vostès multipliquen per cent, per dos-cents, per tres-cents, per quatre-cents, el volum d'aquests pressupostos, no parlen d'ingressos, només parlen de despesa. I en aquest cas concret, en l'articulat, fan exactament el mateix.

Ens agradaria que algun dia, senyor Labandera, ens expliquessin d'on volen treure aquests recursos, ens expliquessin què volen deixar de prioritzar, ens expliquessin quines d'aquelles qüestions que ja són contingudes en aquests pressupostos, i que en el cas de Medi Ambient i Política Territorial són molt evidents, deixarien de fer, que ens ho diguessin. I que quan vostès... –i saben que aquest és un tema..., és un *delenda est Cartago* que sistemàticament vaig dient–, que en les rodes de premsa que vostès fan en el territori per explicar les seves esmenes als pressupostos expliquessin què és el que volen deixar de fer, en aquell territori i en d'altres. I em sembla que aquí tindríem un cert nivell de consens, o com a mínim tindríem la possibilitat de jugar a un mateix joc, en el mateix terreny de joc i amb unes regles de joc més o menys homogènies.

I, per tant, escoltin, i això va adreçat als tres grups, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya Verds i el Grup Socialista, no?: és un discurs que està molt bé si no es coneix una mica la dinàmica parlamentària –i sóc molt poc original, eh?, a l'hora d'utilitzar aquest argument, perquè ja l'han emprat d'altres portaveus del Grup de Convergència i Unió–, aquell discurs quasi angelical de dir: «Home, si vostès, en moltes d'aquestes coses, coincideixen amb nosaltres, per què no ens l'accepten?» Home, perquè vostès, o pràcticament vostès, i aquí..., ja ho vaig dir amb Esquerra Republicana, que no van presentar esmena en el Servei Meteorològic de Catalunya, vostès presenten esmena de retorn a tot, d'entrada. I tenim la intuïció, tenim la sospita lleugera, pel temps, concret, que ni tan sols es van mirar els pressupostos, ja van entrar directament a presentar-nos aquestes esmenes de retorn. I, per tant, home!, ara no ens vinguin a dir: «Escolti, volem parlar d'aquesta cosa concreta...» No és això; les normes no són aquestes. El dia que establim unes normes més o menys comunes de treball, aleshores, segur que ens hi posarem, ens posarem d'acord. I aquesta és la lògica de què ens hem dotat nosaltres mateixos –quan dic «nosaltres mateixos», em refereixo a aquest Parlament.

Això no obstant, aquests arguments més de caràcter genèric que acabo d'expressar no m'agradaria que anessin en detriment de donar determinades respostes a qüestions concretes que vostès han plantejat. Un tema del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que sí m'agradaria dir. Home, la diferència que notem respecte als pressupostos de l'any passat a l'articulat i a les esmenes de l'estat de despesa..., no sé si hi ha més pro-

ximitat cap a nosaltres, senyor Labandera, o que perden gas. Una de les dues opcions. L'any passat, a l'estat de despesa van presentar al voltant de seixanta esmenes; en aquest cas només en presenten..., vull dir en l'articulat, seixanta esmenes l'any passat, en aquest cas només vint-i-quatre. No ho sé, perden gas o anem per bon camí. Ja ho veurem.

Sentint-los a vostès, que veig que són irredempts a l'hora de buscar les discrepàncies, m'inclino més aviat perquè estan perdent gas, que al quart any de legislatura això del govern a l'ombra, aquests pressupostos alternatius, això ja no funciona; aquí em fa l'efecte que ja han anat a plantejar les quatre coses que havien de plantejar, i en algunes d'aquestes qüestions, escolti, ens demanen el que nosaltres ja fem, fixi's quina casualitat; amb relació, per exemple, al tema de l'Eix Transversal. Sap vostè perfectament que en aquests moments hi ha l'estudi informatiu del desdoblament entre Manresa i Artés, entre Vic i Calldetenes i entre Santa Coloma de Farners i la nacional II, i això ho saben, i, per tant, s'està actuant des del Departament de Política Territorial amb relació a aquest tema. Vostè ha fet un discurs que el té molt ben elaborat, i segur que ens hi podem posar d'acord, senyor Labandera, perquè és una qüestió que, home, que té raó, que és el tema de l'eix diagonal i la possibilitat de vertebrar territorialment una determinada zona, diverses comarques de Catalunya. També hi ha un estudi informatiu del desdoblament de la C-15 entre Vilafranca del Penedès i Canyelles.

En tema d'infraestructures viàries i ferroviàries vostès també fan unes determinades qüestions que no acabem d'entendre, que és que demanen d'incorporar als pressupostos de la Generalitat qüestions que no ens afecten competencialment, que no en tenim la competència, malauradament. A Esquerra Republicana diuen: «Home, que les assumeixi la Generalitat.» Absolutament d'acord. El que hem de veure és si ha de ser amb una disposició addicional d'una llei de pressupostos que aquesta declaració de voluntats s'ha de plantejar. Ara tenim un nou instrument, que és la reforma, que és l'elaboració, més que la reforma, l'elaboració, d'un nou Estatut. Però el Grup Socialista el que ens demanen és actuació a l'autovia port de Tarragona - Montblanc, això és de l'Estat; estació central de la Sagrera, home, el conveni entre l'Administració general de l'Estat i l'Ajuntament de Barcelona, governat, entre d'altres, per vostès, no preveu aportacions econòmiques del Govern de la Generalitat, i, per tant, per què ens ho demanen ara en els pressupostos? O fem els mateixos discursos a tot arreu o no, però és que el que no ens poden demanar són coses diferents en funció del lloc. I el traspàs de la línia Lleida - la Pobla de Segur. I aquí podria entrar en el discurs, que ens agrada molt fer-lo a Convergència, que és molt pedagògic, de dir: «Home, va ser justament el ministre Borrell que en aquesta línia concreta alguna responsabilitat hi té, de tot ordre.» Primera, la deixadesa de la mateixa línia, i, segon, que moltes de les coses que vostès ens demanen, quan tenien la possibilitat –quan tenien la possibilitat– de fer-ho no ho van fer. Com que sabem que aquest és un argument, doncs, que a vostès els incomoda, els farem, diguem-ne, una sessió, ja que estem, diguem-ne, aquí amb relativament pocs diputats..., i no en parlarem.

Vostè del que sí que ha parlat molt a fons, senyor Labandera, és de tot allò que feia referència a política d'habitatge. Efectivament, demà, a la Llei d'acompanyament, doncs, tindrem la possibilitat de parlar de les mesures de tot allò que fa referència a la fiscalitat. És evident que les administracions locals hi tenen molt a fer, hi tenen molt a dir, i vostès –i vostès–, ja ho he esmentat..., però, escolti, a vegades, fa també la sensació que en allò que vostès ens plantegen aquest element s'obvia, i també s'obvia l'existència del Pla català de l'habitatge 2002-2007. Sabem que no els agrada –sabem que no els agrada–, però, escolti, no obviï tot el seguit de mesures que aquest Pla de l'habitatge estableix i preveu. No obviï, doncs, que, per exemple, el pressupost de l'Incasol per al 2003 preveu la construcció de més de 5.500 habitatges, dels quals dues cinquantenes parts seran per a la remodelació de barris i la resta de protecció oficial i habitatges de lloguer per a joves; o el Programa especial per a la rehabilitació d'habitatges que preveu el Pla català de l'habitatge; o els convenis amb els ajuntaments per a la rehabilitació de barris i la recuperació del parc d'habitatges, també inclosa en el Pla català de l'habitatge. Per tant, no l'obviï, existeix, hi és, estableix un seguit de mesures en protecció i en habitatge, també d'habitatge protegit de lloguer, i tant que sí, i ho diem.

I, escolti, no ens parli de la resposta del president de l'altre dia, ja sap quina ha estat la matisació que se n'ha fet, i vostè sap perfectament que amb un tipus d'interès baix, amb unes hipoteques baixes, a determinades zones del nostre país, i especialment de la Catalunya interior, doncs, escolti, en aquests moments en molts dels casos es prioritza l'adquisició d'un habitatge que no pas el lloguer, perquè això suposa menys descapitalització per a les famílies, i això ho sap perfectament, i això és el que va establir el president Pujol, i tant el conseller en cap com el conseller de Política Territorial i el director general d'Arquitectura i Habitatge, el senyor Damià Calvet, doncs, han explicat quin és el capteniment del Govern, i que vostès ja el tenen reflectit en el Pla català de l'habitatge. Per tant, algunes de les qüestions que vostès ens plantegen en aquestes disposicions addicionals tan extraordinàriament genèriques nosaltres ja les tenim presents.

Amb relació al tema ambiental, ja n'hem parlat molt, i molt a fons, en d'altres ocasions, i he vist que el discurs de la senyora Tura, doncs, ha sigut molt –molt– genèric, i és bastant complicat per part d'aquest portaveu d'intentar respondre-hi, perquè eren pinzellades tan –tan– gruixudes que costa de poder-hi entrar.

Amb relació a Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Vendrell ha parlat de la platja de Castell. L'altre dia vam tenir la possibilitat de coincidir plegats en un debat organitzat per la plataforma Salvem Castell. Quan hi ha uns drets adquirits, quan hi ha una planificació urbanística existent, què hem de fer per recuperar i per protegir determinades zones? Què hem de fer? I l'altre dia, en aquell debat, justament, el que quedava molt clar és que l'opció de la compra, com es va fer amb la platja de Castell, és la més òptima i la més adequada, i, per tant, escolti, no ens critiquin per fer allò en què tots coincidim que en un estat de dret és el que

correspon de fer si volem coincidir en la idea de preservar determinats espais del nostre país.

Amb relació a la matèria orgànica, que és una d'aquestes esmenes que vostè plantejava, el Govern de la Generalitat està, a través del Progremit i a través d'altres instruments, i del Fons de gestió de residus, evidentment també, i de la propera llei del cànon, que entrarà en vigor no l'any que ve, sinó el 2004, està ajudant extraordinàriament els municipis.

Jo, en això, tinc una teoria. No sé si m'influeix el fet de ser cap de llista a l'alcaldia de Terrassa, però si els ajuntaments volen i s'ho creuen, això funciona; si hi ha voluntat política, la recollida orgànica funciona; si no n'hi ha, no funciona. I la Llei 6/93, sap què diu? Que qui té protagonisme és el món local, són els ens locals, i a Catalunya tenim unes diferències absolutament estridents entre els que s'ho creuen i els que no s'ho creuen. Per tant, d'acord en una part del seu discurs, però també expliquem això altre.

I, finalment, acabo amb el que plantejava la senyora Bet Font amb relació a dues de les seves esmenes més emblemàtiques, no? La primera la del Roine. L'altre dia vam tenir la possibilitat, a la Comissió de Política Territorial, de parlar-ne a fons, sobre la conveniència o no-conveniència. Saben que discrepem en el punt de partida, la premissa de si existeix un dèficit estructural a les conques internes o no.

I amb relació a l'eix Vic - Olot - Bracons, doncs, reproduir un argument que hem subratllat, que és que una enquesta, i les enquestes, a vegades, ens permeten orientar la voluntat de la ciutadania, diu que majoritàriament la gent de la Garrotxa, la gent d'Osona, hi està d'acord, i, per tant, el Govern ho considera necessari, i, a més a més, disposa del consens de la ciutadania.

En qualsevol cas, senyor president, aquests són els arguments pels quals el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, doncs, enguany, també, ha de rebutjar i ha de votar en contra de totes aquestes esmenes a l'articulat.

Gràcies, senyor president.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Comencem ara el bloc novè, el de política... Veig els senyors diputats que s'han sentit al·ludits, contradits...

El Sr. Vendrell i Segura

Sí, només per una contradicció, n'hi ha hagut moltes, però només voldria respondre i aclarir-ne una...

El president

Té un minut.

El Sr. Vendrell i Segura

...amb referència al tema de la platja de Castell. Vostè sap, senyor Rull, que, efectivament, els jutjats ja havien decidit, i han decidit en el sentit que no és urbanitzable. Vostè sap que 2.300 milions no era la quantitat

que s'havia de pagar per a aquells terrenys, i segurament que vostè sap millor que jo a què responen, i no sé si preguntar-me si respon al fet que el propietari es diu Leopold Rodés, propietari de Media Planning, un dels empresaris que, com ens assenyalava l'altre dia l'Avui, es reuneixen habitualment per ser consultats amb el president Pujol.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Senyor Labandera?

El Sr. Labandera Ganachipi

Crec que he estat alludit, senyor president, pel senyor Rull. Senyor Rull, miri: en una promoció a Vilafranca de 30 pisos de lloguer es van presentar 350 peticions; a Sant Boi, 40 pisos, 2.400 peticions; a Barcelona, feta pel Patronat de l'Habitatge, 1.775 habitatges per a joves, 20.000 persones. Vostès faran, va dir el president Pujol, 130 habitatges de lloguer aquest any –130 habitatges–, i tenim 1.500.000 joves a Catalunya, senyor Rull.

Després, no perdem gas, ja no confiem que el seu Govern, senyor Rull, sigui capaç de fer ni tan sols la desena part del que aquí prometen.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Rull?

El Sr. Rull i Andreu

Sí, dues qüestions, i començo pel final. Senyor Labandera, em fa l'efecte que no em deu haver escoltat quan li he dit quina és la promoció concreta que s'està fent des del Govern de Catalunya amb relació a habitatge de lloguer. I vostè en tots aquests municipis que ha esmentat no ha sortit de la regió primera en sentit ampli. Jo el que li he dit és que aquest discurs de lloguer amb relació a la compra és un discurs extraordinàriament vigent a la Catalunya interior, i vostè no me l'ha rebutat.

I amb relació al que plantejava el senyor Vendrell, hi ha unes indemnitzacions, i vostè ha fet unes insinuacions. Doncs, home, si es queden com a insinuacions, perfecte; si vostè creu que hi ha alguna cosa més, doncs, home, sempre té la via dels tribunals i aleshores dirimir si hi ha algun tipus de connivència o no existeix i si hi ha algun tipus il·lícit penal o no existeix.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyors diputats. Passem ara al debat de la política cultural, amb la primera aportació del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, que la fa l'il·lustre diputat senyor Rafel Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president, i la faig amb molt de gust, perquè, al mateix temps, puc dir-li oficialment que espero que

molt aviat això ho podrà fer en Joan Boada, amb molta més empena que jo mateix, no?

Aquest conjunt d'esmenes les presentem primer de cara a l'equiparació del nostre sistema educatiu en general i cultural al que és la mitjana europea de despesa en el 6% del PIB, del qual som lluny. Sé que això escauria més en les esmenes pertinents als departaments que queden afectats, així ho vam dir al debat de totalitat i en comissió, però no està de més insistir-hi amb una esmena a l'articulat, perquè és un altre tema en el qual crec que establim un diàleg de sords.

I això es demostra perquè hi ha una sèrie de matèries, sobre les quals també esmenem, que requereixen una major atenció i inversió pressupostària. En primer lloc, la innovació educativa. Catalunya ha estat sempre pionera en aquesta innovació, i no hi dediquem prou recursos com per recuperar els trens que hem perdut; en la formació de professorat i tot un apartat de temàtiques que pengen d'aquest epígraf; a facilitar un sistema educatiu que comenci pels fonaments, amb les tan maltractades, de paraula, i, si més no, per manca de recursos, escoles bressol; amb l'atenció que es mereixeria tot el que és la formació professional; de forma molt singular, en diverses esmenes posem l'accent en quelcom que és una mostra que la població, de vegades, va per davant del mateix Govern, que és la formació d'adults, i a facilitar tota la temàtica de l'ensenyament amb una mesura que hem plantejat diverses vegades en proposicions no de llei, com és la gratuïtat dels llibres de text.

Hi ha un apartat especial de les nostres esmenes que vull subratllar, i especialment perquè tinc l'honor de parlar davant del conseller del ram, que és la temàtica de la universitat i de la recerca. Conseller, el felicito perquè és dels pocs que s'ha dignat a ser present en el debat quan es tocaven matèries de la seva Conselleria. Nosaltres apostem per unes majors dotacions d'equips universitaris, de la seva descentralització, una aposta més forta per les beques universitàries, per tot el que significa recerca, directament universitària o lligada amb el desenvolupament, i per la informatització de tot el que és el món universitari.

Nosaltres, igualment, en aquest apartat, col·locaríem tot el que pertany a la normalització lingüística. Ja vàrem fer al seu dia el debat en presència del conseller de Cultura sobre l'escassetat que va minvant de mitjans el Consorci per a la Normalització Lingüística, o l'aposta pel que són els centres on el català pot ser present arreu del món.

Pel que fa al món directament de la cultura, té una sèrie d'esmenes que afecten les dotacions pressupostàries de les cooperacions locals per al cinema, per a la música, per al teatre, la dansa. Torno a citar la vergonya que encara avui siguin els ajuntaments qui hagin de suportar la majoria del pes pressupostari per crear escoles en algunes d'aquestes matèries, perquè es compleixi, amb dotacions pressupostàries, la Llei del patrimoni cultural del 93, o els apartats del patrimoni local, i, per últim, perquè a Catalunya es desenvolupi aquell famós 1% d'obra pública a temes patrimonials.

A les nostres esmenes hi ha una sèrie de referències locals, com és l'atenció a Tarragona com a ciutat decla-

rada de patrimoni, com és el tema del Baix Llobregat, dels museus industrials, de Sabadell i els centres d'ensenyament, de Badalona, i un llarg etcètera.

I, per últim, hi han una sèrie d'esmenes pel que fa a l'esport, a la millora d'instal·lacions esportives o als equipaments de l'esport universitari.

He deixat per al final una referència a quelcom que sembla molt petit, però que té una importància innovadora, que seria el suport que demanem que doni el Govern de la Generalitat, suport econòmic i polític, al desenvolupament i a la producció i difusió de materials de lectura fàcil. Hi ha hagut un programa en què s'han fixat deu títols per enguany, el Govern de Catalunya encara hi està d'esquena, i ha hagut de ser un sindicat el que ha promogut l'edició d'un d'aquests primers títols. Això és un instrument de modernització de la societat, i que, de vegades, amb molt poc esforç, però amb la singularitat d'aquest, podríem demostrar una voluntat política que avui és absent.

Gràcies, president.

El president

A vostè, senyor diputat. La senyora Flora Vilalta, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Vilalta i Sospedra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, defensaré les esmenes a l'articulat referides a Ensenyament, Cultura, Universitats, Recerca, Societat de la Informació i Esports. Fent ús del meu temps, intentaré fer un repàs a totes.

Pel que fa al Departament d'Ensenyament, cada cop s'evidencia un dèficit més gran en construccions escolars, fruit de la manca de planificació i de visió de les necessitats. Reclamem, doncs, en el pressupost de 2003 els recursos necessaris per donar compliment al Pla de xoc d'eradicació de construccions prefabricades, barracots i qualsevol altre tipus de construccions d'aquestes característiques existents. I també reclamem i demanem recursos per al segon Pla de construccions escolars que s'ha de tirar endavant després d'haver revisat i actualitzat el mapa escolar, que ja ha quedat desfasat. Mirin, ho demanen els pares, ho demana la comunitat educativa, ho demanen els ajuntaments, i vostès, conjuntament amb el Partit Popular, aproven uns pressupostos que, en cap cas, donen respostes a aquestes inquietuds. El meu Grup, Socialistes - Ciutadans pel Canvi, demana també més recursos econòmics per incrementar els recursos humans, materials i pedagògics per tal de garantir l'atenció a la diversitat, l'atenció a les necessitats educatives especials i la compensatòria; totes, necessitats que s'evidencien dins les aules de les escoles de Catalunya, fruit de processos socials cada cop més canviants i per a què difícilment hi ha recursos suficients.

Vostès estan demanant als mestres un sacrifici massa gran per estalviar-se uns diners que qualsevol altre país europeu no es qüestiona: els diners dedicats a l'educació. Els seus estalvis d'ara seran les mancances del futur que aquest país haurà de suportar en matèria d'educació i que nosaltres haurem de resoldre.

Parlem de la formació professional. Necessitem recursos perquè el Pla general de la formació professional pugui avançar. Portem un retard de deu anys, i els recursos en aquesta Direcció General continuen sent escassos per poder fer front al Pla general, als programes de transició al treball i a la garantia social.

Tornem, també, a demanar que la Direcció General de Formació d'Adults, dependent de Benestar i Família, passi al Departament d'Ensenyament, endreçar el que ja hauria d'estar endreçat i avançar en el concepte que els homes i les dones ens podem educar al llarg de tota la vida, en qualsevol de les etapes, i sigui quin sigui el punt de partida.

Demanem també que el Govern destini els recursos humans i econòmics suficients per tal de poder superar l'escola mixta actual i avançar cap a un projecte d'escoles coeducatives. Segurament que si els nostres nens i nenes i els nostres joves s'eduquessin en els paràmetres de la coeducació, ens estalviaríem haver de reivindicar la igualtat de gènere, l'eradicació dels maltractaments, l'abolició de la xacra social que representa la violència domèstica i un llarg etcètera.

Demanem que el Govern negociï amb el Govern central un programa que contempli la gratuïtat dels llibres de text i del material escolar de cara al curs 2003-2004. El cost econòmic que les famílies han de suportar es fa cada cop més difícil.

Els volem recordar que no s'han creat les 30.000 places d'escola bressol. Els convenis amb els ajuntaments per a la creació de 6.000 places / any no està donant resultat, i vostès han traspassat el problema als ajuntaments, i els obliguen a un gran esforç pressupostari. És competència de la Generalitat la creació de les places d'escola bressol, amb col·laboració amb els ajuntaments, i vostès han venut la versió a l'inrevés.

Pel que fa a Cultura, el pressupost de Cultura continua sent totalment insuficient, i, en cap cas, dona resposta a les necessitats culturals del país. Les nostres esmenes volen reordenar les prioritats de les despeses del Departament en les següents línies: més atenció al territori i als equipaments culturals de proximitat, més atenció a la creació cultural i suport a iniciatives innovadores i més atenció a les polítiques de normalització lingüística.

Pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, les nostres esmenes van en el sentit d'incrementar els recursos destinats a R+D. Vostès han incomplert el seu programa electoral, on deien que arribarien al 2% en quatre anys. Nosaltres reiterem la necessitat d'arribar, quan abans millor, al 2% del PIB dedicat a recerca i desenvolupament. Per això, aquesta esmena és per nosaltres un autèntic compromís electoral.

Reclamem, també, la necessitat d'arribar amb banda ampla a tots els racons de Catalunya. Avui àmplies zones del país estan marginades. Per aquesta raó, vostès tampoc han complert els compromisos electorals, i nosaltres reclamem, un cop més, que es compleixin.

Pel que fa a la Direcció General d'Esports, els objectius de les nostres esmenes són dos: primer, impulsar la

construcció, ampliació i equipaments d'instal·lacions esportives promogudes per les corporacions locals, que ajudarà tant l'esport dels clubs i federacions esportives com l'esport per a tothom; segon, garantir la qualitat del programa dels jocs esportius escolars de Catalunya, basat en la iniciació massiva a la pràctica de l'esport. Respecte al primer, els increments que proposem permetran aplicar el Pla d'instal·lacions esportives de Catalunya –PIEC– i reduir de manera significativa, i no a petites dosis, el dèficit que el mateix Govern xifrava fa més de dos anys en prop de 1.000 milions d'euros d'inversió. Els agents esportius, tant les administracions locals com les entitats esportives, estan disposats a aportar dos terços d'aquesta quantitat per disposar en deu anys de les instal·lacions que ens calen, per fer un nou salt endavant en l'activitat física i la pràctica esportiva que els catalans reclamem. Les nostres esmenes aporten el finançament corresponent al 2003 per executar el PIEC mitjançant el terç que li pertoca al Govern, justament només un terç que li pertoca al Govern.

La coherència ens porta a reclamar l'augment de les partides d'ajuts a la construcció d'equipaments a fi de poder desembussar l'enorme estoc de projectes redactats a la darrera dècada, pels quals el Govern ha rebut sol·licituds d'ajuda de més de 100.000 milions de pessetes, que amb els actuals pressupostos deixarà sense satisfer.

Pel que fa al segon punt, a l'aportació a la unió dels quaranta-cinc consells esportius de Catalunya, proposem que s'augmenti la dotació d'enguany en l'IPC per no haver de rebaixar la qualitat del programa dels jocs esportius escolars. L'augment previst cobreix just l'assegurança per al risc que qualsevol pràctica esportiva comporta.

Mirin, senyores i senyors diputats de Convergència, nosaltres no estem inventant res de nou. Les nostres esmenes palesen les necessitats reals que veu i reclama la ciutadania i que vostès ignoren mentre continuen pactant amb el Partit Popular a esquenes dels altres grups d'aquesta cambra, que també representem molts i molts ciutadans. Vostès continuen construint un país a la seva mida, un país per a uns quants, on difícilment tots ens podem sentir còmodes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(Veus de «Molt bé!»)

El president

Gràcies, senyora diputada. Crec que ha agradat en el conjunt dels senyors diputats, pel que es veu. (*Remor de veus.*) Una part, només. És que és molt difícil agrair a tothom, senyora diputada. (*Rialles i forta remor de veus.*) Es necessiten unes habilitats fora del normal. Té la paraula ara, en nom d'Esquerra Republicana, i per intentar-ho, l'il·lustre diputat senyor Josep Bargalló, i esperem atentament el seu posicionament.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyor president, vostè sap perfectament que el fet d'agradar més o menys a la cambra també té a veure

amb el nombre de diputats i diputades del Grup al qual pertanys. (*Rialles.*) Habitualment, hi té a veure, perquè, si no, a vegades...

El president

Vostè que és un home de lletres no s'aferri tant a les matemàtiques... (*Rialles.*) Tingui fe en els conceptes més que no en la quantificació de les coses.

El Sr. Bargalló Valls

Senyor president, des d'un cert agnosticisme, en el Parlament es parla, però, al final, els números de les votacions són els que guanyen...

El president

Sí.

El Sr. Bargalló Valls

...no el de les raons.

El president

Però no renunciï a convèncer abans de començar a parlar.

El Sr. Bargalló Valls

Ara em venia al cap un debat pressupostari de fa uns quants anys, en què un il·lustre portaveu de Convergència i Unió...

El president

Sí?

El Sr. Bargalló Valls

...que ara ja no és ni portaveu ni de Convergència i Unió, però que jo crec que continua sent il·lustre, va dir allò de: «Miri, vostè no té raó, però és igual; si la tingué, tampoc guanyaria la votació.» Doncs agafant-me a aquesta màxima parlamentària absolutament encertada, intentaré explicar aquest conjunt d'esmenes que van de la 1218 a la 1303, que ha presentat el nostre Grup i que, previsiblement, doncs, tindrà el resultat de votació que han tingut les esmenes anteriors presentades.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

Aquest és un bloc molt heterogeni, perquè sota política cultural hi ha aspectes de política educativa, política cultural estricta, política lingüística, política esportiva, política de mitjans de comunicació públics, política d'universitat, política de recerca i política de societat de la informació. Parlar de totes i cadascuna de les esmenes, quan, a més a més, hi ha esmenes territorialitzades, és força complex. Per tant, faré una explicació dels trets fonamentals i de les esmenes que creiem més bàsiques o més centrals.

En primer lloc –en primer lloc–, la política educativa de l'ensenyament obligatori i reglat i del postobligatori subsegüent. Tenim una sèrie de crèdits ampliables que fan referència tant a obres com a transferències a corporacions locals. El portaveu de Convergència o la por-

taveu de Convergència i Unió que em repliqui podrà dir allò –i li ho acceptaré– que això d'ampliar crèdits és molt lleig, que no es fa, i que, a més a més, d'on trauríem els diners d'aquests crèdits ampliables? Jo li ho puc acceptar. De fet, nosaltres fem una esmena també a un article que diu que es poden ampliar els concerts educatius. De la mateixa manera que el Govern diu que els concerts educatius es poden ampliar si al llarg de l'any es fan més concerts dels previstos, nosaltres això li ho esborrem, li diem que els diners que té són els que té i que concerti en funció d'aquests diners, i, en canvi, com que no ens diuen que si al llarg de l'any hi ha més necessitats de nous centres docents, de reformes o de convenis amb ajuntaments, li diem que aquí sí, aquí creiem que això es pot ampliar si passa. És un capmàs, és un joc d'equilibris, segurament és molt lleig, ampliar crèdits, en tots els casos –en tots–, sigui per a ajuntaments o sigui per a escoles privades, però posats a la lletja, preferim els ajuntaments a les escoles privades.

Hi ha també dos plans educatius d'aquests que no tenen per què costar més diners, que el que tenen és la necessitat o la voluntat de fer-los, que voldria remarcar. Un és un pla de titulats en informàtica, un pla de titulats en informàtica no especialment només universitaris o no especialment centralment universitaris. Aquest és un pla que creiem que és important, que caldria tirar endavant, que dic que no necessàriament hi calen més recursos, sinó, segurament, una redistribució de recursos actuals, però creiem que la nostra societat ho demana, com el Pla de supressió de barreres arquitectòniques. Escolti, encara –encara– hi ha barreres arquitectòniques als nostres centres educatius. Ara tenen un pla que ja està bé. El Pla diu: «En el centre educatiu que a començament de curs es genera un problema perquè hi ha un alumne matriculat amb necessitat de no tenir barreres arquitectòniques i l'any anterior no hi era, doncs, fem l'obra allí.» Ja és una planificació, diguem-ne, sobre la marxa, és una planificació que, en tot cas, diguem-ne, no s'aguanta, i que creiem que, a més a més, hauria d'executar-se de manera ràpida, perquè, normalment, no són –no són– quantitats importants.

I, finalment, pel que fa a Ensenyament, un informe que demanem any rere any –que demanem any rere any– i que enguany jo ja en vaig parlar a l'esmena a la totalitat, i vaig veure que la senyora consellera enguany feia bona cara i somreia, i això sempre és un pas endavant, i que, en tot cas, a la portaveu de Convergència i Unió li recalco que li ho recordi, que és allò de «ens hem perdut». Els diputats i les diputades de l'oposició, i crec que els del Grup de la majoria també, ens hem perdut. Entre obres finançades directament pels pressupostos, obres finançades per GISA, obres avançades pels ajuntaments, en aquest moment, no sabem la totalitat de les obres que s'han fet a partir del mapa escolar, quines s'han finançat completament, quines encara es deuen, qui les ha finançat i amb quin procediment, i el que demanem en aquesta esmena, i ja fa uns quants anys que ho demanem, és un informe, una memòria, de totes les obres realitzades del mapa escolar ençà, amb explicació de quan van començar, quan van acabar o quan és previst que acabin, qui les ha finançat, com s'han finançat. No és massa difícil, i ens aniria a tots molt bé per saber on estem i entendre algunes coses.

Pel que fa a esmenes de política cultural, esmenes que fan referència a l'aplicació de la Llei de política lingüística en aspectes socials, a l'aplicació de la Llei de biblioteques, amb creació de noves biblioteques, i a aspectes de promoció cultural i de promoció del patrimoni arqueològic, i, en concret –i, en concret–, li volia remarcar tres esmenes. Una és la creació del museu nacional d'etnologia, estrella del programa electoral de Convergència i Unió en l'aspecte cultural, estrella del programa. Recordo, fins i tot, que es va presentar la part aquesta del programa i es va explicar com seria. Bé, a nosaltres ens va agradar, estava bé, vam fer algun comentari sobre la necessitat de la seva territorialització, però, més enllà de la presentació, que es comencés a fer estaria millor encara; un pla d'accions per a creadors menors de vint-i-cinc anys, un pla especial, específic, d'ajut a la creació de creadors artístics menors de vint-i-cinc anys; una proposta de programació en circuits i sales petites arreu del territori, i un informe sobre els monuments declarats béns d'interès nacional que estan actualment en mans privades, el seu estat –el seu estat–, i, en tot cas, en aquest informe, una auditoria d'aquest estat i de la necessitat d'intervenció si l'estat és problemàtic o és dolent i de les propostes d'actuació, tot i ser en mans privades.

Pel que fa a esports, esmenes de suport a les federacions esportives catalanes i el Comitè Olímpic de Catalunya i esmenes parcials i concretes, que també en vam fer unes altes i baixes, d'inversions esportives en municipis concrets.

Pel que fa a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, remarcar dues esmenes. Una, la que diu que la Corporació donarà espais en aranès a la ràdio. Recordar a la Corporació que és de ràdio i televisió –que és de ràdio i televisió– i que si són possibles les desconexions en ràdio, també ho són en televisió, i que si es vol promocionar la llengua aranesa, des de nosaltres, que vam utilitzar la televisió com a element de promoció de la llengua catalana, hauríem de tenir clar que la televisió és un instrument més important de promoció lingüística que la ràdio, malauradament, en una època de la imatge com la que ens trobem, i, per tant, creiem insolidari situar només en la ràdio la promoció de la llengua aranesa. I també un pla de millora i ampliació de les delegacions de Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio, pla que es va aprovar en comissió parlamentària, però que no té una execució pressupostària. En tot cas, el fet que estigués a l'articulat seria important.

Pel que fa a aspectes d'universitats –i voldria remarcar especialment la constatació de la presència del conseller d'Universitats aquí, no vull, per tant, remarcar la no-presència d'altres consellers, però sí la del d'Universitats aquí– dues esmenes. Una, l'increment de beques, que és una esmena reiterada any rere any; l'altra, que també és reiterada, l'esmena que demana que la Universitat Oberta de Catalunya, com, tot i ser una universitat provinent d'una fundació privada, la seva voluntat de ser pública, o la voluntat d'aquest Parlament en crear-la que fos regida amb criteris públics..., la necessitat que la Universitat Oberta de Catalunya presenti cada any al Parlament la memòria dels pressupostos i de la

seva liquidació en tant que la majoria del seu pressupost prové, precisament, dels pressupostos que estem aprovant. Vull dir que, per tant, sembla lògic que si les públiques tenen aquesta obligació, també la tinguessin les privades. En tot cas, sembla que a través de la Llei d'universitats de Catalunya aquest serà un tema que es podrà solucionar a través del procés d'esmenes, i, en tot cas, doncs, si no s'aprova avui però s'aprova a través de la Llei d'universitats, tindrem el plaer de no reiterar aquesta esmena l'any que ve.

I hi ha també un tou, un conjunt d'esmenes ja territorials, d'esmenes específiques, d'esmenes del territori, que no aniré ara jo a comentar cadascuna, perquè no tinc temps i perquè, en tot cas, vostès ja ho deuen haver llegit i ja deuen haver abastat la seva importància i el fet pel qual estan en aquest conjunt que jo ara he defensat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bargalló. En nom del Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, honorables consellers, des del Grup Parlamentari Popular voldríem defensar les quatre esmenes en aquest grup temàtic de política cultural no sense abans fer una referència a un conjunt d'esmenes que varen ser aprovades en comissió, també, i que feien referència, com dèiem, a aquest capítol de política cultural, algunes d'aquestes esmenes coincidents –coincidentes– amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I voldria iniciar aquesta defensa d'aquestes esmenes parlant del que creiem que també és una necessitat dins de la ciutat de Barcelona, que és l'esmena que varem aprovar en comissió, com deia abans, per tal que el Govern de la Generalitat col·labori amb l'Ateneu Barcelonès per tal de rehabilitar i dotar l'equipament de la seva biblioteca. Celebrem que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió hagi volgut presentar també aquesta esmena, que va néixer del Grup Parlamentari Popular, i que hàgim pogut defensar de forma conjunta un tema tan important també per a la ciutat de Barcelona.

Temes tan importants també com que a partir de l'any 2003-2004 s'impulsi un pla de millora de l'aprenentatge de llengües estrangeres a l'ensenyament primari. Aquest és un tema que, des del Grup Parlamentari Popular, en més d'una ocasió hi hem fet referència i en més d'un debat hi hem fet referència. El mateix conseller en cap, en la seva primera part de la presentació dels pressupostos, la segona part la feia el conseller d'Economia i Finances, en aquella primera part feia referència al fet que el Govern de la Generalitat tenia assignatures pendents i tenia assignatures pendents relacionades amb els temes de les llengües estrangeres, i

és per això que nosaltres els invitem, i amb aquesta disposició addicional que esperem que sigui aprovada, que s'impulsi a partir d'aquest curs escolar 2003-2004 un pla de millora de l'aprenentatge de les llengües estrangeres.

Hi havia tres temes que feien referència tant a la Vall d'Aran com al municipi de l'Ametlla de Mar, com aspectes relacionats amb temes de restauració de la ciutat de Tarragona, que van ser aprovats també en comissió.

I ara quedarien, com deia, quatre esmenes per a la defensa en aquest debat, en aquest grup temàtic de política cultural.

La primera, relacionada també amb una esmena que varem presentar el mateix Grup Parlamentari Popular en el pressupost de l'any 2002 «per tal que el Govern de la Generalitat elabori un programa per fomentar l'ensenyament de la música a les escoles, incloent-hi...», en aquests ajuts, «la iniciativa privada.» I un altre aspecte importantíssim, «per tal que s'incloguin en les partides pressupostàries adients els recursos necessaris per tal que, també en el curs escolar 2003-2004, s'iniciï l'aplicació del Pla director de l'ensenyament especial a Catalunya.»

Hi han dues esmenes, una relacionada amb el Baix Empordà i l'altra relacionada amb el municipi de Tremp, que vostès tenen a la seva disposició. Són aspectes relacionats amb el projecte i construcció d'un centre d'ensenyament primari, i l'altre per tal de finançar i col·laborar amb el finançament d'un edifici multifuncional, com deia, a l'esmentada població de Tremp.

Esperem, senyores diputades, senyors diputats, que tinguin el suport, les esmenes que hem reservat per al Ple, dels diferents grups parlamentaris.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Té la paraula ara, en nom de Convergència i Unió, l'illustre diputat senyor Josep Maria Salvatella. *(Pausa.)* Senyor Salvatella, el tenen catalogat.

El Sr. Salvatella i Suñer

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Moltes gràcies, senyor conseller, per la seva presència. Després d'hores i hores, com si diguéssim llera avall, els pressupostos, com un riu, «com un bou d'aigua», diria el poeta, s'estan escolant, qui sap si camí de la mar, «que és el morir», com deia aquell. S'aprovaran aquests pressupostos, suposo, ho espero, perquè així havia de ser i potser –potser– no podia ser d'altra manera. Recorden Kafka? «Tot el que pot passar passa, però només pot passar allò que passa.»

(Rialles.)

Intentaré ser breu, perquè tampoc no és cosa de contradir ara, una per una, les 213 esmenes que segueixen vives a l'articulat en aquest bloc de política cultural. Suposo que no m'ho perdonarien mai, vostès, si així és

pogués fer. Tenim, doncs, 95 esmenes d'Iniciativa per Catalunya Verds, 82 d'Esquerra Republicana de Catalunya, 28 del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, 4 del Grup Popular i 4 més conjuntament del Grup Socialista, Esquerra i Iniciativa.

Jo pensava, en primer lloc, contradir les esmenes coincidents, presentades conjuntament o per separat, per donar pas després a les d'un grup sol, però el cas és que, al primer cop d'ull, m'he adonat que moltes, de les unes i de les altres, són còpia exacta de les presentades fa un any. Potser no cal que ens repetim tant, doncs, i anem per feina. Sempre hi ha el *Diari de Sessions* de l'any passat per consultar en cas de dubte.

(Rialles.)

A veure, que la formació d'adults depengui d'Ensenyament enlloc de dependre de Benestar i Família és cosa ja molt debatuda. La trajectòria, fins ara, és satisfactòria, i em sembla, a més, que a deu mesos del final de la legislatura no és hora de fer canvis d'aquests. Els invents, com diuen, a casa i amb gasosa.

Quant a barreres arquitectòniques en centres públics, s'estan seguint les previsions del mapa d'obres. Construcció d'escoles bressol a diversos municipis –la carta als Reis, és clar! Ja ho saben, hi ha convocatòries de subvencions accessibles a tots els ajuntaments. Ho hem repetit tantes vegades! Res, com llaurar en el mar. La construcció d'escoles és qüestió que es va fent, a través de GISA, com saben, sobre terrenys cedits pels ajuntaments i seguint el mapa aprovat.

Quant a la gratuïtat dels llibres de text –un altre clàssic recurrent de fa deu anys, de sempre i d'ara–, dir que el Departament promou altres opcions com la reutilització en anys successius i l'ús comunitari, sens perjudici dels ajuts existents per a famílies necessitades.

Pel que fa a la formació de professorat, especialment en noves tecnologies i en l'acolliment als nouvinguts, temes de màxima actualitat, existeixen ja programes en aquest sentit des del 1999. Molts esforços s'estan dedicant, per altra banda, a la recerca, al desenvolupament i a la innovació, altrament dits R+D+I.

Hi ha també un pla d'inversions a les universitats. El Pla general de formació professional té un període d'aplicació que va del 2003 al 2006. L'atenció a la diversitat és cosa contemplada no en una sola partida pressupostària, sinó en diverses alhora.

I aquests són temes presentats ara –i abans, alguns– pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per Esquerra Republicana de Catalunya i per Iniciativa per Catalunya Verds, cosa que demostra que ningú no és lliure d'autoplagiar-se. Diu que ja ho feia Josep Pla, entre altres.

Esquerra Republicana, per la seva part i en solitari, demana escoles bressol a Reus, Esplugues, Rubí, etcètera. Ho repeteixo: convocatòries públiques. Un concepte nou ens aporten, això sí, en construccions escolars. «La Generalitat», diuen, «ha de comprar terrenys als municipis per construir-hi un IES», quan la normativa estableix clarament que els ajuntaments aporten els terrenys i la Generalitat construeix els equipaments. Les coses són com són, no cal donar-hi més voltes.

Les inversions universitàries a Tarragona i al Garraf són, en el primer cas, prioritàries, que consti; i, en el segon, objecte d'estudi en aquests moments.

La qüestió de les beques. Per llei està prevista la creació de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris per fer-se càrrec d'aquests temes. Val a dir que s'està intentant, també, incrementar el nombre de titulats d'informàtica.

Quant al sector de cultura, un altre cop el mateix: la llista de construccions esportives, com ara... Mirin, hi ha un pla director d'instal·lacions i equipaments al qual poden acollir-se els ajuntaments: Rubí, Móra i Reus, per exemple. Les seleccions esportives catalanes disposen de diverses partides pressupostàries per al seu suport.

En política lingüística el Govern fa accions decidides sobre el coneixement de la llengua pel que fa al col·lectiu d'immigrants... (*veus de fons*), i, així mateix, per incorporar el català a les indústries culturals; d'això, ja en vam informar detalladament en comissió.

Les accions destinades a la recuperació del patrimoni tenen també les seves convocatòries de subvencions obertes.

En matèria de ràdio i televisió se segueixen les prioritats que marca el mapa territorial i institucional de Catalunya.

Iniciativa per Catalunya Verds, més enllà de les puntuals coincidències amb els altres grups, que no les repetiré, demana una millora de les retribucions o de les condicions laborals del professorat. Hi ha una partida en el pressupost a aquest efecte i existeixen plans de formació permanent. La ràtio professor - alumne es considera suficient. També plantegen preus reduïts per connexió a Internet de l'alumnat. Depèn d'una competència estatal, això, en primer lloc; no obstant, la Generalitat destina molts esforços a la connexió de tots els centres públics del país.

En Universitats, Recerca i Societat de la Informació, les esmenes van en tres sentits: millora de la inversió en infraestructures, de les dotacions en recerca i de les retribucions del professorat universitari. Es tracta d'actuacions ja previstes i amb dotació pressupostària suficient. Els triennis del personal, per la seva banda, formen part dels costos assumits directament per les universitats.

Pel que fa als temes culturals, volem fer notar que no es poden regular mitjançant una esmena addicional les millores fiscals per a ús del català. Per augmentar les aportacions pressupostàries al Consorci de Normalització Lingüística, cal no solament que ho faci la Generalitat, sinó també les entitats locals que formen part del Consorci. Existeixen partides especials per als ajuts als grups culturals de les arts tradicionals i populars, dansa, cinema i arts plàstiques. D'aquests temes, amb exemples concrets, en vam parlar també, a bastament, en comissió; no em repetiré, doncs.

El Grup Socialistes Ciutadans pel Canvi incideix com a novetat en les peticions de més integració escolar, coeducació, ensenyament de llengües o l'eliminació d'allò que ells anomenen un pèl insidiosament, potser,

«barracots». Són actuacions ja contemplades pressupostàriament. «Les cordes llargues», diuen, «i les paraules curtes».

Una altra proposta, l'accés dels municipis de més de cinc mil habitants a la banda ampla. Home, el Govern contempla, ja, actualment, incloure-hi els municipis de més de dos mil cinc-cents habitants, i les previsions per al 2003 són de considerar les poblacions inferiors.

En cultura, proposen accions de finançament del Fòrum 2004; cosa prevista, aquesta, ja ho saben, segons els acords signats entre l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat i el Govern de l'Estat.

També es demana un increment de la partida destinada a la Unió dels Consells Esportius de Catalunya. D'aquesta partida concreta, els puc dir que el Govern l'ha incrementada enguany en un 24%.

Votarem en contra de totes les esmenes, excepte les proposades pel Grup Popular, que m'estalvio de comentar. (*Veus de fons.*) Vostès ja m'entenen. (*Remor de veus.*) Matem-ho ja. Tornem al principi, els pressupostos.

Què són els pressupostos? Són només, com semblen, una previsió econòmica? Ingressos i despeses, de cara a l'any vinent? Són setanta o vuitanta hores d'intervencions orals, en ple i en comissió? (*Remor de veus.*)

Un deversall de paraules desembre avall? (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Senyors diputats, els prego...

El Sr. Salvatella i Suñer

Són una mena de ritus, de ritus pagans, on els sacerdots diputats oficien una antiga litúrgia? O són una nostra tradició pels volts de Nadal, com els torrons i el xampany? (*Veus de fons.*) Una trobada col·lectiva mentre van tocant les dotze o *Les dotze van tocant*? Per Santa Llúcia, un pas de puça; per Nadal, un pas de pardal. És veritat que els pressupostos fan olor de versos d'en Segarra? (*Remor de veus.*)

Jo em penso, jo sospito, senyor president, senyores i senyors diputats, que els pressupostos són més que més una expiació. Una expiació que ens ve dictada, potser, per desconegudes divinitats irades, una expiació dura, feixuga, tal vegada, que ens hem merescut tots plegats potser pels nostres pecats. (*Remor de veus.*)

Tanmateix, bones festes a tots. Coratge, això s'està acabant.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

Realment, senyor diputat, tenia tota la raó, tot allò que pot passar, passa. (*Rialles.*)

Bé. Passem ara al desè punt, que és: organització, administració i aspectes concrets. Té la paraula, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. El meu ritu serà telegràfic. Són dues esmenes: la primera s'explica per ella mateixa. Considerem que hi hauria d'haver un programa per fomentar la presència de les dones en tots els àmbits de la societat. L'esmena està redactada bastant abans que hi hagués un enrenou dins de la majoria sobre el nomenament de la presidenta –sort que podem dir «presidenta» des de l'any 98– de l'Institut Català de la Dona. I la segona planteja la supressió d'una partida, al nostre entendre, absolutament luxosa i sense justificació, que és de publicitat institucional dins de l'Agència Catalana de Protecció de Dades. Una partida desmesurada per la mateixa Agència i sense cap explicació ni a les memòries ni als programes.

El senyor Salvatella té raó, que sovint es copien les esmenes dels anys anteriors. Les memòries són fotocòpies; és a dir, no les esmenes, les memòries són fotocòpies i les memòries les produeix el Govern, i se suposa que el Govern, que té l'exclusiva de la iniciativa pressupostària i assessors a dojo, podria tenir una mica més d'originalitat. Jo li admeto ja, de bell antuvi, que moltes esmenes són les de l'any anterior, però potser també, dic «també», ve provocat, aquest vici, perquè les memòries són fotocòpies de l'any anterior. En aquest cas, no, és una innovació, perquè, és clar, no existia abans ni la mateixa Agència i, aleshores, aquesta Agència ara, a sobre, es copia, però sense la fotocopiadora, el que sembla que és un hàbit molt habitual en aquest Govern; publicitat també a dojo.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel grup Socialistes Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Àlex Masllorens.

El Sr. Masllorens i Escubós

Gràcies, president. Senyor Salvatella, què serà, serà..., diuen, però això no vol dir... –això no ho vol dir, vostè ho deia fa un moment amb altres paraules–, però això no vol dir que forçosament allò que passi sigui bo, eh?, tanmateix.

El president

Senyors diputats, estem en un nivell d'inspiració i de filosofia perillós, eh?, com poden comprovar. (*Remor de veus i rialles.*)

El Sr. Masllorens i Escubós

Ja acabem, ja acabem... Espero que no aparegui ara la Doris Day per aquí. (*Remor de veus.*) No..., jo defensaré les esmenes de la 1306 a la 1320, i, d'alguna manera, com ja citava també aquest matí, sóc conscient que són esmenes que passaran a millor vida ràpidament; ni tan sols, com deia vostè fa un moment, arribaran al mar, sinó que em temo que es quedaran abans amb un transvasament que no sabem on anirà a parar. Però, en tot cas, sí que crec que hem de deixar constància de quines són aquestes esmenes i per quin motiu les presentem,

i espero que, encara que en aquest moment no hi ha cap conseller en aquesta sala, en aquest hemicle, com a mínim, puguin quedar a la petita memòria d'aquesta cambra a través d'un diari que tampoc és segur que ningú el repassi.

Veuran que hi ha tota una sèrie de temàtiques força variades, encara que dintre d'aquest conjunt d'esmenes, principalment, fem referència al Departament de Justícia, encara que no únicament. Jo comprenc, senyor Salvatella i senyores i senyors diputats, que probablement els pugui sonar el que diem en aquestes esmenes i la referència que jo faci a *déjà vu*, però ha d'entendre que això no és forçosament responsabilitat dels grups de l'oposició, com ara es deia, sinó que els pressupostos també prometen, any rere any, tota una sèrie de mesures i d'iniciatives. Prometen, en definitiva, a vegades, «el oro y el moro», i, a vegades, no és segur que totes elles es compleixin, i per tant la nostra obligació és continuar vetllant perquè això funcioni.

Li posaré un exemple, per exemple, perquè vostè ho entengui. En el torn d'ofici –afecta el Departament de Justícia–, vostès, any rere any, van assegurant que van pujant les dietes dels professionals que s'hi dediquen, hi ha hagut anys que han dit fins i tot un 40%. Si ens prenguéssim la molèstia de sumar tots els percentatges que hem anat pujant, les dietes dels advocats i procuradors que participen en el torn d'ofici, estic segur que en aquest moment estarien cobrant més que els que ho fan a través de la iniciativa privada en els millors bufets de Catalunya. I només cal que vostès preguntin als professionals que es dediquen al torn d'ofici per comprendre que certament, de moment, la situació no és aquesta.

Fa un moment, vostè mateix s'hi referia, quan parlava de la banda ampla. Aquí, si cada any, vostès fessin el que diuen els pressupostos amb la banda ampla, tindriem una banda que no seria ampla, seria amplíssima, perquè ja pràcticament no hi hauria ni un sol habitant de Catalunya que no hi pogués accedir. Vostè es passeja pel territori i m'agradaria que veiés, certament, quina és la situació de la banda ampla arreu de Catalunya.

Jo tinc la sensació que veritablement s'acaben creient tot allò que diuen des d'aquesta tribuna quan vénen aquí a oposar-se a les esmenes i acaben creient que realment el nom fa la cosa, que, a base d'anar-la repetint i anar-la citant, doncs, el país ja té tots aquells desideratums que apareixen cada any en la norma pressupostària. Però jo crec que, només de citar un desig –com a vegades fan des d'aquí–, això no vol dir en absolut que aquest s'acabi complint. I només cal veure els anys que fa que el seu Grup repeteix aquests desitjos per veure que, encara que el país va prosperant, no ho fa al nivell que vostès defineixen i descriuen des d'aquesta tribuna.

Bé, citaré algunes esmenes concretes perquè entengui quins són els continguts. Pel que fa a aquest grup temàtic, la primera de les nostres esmenes demana que, dins les previsions pressupostàries d'aquest any, el Govern habiliti els recursos necessaris per elaborar un text refós de les normes tributàries a Catalunya, cosa que no s'ha fet i que no existeix en aquest moment. I també una qüestió en la qual vostès, teòricament, són molt

sensibles: el tema dels casals catalans a l'exterior. Nosaltres demanem que hi hagi un augment d'aquesta partida, un augment important, entre d'altres raons perquè vostès parlen molt també d'aquest tema –li ho deia fa un moment en altres qüestions–, però a l'hora de la veritat el que veiem és que, de vegades, deixen abandonats alguns col·lectius dels quals –com dic– parlen. Nosaltres demanem que aquest increment sigui, com a mínim aquest any, d'1,5 milions d'euros, perquè ens sembla que si realment volem que els casals dels catalans a l'exterior estiguin en les condicions que tots desitgem, els hem de donar suport, no solament moral i espiritual, sinó també, a vegades, econòmic.

També parlem del Parc Tecnològic del Vallès, demanem que es doni suport i es creï un programa especial per a la iniciativa de la Universitat Politècnica per crear el parc tecnològic del Vallès Occidental a Terrassa, el germen del qual –ja ho citem– és l'actual Institut Politècnic del campus de Terrassa.

Dins del que és l'Administració de justícia, lamento que pugui semblar també que ens repetim en alguns temes, però comprendrà que si no fan cas un any, lògicament, a l'any següent nosaltres hem de continuar defensant allò que defensàvem. Molt concretament, pel que fa al Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, continuem demanant que s'hi vegi representada la pluralitat política i social de Catalunya en els òrgans de gestió d'aquest centre. No entraré avui, perquè no és el moment de fer-ho, en la crítica a la gestió que està fent el CIRE, aquest Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, en els centres penitenciaris de Catalunya, però sí, que vull recordar que, a més a més, de no fer principalment allò que li correspondria, que és trobar feines externes per a més del 10% dels interns que avui treballen, com a mínim hauria estat bé que com a política de reinserció mitjançant el treball, els centres penitenciaris de Catalunya no haguessin externalitzat el que són els propis serveis que poden oferir llocs de treball. No s'entén que amb una crisi tan profunda que tenim de llocs de treball en els centres penitenciaris amb empreses externes, resulti que el que són els treballs a les cuines, els treballs a les bugaderies, etcètera, per comptes de fer-ho persones que estan allà i que tenen l'obligació de ser-hi durant les vint-i-quatre hores del dia, encomanem a empreses externes la gestió d'aquests serveis.

També demanem que es doni prioritat a la reforma de les oficines judicials. Aquesta és una altra qüestió que clama el cel. És clar, vostès poden dir que ho diem cada any, però com que mai es fa, doncs, lògicament, hem de tornar a insistir-hi. Si avui hi ha algun consens respecte a l'Administració de justícia en aquest país, és que les oficines judicials no estan ben gestionades i no és lògic, a dia d'avui, a aquestes alçades, que cada oficina sigui un feu independent respecte a les altres i no s'organitzin en serveis comuns per oferir més bona gestió als ciutadans.

També fa anys que demanem les dotacions necessàries per fer una reforma en profunditat del model organitzatiu d'aquestes oficines. No es tracta només de canviar el model, sinó que es tracta de dotar-lo pressupostàriament perquè puguin funcionar amb més eficàcia al servei dels ciutadans que ho reclamen.

També caldria parlar de la justícia ràpida. En això hem de dir que hem llegit avui una informació que ens satisfà, en el sentit que, probablement, s'implementarà la justícia ràpida d'una manera més generalitzada, per tant, això vindrà a través d'un acord amb el Govern de l'Estat, no vindrà a través d'aquesta esmena nostra, que suposo que vostès tombaran també, una mica incoherentment, tenint en compte que això, de tota manera, estan promettent que es farà durant el proper any.

També demanem la inclusió de tots els serveis socials que hi ha en els centres penitenciaris actualment dins la xarxa bàsica de serveis socials de responsabilitat pública. Saben que, en aquest moment, cada un d'aquests serveis funciona per lliure, funciona per separat segons de quin departament depèn. Nosaltres creiem que una mínima coordinació, perquè tot el que és la xarxa social bàsica de serveis socials estigui tot treballant en un mateix..., sota una mateixa coordinació.

Finalment, demanem un pla de rehabilitació, remodelació i manteniment dels dipòsits municipals de detinguts. També aquesta qüestió els pot sonar molt antiga. Hi ha fins i tot sentències que diuen que la Generalitat ha de finançar els dipòsits municipals de detinguts, però any rere any, això no apareix en les dotacions pressupostàries de la Generalitat.

I també hi ha una altra qüestió recurrent, que fa anys que apareix per part del nostre Grup, que és l'elaboració d'un informe exhaustiu sobre el funcionament de la justícia a Catalunya. En això també s'hi han negat sistemàticament, per tant, és un altre motiu –com dic– per tornar a insistir, en què sempre estem en el mateix; és la nostra obligació fer-ho, si entenem com entenem i com entén la població, majoritàriament, segons totes les enquestes, que l'Administració de justícia és una de les que ofereix més mal servei, en línies generals, al ciutadà. És lògic que intentem saber per quins motius això està passant i que intentem posar-hi remei, a partir de conèixer en profunditat quines són les mancances i els problemes d'aquesta Administració.

I ja finalment, per acabar, tenim dues esmenes d'addició, que fan referència a la societat de la informació. En primer lloc, una dotació pressupostària d'un mínim de 16 milions d'euros, per fer un pacte per a la promoció i el desenvolupament de la societat de la informació a les administracions públiques de Catalunya, en general, a totes les administracions. Això és un pacte que vostès saben que es va signar el 23 de juliol de l'any 2001 i que, de moment, s'ha quedat en paper moll, perquè el Govern de la Generalitat no ho ha dotat com havia de fer i com s'havia compromès a fer-ho. I en aquesta mateixa línia demanem que dins les previsions pressupostàries per al 2003 s'habilitin els recursos necessaris per fer bases de dades de casos de maltractaments coneguts per l'Administració pública en els diferents àmbits, fer un cens, una base de dades comuna per poder fer front a aquesta problemàtica dels maltractaments, a partir dels recursos que ofereixen les noves tecnologies. Això és el que hi ha.

Com deia abans, espero que facin cas al diputat que parlava abans de mi mateix i estiguin disposats a admetre algunes d'aquestes esmenes, com estic segur que

faran, gairebé com cada any, i a partir d'aquí, en el conte de l'any que ve que pugui fer-nos el senyor Salvatella i altres diputats, respecte de les esmenes d'aquest Grup, algunes d'elles puguin desaparèixer ja, no per esgotament, sinó, simplement, perquè vostès els hagin fet cas.

Moltes gràcies i bon Nadal a tothom.

El president

Gràcies, igualment, senyor diputat. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Ridaó.

El Sr. Ridaó i Martín

Senyor president, si m'ho permet, des de l'escó estant. Aquest és un bloc temàtic que nosaltres hem dividit bàsicament en nou apartats, perquè com és una mena de calaix «desastre» que parla d'aspectes tant organitzatius com d'altres aspectes tan diferents, com la política penitenciària o, fins i tot, la seguretat alimentària, fins i tot la problemàtica de la protecció civil i els bombers. Hem intentat, en un total de cinquanta-dues esmenes agrupades en aquests blocs, en primer lloc, demanar més recursos per atendre les especials necessitats derivades de la normalització lingüística en l'àmbit de la justícia, no?, perquè malgrat els esforços que s'han realitzat en tots aquests anys és, crec que avui en dia, una evidència ben palmària que les dues llengües oficials a Catalunya no es troben en un pla d'igualtat. I en concret, l'ús del català no es correspon, lògicament, amb la realitat sociocultural del país. I això exigeix, entenem, una actitud, no només més favorable del conjunt d'operadors jurídics, sinó, evidentment, també més recursos i més diners, al marge de canvis legals. I és per això que les nostres esmenes van destinades a incrementar els recursos del programa de normalització lingüística a una campanya per a la sensibilització dels usuaris, d'acord amb diferents mandats d'aquest Parlament i a l'increment també dels cursos de jutges, fiscals, a l'increment del programa de beques i també, pel que fa al suport, a la tasca que realitzen, de forma, jo crec, molt important, els dinamitzadors lingüístics, no per desgràcia, en el conjunt d'òrgans judicials de Catalunya.

Un altre apartat és el de política penitenciària i no reiteraré aquí la majoria d'arguments que hem utilitzat sovint per denunciar la manca de compromís polític i econòmic del Govern a l'hora d'invertir el que es fa necessari, doncs, en centres penitenciaris. Sobretot, doncs, per a la construcció dels nous centres que han de substituir les presons de Barcelona; el retard i la dilació és tan important que, lògicament, en aquestes esmenes havíem de preveure partides per poder incrementar, per poder adquirir, millor dit, els terrenys necessaris per a un tercer centre, el Centre de Compliment de Catalunya, però també per a la substitució dels actuals centres de Barcelona per nous centres oberts.

En un altre apartat ens referim a un tema sempre polèmic –i em sembla que el senyor Masllorens també ho comentava en la defensa de les seves esmenes–, és la qüestió sempre tan polèmica de les transferències corrents als consells de col·legis d'advocats i procuradors

de Catalunya. Bé, enguany aquest és un bloc que inaugurarem amb l'esmena 1327 i que reclama, no només un increment substancial en la quantia de les retribucions d'aquests professionals, sinó també mesures per evitar les dilacions i els retards i per estendre aquesta garantia, la garantia de la justícia gratuïta, a altres tipus de procediments, especialment, els judicis de faltes.

El quart bloc és la seguretat alimentària, amb una sola esmena, la 1354, que proposa recopilar i analitzar la informació existent a tots els nivells relacionats amb la seguretat alimentària. I per tal d'assessorar, creiem, i informar adequadament l'Administració i el conjunt de la ciutadania.

Les esmenes 1358 i següents es refereixen a la necessària modernització dels parcs de bombers de Catalunya. Evito, lògicament, fer referència no només als mitjans materials, sinó als parcs de bombers als quals ens referim, per economia de temps.

El sisè bloc és un bloc que, segurament, sistemàticament hauria correspost més específicament al bloc relatiu a la política de personal i la funció pública. Ens referim, concretament, a diferents esmenes que parlen, no només de l'increment retributiu, de l'ordre del 4,2% per equiparar-lo a la inflació, sinó també a diferents aspectes, com els complements de destí o la intervenció dels sindicats més representatius en l'àmbit de la funció pública. No només a l'hora de definir els objectius de l'Administració, sinó també a l'hora, doncs, de definir també el conjunt de polítiques que afecten el personal eventual, el conjunt de funcionaris i la resta d'empleats públics. I, evidentment, em remeto a bona part de les explicacions que en aquest punt he donat aquest matí, en la defensa del quart bloc o del quart bloc temàtic d'aquest pressupost.

Continuant en l'àmbit de la justícia i, concretament, a través de les esmenes 1355 i 56 i 1360 a la 1367, voldríem destinar també diferents partides per tal de possibilitar tècnicament l'acumulació de denúncies en tota la matèria dels delictes de violència de gènere i també per a l'habilitació d'equips d'atenció a les víctimes de la violència de gènere en els diferents jutjats d'instrucció a Catalunya. També incloem diferents partides, ens sembla, per tal de dotar econòmicament els objectius del Pla de la millora de la justícia a Catalunya. No hem sabut o no hem estat capaços, més aviat entenem que en aquest pressupost no hi ha una sola partida consignada, per tal de dotar econòmicament, doncs, els diferents objectius d'aquest Pla. Ens estem referint a les noves tecnologies, al Pla de seguretat dels diferents edificis judicials de Catalunya, al Pla d'edificis de modernització i de construcció de nous edificis judicials, a la millora del funcionament de l'oficina judicial, a l'extensió al conjunt del territori de Catalunya de les oficines d'atenció al ciutadà i també a la millora de la justícia local i de pau, a la qual també es referia l'anterior diputat. I per tant, evitaré reproduir la majoria d'arguments que ell ha utilitzat.

Acabo amb una referència a dos blocs, concretament. El primer, relatiu a la descentralització i simplificació de la Generalitat. Les esmenes 1357 a la 1373 plantegen un clàssic i un element recurrent cada any en les nostres esmenes, com la necessitat de dotar-nos d'un

pla de descentralització dels serveis de la Generalitat en els diferents àmbits territorials compresos en el Pla territorial general de Catalunya, i també un autèntic pla de reforma de l'Administració, destinada a simplificar i a racionalitzar i a evitar duplicitats en l'organigrama i, evidentment, també a incrementar l'eficàcia del funcionament de l'Administració.

I finalment, pel que fa a la seguretat, les esmenes 1369 i 1371, en congruència amb els diferents mandats incorporats en la Moció 156/VI..., incorpora diferents esmenes per tal d'incrementar no només el conjunt d'efectius del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, sinó també l'increment de la dotació del personal al servei dels jutjats i fiscalies de menors, per tant, l'increment de les plantilles, i també, en aquest cas, de les places de reforç, i també l'increment de les dotacions econòmiques per tal de preveure..., encara que, com s'ha dit abans, ja avui és una bona notícia el fet que s'hagi implementat la justícia ràpida i immediata, amb l'aprovació definitiva de la modificació de la Llei d'enjudiciament criminal, lògicament, des de la perspectiva catalana cal dotar els diferents òrgans judicials amb els mitjans personals i amb els recursos necessaris per fer possible l'entrada en vigor, feliçment, d'aquesta modificació legal.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marià Curto, per fer l'últim torn en contra.

El Sr. Curto i Forés

Senyor president, senyores i senyors diputats, crec que els polítics, entre altres coses, han de tindre l'aptitud per a saber en un moment determinat captar, diríem, l'interès general de la gent, i crec que en aquests moments l'interès general de la gent de l'hemicicle és que en estes alçades del debat hem de ser ràpids. Intentaré fer-ho així.

De fet, crec que la meua intervenció..., tot i que en aquests moments no veig el senyor Ribó, perquè volia concretar-li, ja que ell ha fet la defensa de dos esmenes molt concretes, i, simplement, exposar-li els motius pels quals el nostre Grup hi votarà en contra. De fet, ell planteja dos qüestions –ho ha dit molt clarament.

Una, dotar de recursos per donar suport a les entitats de dones i, a la vegada, que l'Administració local faci programes que fomentin la presència de les dones a tots els àmbits de la societat. En aquest àmbit creiem, sincerament, que en aquests moments no és necessari dur a terme cap programa especial. Creiem que ja les administracions, tant de la Generalitat com l'Administració local, estan de fa temps, en aquest tema, treballant amb tota normalitat i seriositat, al mateix Institut Català de la Dona. Per tant, crec que no és necessari, sincerament, augmentar o dotar pressupostàriament una partida específica.

I, amb relació al tema de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, ell diu que s'hauria d'eliminar la partida

destinada a publicitat institucional, i nosaltres creiem que una agència que naix en aquests moments, és bo que es doni a conèixer. I, per tant, que una part dels recursos es destinen a donar a conèixer la mateixa entitat, creiem que és positiu; tampoc estem parlant d'una quantitat exagerada de diners.

El senyor Masllorens i el senyor Ridao..., bé, els que venim del món de l'economia i dels números i potser no som tan donats a les dites i a les referències, diríem, que tan bé sap fer el que m'ha precedit en l'ús de la paraula amb relació al Grup de Convergència i Unió i que tots coneixem... De tota manera, no faré una dita com la d'ells, però també he de dir que, de fet, hi han coses que no poden ser i, a més, són impossibles –no poden ser i, a més, són impossibles.

És a dir, vostès plantegen en aquest grup temàtic una sèrie d'esmenes que, bàsicament, creiem que totes elles –totes elles– estan previstes en l'actuació del Govern per a l'any 2003. S'ha plantejat, per exemple, el tema del suport als casals a l'exterior: vostès plantegen una dotació més important; creiem que la que hi ha en aquests moments és suficient. El tema de donar suport al Parc Tecnològic del Vallès, o del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció... I parlo dels temes que ha enumerat el senyor Masllorens, però que tots ells, que nosaltres compartim, creiem que en aquests moments el pressupost preveu ja, i els diferents departaments, actuar en les distintes matèries, especialment en l'àmbit de la justícia, tot i que alguns dels aspectes que vostès plantegen, com saben, no depenen directament del Govern de la Generalitat, sinó que depenen del Consell General, i, per tant, alguns dels plantejaments que fan hauríem de, diríem, compartir-los..., més que compartir-los, és que es poguessin plantejar al nivell de l'Estat, de l'Administració de justícia o del Consell General del Poder Judicial.

Però, en tot cas, ho repeteixo, el conjunt de preocupacions, les compartim, i crec que en el pressupost que hi ha en aquests moments previst estan totes elles contemplades.

El senyor Ridao feia referència també a un llistat de temes: normalització lingüística a la justícia, els nous centres penitenciaris –aquest dematí en parlàvem també en un altre grup temàtic, de totes les actuacions previstes en els propers anys–, el tema del torn d'ofici..., és prou o no el que en aquests moments s'està pagant amb el torn d'ofici? Crec que és un tema a debatre, en tot cas, entre els mateixos consells generals dels col·legis d'advocats i procuradors, però és un tema que crec que en aquests moments no és un tema conflictiu, sinó que cada any es va adequant en base a aquest diàleg.

I, amb relació a les retribucions del personal que planteja Esquerra Republicana, home, a tots ens agradaria, segurament, poder donar satisfacció al personal de l'Administració amb relació a aquests increments del 4..., en fi, del tant per cent que pugui mantenir la capacitat adquisitiva dels treballadors de l'Administració. De fet, saben vostès que enguany, per a l'any 2003, hi ha prevista una actuació important en determinats col·lectius –de la sanitat, de l'ensenyament–, ja amb un esforç molt important, però, en definitiva, l'increment

general per a tots els treballadors de l'Administració saben vostès que està regulat per la Llei de pressupostos de l'Estat, i, per tant, no podem sortir-nos d'aquesta norma.

Per tant, per tots aquests motius, no sé si és que aquests temes no poden ser o és que són impossibles, però, en tot cas, els anuncio que el nostre Grup, lamentablement, no els podrà donar suport.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Anem a cridar a votació.

(Pausa llarga.)

Senyors diputats, ens posem en disposició de votar. Prego als diputats que prenguin possessió del seu escó.

Votarem primer el bloc número 7, referent a política social.

I la primera votació serà de les esmenes presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds; exactament, de la 433 a la 777.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 60 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, de la 778 a la 790.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 69 vots a favor, cap en contra i 59 abstencions.

A continuació el vuitè bloc, que és el de política territorial i ambiental. Prego atenció, perquè hi han votacions separades, en aquest moment.

Hi ha, primer, la votació de les esmenes números 100 i 102, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que n'ha demanat votació separada el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds. (*Veus de fons.*) 1000 i 1002, sí, sí –1000 i 1002.

Comença la votació.

Rebutjades per 56 vots a favor, 68 en contra i 4 abstencions.

A continuació, i també demanat pel mateix Grup, votació de l'esmena 1001, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 56 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes, també dels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds, de la 791 a la 1086, excepte les tres que hem votat últimament.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 60 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, de la número 1087 a la 1090.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, cap en contra i 60 abstencions.

Passem ara al bloc número 9, de política cultural.

Primera votació: les esmenes presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds, que van dels números 1091 al 1299.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 60 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes presentades pel Grup Popular, dels números 1300 a 1333.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 69 vots a favor, cap en contra i 59 abstencions.

A continuació, la votació del bloc desè, de les esmenes números 1304 a 1373, dels Grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds. (*Remor de veus.*)

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 60 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, fem la votació de la resta del Dictamen de la Comissió, del text articulat i dels estats d'ingressos i de despeses. (*Pausa.*) Hi ha algun advertiment? (*Veus de fons.*) No?, doncs...

Comença la votació.

El Dictamen ha estat aprovat per 68 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Permetin-me, senyores i senyors diputats, un advertiment: demà veurem la Llei dita d'acompanyament, que té tres esmenes de retorn.

Per tant, haurem de votar després d'aquestes tres esmenes. No confiïn en la votació en els horaris establerts, sinó sàpiguen que, al llarg del dematí, hi haurà una votació que..., vaja, que hi hauran de ser presents, de les tres esmenes de retorn. (*Veus de fons.*) Un cop acabat el corresponent debat en aquestes tres esmenes, eh? S'entén així. (*Remor de veus.*)

A veure, l'apreciació del temps vostès mateixos la poden fer, i adequin-se a les seves..., vaja, a les seves presuposicions. (*Veus de fons.*) Ah, sí..., començarem a les deu del dematí.

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a les vuit del vespre i cinc minuts.